ဂျူဗလီများ

အခန်း ၁

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ခွာပြီး ပထမနှစ်၊ တတိယလ၊ ဆယ့်ခြောက်ရက်နေ့ [၂၄၅၀ Anno Mundi] တွင် ဘုရားသခင်က မောရှေအား “တောင်ပေါ်သို့ ငါ့ထံသို့ တက်လာလော့။ သင်သည် သူတို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှာ ငါရေးထားသော ပညတ္တိကျမ်းနှင့် ပညတ်တရားတော်ပါသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ငါပေးမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ မောရှေသည် ဘုရားသခင်၏တောင်ပေါ်သို့တက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထိတော်မူ၍၊ မိုးတိမ်သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး လွှမ်းမိုးလေ၏။

၃ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မိုးတိမ်ထဲက မောရှေကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ မီးလျှံကဲ့သို့ ထင်လေ၏။

၄ မောရှေသည် တောင်ပေါ်တွင် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်နှင့် ညပေါင်းလေးဆယ်နေခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ပညတ်တရားနှင့် သက်သေခံချက်၏ နေ့ရက်အားလုံးကို ပိုင်းခြားခြင်း၏ ရှေးဦးသမိုင်းနှင့် နောက်ပိုင်းသမိုင်းကို သွန်သင်ပေးတော်မူ၏။

၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ငါပြောလတ့်သော စကားအလုံးစုံတို့ကို သင်၏စိတ်နှလုံးကို စွဲလမ်းစေလော့။ ယနေ့ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ငါနှင့် သင့်အကြား၌ ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်ကို ချိုးဖောက်၍ ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုအပေါင်းတို့အတွက် ငါသည် သူတို့ကို မစွန့်ပစ်ဘဲ နေခဲ့သည်ကို သူတို့၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၆ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် သူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်သောအခါ၊ သူတို့၏ တရားစီရင်ချက်အားလုံးနှင့် သူတို့၏ လုပ်ရပ်အားလုံးတွင် ငါသည် သူတို့ထက် ပို၍ဖြောင့်မတ်ကြောင်းနှင့် ငါသည် သူတို့နှင့်အတူ အမှန်တကယ် ရှိနေခဲ့ကြောင်းကို သူတို့ အသိအမှတ်ပြုကြလိမ့်မည်။

၇ ယနေ့ ငါသင့်အား ဟောပြောသော ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သင်ကိုယ်တိုင် ရေးထားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများဖြစ်သော အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ငါကျိန်ဆို၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုခဲ့သောပြည်သို့ သူတို့ကို မပို့ဆောင်မီ၊ သူတို့၏ပုန်ကန်မှုနှင့် လည်ပင်းခိုင်မာမှုကို ငါသိ၏။

၈ သူတို့သည် စား၍ ဝကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ဒုက္ခမှ မကယ်လွှတ်နိုင်သော တစ်ပါးအမျိုးသားဘုရားများထံသို့ လှည့်သွားကြလိမ့်မည်။ ဤသက်သေခံချက်ကို သူတို့ဘက်၌ သက်သေအဖြစ် ကြားရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို မေ့လျော့ကြလိမ့်မည်။ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကိုငင်း၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းတို့ကိုငင်း လိုက်၍ သူတို့၏ဘုရားများကို ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားများသည် သူတို့အတွက် မှားယွင်းစရာအကြောင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း၊ ထောင်ချောက်ဆင်ရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ သူတို့သည် ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ငါ၏ပညတ်တရားများ၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ပွဲများ၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့များကိုငင်း၊ သူတို့အလယ်၌ ငါ့အဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုငင်း၊ ငါ့နာမကို ငါတည်စေ၍ ထိုပြည်၌ နေစေခြင်းငှာ ငါ၏တဲတော်ကိုငင်း၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနကိုငင်း စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ လူများစွာတို့သည် ပျက်စီး၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ရန်သူလက်သို့ ကျရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ မြင့်သောအရပ်၊ အာရှရပင်များနှင့် ရုပ်တုများကို ပြုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ အသီးအသီး မိမိတို့ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့၏သားသမီးများကို နတ်ဆိုးတို့အားငင်း၊ မိမိတို့စိတ်နှလုံး၏ မှားယွင်းသောအကျင့်အပေါင်းတို့အားငင်း ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ ငါသည် သူတို့အပေါ်၌ သက်သေခံနိုင်ရန် သက်သေများကို စေလွှတ်မည်၊ သို့သော် သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ၊ သက်သေများကိုလည်း သတ်ပစ်မည်၊ ပညတ်တရားကို ရှာဖွေသော သူတို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မည်၊ ငါ့ရှေ့မှောက်၌ မကောင်းမှုကို ပြုစေရန် အရာခပ်သိမ်းကို ပယ်ဖျက်၍ ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။

၁၂ ငါသည် သူတို့ထံမှ ငါ့မျက်နှာကို လွှဲ၍ သူတို့ကို တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ လက်သို့ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း၊ ကိုက်စားခြင်းအလို့ငှာ အပ်မည်။ မြေကြီးအလယ်မှ သူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကွဲပြားစေမည်။

၁၃ သူတို့သည် ငါ၏တရားအလုံးစုံ၊ ငါ၏ပညတ်တရားအလုံးစုံ၊ ငါ၏တရားစီရင်ချက်အလုံးစုံတို့ကို မေ့လျော့၍ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပွဲတော်များ၊ ယုဘိလနေ့နှင့် ပညတ်တရားတော်များကဲ့သို့ လမ်းလွဲကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှဖြင့် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်၊ ငါသည် သူတို့ကို တစ်ပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့အထဲမှ စုဝေးစေမည်၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ သို့မှသာ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှဖြင့် ငါ့ကိုရှာသောအခါ ငါ့ကိုတွေ့ကြလိမ့်မည်။

၁၅ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အတူ ကြွယ်ဝသော ငြိမ်သက်ခြင်းကို သူတို့အား ဖွင့်ပြမည်။ ငါ့စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ငါ့ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအပင်ကို သူတို့အား ဖယ်ရှားမည်။ သူတို့သည် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာမဟုတ်ဘဲ ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အမြီးမဟုတ်ဘဲ ဦးခေါင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၆ ငါသည် သူတို့အလယ်၌ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို တည်ဆောက်၍ သူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ ငါသည် သူတို့ကို မစွန့်ပစ်၊ မပျက်ကွက်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၈ မောရှေသည် ပျပ်ဝပ်လျက် "အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူမျိုးနှင့် ကိုယ်တော်၏အမွေကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးမှားယွင်းခြင်း၌ လှည့်လည်သွားကြပါစေ၊ ရန်သူများ၊ တစ်ပါးအမျိုးသားများလက်သို့ သူတို့ကို မအပ်ပါနှင့်၊ သူတို့သည် သူတို့ကို အုပ်စိုး၍ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားစေမည်ကို စိုးရိမ်စရာပါ" ဟု ဆုတောင်းလေ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်ကို ကိုယ်တော်၏လူမျိုးအပေါ်သို့ မြှင့်တင်တော်မူပါ၊ သူတို့အထဲတွင် ဖြောင့်မတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပါ၊ ဗေလျာယ၏ဝိညာဉ်သည် သူတို့ကို ကိုယ်တော်ရှေ့တော်၌ အပြစ်တင်ရန်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းအားလုံးမှ သူတို့ကို ထောင်ချောက်ဆင်ရန် မအုပ်စိုးပါစေနှင့်။ သို့မှသာ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ရှေ့တော်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၀ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူမျိုး၊ ကိုယ်တော်၏အမွေဥစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကိုယ်တော်၏ကြီးစွာသောတန်ခိုးတော်ဖြင့် ကယ်နှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့အထဲတွင် သန့်ရှင်းသောစိတ်နှလုံးနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပါ။ ယခုမှစ၍ ထာဝရကာလတိုင်အောင် မိမိတို့အပြစ်၌ မကျော့မိပါစေနှင့်။

၂၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း၊ သူတို့၏ အကြံအစည်များနှင့် သူတို့၏ လည်ပင်းမာကျောခြင်းကို ငါသိ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ အပြစ်နှင့် မိမိတို့၏ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်ကို ဝန်ခံမှသာ နာခံကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကြွင်းမဲ့၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ဖြင့် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏နှလုံးအရေဖျားကိုင်၎င်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်၏နှလုံးအရေဖျားကိုင်၎င်း လှီးဖြတ်မည်။ သူတို့အထဲ၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါဖန်ဆင်းမည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ထာဝရငါ့ထံမှ မလှည့်မပြန်စေခြင်းငှာ သူတို့ကို ငါသန့်ရှင်းစေမည်။

၂၃ သူတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ငါနှင့် ငါ၏ ပညတ်တော်အားလုံးကို စွဲကပ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါ၏ ပညတ်တော်များကို ပြည့်စုံစေကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ အဘ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ သူတို့အားလုံးသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဟု ခေါ်ဆိုခံရကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တမန်တိုင်းနှင့် ဝိညာဉ်တိုင်းသည် သိကြလိမ့်မည်။ အမှန်စင်စစ်၊ ဤသူတို့သည် ငါ၏ သားသမီးများဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ငါသည် သူတို့၏ ခမည်းတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ငါသည် သူတို့ကို ချစ်ကြောင်းကိုလည်းလည်းကောင်း သိကြလိမ့်မည်။

၂၅ ငါသည် ဆင်းသက်၍ ထာဝရကာလပတ်လုံး သူတို့နှင့်အတူ နေထိုင်သည်အထိ၊ ဤတောင်ပေါ်တွင် သင့်အား ငါကြေငြာသော ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို၊ အစနှင့်အဆုံး ရေးမှတ်လော့။ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို၊ ပညတ္တိကျမ်း၌၎င်း၊ သက်သေခံချက်၌၎င်း၊ ရက်သတ္တပတ်၌၎င်း၊ ထာဝရကာလတိုင်အောင်၎င်း၊ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုပြင် ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်အားလည်း၊ ဖန်ဆင်းခြင်းအစမှစ၍ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို သူတို့အလယ်၌ ထာဝရတည်သည်အထိ မောရှေအတွက် ရေးမှတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရားသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၏ အဘ၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ဇိအုန်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သည် သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၈ ဣသရေလတပ်ရှေ့၌ သွားသော ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်သည် ပညတ်တရားနှင့် ယုဘိလနှစ်များ ရေတွက်ခြင်းကာလမှစ၍၊ ဖန်ဆင်းခြင်းနေ့ရက်မှစ၍ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အသစ်ပြုပြင်သော ဖန်ဆင်းခြင်းနေ့မှစ၍၊ ဖန်ဆင်းခြင်းအရာခပ်သိမ်းကို ကောင်းကင်တန်ခိုးများအတိုင်း၊ မြေကြီးဖန်ဆင်းခြင်းအရာခပ်သိမ်းအတိုင်း၊ အသစ်ပြုပြင်သော ဖန်ဆင်းခြင်းနေ့ရက်မှစ၍ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဖန်ဆင်းတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ရွေးကောက်ခံရသူအပေါင်းတို့အတွက် ကုစားခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာအတွက် အလင်းအိမ်အပေါင်းတို့သည် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်မှစ၍ မြေကြီး၏ နေ့ရက်အစဉ်အဆက်တို့သည် ထိုသို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

အခန်း ၂

၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်သည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ခြောက်ရက်အတွင်း မိမိအမှုတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီးစေတော်မူသည်ကိုင်၎င်း၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကို ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းတော်မူသည်ကိုင်၎င်း၊ ကာလအစဉ်အဆက် သန့်ရှင်းစေတော်မူသည်ကိုင်၎င်း၊ ဖန်ဆင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံသောသမိုင်းကြောင်းကိုင်၎င်း ရေးမှတ်လော့။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ပထမနေ့၌ ကိုယ်တော်သည် အထက်ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ရေများနှင့် ရှေ့တော်၌ အမှုတော်ထမ်းသော ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်များ၊ သန့်ရှင်းခြင်း၏ ကောင်းကင်တမန်များ၊ လေ၏ဝိညာဉ်၊ မိုးတိမ်၊ မှောင်မိုက်၊ နှင်း၊ မိုးသီးနှင့် နှင်းခဲတို့၏ ဝိညာဉ်၊ အသံ၊ မိုးကြိုးနှင့် လျှပ်စီးတို့၏ ကောင်းကင်တမန်များ၊ အအေးနှင့် အပူ၊ ဆောင်းရာသီ၊ နွေဦးရာသီ၊ ဆောင်းဦးရာသီ၊ နွေရာသီတို့၏ ဝိညာဉ်များ၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပေါ်ရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အနက်ဆုံးသော အရပ်၊ မှောင်မိုက်၊ ညအချိန်၊ အလင်း၊ အရုဏ်တက်ချိန်နှင့် နေ့အချိန်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ဉာဏ်အားဖြင့် ပြင်ဆင်တော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ အမှုတော်များကို မြင်တွေ့၍၊ ကိုယ်တော်၏ အမှုတော်အားလုံးအတွက် ချီးမွမ်းထောမနာပြုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပထမနေ့၌ ကြီးမြတ်သော အမှုတော်ခုနစ်ပါးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၄ ဒုတိယနေ့တွင် ရေအလယ်၌ မိုးကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ထိုနေ့၌ ရေသည် ကွဲလွင့်လေ၏။ ရေတစ်ဝက်သည် အပေါ်သို့ တက်၍ တစ်ဝက်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၏ အလယ်၌ရှိသော မိုး

ကောင်းကင်အောက်သို့ ဆင်းသွားလေ၏။ ဤသည်မှာ ဒုတိယနေ့၌ (ဘုရားသခင်) ဖန်ဆင်းတော်မူသော တစ်ခုတည်းသော အမှုတော်ပင်။

၅ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရေသည် မြေကြီးတပြင်လုံးမှ တစ်နေရာသို့ စီးဆင်းသွားစေရန်နှင့် ကုန်းပေါ်စေရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။

၆ ရေတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ မြေကြီးမျက်နှာမှ ဤမိုးကောင်းကင်ပြင်၏ အပြင်ဘက် တစ်နေရာသို့ ဆုတ်ခွာသွား၍၊ ကုန်းမြေသည် ပေါ်လာ၏။

၇ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အတွက် သီးခြားစုဝေးရာနေရာများအလိုက် ပင်လယ်အပေါင်းတို့ကိုင်၊ မြစ်အပေါင်းတို့ကိုင်၊ တောင်များနှင့် မြေကြီးပေါ်ရှိ ရေစုဝေးရာနေရာများ၊ ရေကန်အပေါင်းတို့ကိုင်၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ နှင်းအပေါင်းတို့ကိုင်၊ ကြသောမျိုးစေ့တို့ကိုင်၊ အပင်ပေါက်သမျှကိုင်၊ အသီးသီးသောအပင်အပေါင်းတို့ကိုင်၊ သစ်တောထဲက သစ်ပင်များ၊ ဧဒင်ဥယျာဉ်ကိုင်၊ ဧဒင်ဥယျာဉ်၌ရှင်၊ ၎င်းတို့၏မျိုးအလိုက် အပင်အပေါင်းတို့ကိုင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၈ ဘုရားသခင်သည် ဤကြီးမြတ်သောအမှုလေးပါးကို တတိယနေ့တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ စတုတ္ထနေ့တွင် နေ၊ လနှင့် ကြယ်များကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးကို လင်းစေရန်၊ နေ့နှင့်ညကို အုပ်စိုးရန်နှင့် အလင်းနှင့် မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားရန် ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၌ ထားတော်မူ၏။

၉ ဘုရားသခင်သည် နေ့ရက်များ၊ ဥပုသ်နေ့များ၊ လများ၊ ပွဲနေ့များ၊ နှစ်များ၊ ဥပုသ်နေ့များ၊ ယုဘိလနေ့များနှင့် နှစ်များ၏ ရာသီဥတုအားလုံးအတွက် နေသည် မြေကြီးပေါ်တွင် ကြီးစွာသော လက္ခဏာဖြစ်စေရန် ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၀ မြေကြီးပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်၍ ကြီးပွားသော အရာခပ်သိမ်း ကောင်းစားစေရန်နှင့် အလင်းကို မှောင်မိုက်နှင့် ပိုင်းခြားတော်မူ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်သည် ဤအမျိုးအစားသုံးမျိုးဖြင့် စတုတ္ထနေ့တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ပဥ္စမနေ့တွင် ရေနက်ရာအရပ်၌ ကြီးမားသော ပင်လယ်မိစ္ဆာများကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသတ္တဝါများသည် လက်တော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းခဲ့သော သတ္တဝါများဖြစ်သော ငါးများနှင့် ရေထဲတွင် လှုပ်ရှားတတ်သော အရာအားလုံး၊ ပျံတတ်သော အရာအားလုံး၊ ငှက်များနှင့် ၎င်းတို့နှင့် ၎င်းတို့၏ တိရစ္ဆာန်အမျိုးအစားအားလုံး ဖြစ်သည်။

၁၂ သူတို့ကို ကောင်းကျိုးပြုခြင်းငှာင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောအရာ၊ မြေကြီးမှပေါက်သော အရာရှိသမျှ၊ အသီးကိုသီးသောအပင်ရှိသမျှနှင့် အသီးအနှံအမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းကျိုးပြုစေခြင်းငှာင်၊ နေထွက်လေ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် ပဥ္စမနေ့တွင် ဤအမျိုးအစားသုံးမျိုးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဆဋ္ဌမနေ့တွင် မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၊ သားယဉ်အပေါင်းတို့နှင့် မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၁၄ ဤအရာအားလုံးပြီးနောက် လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ယောကျာ်းနှင့်မိန်းမကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မြေကြီးပေါ်၌ရှိသမျှသော အရာ၊ ပင်လယ်၌ရှိသမျှသော အရာ၊ ပျံတတ်သော အရာ၊ သားရဲ၊ နွား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာ၊ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ရှိသမျှသော အရာတို့ကို သူ့အား အုပ်စိုးခြင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကိုလည်း သူ့အား အုပ်စိုးခြင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ကိုယ်တော်သည် ဤအမျိုးအစားလေးမျိုးကို ဆဋ္ဌမနေ့တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး စုစုပေါင်းအမျိုးအစားနှစ်ဆယ်နှစ်မျိုးရှိခဲ့သည်။

၁၆ ဆဋ္ဌမနေ့တွင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ ပင်လယ်နှင့် နက်နဲရာ၌၎င်း၊ အလင်းနှင့် မှောင်မိုက်၌၎င်း၊ အရာခပ်သိမ်း၌၎င်း၊ မိမိအမှုတော်ရှိသမျှကို ပြီးမြောက်စေတော်မူ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့အား ခြောက်ရက်အလုပ်လုပ်ရမည်၊ သို့သော် ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် အလုပ်အားလုံးမှ ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟူသော ကြီးမြတ်သော လက္ခဏာတစ်ရပ်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၈ ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့နှင့် သန့်ရှင်းခြင်း၏ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့၊ ဤကြီးမြတ်သော အတန်းအစားနှစ်ခုသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ၎င်း ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းရန် ငါတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ကိုယ်တော်က ငါတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့အထဲမှ လူတစ်မျိုးကို ငါခွဲထားမည်။ ဤသူတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ကို ငါ့လူအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ကောင်းချီးပေးမည်။ ဥပုသ်နေ့ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍ ငါ့အဖို့ သန့်ရှင်းစေသကဲ့သို့၊ ငါသည် သူတို့ကို ကောင်းချီးပေးမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ငါမြင်သမျှတို့မှ ယာကုပ်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါရွေးချယ်၍ ငါ၏ သားဦးအဖြစ် ရေးမှတ်ထားပြီ၊ သူ့ကို ထာဝရကာလပတ်လုံး ငါ့အဖို့ သန့်ရှင်းစေပြီ၊ သူတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို သွန်သင်ပေးမည်၊ သို့မှသာ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ငါတို့နှင့်အတူ ဥပုသ်စောင့်ရန်၊ စားသောက်ရန်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်အား ကောင်းချီးပေးရန်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ထက် ထူးခြားသောလူမျိုးကို ကောင်းချီးပေးပြီး သန့်ရှင်းစေတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့နှင့်အတူ ဥပုသ်စောင့်ရန် လက္ခဏာတစ်ရပ်ကို ထိုအထဲတွင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၂၂ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်များကို နံ့စဉ်ဘဝ၌ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အမွှေးအကြိုင်အဖြစ် မြင့်တက်စေတော်မူ၏။

၂၃ အာဒံမှ ယာကုပ်အထိ လူသားမျိုးနွယ်တွင် ဦးခေါင်းနှစ်ဆယ်နှစ်ရှိပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့အထိ အလုပ်အမျိုးအစားနှစ်ဆယ်နှစ်မျိုးကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသည်မှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် သန့်ရှင်းခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ရှေ့နေ့သည်လည်း ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် သန့်ရှင်းခြင်းဖြစ်ပြီး ဤသူသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာအတွက် ထိုတစ်ဦးနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်သည်။

၂၄ ဤသူ (ယာကုပ်နှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်) အားလည်း၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေပြီး ကောင်းချီးပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ သူတို့သည် ပထမသက်သေခံချက်နှင့် ပညတ်တရား၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် သန့်ရှင်းသူများ အမြဲဖြစ်ရမည်ဟု အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၂၅ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီးနှင့် ကိုယ်တော်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာခပ်သိမ်းကို ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး

ဘုရားသခင်သည် ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့ကို မိမိ၏အမှုတော်အားလုံးအတွက် သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့အတွက် မည်သည့်အလုပ်ကိုမဆို လုပ်သူမည်သည်ကား သေရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုနေ့ကို ညစ်ညူးစေသူသည် အမှန်သေရမည်ဟု မိန့်မှာတော်မူ၏။

၂၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယနေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှာရင်း၊ အခြားနေ့ရက်များထက်သာ၍ သန့်ရှင်းစေ၍ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲရင်း၊ မညစ်ညူးစေခြင်းငှာရင်း၊ အဘယ်ကြောင့် မှာထားတော်မူသနည်း။

၂၇ ထိုနေ့ကို ညစ်ညူးစေသောသူသည် ဧကန်အမှန်သေရမည်။ ထိုနေ့၌ တစ်စုံတစ်ခုကိုပြုသောသူသည် ထာဝရသေရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်အဆက်မပြတ် ထိုနေ့ကို စောင့်ထိန်းကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့သည် သန့်ရှင်းသောနေ့၊ မင်္ဂလာရှိသောနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုနေ့သည် မြေမှ မဖယ်ရှားရ။

၂၈ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းပြီး မိမိ၏အလုပ်အားလုံးမှ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းသူတိုင်းသည် ငါတို့ကဲ့သို့ နေ့ရက်အစဉ် သန့်ရှင်း၍ ကောင်းချီးခံစားရလိမ့်မည်။

၂၉ သူတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းရမည်၊ မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးများယွင်းမှုကြောင့် ဥပုသ်နေ့ကို မစွန့်ပစ်ရ၊ (ထို့အပြင်) မသင့်လျော်သော အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မိမိတို့၏ နှစ်သက်ရာကို လုပ်ဆောင်ခြင်း မပြုရ၊ စားသောက်ရန် မည်သည့်အရာကိုမျှ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုရ၊ ရေခပ်ခြင်း သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ တံခါးများမှတစ်ဆင့် ယူဆောင်လာခြင်း သို့မဟုတ် ထုတ်ယူခြင်း (တရားမဝင်) တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ယနေ့၏ ပညတ်တရားကို ကြေညာလော့။

၃၀ ထိုနေ့၌ အိမ်မှအိမ်သို့ မသွင်းရ၊ မထုတ်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့သည် ယုဘိလနေ့၏ မည်သည့်ယုဘိလနေ့ထက်မဆို သာ၍သန့်ရှင်း၍ ကောင်းချီးမင်္ဂလာရှိ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ မည်သည့်လူမျှ ဥပုသ်စောင့်ရမည်ကို မသိမီတိုင်အောင်၊ ငါတို့သည် ဤနေ့၌ ကောင်းကင်၌ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းကြ၏။

၃၁ အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်သည် ကောင်းချီးပေးတော်မူသော်လည်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ စောင့်ထိန်းစေခြင်းငှာ သန့်ရှင်းစေတော်မမူ၊ ဣသရေလလူမျိုးတို့ကိုသာ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ စားသောက်ခြင်းငှာ၊ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းခြင်းငှာ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၃၂ အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်သည် နေ့ရက်အပေါင်းတို့ထက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ဘုန်းအသရေတော်အတွက် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဤနေ့ရက်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

၃၃ ဤပညတ်တရားနှင့် သက်သေခံချက်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား သူတို့၏ မျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရပညတ်တရားအဖြစ် ပေးသနားတော်မူ၏။

အခန်း ၃

၁ ဒုတိယအပတ်၏ ခြောက်ရက်မြောက်နေ့တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ သားရဲများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များ၊ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာအားလုံး၊ ရေထဲမှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာအားလုံး၊ ၎င်းတို့၏ အမျိုးအနွယ်အလိုက်၊ အမျိုးအစားအလိုက်၊ ပထမနေ့တွင် သားရဲများ၊ ဒုတိယနေ့တွင် တိရစ္ဆာန်များ၊ တတိယနေ့တွင် ငှက်များ၊ စတုတ္ထနေ့တွင် မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာအားလုံး၊ ပဉ္စမနေ့တွင် ရေထဲမှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာအားလုံးကို အာဒံထံသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။

၂ အာဒံသည် သူတို့အားလုံးကို ၎င်းတို့၏ အသီးသီးသော အမည်များဖြင့် အမည်ပေးခဲ့ပြီး သူခေါ်သည့်အတိုင်း သူတို့၏ အမည်လည်းဖြစ်၏။

၃ ဤငါးရက်တွင် အာဒံသည် မြေကြီးပေါ်တွင်ရှိရှိသမျှသော ဤလူအမျိုးမျိုး၊ ယောက်ျားမိန်းမအပေါင်းတို့ကို မြင်လေ၏။ သို့သော် သူသည် တစ်ယောက်တည်းရှိ၍ သူ့အတွက် သင့်တော်သော အကူအညီကို ရှာမတွေ့ခဲ့ပါ။

၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်းနေသင့်သည်မဟုတ်။ သူ့အတွက် သင့်တော်သော အထောက်အမကို ငါတို့လုပ်ကြကုန်အံ့ဟု ငါတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အိပ်ပျော်လေ၏။ ထိုနံရိုးများထဲမှ နံရိုးတစ်ချောင်းကို မိန်းမအတွက် ထုတ်ယူတော်မူ၏။ ထိုနံရိုးသည် မိန်းမ၏အရိုးဖြစ်သတည်း။ ထိုနံရိုးသည် သူ့နံရိုးများထဲမှ မိန်းမ၏ မူလအစဖြစ်သတည်း။ ထိုအသားကို သူ့အစား တည်ဆောက်၍ မိန်းမကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၆ ထိုအခါ အာဒံသည် အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတော်မူ၍ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်တော်မူ၏။ ထိုမိန်းမကို သူ့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာတော်မူ၏။ ထိုမိန်းမကို သိတော်မူပြီးလျှင်၊ ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲက အရိုး၊ ငါ့အသားထဲက အသားဖြစ်၏။ သူ့ခင်ပွန်းထံမှ ခွဲယူသောကြောင့် သူ့ကို ငါ့မယားဟု ခေါ်ဝေါ်ရလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထို့ကြောင့် ယောကျ်ားနှင့် ဇနီးသည် တစ်သားတစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ယောကျ်ားသည် မိဘကို စွန့်ခွာ၍ ဇနီး၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ သူတို့သည် တစ်သားတစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၈ ပဌမအပတ်၌ အာဒံကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ နံရိုးကား သူ၏မယားကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဒုတိယအပတ်၌လည်း ထိုမိန်းမကို သူ့အားပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယောကျ်ားသည် ခုနစ်ရက်၊ မိန်းမသည် နှစ်ကြိမ် ခုနစ်ရက် နေရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။

၉ အာဒံသည် သူ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောပြည်၌ ရက်လေးဆယ်စေ့ပြီးနောက်၊ ငါတို့သည် သူ့ကို ဧဒင်ဥယျာဉ်ထဲသို့ စိုက်ပျိုးစောင့်ရှောက်ရန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်၊ သို့သော် သူ၏ဇနီးကိုမူ ရှစ်ဆယ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး၊ ထို့နောက် သူမသည် ဧဒင်ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။

၁၀ ထို့ကြောင့် သားဖွားသော မိန်းမအတွက် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ရေးထားလျက်ရှိသည်မှာ၊ မိန်းမသည် သားယောကျ်ားကို ဖွားမြင်လျှင်၊ ပထမရက်သတ္တပတ်အတိုင်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်သောအခြေအနေ၌ နေရမည်။ စင်ကြယ်စေသောအသွေး၌ သုံးဆယ်သုံးရက်နေရမည်။ သားယောကျ်ား၏ကိစ္စတွင် ပညတ်ထားသော ဤနေ့ရက်များ မပြည့်စုံမချင်း သန့်ရှင်းသောအရာကို မထိရ။ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မဝင်ရ။

၁၁ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်ကတော့ ပထမနှစ်ပတ်အတိုင်း နှစ်ပတ်တိတိ မစင်ကြယ်တဲ့အခြေအနေမှာ နေရမယ်။ စင်ကြယ်စေ

တဲ့သွေးနဲ့ ခြောက်ဆယ်ခြောက်ရက်တိတိ နေရမယ်။ အဲဒီနှစ်ပတ်လုံး ရှစ်ဆယ်ရက်လုံးလုံး နေရမယ်။

၁၂ ဤရှစ်ဆယ်ရက်ပြည့်သောအခါ၊ ဒေင်ဥယျာဉ်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးထက် သာ၍သန့်ရှင်း၍ ထိုဥယျာဉ်၌စိုက်သော သစ်ပင်ရှိသမျှသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် ငါတို့သည် သူ့ကို ဒေင်ဥယျာဉ်ထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

၁၃ ထို့ကြောင့် ယောက်ျားလေး သို့မဟုတ် မိန်းကလေးကို မွေးဖွားသော အမျိုးသမီးအတွက်၊ ယောက်ျားလေး သို့မဟုတ် မိန်းကလေးသည် ဤနေ့ရက်များ မပြည့်မချင်း သန့်ရှင်းသောအရာကို မထိရ၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မဝင်ရဟူသော ထိုနေ့ရက်များအတွက် ပညတ်တရား ပြဋ္ဌာန်းထား၏။

၁၄ ဤပညတ်တရားနှင့် သက်သေခံချက်သည်ကား အစ္စရေးလူမျိုးတို့ နေ့စဉ်လိုက်နာစေရန် ရေးထားခဲ့သော ပညတ်တရားဖြစ်၏။

၁၅ ပထမယုဘိလ၏ ပထမအပတ်တွင် [နံနက် ၁-၇] အာဒံနှင့် သူ့ဇနီးသည် ဒေင်ဥယျာဉ်တွင် ခုနစ်နှစ်ကြာ စိုက်ပျိုးစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား အလုပ်ပေးခဲ့ပြီး စိုက်ပျိုးရန် သင့်တော်သည့်အရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

၁၆ သူသည် ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍ အဝတ်မပါဘဲ နေခဲ့ပြီး ၎င်းကို မသိခဲ့၊ ရှက်လည်း မရှက်ခဲ့ဘဲ ငှက်များ၊ သားရဲများနှင့် နွားများမှ ဥယျာဉ်ကို ကာကွယ်ခဲ့ပြီး အသီးအနှံများကို စုဆောင်း၍ စားခဲ့သည်။ ကျန်ကြွင်းသောအရာကို မိမိနှင့် မိမိဇနီးအတွက် သီးသန့်ခွဲထားခဲ့သည်။

၁၇ ထိုတွင် သူပြီးမြောက်ခဲ့သော ခုနစ်နှစ်ပြည့်ပြီးနောက်၊ ခုနစ်နှစ်တိတိ၊ နံနက် ၈ နာရီတွင် ဒုတိယလ၊ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ မြွေသည် မိန်းမထံသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ မြွေက မိန်းမအား "သင်တို့သည် ဥယျာဉ်၌ရှိသမျှသော အပင်တို့၏ အသီးကို မစားရဟု ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသလော" ဟု မေး၏။

၁၈ သူမကလည်း "ဥယျာဉ်ထဲက အပင်တွေရဲ့ အသီးအနှံအားလုံးကို စားဖို့ ဘုရားသခင် မိန့်မှာထားတယ်။ ဥယျာဉ်အလယ်မှာရှိတဲ့ အပင်ရဲ့ အသီးအနှံကိုတော့ မစားရ၊ မထိရ၊ သေမှာစိုးလို့" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

၁၉ မြွေကလည်း၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန်သေရမည်မဟုတ်၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုအသီးကိုစားသောနေ့၌ မျက်စိပွင့်လင်း၍ သင်တို့သည် ဘုရားကဲ့သို့ဖြစ်ကြလတ္တံ့၊ ကောင်းမကောင်းကို သိကြလတ္တံ့ဟု ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏ဟု မိန်းမအားဆို၏။

၂၀ မိန်းမသည် ထိုအပင်သည် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်း၍ မျက်စိလည်း လှသည်ကိုငင်း၊ အသီးလည်း စားကောင်းသည်ကိုငင်း မြင်လျှင်၊ ယူ၍စား၏။

၂၁ သူမသည် သင်္ဘောသဖန်းရွက်များဖြင့် ရှက်ခွံမှုကို ဦးစွာဖုံးအုပ်ပြီးနောက် အာဒံအား ပေး၍ သူသည်စားလေ၏။ သူ၏မျက်စိများပွင့်လာသောအခါ သူသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို မြင်လေ၏။

၂၂ သူသည် သင်္ဘောသဖန်းရွက်များကိုယူ၍ ချုပ်ပြီးလျှင်၊ မိမိအတွက် ခါးစည်းကိုလုပ်၍ မိမိရှက်ရွံ့ခြင်းကို ဖုံးအုပ်လေ၏။

၂၃ ဘုရားသခင်သည် မြွေကို ကျိန်ဆဲ၍ အစဉ်အမြဲ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ...

၂၄ ထိုမိန်းမသည် မြွေ၏စကားကို နားထောင်၍ စားသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ထိုမိန်းမအား၊ သင်၌ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်းတို့ကို ငါအလွန်များပြားစေမည်။ သင်သည် ဝမ်းနည်းခြင်း၌ သားဘွားလိမ့်မည်။ သင်၏ခင်ပွန်းထံသို့ ပြန်လာရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း သင့်ကို အုပ်စိုးလိမ့်မည်။

၂၅ အာဒံအားလည်း "သင်သည် မယား၏စကားကို နားထောင်၍ မစားရဟု ငါပညတ်သော အပင်၏အသီးကို စားသောကြောင့် မြေသည် သင့်အတွက် ကျိန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဆူးပင်များနှင့် ဆူးပင်များကို သင့်ထံသို့ ပေါက်စေလိမ့်မည်။ သင်မွေးဖွားရာ မြေသို့ မပြန်မီတိုင်အောင် သင်၏မျက်နှာမှ ချွေးထွက်လျက် သင်၏မုန့်ကို စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မြေဖြစ်ပြီး မြေသို့ ပြန်ရမည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အတွက် သားရေအင်္ကျီများကို ပြုလုပ်၍ ဝတ်ဆင်စေကာ ဒေင်ဥယျာဉ်မှ စေလွှတ်တော်မူ၏။

၂၇ အာဒံသည် ဥယျာဉ်ထဲက ထွက်သွားသောနေ့၌၊ မိမိရှက်ကြောက်ခြင်းကို ဖုံးအုပ်သောနေ့မှစ၍ နံနက်နေထွက်ချိန်၌ မွှေးကြိုင်သောရနံ့အဖြစ် လောဗန်၊ ဂါဗန်နမ်၊ စတပ်တေးနှင့် နံ့သာမျိုးကို ပူဇော်၏။

၂၈ ထိုနေ့၌ သားရဲ၊ နွား၊ ငှက်၊ လမ်းလျှောက်တတ်သမျှ၊ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသော သတ္တဝါတို့၏ နှုတ်ကို ပိတ်၍၊ သူတို့သည် အချင်းချင်း နှုတ်တစ်မျိုးတည်း၊ စကားတစ်မျိုးတည်း ပြောဆိုကြ၏။

၂၉ ဒေင်ဥယျာဉ်၌ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ဒေင်ဥယျာဉ်မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အမျိုးအလိုက်၊ မိမိတို့အမျိုးအလိုက် ကွဲပြား၍ မိမိတို့အဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသော နေရာများသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၀။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အာဒံအားသာလျှင် သားရဲတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၏ အရှက်ကို ဖုံးအုပ်ရန် (အစွမ်းသတ္တိ) ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။

၃၁ ထို့ကြောင့် ပညတ်တရား၏ တရားစီရင်ခြင်းကို သိသောသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ဖုံးအုပ်၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ဖုံးကွယ်သကဲ့သို့ မိမိတို့ကိုယ်ကို မဖုံးကွယ်ကြဟု ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၂ စတုတ္ထလ၏ လဆန်းနေ့တွင်၊ အာဒံနှင့် သူ၏ဇနီးသည် ဒေင်ဥယျာဉ်မှ ထွက်ခွာသွား၍၊ သူတို့၏ ဖန်ဆင်းခြင်းပြည်၊ အယ်လ်ဒါပြည်၌ နေထိုင်ကြ၏။

၃၃ အာဒံသည် မိမိမယားကို ဧဝဟု မှည့်လေ၏။

၃၄ ပဌမနှစ်၊ နံနက် ၈ နာရီအထိ သူတို့၌ သားမရှိ၊ ထိုနောက်မှ ထိုမိန်းမနှင့် သိကျွမ်းလေ၏။

၃၅ ယခု သူသည် ဒေင်ဥယျာဉ်၌ သွန်သင်ခံရသည့်အတိုင်း မြေကို စိုက်ပျိုးလေ၏။

အခန်း ၄

၁ ဒုတိယယုဘိလ၏ တတိယအပတ် [၆၄-၇၀ နံနက်] တွင် သူမသည် ကာဣနကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး စတုတ္ထအပတ် [၇၁-၇၇ နံနက်] တွင် အာဗေလကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး ပဥ္စမအပတ် [၇၈-၈၄ နံနက်] တွင် သူမသည် သမီး အာအန်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

၂ တတိယမြောက် ယုဘိလ၏ ပထမ (နှစ်) [၉၉-၁၀၅ AM] တွင်၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗေလ၏ ယဇ်ကို လက်ခံပြီး ကာဣန၏ ယဇ်ကို လက်မခံသောကြောင့် ကာဣနသည် အာဗေလကို သတ်ခဲ့သည်။ ၃ သူသည် လယ်ကွင်း၌ သူ့ကို သတ်လေ၏။ သူ၏အသွေးသည် သူ့ကို သတ်သောကြောင့် ညည်းညူလျက် မြေကြီးမှ ကောင်းကင်သို့ အော်ဟစ်လေ၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည် အာဗေလကြောင့် ကာဣနကို ဆုံးမတော်မူ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အာဗေလကို သတ်၍၊ သူ့ညီ၏အသွေးကြောင့် မြေကြီးပေါ်မှာ ထွက်ပြေးရသောသူ ဖြစ်စေ၍၊ သူသည် သူ့ကို မြေကြီးပေါ်မှာ ကျိန်လေ၏။

၅ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကောင်းကင်စားပွဲတို့၌လည်း 'မိမိအိမ်နီးချင်းကို သစ္စာဖောက်၍ ရိုက်နှက်သောသူသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရစေသတည်း' ဟု ရေးထားလျက်ရှိ၏။ မြင်သူကြားသူအပေါင်းတို့သည် 'ထိုသို့ဖြစ်ပါစေ' ဟု ပြောဆိုကြပါစေ။ မြင်၍ မဟောမပြောသောသူသည်လည်း ထိုအခြားသူကဲ့သို့ ကျိန်ခြင်းကို ခံရပါစေ" ဟု ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၆ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပေါ်တွင်၊ အလင်းနှင့် မှောင်မိုက်တွင်၊ နေရာတိုင်းတွင် ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်အားလုံးကို ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြေငြာ၏။

၇ အာဒံနှင့် သူ၏ဇနီးသည် အာဗေလအတွက် လေးပတ်ကြာ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခဲ့ကြသည် [နံနက် ၉၉-၁၂၇]၊ ပဥ္စမအပတ်၏ စတုတ္ထနှစ်တွင် [နံနက် ၁၃၀] သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏၊ အာဒံသည် သူ၏ဇနီးနှင့် တစ်ဖန်ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပြီး သူမသည် သားတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်၊ ထိုသားကို ရှေသဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ 'ကာဣနသည် အာဗေလအစား ငါတို့အား ဒုတိယအနွယ်ကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ' ဟု ဆိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

၈ ဆဋ္ဌမအပတ် [၁၃၄-၄၀ AM] တွင် သမီးတော် အဇူရာကို ဖွားမြင်တော်မူ၏။

၉ ကာဣနသည် မိမိညီမကို မယားအဖြစ်ယူ၍ စတုတ္ထယုဘိလကုန်၌ ဧနောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ [၁၉၀-၁၉၆ AM] ပဥ္စမယုဘိလ ပထမအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် [၁၉၇ AM] မြေကြီးပေါ်တွင် အိမ်များကို ဆောက်လုပ်လေ၏။ ကာဣနသည် မြို့တစ်မြို့ကို ဆောက်လုပ်၍ သားဧနောက်၏အမည်ကို အစွဲပြု၍ မှည့်လေ၏။

၁၀ အာဒံသည် ဇနီးဧဝနှင့် ဆက်ဆံသဖြင့် ဧဝသည် သားကိုးယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

၁၁ ပဥ္စမမြောက် ယုဘိလ၏ ပဥ္စမအပတ် [၂၂၅-၃၁ နံနက်] တွင် ရှေသသည် ညီမအာဇူရာကို ဇနီးအဖြစ် သိမ်းပိုက်ပြီး စတုတ္ထမြောက် (ဆဋ္ဌမအပတ်၏ နှစ်) [၂၃၅ နံနက်] တွင် ဧနုတ်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ၁၂ သူသည် မြေကြီးပေါ်တွင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုစပြု၏။

၁၃ တတိယအပတ် [၃၀၉-၁၅ AM] ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ယုဘိလတွင် ဧနုတ်သည် ညီမနောမ်ကို မယားအဖြစ် သိမ်းယူ၍၊ ပဥ္စမအပတ်၊ တတိယနှစ်တွင် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၍ ကေနန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၄ ရှစ်ကြိမ်မြောက် ယုဘိလကုန်ဆုံးချိန်တွင် [၃၂၅၊ ၃၈၆-၃၉၂ AM] ကေနန်သည် ညီမမွာလလက်နှင့် ထိမ်းမြားပြီး ယခုအပတ်၏ တတိယနှစ်၊ ပထမအပတ်တွင် ကိုးကြိမ်မြောက် ယုဘိလတွင် သားယောကျ်ားကို ဖွားမြင်၍ မဟာလေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၁၅ ဆယ်နှစ်မြောက် ယုဘိလ၏ ဒုတိယအပတ်တွင် [နံနက် ၄၄၉-၅၅] မဟာလေလသည် ဗာရခေလ၏သမီး၊ အဘ၏အစ်ကို၏သမီး၊ ဒိနနှင့်စုံဘက်၍၊ ခြောက်နှစ်မြောက်၊ တတိယအပတ်တွင် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ၏။ [နံနက် ၄၆၁] သူ့လက်ထက်၌ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသားတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ကြံစေခြင်းငှာ မြေကြီးပေါ်သို့ ဆင်းသက်ကြ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်တို့သည် ယာရက်ဟု ခေါ်ကြ၏။

၁၆ ဆယ့်တစ်ကြိမ်မြောက် ယုဘိလ [၅၁၂-၁၈ AM] တွင် ဂျရက်သည် ဇနီးတစ်ဦးယူခဲ့ပြီး၊ ဤယုဘိလ၏ စတုတ္ထအပတ် [၅၂၂ AM] တွင် သူ့အဖေ၏အစ်ကို၏သမီးဖြစ်သော ရစူဂျာလ်၏သမီး ဘာရကာအမည်ရှိကာ ယုဘိလ၏ စတုတ္ထနှစ်၊ ပဥ္စမအပတ်တွင် သူမသည် သားယောကျ်ားတစ်ဦးကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး သူသည် သူ့ကို ဧနောက်အမည်ဖြင့် မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်။

၁၇ သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မွေးဖွားလာသူများတွင် စာရေးခြင်း၊ အသိပညာနှင့် ဉာဏ်ပညာကို သင်ယူခဲ့ပြီး၊ လူတို့သည် ၎င်းတို့၏ သီးခြားလများ၏ အစီအစဉ်အတိုင်း နှစ်များ၏ ရာသီဥတုများကို သိရှိနိုင်စေရန် ကောင်းကင်၏ လက္ခဏာများကို စာအုပ်ထဲတွင် ၎င်းတို့၏ လများ၏ အစီအစဉ်အတိုင်း ရေးသားခဲ့သူဖြစ်သည်။

၁၈ သူသည် သက်သေခံချက်ကို ရေးသားသူ အဦးဆုံးဖြစ်ပြီး မြေကြီး၏ မျိုးဆက်များကြားတွင် လူသားတို့အား သက်သေခံခဲ့ပြီး၊ ယုဘိလ၏ ရက်သတ္တပတ်များကို ပြန်ပြောပြခဲ့ပြီး၊ နှစ်များ၏ နေ့ရက်များကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး၊ လများကို အစီအစဉ်တကျ သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး၊ ငါတို့ (၎င်းတို့ကို) သူ့အား သိစေခဲ့သည့်အတိုင်း နှစ်များ၏ ဥပုသ်နေ့များကို ပြန်ပြောပြခဲ့သည်။

၁၉ သူသည် လူသားတို့၏ မျိုးဆက်များတစ်လျှောက် တရားစီရင်ရာနေ့အထိ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာနှင့် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများကို သူ၏ အိပ်ပျော်ခြင်းဆိုင်ရာ ရူပါရုံတွင် မြင်တွေ့ခဲ့သည်။ သူသည် အရာခပ်သိမ်းကို မြင်၍ နားလည်ခဲ့ပြီး သူ၏ သက်သေခံချက်ကို ရေးသားခဲ့ပြီး လူသားအားလုံးနှင့် သူတို့၏ မျိုးဆက်များအတွက် သက်သေခံချက်ကို မြေကြီးပေါ်တွင် ထားရှိခဲ့သည်။

၂၀ ဆယ့်နှစ်ကြိမ်မြောက် ယုဘိလနှစ် [၅၈၂-၈၈] တွင် ခုနစ်ပတ်မြောက်၌ သူသည် ဇနီးတစ်ဦးနှင့် စုံဖက်ခဲ့ပြီး သူမသည် ဖခင်၏အစ်ကို၏သမီး ဒံယေလ၏သမီး အက်ဒ်နာဖြစ်ပြီး ဤအပတ်တွင် ခြောက်နှစ်မြောက်၌ သားယောကျ်ားကို ဖွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကို မသုရှလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၁ ထို့အပြင် သူသည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်များနှင့်အတူ ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် ရှိနေခဲ့ပြီး၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်၌ငှင်း၊ ကောင်းကင်၌ငှင်း ရှိသမျှသော အရာတို့ကိုငှင်း၊ နေ၏အုပ်စိုးခြင်းတို့ကိုငှင်း ပြ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ရေးမှတ်လေ၏။

၂၂ သူသည် လူသမီးများနှင့် ပြစ်မှားသော စောင့်ကြည့်သူများကို သက်သေခံ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသူတို့သည် လူသမီးများနှင့် ညစ်ညူးစေရန် စည်းလုံးလာကြပြီး ဧနောက်ကလည်း (သူတို့အားလုံး) ကို သက်သေခံ၏။

၂၃ လူသားတို့ထဲမှ သူ့ကို ခေါ်ဆောင်သွားတော်မူ၍၊ ငါတို့သည် သူ့အား ဒေင်ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ဂုဏ်အသရေဖြင့် ခေါ်ဆောင်သွားတော်မူပြီး၊ ထိုနေရာတွင် သူသည် လောက၏ ပြစ်ဒဏ်နှင့် တရားစီရင်ခြင်းကိုဎင်း၊ လူသားတို့၏ မကောင်းမှုအပေါင်းတို့ကိုဎင်း ရေးမှတ်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအကြောင်းကြောင့် (ဘုရားသခင်သည်) ဒေင်မြေတစ်ပြင်လုံးအပေါ်သို့ ရေလွှမ်းမိုးဘေးကို ကျရောက်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်သည် လူသားအပေါင်းတို့ကို သက်သေခံရန်၊ တရားစီရင်ခြင်းနေ့ရက်တိုင်အောင် မျိုးဆက်များ၏ အကျင့်အလုံးစုံကို ပြန်ပြောပြရန် လက္ခဏာတစ်ခုအဖြစ် ထားတော်မူ၏။

၂၅ သူသည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၏ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော မွှေးကြိုင်သော

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်တွင် နေရာလေးခုရှိသည်၊ ဒေင်ဥယျာဉ်၊ အရှေ့တောင်၊ ယနေ့ သင်ရှိရာ ဤတောင်၊ သိနာတောင်နှင့် ဇိအုန်တောင်၊ မြေကြီးကို သန့်ရှင်းစေရန်အတွက် ဖန်ဆင်းခြင်းအသစ်တွင် သန့်ရှင်းစေမည်။ ၎င်းအားဖြင့် မြေကြီးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အပြစ်နှင့် မစင်ကြယ်မှုအားလုံးမှ သန့်ရှင်းလာလိမ့်မည်။

၂၇ ဆယ့်လေးနှစ်မြောက် ယုဘိလ [652 AM] တွင် မသုရှုလသည် ယခုအပတ်၏ ပထမနှစ် တတိယအပတ်တွင် မိမိအဘ၏အစ်ကို၏သမီး အာဇရိလ၏သမီး အက်ဒနာကို ဇနီးအဖြစ်ယူ၍ [701–7 AM] သားတစ်ယောက်ကို မွေးဖွား၍ လာမက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၈ တတိယအပတ်တွင် ဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလတွင် လာမက်သည် ဗာရာခိလ၏သမီး၊ အဘ၏အစ်ကို၏သမီးဖြစ်သော ဗေတနော့စ်၏သမီးနှင့် စုံဘက်လေ၏။ ထိုအပတ်တွင် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ၏။ နောဧအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ နောဧကလည်း၊ ဤသူသည် ငါ၏ပင်ပန်းခြင်း၊ ငါ၏အလုပ်အပေါင်းတို့အတွက်ဎင်း၊ ထာဝရဘုရားကျိန်တော်မူသောမြေအတွက်ဎင်း ငါ့ကိုနှစ်သိမ့်စေလိမ့်မည် ဟူ၍ဎင်း၊ နောဧအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂၉ ဆယ့်ကိုးနှစ်မြောက် ယုဘိလ၏အဆုံးတွင်၊ ဆဋ္ဌမနှစ် [နံနက် ၉၃၀]၊ ခုနစ်ပတ်မြောက်တွင်၊ အာဒံသေဆုံး၍၊ သူ၏သားအပေါင်းတို့သည် သူ့ကို ဖန်ဆင်းခြင်းပြည်၌ မြှုပ်နှံကြ၏။ သူသည် မြေကြီး၌ မြှုပ်နှံခံရသော အဦးဆုံးသူဖြစ်၏။

၃၀ သူသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်၏ ခုနစ်ဆယ်နှစ် ချို့တဲ့ခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ နှစ်တစ်ထောင်သည် ကောင်းကင်၏ သက်သေခံချက်တွင် တစ်ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သိက္ခမ်းရာအပင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ရေးထား၏– "သင်တို့သည် ထိုအပင်ကို စားသောနေ့တွင် သေရကြလိမ့်မည်"။ ဤအကြောင်းကြောင့် သူသည် ယနေ့၏ နှစ်များကို မပြည့်စေခဲ့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့အတွင်း သူသေဆုံးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၃၁ ဤယုဘိလနှစ်ကုန်ဆုံးချိန်တွင် ကာဣနသည် သူ့နောက်တွင် ထိုနှစ်တွင်ပင် သတ်ခံခဲ့ရသည်။ အကြောင်းမှာ သူ၏အိမ်သည် သူ့အပေါ်သို့ ပြိုလဲပြီး သူသည် သူ့အိမ်အလယ်တွင် သေဆုံးသွားပြီး ထိုအိမ်၏ကျောက်ခဲများကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် အာဗေလကို ကျောက်ခဲဖြင့် သတ်ခဲ့ပြီး တရားမျှတသောတရားစီရင်ခြင်း၌ သူသည် ကျောက်ခဲဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။

၃၂ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ဤသို့ ရေးထား၏။ "လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကို ထိုလက်နက်ဖြင့် သတ်လျှင် သေရမည်။ ထိုသူသည် သူ့ကို နာကျင်စေသည့်အတိုင်း ထိုနည်းအတိုင်း စီရင်ရမည်။"

၃၃ ယုဘိလနှစ်ဆယ့်ငါးတွင် နောဧသည် ပဥ္စမအပတ် [နံနက် ၁၂၀၅] တွင် အဘ၏အစ်ကို၏သမီး ရာခေလ၏သမီး အမ်ဇာရာအမည်ရှိသော မယားကိုယူ၏။ တတိယနှစ်တွင် ရှေမကိုဘွားမြင်၏။ ပဥ္စမအပတ် [နံနက် ၁၂၀၉] တွင် ဟာမကိုဘွားမြင်၏။ ဆဋ္ဌမအပတ် [နံနက် ၁၂၁၂] တွင် ယာဖက်ကိုဘွားမြင်၏။

အခန်း ၅

၁ လူသားတို့သည် မြေကြီးမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် များပြားလာပြီး သမီးများကို မွေးဖွားလာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်များသည် ဤယုဘိလနှစ်တစ်နှစ်တွင် သူတို့ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြသည်၊ သူတို့သည် လှပသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြသည်၊ သူတို့ရွေးချယ်သမျှထဲမှ မယားများကို ယူ၍ သားများကို မွေးဖွားခဲ့ကြသည်၊ ထိုသူတို့သည် ရောမလူများ ဖြစ်ကြ၏။

၂ မတရားသောအမှုတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တိုးပွားများပြားလာ၍၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြ၏။ လူ၊ နွား၊ သားရဲ၊ ငှက်နှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲ၍ အချင်းချင်း ကိုက်စားကြ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ မတရားသောအမှုတို့သည် တိုးပွားများပြားလာ၍၊ လူအပေါင်းတို့၏ အကြံအစည်ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်မပြတ် ဆိုးညစ်ကြ၏။

၃ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊ ၎င်းသည် ပုပ်ပျက်လျက်ရှိသည်ကိုဎင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ၎င်း၏ ပညတ်တရားများကို ပုပ်ပျက်စေကြပြီ၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ သူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ မကောင်းမှုအမျိုးမျိုးကို ပြုကြသည်ကိုဎင်း မြင်တော်မူ၏။

၄ ကိုယ်တော်ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေကြီးမျက်နှာပေါ်ရှိ လူနှင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ နောဧမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မျက်နှာသာရလေ၏။

၆ မြေကြီးပေါ်သို့ စေလွှတ်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုလည်း၊ အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ သူတို့၏ အုပ်စိုးမှုအားလုံးမှ နှုတ်ပယ်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ မြေကြီးနက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ကို ချည်နှောင်ထားရန်လည်း ငါတို့အား မှာထားတော်မူ၏။ ကြည့်ရှုလော့။ သူတို့သည် သူတို့အလယ်၌ ချည်နှောင်ခံရ၍ သီးခြားစီ နေရကြ၏။

၇ သူတို့၏သားများအပေါ်၌လည်း၊ သူတို့သည် ဓားဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခံရမည်၊ ကောင်းကင်အောက်မှ နှင်ထုတ်ခံရမည်ဟူသော အမိန့်တော်သည် ရှေ့တော်မှ ထွက်လေ၏။

၈ "ငါ့ဝိညာဉ်သည် လူအပေါ်မှာ အမြဲမတည်မနေရ၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်လည်း အသားဖြစ်၏။ သူတို့၏အသက်သည် အနှစ်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အသီးသီး မိမိတို့အိမ်နီးချင်းကို သတ်စေခြင်းငှာ၊ မိမိထားကို သူတို့အလယ်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် ဓားဖြင့် လဲကျ၍ မြေကြီးပေါ်မှ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် အချင်းချင်း သတ်ကြ၏။

၁၀ သူတို့၏ဘိုးဘေးများသည် (သူတို့၏ဖျက်ဆီးခြင်း၏) သက်သေများဖြစ်ခဲ့ကြပြီး၊ ထို့နောက်တွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့၏အကျင့်များနှင့် သူတို့၏အကျင့်များကို ဖောက်ပြန်စေသူအပေါင်းတို့အပေါ် တရားစီရင်ခြင်းခံရသည့် ကြီးစွာသောပြစ်ဒဏ်ခံရသည့်နေ့အထိ၊ မြေကြီး၏အနက်ဆုံး၌ ထာဝရချည်နှောင်ခံရကြ၏။
၁၁ ကိုယ်တော်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သူတို့၏နေရာမှ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး သူတို့၏ မကောင်းမှုအားလုံးနှင့်အညီ မစီရင်သောသူ တစ်ယောက်မျှ မကျန်ရစ်ခဲ့ပါ။
၁၂ သူတို့သည် မိမိတို့၏ အလုံးစုံသော သဘောသဘာဝ၌ အစဉ်အမြဲ မပြစ်မှားဘဲ၊ အသီးသီး မိမိတို့အမျိုး၌ အစဉ်ဖြောင့်မတ်စေခြင်းငှာ၊ မိမိအကျင့်ရှိသမျှအတွက် အသစ်သော ဖြောင့်မတ်သော သဘောသဘာဝကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
၁၃ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ တရားစီရင်ခြင်းကို ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ပြဋ္ဌာန်း၍ ရေးသားထား၏ — သူတို့လျှောက်လှမ်းရန် ပြဋ္ဌာန်းထားသော လမ်းမှ ခွဲထွက်သွားသူအားလုံး၏ (တရားစီရင်ခြင်း)။ သူတို့သည် ထိုလမ်း၌ မလျှောက်လှမ်းပါက၊ သတ္တဝါတိုင်းနှင့် သတ္တဝါအမျိုးမျိုးအတွက် တရားစီရင်ခြင်းကို ရေးထား၏။
၁၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ငြင်း၊ မြေကြီးပေါ်၌ငြင်း၊ အလင်း၌ငြင်း၊ မှောင်မိုက်၌ငြင်း၊ မရဏာနိုင်ငံ၌ငြင်း၊ နက်နဲရာ၌ငြင်း၊ မှောင်မိုက်ရာအရပ်၌ငြင်း (တရားစီရင်ခြင်းမခံရသော) အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ သူတို့၏ တရားစီရင်ခြင်းအလုံးစုံတို့ကို ပြဋ္ဌာန်း၍ ရေးသား၍ ထွင်းထား၏။
၁၅ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အပေါ်၌ ကြီးမြတ်သောသူကို မိမိကြီးမြတ်ခြင်းအတိုင်းငြင်း၊ ငယ်သောသူကို မိမိသေးငယ်ခြင်းအတိုင်းငြင်း၊ အသီးသီး မိမိတို့အကျင့်အတိုင်းငြင်း စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၆ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ လက်ဆောင်များကို လက်ခံတော်မမူ။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော အရာကို ပေးလျှင်၊ လက်ဆောင်များကို သို့မဟုတ် လူကို ပမာဏမပြု၊ သူ့လက်မှ အဘယ်အရာကိုမျှ လက်မခံ၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သော တရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။
၁၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အကြောင်းလည်း ကျမ်းစာ၌ ရေးထား၍ ပြဋ္ဌာန်းထားလျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ လှည့်လာလျှင်၊ သူတို့၏ ပြစ်မှားခြင်းအလုံးစုံတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူ၍ သူတို့၏ အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၈ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် မိမိတို့၏အပြစ်ရှိသမျှကို စွန့်ပစ်သောသူအပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော်ကို ပြတော်မူမည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ပြဋ္ဌာန်းထားလျက်ရှိ၏။
၁၉ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမတိုင်မီ မိမိတို့၏အကျင့်နှင့် အကြံအစည်များကို ယိုယွင်းစေသောသူအပေါင်းတို့အတွက်၊ နောဧတစ်ပါးတည်းကိုသာ လက်ခံတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ့အဘို့ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရေမှ ကယ်တင်တော်မူသော သူ၏သားများအတွက် သူ့ကိုယ်သူ လက်ခံတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ့အကြောင်း မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း သူ၏စိတ်နှလုံးသည် သူ၏အကျင့်တို့၌ ဖြောင့်မတ်၏။ သူ့အဘို့ စီရင်တော်မူသမျှသော အကျင့်တို့မှ မသွေဖည်။
၂၀ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော လူ၊ နွား၊ သားရဲ၊ မိုးကောင်းကင်ငှက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော အရာရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရေလွှမ်းမိုးဘေးမှ ကယ်တင်ခြင်းငှာ နောဧအား သင်္ဘောတစ်စင်းကို တည်ဆောက်ရန် မိန့်တော်မူ၏။
၂၁ နောဧသည် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ယုဘိလနှစ်ပေါင်း ၂၇ ခုမြောက်၊ ပဥ္စမနှစ်၊ ပဥ္စမအပတ် (ပထမလဆန်းတွင်) တွင် သင်္ဘောကို အလုံးစုံလုပ်လေ၏။ [နံနက် ၁၃၀၇]
၂၂ သူသည် ဒုတိယလ၊ ဒုတိယလဆန်းနေ့ [နံနက် ၁၃၀၈]၊ ဆဋ္ဌမနှစ်တွင် ဝင်လေ၏။ သူ့ထံသို့ ငါတို့ယူဆောင်လာသမျှသောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင်္ဘောကို ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်ညတွင် အပြင်မှ ပိတ်တော်မူ၏။
၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ရေတံခါးခုနစ်ပေါက်ကိုငြင်း၊ ကြီးမားသောနက်နဲရာ၏ စမ်းရေတွင်းတို့၏ ဝခုနစ်ပေါက်ကိုငြင်း ဖွင့်တော်မူ၏။
၂၄ ရေတံခါးတို့သည် ကောင်းကင်မှ ရေကို ရက်ပေါင်းလေးဆယ်နှင့် ညဉ့်လေးဆယ်ပတ်လုံး သွန်လောင်းလေ၏။ နက်နဲရာစမ်းရေတွင်းတို့သည်လည်း ရေကို သွန်ပစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံး ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။
၂၅ ရေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ တိုး၍ မြင့်သော တောင်အပေါင်းတို့၏အပေါ်မှာ ဆယ်ငါးတောင် မြင့်၏။ သင်္ဘောသည် မြေမှ မြောက်၍ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ရွေ့လျားလေ၏။
၂၆ ရေသည် မြေကြီးပေါ်တွင် ငါးလကြာ ရက်ပေါင်း တစ်ရာ့ငါးဆယ်ပတ်လုံး အားကောင်းစွာ တည်ရှိနေ၏။
၂၇ သင်္ဘောသည် သွား၍ အာရရတ်တောင်များထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သော လုဗာတောင်ထိပ်၌ တင်လေ၏။
၂၈ (လဆန်းနေ့တွင်) စတုတ္ထလတွင် ကြီးမားသော နက်နဲရာ၏ စမ်းရေတွင်းများကို ပိတ်၍ ကောင်းကင်၏ ရေတံခါးများကို ပိတ်၏။ ခုနစ်လမြောက်လဆန်းနေ့တွင် မြေကြီး၏ တွင်းနက်ကြီးများ၏ ပါးစပ်အားလုံး ပွင့်၍ ရေသည် အောက်ဘက် နက်နဲရာထဲသို့ ဆင်းသွား၏။
၂၉ ဒသမလ၊ လဆန်းနေ့တွင် တောင်ထိပ်များ ပေါ်လာပြီး ပဌမလ၊ လဆန်းနေ့တွင် မြေကြီး ထင်ရှားလာ၏။
၃၀ ခုနစ်နှစ်မြောက် [နံနက် ၁၃၀၉]၊ ပဥ္စမအပတ်တွင် ရေများသည် မြေကြီးပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဒုတိယလ၊ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် မြေကြီးသည် ခန်းခြောက်လေ၏။
၃၁ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောကိုဖွင့်၍ သားရဲများ၊ နွားများ၊ ငှက်များမှစ၍ တွားသွားသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို သင်္ဘောထဲက စေလွှတ်လေ၏။

အခန်း ၆

၁ တတိယလဆန်းနေ့တွင် သင်္ဘောထဲကထွက်၍ ထိုတောင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။
၂ မြေကြီးအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍ ဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍ မြေကြီး၏အပြစ်ရှိသမျှအတွက် အသွေးဖြင့် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလေ၏။ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသောသူမှတပါး၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိလေသမျှတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

၃ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဆီဦကိုတင်ပြီးလျှင်၊ နွားထီး၊ ဆိတ်ထီး၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်သငယ်၊ ဆား၊ ချိုးငှက်၊ ချိုးသားငယ်ကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို တင်ပြီးမှ၊ ဆီနှင့်ရောသော ယဇ်ကိုလောင်း၍၊ စပျစ်ရည်နှင့် လောဗန်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်စေ၏။

၄ ထာဝရဘုရားသည် မွှေးကြိုင်သောအနံ့ကို ခံတော်မူ၍၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း မရှိစေရဟု၊ မြေကြီး၏ နေ့ရက်အပေါင်းတို့သည် မျိုးစေ့ကြဲချိန်နှင့် စပါးရိတ်သိမ်းချိန်၊ အအေးနှင့် အပူ၊ နွေနှင့် ဆောင်းရာသီ၊ နေ့နှင့်ညတို့သည် ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်ကို မပြောင်းလဲစေရ၊ အစဉ်အမြဲ ရပ်တန့်စေရဟု သူနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူ၏။

၅ သင်တို့သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ များပြားစွာ များပြားကြလော့။ များပြားကြလော့၊ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများ ဖြစ်ကြလော့။ မြေကြီးပေါ်နှင့် ပင်လယ်ထဲ၌ရှိသမျှသော အရာတို့၌ သင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ကို ငါနှိုးဆော်မည်။

၆ ကြည့်ရှုလော့၊ ငါသည် သားရဲအပေါင်းတို့၊ အတောင်ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ ရေ၌ရှိသော ငါးအပေါင်းတို့နှင့် အစာအဖြစ် ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့အား ပေး၏။ အစိမ်းရောင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကဲ့သို့၊ သင်တို့ စားစရာအရာ အပေါင်းတို့ကို ငါပေး၏။

၇ သို့သော် အသက်နှင့်အတူ အသားကို မစားရ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အသက်သည် အသွေး၌ ရှိ၏။ သင်တို့၏ အသက်သွေးကို တောင်းရမည်။ လူအပေါင်းတို့၏ လက်၌၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၏ လက်၌၎င်း၊ လူ၏ အသွေးကို ငါတောင်းမည်။

၈ အကြင်သူသည် လူအားဖြင့် လူ၏အသွေးကို သွန်းလောင်း၏၊ ထိုသူ၏အသွေးသည် သွန်းလောင်းခြင်းခံရလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

၉ သင်တို့သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ များပြားစွာ များပြားကြလော့။

၁၀ နောနှင့် သူ၏သားတို့သည် မည်သည့်အသား၌မဆိုရှိသော အသွေးကို မစားရဟု ကျိန်ဆို၍၊ ဤလတွင် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့အား ထာဝရဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ပြုလေ၏။

၁၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် သင်သည် ဤလတွင် တောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ကျိန်ဆို၍ ပဋိညာဉ်ပြုရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် အစဉ်အမြဲဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်စကားအလုံးစုံကြောင့်၊ သူတို့အပေါ်၌ သွေးဖြန်းရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ နေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သားရဲ၊ ငှက်၊ နွားတို့၏အသွေးကို မစားရကြဟု ဤသက်သေခံချက်ကို အစဉ်အမြဲ စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု သင်တို့အကြောင်း ရေးထားလျက်ရှိ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ နေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သားရဲ၊ နွား၊ ငှက်တို့၏အသွေးကို စားသောသူနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို မြေကြီးမှ နှုတ်ပယ်ရမည်။

၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အမည်များနှင့် အမျိုးအနွယ်သည် ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်တည်နေမည်အကြောင်း၊ အသွေးကို မစားရဟု ပညတ်တော်မူပါ။

၁၄ ဤပညတ်တရားအတွက် ရက်အကန့်အသတ်မရှိ၊ ၎င်းသည် ထာဝရတည်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ၎င်းတို့၏အမျိုးအနွယ်များတစ်လျှောက်လုံး ၎င်းကိုလိုက်နာရကြမည်။ သို့မှသာ သူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့တွင် သွေးဖြင့် သင်တို့အတွက် ဆက်လက်ဆုတောင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ နေ့တိုင်း၊ နံနက်အချိန်နှင့် ညနေအချိန်တိုင်းတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့အတွက် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အစဉ်တောင်းခံရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းကို လိုက်နာပြီး အမြစ်မတွယ်ဘဲ မနေနိုင်ပါ။

၁၅ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေလွှမ်းမိုးဘေး နောက်တစ်ဖန် မဖြစ်ရဟူသော နိမိတ်လက္ခဏာကို နောနှင့် သူ၏သားတို့အား ပေးတော်မူ၏။

၁၆ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း မရှိစေခြင်းငှာ၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ နောက်တဖန် မဖြစ်စေရမည်ဟူသော ထာဝရပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေအဖြစ် မိုးတိမ်၌ သက်တံ့ကို ထားတော်မူ၏။

၁၇ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ပဋိညာဉ်ကို ပြန်လည်သက်တမ်းတိုးရန် တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ် ဤလတွင် ရက်သတ္တပတ်ပွဲတော်ကို ကျင်းပသင့်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရေးသားထား၏။

၁၈ ဤပွဲတော်တစ်ခုလုံးကို ဖန်ဆင်းခြင်းနေ့မှစ၍ နောဧခေတ်အထိ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျင်းပခဲ့သည် – ယုဘိလနှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်နှင့် နှစ်ငါးပတ် [၁၃၀၉–၁၆၅၉ AM]။ နောနှင့် သူ၏သားများသည် နောဧသေဆုံးသည့်နေ့အထိ ယုဘိလခုနစ်နှစ်နှင့် နှစ်တစ်ပတ်ကြာ ကျင်းပခဲ့ကြပြီး နောဧသေဆုံးသည့်နေ့မှစ၍ သူ၏သားများသည် အာဗြဟံခေတ်အထိ ၎င်းကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြပြီး သူတို့သည် သွေးကို စားခဲ့ကြသည်။

၁၉ အာဗြဟံသည် ၎င်းကို စောင့်ရှောက်၏။ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားမြေးတို့သည်လည်း သင်၏လက်ထက်တိုင်အောင် ၎င်းကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။ သင်၏လက်ထက်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ၎င်းကို မေ့လျော့ကြ၏။ သင်သည် ဤတောင်ပေါ်မှာ ၎င်းကို အသစ်တစ်ဖန် မကျင်းပမချင်းလည်း။

၂၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်အဆက်မပြတ် ဤပွဲတော်ကို ကျင်းပရန် မှာထားလော့။ ဤလတွင် တစ်နှစ်လျှင် တစ်ရက်သောနေ့၌ ထိုပွဲတော်ကို ကျင်းပရမည်။

၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ဤပွဲသည် ရက်သတ္တပတ်ပွဲနှင့် အဦးသီးသော အသီးပွဲဖြစ်၏။ ဤပွဲသည် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပြီး နှစ်ထပ်သဘောရှိသည်။ ၎င်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသား၍ ရေးထွင်းထားသည့်အတိုင်း ၎င်းကိုကျင်းပကြလော့။

၂၂ အကြောင်းမူကား၊ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ရက်၊ ၎င်း၏အချိန်၌ ၎င်းကို ကျင်းပရမည်အကြောင်း၊ သင်၏အဘို့ ရေးထားသော ပဌမပညတ်တရားကျမ်းစာ၌ ငါရေးထားပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤလတွင် တစ်နှစ်လျှင် တစ်ရက်၊ ၎င်းတို့၏ မျိုးဆက်များတစ်လျှောက် ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်းများကို အောက်မေ့သတိရစေရန်နှင့် ကျင်းပသင့်ကြောင်း ငါရှင်းပြ၏။

၂၃ ပထမလဆန်းနေ့၊ စတုတ္ထလဆန်းနေ့၊ သတ္တမလဆန်းနေ့၊ ဒသမလဆန်းနေ့တို့တွင် အောက်မေ့ရာနေ့များနှင့် တစ်နှစ်တာ၏ လေးပိုင်းပိုင်းခြားထားသော ရာသီဥတုနေ့ရက်များ ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့ကို ထာဝရသက်သေခံချက်အဖြစ် ရေးမှတ်၍ သတ်မှတ်ထားသည်။

၂၄ နောသေည်လည်း ထိုသူတို့ကို မျိုးဆက်အဆက်ဆက်အတွက် ပွဲတော်များအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သဖြင့်၊ ထိုပွဲတော်များသည် သူ့အတွက် အောက်မေ့စရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၂၅ ပဉ္စမလ၏ လဆန်းနေ့တွင် သူ့အဘို့ သင်္ဘောတစ်စင်းပြုလုပ်ရန် မှာကြားခံရပြီး ထိုနေ့၌ မြေကြီးသည် ခြောက်သွေ့သွားသဖြင့် သူသည် သင်္ဘောကိုဖွင့်၍ မြေကြီးကိုမြင်လေ၏။

၂၆ စတုတ္ထလ၊ လဆန်းနေ့တွင် အောက်ဘက်ရှိ တွင်းနက်ကြီးများ၏ ပါးစပ်များကို ပိတ်၍ ခုနစ်လ၊ လဆန်းနေ့တွင် မြေကြီး၏ တွင်းနက်ကြီးများ၏ ပါးစပ်များအားလုံး ပွင့်၍ ရေများသည် ထိုတွင်းများထဲသို့ ဆင်းလာကြ၏။

၂၇ ဒသမလဆန်းနေ့တွင် တောင်ထိပ်များ ပေါ်လာ၍ နောဧသည် ဝမ်းမြောက်လေ၏။

၂၈ ဤအကြောင်းကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ထာဝရ အောက်မေ့စရာအဖြစ် ပွဲတော်များအဖြစ် မိမိအတွက် သတ်မှတ်တော်မူပြီး ဤသို့ သတ်မှတ်တော်မူခဲ့သည်။

၂၉ သူတို့သည် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် တင်ထား၍၊ တစ်ခုချင်းစီတွင် ဆယ့်သုံးပတ်စီရှိသည်။ ပထမမှ ဒုတိယသို့၊ ဒုတိယမှ တတိယသို့၊ တတိယမှ စတုတ္ထသို့၊ ၎င်းတို့၏အောက်မေ့ဖွယ်ကို တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ဖြတ်သန်းသွားကြသည်။

၃၀ ပညတ်တော်၏ နေ့ရက်အားလုံးသည် ရက်ပေါင်း နှစ်ငါးဆယ်ပတ်ဖြစ်ပြီး (၎င်းတို့သည်) တစ်နှစ်လုံးကို ပြည့်စုံစေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကို ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ထွင်းထု၍ သတ်မှတ်ပေးထားသည်။

၃၁။ ထို့ပြင် (ဤအမိန့်တော်ကို) တစ်နှစ်မျှဖြစ်စေ၊ တစ်နှစ်မှ တစ်နှစ်အထိဖြစ်စေ လျစ်လျူရှုခြင်း မရှိပေ။

၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဤရေတွက်ခြင်းအတိုင်း နှစ်များကို သုံးရာခြောက်ဆယ်လေးရက် စောင့်ရှောက်ရန် မှာကြားလော့။ (ဤနှစ်များသည် တစ်နှစ်ပြည့်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းတို့သည် ၎င်း၏အချိန်ကို ၎င်း၏နေ့ရက်များနှင့် ၎င်း၏ပွဲတော်များမှ မနှောင့်ယှက်ကြပေ။ အကြောင်းမူကား၊ အရာအားလုံးသည် ၎င်းတို့၏သက်သေခံချက်အတိုင်း သူတို့၌ ပေါ်လာလိမ့်မည်၊ သူတို့သည် မည်သည့်နေ့ရက်ကိုမျှ မချန်လုပ်ကြ၊ မည်သည့်ပွဲတော်များကိုမျှ မနှောင့်ယှက်ကြ။

၃၃။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် ထိုအမိန့်တော်အတိုင်း လျစ်လျူရှု၍ မလိုက်နာကြပါက၊ ထိုသူတို့သည် ၎င်းတို့၏ ရာသီအားလုံးကို နှောင့်ယှက်ကြလိမ့်မည်၊ နှစ်များသည် ဤ (အစီအစဉ်) မှ ဝေးကွာသွားကြလိမ့်မည်၊ [ထို့အပြင် သူတို့သည် ရာသီဥတုများကို နှောင့်ယှက်ကြလိမ့်မည်၊ နှစ်များသည် ဝေးကွာသွားကြလိမ့်မည်]၊ သူတို့၏ စည်းမျဉ်းများကိုလည်း လျစ်လျူရှုကြလိမ့်မည်။

၃၄ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မေ့လျော့၍ နှစ်များ၏ လမ်းကြောင်းကို ရှာမတွေ့ကြ၊ လဆန်းနေ့များ၊ ရာသီများနှင့် ဥပုသ်နေ့များကို မေ့လျော့၍ နှစ်များ၏ အစီအစဉ်အတိုင်း မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။

၃၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါသိ၏။ ယခုမှစ၍ သင့်အား ငါဘော်ပြမည်။ ငါ၏အကြံအစည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ရှေ့မှာ ရေးထားသော ကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားတို၌၎င်း နေ့ရက်များကို ပိုင်းခြားခြင်းကို စီရင်ထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပဋိညာဉ်ပွဲများကို မေ့လျော့၍ မိမိတို့၏အမှားနှင့် မသိနားမလည်မှုနောက်၌ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ ပွဲများအတိုင်း လိုက်ကြလိမ့်မည်။

၃၆ အကြောင်းမူကား၊ လသည် ရာသီဥတုများကို နှောင့်ယှက်ပြီး တစ်နှစ်မှ တစ်နှစ်သို့ ဆယ်ရက်စော၍ ရောက်ရှိလာပုံကို သေချာပေါက် လေ့လာစောင့်ကြည့်မည့်သူများ ရှိလိမ့်မည်။

၃၇ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် (အစီအစဉ်) ကို နှောင့်ယှက်၍ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသောနေ့ကို သက်သေခံချက်နေ့၊ မစင်ကြယ်သောနေ့ကို ပွဲနေ့ဖြစ်စေသောနှစ်များ ရောက်လာလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောနေ့နှင့် မစင်ကြယ်သောနေ့၊ မစင်ကြယ်သောနေ့ကို သန့်ရှင်းသောနေ့နှင့် ရောထွေးစေသောနေ့ရက်များကို ရောထွေးစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ လများ၊ ဥပုသ်နေ့များ၊ ပွဲတော်များနှင့် ယုဘိလနေ့များတွင် သူတို့သည် မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။

၃၈ ထို့ကြောင့် သင်သည် သူတို့ကို သက်သေခံနိုင်ရန် ငါအမိန့်ပေး၍ သင့်အား သက်သေခံ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သေဆုံးပြီးနောက် သင်၏သားသမီးများသည် တစ်နှစ်ကို သုံးရာ့ခြောက်ဆယ်လေးရက်သာ မဖြစ်စေဘဲ လဆန်းနေ့များ၊ ရာသီများ၊ ဥပုသ်နေ့များနှင့် ပွဲတော်များတွင် မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အမျိုးမျိုးသောအသွေး၊ အမျိုးမျိုးသောအသားကို စားကြလိမ့်မည်။

အခန်း ၇

၁ ပထမနှစ် [၁၃၁၇ နံ့နက်]၊ ခုနစ်ပတ်မြောက်တွင်၊ ဤယုဘိလတွင်၊ နောဧသည် သင်္ဘောတင်ထားသော အာရရတ်တောင်များထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည့် လူဘာအမည်ရှိ တောင်ပေါ်တွင် စပျစ်နွယ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးခဲ့ပြီး၊ ၎င်းတို့သည် စတုတ္ထနှစ် [၁၃၂၀ နံ့နက်] တွင် အသီးသီးကြပြီး၊ သူသည် ၎င်းတို့၏ အသီးများကို သိမ်းဆည်းထားကာ၊ ယခုနှစ်တွင် ခုနစ်လမြောက်၌ စုဆောင်းခဲ့သည်။

၂ သူသည် ထိုအပင်မှ စပျစ်ရည်ကို ပြုလုပ်၍ အိုးထဲသို့ ထည့်ပြီး ပဉ္စမနှစ်၊ ပထမလဆန်းနေ့ [နံ့နက် ၁၃၂၁] အထိ သိမ်းဆည်းထား၏။

၃ ထိုပွဲနေ့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ကျင်းပပြီး မိမိနှင့် သားများအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောကြောင့် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။ နွားထီးတစ်ကောင်၊ သိုးထီးတစ်ကောင်၊ တစ်နှစ်သားအရွယ် သိုးခုနစ်ကောင်နှင့် ဆိတ်သငယ်တစ်ကောင်။

၄ သူသည် ဆိတ်သငယ်ကို ဦးစွာပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ အသွေးအချို့ကို မိမိပြုလုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ရှိ အသားပေါ်တွင် တင်လေ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဆီဥရှိသမျှကို တင်လေ၏။ နွားထီး၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်တို့ကိုလည်း တင်လေ၏။ အသားရှိသမျှကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။

၅ ဆီနှင့်ရောသော ပူဇော်သက္ကာအပေါင်းတို့ကို ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အရင်လုပ်သော မီးပေါ်မှာ စပျစ်ရည်ကို ဖြန်းလေ၏။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုလည်း တင်ပြီးလျှင်၊ သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အမွှေးအကြိုင်ကို မွှေးကြိုင်စေ၏။

၆ သူသည် ဝမ်းမြောက်၍ သူနှင့် သူ၏သားသမီးတို့သည် ဤစပျစ်ရည်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ သောက်လေ၏။

၇ ညနေခင်းရောက်တော့ သူ့တဲထဲ ဝင်ပြီး ယစ်မူးနေလို့ အိပ်ပျော်သွားတယ်။ သူ့တဲထဲမှာ အဝတ်မခြုံဘဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

၈ ဟာမသည် မိမိအဘ နောအား အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကိုမြင်လျှင်၊ ပြင်သို့သွား၍ ပြင်၌ရှိသော မိမိညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ပြောလေ၏။
၉ ရှေမသည် မိမိအဝတ်ကိုယူ၍ ထလေ၏။ ယာဖက်နှင့်တကွ မိမိအဝတ်ကို ပခုံးပေါ်မှာတင်၍ နောက်သို့ဆုတ်သွား၍ မိမိအဘ၏ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ဖုံးအုပ်ကြ၏။ မျက်နှာလွှဲကြ၏။
၁၀ နောသည် အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလာ၍ မိမိသားငယ်ပြုသမျှကို သိလျှင်၊ သားကိုကျိန်ဆဲ၍၊ ခါနာန်သည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရပါစေ။ မိမိညီအစ်ကိုတို့၏ ကျွန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊
၁၁ ရှေမကို ကောင်းချီးပေးလျက်၊ "ရှေမ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း၊ ခါနာန်သည် သူ၏ကျွန်ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု မြွက်ဆို၏။
၁၂ ဘုရားသခင်သည် ယာဖက်ကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် ရှေမ၏အိမ်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ ခါနာန်သည် သူ၏ကျွန်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၃ ဟာမသည် မိမိအဘသည် သားငယ်ကို ကျိန်ဆဲသည်ကို သိ၍၊ မိမိသားကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် စိတ်မဆိုးဘဲ မိမိအဘမှစ၍ သားများ၊ ကုရှ၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်တို့နှင့် ကွာရှင်းလေ၏။
၁၄ သူသည် မြို့တစ်မြို့ကို တည်ဆောက်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူ နီလာတမတ်၏ အမည်ကို အစွဲပြု၍ မြို့အမည်ကို မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်။
၁၅ ယာဖက်သည် ထိုအမှုကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအစ်ကိုကို ငြူစူသဖြင့်၊ မိမိအဘို့ မြို့တစ်မြို့ကို တည်ဆောက်၍၊ မိမိမယား၏အမည်ကို အစွဲပြု၍ ထိုမြို့ကို 'အာဒါတနေ' ဟု မှည့်လေ၏။
၁၆ ရှေမသည် မိမိအဘနောနှင့်အတူ နေထိုင်၍၊ မိမိအဘနှင့်နီးသော တောင်ပေါ်မှာ မြို့တစ်မြို့ကို တည်ဆောက်လေ၏။ မိမိမယား ဇေဒကတလဘ၏ အမည်ကို အစွဲပြု၍ ထိုမြို့အမည်ကို မှည့်လေ၏။
၁၇ ရှုလော့၊ ဤမြို့သုံးမြို့သည် လူးဗာတောင်အနီးတွင် ရှိ၏။ အရှေ့ဘက်တွင် တောင်ကို မျက်နှာမူထားသော ဆီဒကေတလီဘတ်မြို့၊ တောင်ဘက်တွင် နေလတမတ်မြို့၊ အနောက်ဘက်တွင် အာဒါတန်မြို့တို့ ရှိ၏။
၁၈ ရှေမ၏သားကား ဧလံ၊ အာရှုရ၊ အာဖာဇဒ်တို့တည်း။ ဤသားသည် ရေလွှမ်းမိုးဘေးကြီးပြီး နှစ်နှစ်အကြာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ လုဒနှင့် အာရံတို့တည်း။
၁၉ ယာဖက်၏သားကား ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗလ၊ မေရှက်၊ တိရတ်တို့တည်း။ ဤသူတို့သည် နော၏သားများတည်း။
၂၀ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ်မြောက် ဂျူဗလီပွဲတော် [၁၃၂၄-၁၃၇၂ AM] တွင် နောသည် သူ့သားများ၏ သားများအား သူသိသော ပညတ်တရားများနှင့် တရားစီရင်ချက်အားလုံးကို ညွှန်ကြားခဲ့ပြီး သူ့သားများအား ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို စောင့်ရှောက်ရန်၊ သူတို့၏ ဇာတိပကတိ၏ ရှက်ရွံ့မှုကို ဖုံးကွယ်ရန်၊ သူတို့၏ ဖန်ဆင်းရှင်ကို ကောင်းချီးပေးရန်၊ မိဘကို ရိုသေလေးစားရန်၊ သူတို့၏ အိမ်နီးချင်းကို ချစ်ရန်နှင့် သူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို မတရားသော မေထုန်၊ မစင်ကြယ်မှုနှင့် မတရားမှုအားလုံးမှ စောင့်ရှောက်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။
၂၁ ဤအရာသုံးပါးကြောင့် မြေကြီးပေါ်တွင် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကင်းစောင့်များသည် မိမိတို့၏ ပညတ်တရားများကို ဆန့်ကျင်၍ လူသမီးများနှင့် မှားယွင်းကာ မိမိတို့ နှစ်သက်သမျှသော မိန်းမများကို သိမ်းပိုက်ကြသည့် မတရားသော မေထုန်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်မှု၏ အစအဦးကို ဖြစ်စေခဲ့ကြသည်။
၂၂ သူတို့သည် နဖိဒိမ် ဟူသော သားများ မွေးဖွားလာခဲ့ပြီး သူတို့အားလုံးသည် မတူညီကြဘဲ အချင်းချင်း ကိုက်စားကြ၏။ ဘီလူးများသည် နဖီးလ်ကို သတ်ကြ၏။ နဖီးလ်သည် အယ်ဂျိုနှင့် အယ်ဂျို လူသားတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြ၏။
၂၃ လူတိုင်းသည် မတရားသောအမှုကိုပြုရန်၊ လူများစွာကိုသတ်ရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ရောင်းချခဲ့ကြသဖြင့် မြေကြီးသည် မတရားသောအမှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေလေ၏။
၂၄ ထို့နောက် သူတို့သည် သားရဲများ၊ ငှက်များ၊ မြေကြီးပေါ်တွင် လှုပ်ရှားသွားလာသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ပြစ်မှားကြ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ အသွေးများစွာ သွန်းလောင်းကြ၏။ လူတို့၏ စိတ်ကူးနှင့် တပ်မက်မှုတိုင်းသည် အချည်းနှီးနှင့် မကောင်းမှုကို အစဉ်မပြတ် တွေးတောကြ၏။
၂၅ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ အကျင့်ဆိုးကြောင့်၎င်း၊ မြေကြီးအလယ်၌ သွန်းလောင်းသော အသွေးကြောင့်၎င်း၊ မြေကြီးမျက်နှာမှ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။
၂၆ ထိုအခါ ငါတို့သည် သင်တို့၊ ငါနှင့်ငါ့သားမှစ၍ ငါတို့နှင့်အတူ သဘော်ထဲသို့ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ကျန်ရစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌ မကျင့်ကြောင်းကို ငါမြင်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းလမ်း၌ လိုက်စပြု၍ အချင်းချင်း ခွဲခွာလျက်၊ အချင်းချင်းငြူစူလျက်၊ (ထိုသို့ဖြစ်လျှင်) သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုနှင့် သဟဇာတမဖြစ်ကြ။
၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါမြင်၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့၏သားသမီးများကို လှည့်ဖြားခြင်းငှာ စတင်ကြပြီ။ ယခု ငါသေပြီးနောက် သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူတို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လည်း မြေကြီးမျက်နှာပြင်မှ ဖျက်ဆီးခံရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အတွက် ငါစိုးရိမ်၏။
၂၈ အကြင်သူသည် လူ့အသွေးကို သွန်းလောင်း၍ မည်သူမဆို ကိုယ်ခန္ဓာ၏အသွေးကို စား၏၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၂၉ လူ၏အသွေးကိုစားသောသူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လူ၏အသွေးကိုသွန်းသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရ၊ ကောင်းကင်အောက်၌ အသက်ရှင်သော အမျိုးအနွယ်၊ သားစဉ်မြေးဆက် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မရဏာနိုင်ငံသို့၎င်း၊ တရားစီရင်ရာအရပ်သို့၎င်း ဆင်းသွားရကြလတ့ံ။ နက်နဲသော မှောင်မိုက်ထဲသို့၎င်း ပြင်းထန်စွာ သေခြင်းဖြင့် နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြလတ့ံ။
၃၀ သင်တို့သည် သားရဲများ၊ နွားများ၊ သို့မဟုတ် မြေပေါ်တွင် ပျံတက်သော တိရစ္ဆာန်များကို သတ်သည့် ကာလပတ်လုံး၊ အသွေးရှိသမျှကို သင်တို့အပေါ်၌ မမြင်ရ၊ မြေကြီးပေါ်၌ သွန်းလောင်းခံရသောအရာကို ဖုံးအုပ်ခြင်းဖြင့် သင်တို့၏ဝိညာဉ်အတွက် ကောင်းမှုပြုကြလော့။
၃၁ သင်တို့သည် သွေးကိုစားသောသူကဲ့သို့ မဖြစ်ကြနှင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ မည်သူမျှ သွေးကိုမစားစေရန် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ သွေးကိုဖုံးအုပ်လော့၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့၏သားသ

မီးတို့အား၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သက်သေခံရန် ဤကဲ့သို့ ငါမှာထားတော်မူ၏။

၃၂ သင်တို့၏အသက်ဖြစ်သော သင်တို့၏အသွေးကို မြေကြီးပေါ်တွင် သွန်းလောင်းသော မည်သည့်သတ္တဝါ၏လက်မှ မလိုအပ်စေရန်အတွက်၊ ဝိညာဉ်ကို အသားနှင့်အတူ စားသုံးခွင့်မပြုပါနှင့်။

၃၃ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးသည် မိမိအပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသော အသွေးမှ မစင်ကြယ်။ မိမိအပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသောသူ၏ အသွေးအားဖြင့်သာ မြေကြီးသည် မျိုးဆက်အဆက်ဆက် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။

၃၄ ယခုမူကား၊ ငါ့သားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ စိုက်ပျိုး၍၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရေမှ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ငါ၏ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သင်တို့၏ဘုန်းအသရေကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုကြလော့။

၃၅ ရှုလော့၊ သင်တို့သည် သွား၍ သင်တို့အဘို့ မြို့များကို တည်ဆောက်၍၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ အပင်အပေါင်းတို့နှင့် ထို့ထက်မက၊ အသီးရှိသော အပင်အပေါင်းတို့ကို စိုက်ပျိုးကြလိမ့်မည်။

၃၆ သုံးနှစ်ပတ်လုံး စားသမျှသော အသီးအနှံများကို မရိတ်သိမ်းရ။ စတုတ္ထနှစ်တွင် အသီးအနှံများကို သန့်ရှင်းသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီးနှင့် အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အဦးသီးသော အသီးအနှံများကို ပူဇော်ရမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ စပျစ်ရည်နှင့် ဆီအဦးသီးသော အသီးအနှံများကို များပြားစွာ ပူဇော်ရမည်။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးအနှံများကို ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုထမ်းတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ စားရကြမည်။

၃၇ ပဥ္စမနှစ်တွင် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ လွှတ်ခြင်းငှာ လွှတ်ခြင်းကို ပြုကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၍ သင်တို့စိုက်ပျိုးသမျှသည် ကြီးပွားတိုးတက်ကြလိမ့်မည်။

၃၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏အဘ၏အဘ ဧနောက်သည် သားတော်မသုရှလကိုငင်း၊ သားတော်မသုရှလကိုငင်း မှာထား၍၊ လာမက်သည် သူ၏ဘိုးဘေးတို့ မှာထားသမျှတို့ကို ငါ့အား မှာထား၏။

၃၉ ငါ့သားတို့၊ ဧနောက်သည် ပထမယုဘိလတွင် မိမိသားအား မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း သင်တို့ကို ငါမှာကြားမည်။ သူ့အမျိုးအနွယ်တွင် ခုနစ်ယောက်မြောက် အသက်ရှင်စဉ်တွင် မိမိသားနှင့် သား၏သားများကို မှာကြား၍ သေသည်အထိ သက်သေခံခဲ့သည်။

အခန်း ၈

၁ နှစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက် ယုဘိလနှစ်၊ ပထမအပတ် [၁၃၇၃ နံနက်] တွင်၊ ထိုနှစ်အစတွင် အာဖာဇဒ်သည် ဧလံ၏သမီး ဆူဆန်၏သမီး ရာစူဂျာအမည်ရှိသော ဇနီးတစ်ဦးနှင့် စုံဖက်ပြီး ဤအပတ် [၁၃၇၅ နံနက်] တွင် တတိယနှစ်၌ သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်၍ သူ့ကို ကိနမ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂ သားသည် ကြီးပြင်းလာ၍ အဘသည် စာရေးခြင်းကို သင်ပေးတော်မူ၏။ သူသည် မြို့တစ်မြို့ကို သိမ်းပိုက်ရန် နေရာရှာရန် သွားခဲ့သည်။

၃ သူသည် ရှေးလူများ ကျောက်ပေါ်တွင် ထွင်းထားသော စာတစ်စောင်ကို တွေ့ရှိ၍ ထိုစာပေါ်တွင် ပါရှိသည်ကို ဖတ်ပြီး ကူးယူကာ အပြစ်ပြုခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ကောင်းကင်၏ နိမိတ်လက္ခဏာအားလုံးတွင် နေ၊ လနှင့် ကြယ်များ၏ နိမိတ်လက္ခဏာများကို လိုက်နာလေ့ရှိသည့် စောင့်ကြည့်သူများ၏ သွန်သင်ချက် ပါဝင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၄ သူသည် ၎င်းကို ရေးမှတ်ထားပြီး ၎င်းနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်အရာကိုမျှ မပြောခဲ့ပေ။ အကြောင်းမှာ နောဧသည် နောဧကို အမျက်ထွက်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မပြောဝံ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၅ သုံးဆယ်မြောက် ယုဘိလနှစ်၊ ဒုတိယအပတ်၊ ပထမနှစ် [၁၄၂၉ AM] တွင် သူသည် ဇနီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး ယာဖက်၏သားမာဒဲ၏သမီး မယ်လ်ကာအမည်ရှိကာ စတုတ္ထနှစ် [၁၄၃၂ AM] တွင် သားယောက်ျားကို မွေးဖွား၍ ရှေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမှာ သူက 'ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ' ဟုဆိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၆ [လေးနှစ်မြောက်တွင် မွေးဖွားလာ၍] ရှာလသည် ကြီးပြင်းလာ၍ မယားနှင့်ယူလေ၏။ ထိုမယားသည် သုံးဆယ်နှစ်မြောက်၊ ယုဘိလနှစ်၊ ပဥ္စမအပတ်၊ ပဥ္စမနှစ် [၁၄၉၉ AM] တွင် သူ့အဘ၏ညီ ကေသက်၏သမီး မောက်အမည်ရှိ၏။

၇ ပဥ္စမနှစ် [၁၅၀၃ AM] တွင် သူမသည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို ဟေဗာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ သူသည် မယားတစ်ယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊ သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်မြောက် ယုဘိလတွင်၊ သတ္တမအပတ်၊ တတိယနှစ် [၁၅၆၄ AM] တွင် နေဗရုတ်၏သမီး အာဇုရတ်အမည်ရှိ၏။

၈ ခြောက်နှစ်မြောက် [၁၅၆၇ AM] တွင် သူမသည် သားကို ဖွားမြင်၍၊ နောဧသည် ဖာလက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ နောဧမွေးဖွားသောကာလ၌ နောဧ၏သားသမီးတို့သည် မြေကြီးကို အချင်းချင်း ပိုင်းခြားကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ဖာလက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၉ သူတို့သည် အချင်းချင်း လျှို့ဝှက်စွာ ခွဲဝေ၍ နောဧအား ပြောပြကြ၏။

၁၀ သုံးဆယ့်သုံးနှစ်မြောက် ယုဘိလနှစ်အစ [၁၅၆၉ AM] တွင် သူတို့သည် မြေကြီးကို ရှေမ၊ ဟာမ နှင့် ယာဖက်တို့အတွက် အသီးသီး အမွေခံသည့်အတိုင်း သုံးပိုင်းခွဲဝေကြ၏။ ထိုနှစ်တွင် စေလွှတ်ခံရသော ငါတို့ထဲမှ တစ်ဦးသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေခဲ့သည်။

၁၁ သားတို့ကိုခေါ်၍၊ သူတို့သည် မိမိတို့နှင့် သားသမီးတို့ကို ချဉ်းကပ်ကြ၏။ သားသုံးယောက်တို့သည် မြေကြီးကို မြေကွက်များအဖြစ် ပိုင်းခြား၍ အမွေခံကြ၏။ သူတို့သည်လည်း လက်ဆန့်၍ နောဧ၏ ရင်ခွင်ထဲက စာရေးတံကို ယူကြ၏။

၁၂ ရှေမ၏စာရေးတံသည် မြေကြီးအလယ်၌ မိမိအဘို့နှင့် သားမြေးအစဉ်အဆက် အမွေအဖြစ် ခံယူရမည်။ ထိုမြေသည် ရာဖာတောင်တန်းအလယ်မှ တီနာမြစ်ဝအထိ ပေါ်လာ၏။ သူ၏ဝေစုသည် အနောက်ဘက်သို့ ဤမြစ်အလယ်သို့ စီးဆင်း၍ နက်နဲသောရေသို့ ရောက်သည်။ ထိုမြစ်မှ ရေများစီးထွက်၍ ပင်လယ်မိုက်ထဲသို့ စီးဝင်၏။ ဤမြစ်သည် ပင်လယ်ကြီးထဲသို့ စီးဝင်၏။ မြောက်ဘက်၌ရှိသမျှသည်

ယာဖက်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ တောင်ဘက်၌ရှိသမျှသည် ရှေမ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။

၁၃ ၎င်းသည် ကာရာဆိုမြို့အထိ ကျယ်ပြန့်သည်။ ၎င်းသည် တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူသော လှျာ၏ရင်ခွင်တွင် ရှိသည်။

၁၄ သူ၏ဝေစုသည် ကြီးစွာသောပင်လယ်တစ်လျှောက် ကျယ်ပြန့်၍၊ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူသော လှျာ၏ အနောက်ဘက်သို့ ရောက်သည်အထိ ဖြောင့်တန်းစွာ ကျယ်ပြန့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤပင်လယ်ကို အီဂျစ်ပင်လယ်၏လှျာဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

၁၅ ထိုမှ တောင်ဘက်သို့ ကွေ့သွား၍ ပင်လယ်ကြီး၏ ကမ်းစပ်သို့ ရောက်ပြီး အနောက်ဘက် အာဖရာမြို့အထိ၊ ဂိဟုန်မြစ်ရေသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဂိဟုန်မြစ်ရေ၏ တောင်ဘက်သို့၎င်း၊ ဤမြစ်ကမ်းနားသို့၎င်း ရောက်လေ၏။

၁၆ ၎င်းသည် အရှေ့ဘက်သို့ ကျယ်ပြန့်သွားပြီး ဒေင်ဥယျာဉ်၏ တောင်ဘက်သို့၊ [တောင်ဘက်သို့] နှင့် ဒေင်ပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် အရှေ့ဘက်တစ်ခုလုံး၏ အရှေ့ဘက်မှ အရှေ့သို့ လှည့်သွားကာ ရာဖာအမည်ရှိ တောင်၏ အရှေ့ဘက်သို့ ရောက်ရှိပြီး တီနာမြစ်ဝသို့ ဆင်းသွားသည်။

၁၇ ဤဝေစုကို ရှေမနှင့် သူ၏သားတို့သည် စာရေးတံဖြင့် ခွဲဝေပေး၍၊ သူတို့သည် သူ၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက် အမွေခံရကြလိမ့်မည်။

၁၈ နောသည် ရှေမနှင့် သားများအတွက် ဤအပိုင်းကို ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ဝမ်းမြောက်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ နောသည် ပရောဖက်ပြု၍ မိန့်တော်မူသမျှကို မှတ်မိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေမ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေ။ ထာဝရဘုရားသည် ရှေမ၏အိမ်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူပါစေသော။

၁၉ ဒေင်ဥယျာဉ်သည် အသန့်ရှင်းဆုံးသောနေရာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကိန်းဝပ်ရာနေရာဖြစ်ကြောင်း၊ သိနာတောင်သည် သဲကန္တာရ၏အလယ်ဗဟိုဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဇိအုန်တောင်သည် မြေကြီး၏အလယ်ဗဟိုဖြစ်ကြောင်း သူသိသည်၊ ဤသုံးပါးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် သန့်ရှင်းသောနေရာများအဖြစ် ဖန်ဆင်းခဲ့သည်။

၂၀ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို သူ၏နှုတ်၌ သွင်းတော်မူသော ဘုရားတို့၏ဘုရားသခင်နှင့် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်အမြဲကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

၂၁ ရှေမနှင့် သူ၏သားတို့ထံသို့ မျိုးဆက်အဆက်ဆက် ထာဝရကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာများ ရောက်ရှိလာကြောင်း သူသိ၏။ ဒေင်ပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် ဧဒုံပင်လယ်တစ်ခုလုံး၊ အရှေ့ပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်တစ်ခုလုံး၊ ဧဒုံပင်လယ်နှင့် ၎င်း၏တောင်များ၊ ဗာရှန်ပြည်တစ်ခုလုံး၊ လက်ဘနွန်ပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် ကာ့ဖ်တာကျွန်းများ၊ ဆာနီးရ်နှင့် အာမနာတောင်များအားလုံး၊ မြောက်ဘက်ရှိ အာရှုရိတောင်များ၊ ဧလံပြည်၊ အာရှုရိပြည်၊ ဗာဗုလုန်ပြည်တစ်ခုလုံး၊ ဆူဇန်ပြည်နှင့် မအီဒဲပြည်တစ်ခုလုံး၊ အာရရတ်တောင်များအားလုံးနှင့် မြောက်ဘက်ရှိ အာရှုရိတောင်များ၏ အပြင်ဘက်ရှိ ပင်လယ်တစ်ဖက်ရှိ ဒေသတစ်ခုလုံး၊ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကျယ်ဝန်းသောပြည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတွင်ရှိသမျှသည် အလွန်ကောင်းမွန်သည်။

၂၂ ဟာမသည် ဒုတိယအပိုင်းကို ထွက်မြောက်၍၊ ဂိဟုန်မြစ်ကို ကျော်လွန်၍၊ ဥယျာဉ်၏ ညာဘက်သို့ တောင်ဘက်သို့ ကျယ်ပြန့်၍၊ မီးတောင်အပေါင်းတို့သို့၎င်း၊ အနောက်ဘက်သို့ အာတယ်လ်ပင်လယ်သို့၎င်း ကျယ်ပြန့်၍၊ မုတ်ပင်လယ်သို့ ရောက်သည်အထိ၊ ထိုပင်လယ်ထဲသို့ မပျက်စီးဘဲ ဆင်းသက်လေ၏။

၂၃ မြောက်ဘက်သို့ ဂါဒရနယ်နိမိတ်သို့၎င်း၊ ပင်လယ်ရေကမ်းနားသို့၎င်း၊ မဟာပင်လယ်ရေသို့၎င်း သွားပြီးလျှင်၊ ဂိဟုန်မြစ်အနီးသို့၎င်း၊ ဂိဟုန်မြစ်တလျှောက် ဒေင်ဥယျာဉ်၏ ညာဘက်သို့၎င်း ရောက်လေ၏။

၂၄ ဤပြည်သည် ဟာမအတွက် သူကိုယ်တိုင်နှင့် သူ၏သားများ၏ မျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရကာလတိုင်တိုင် သိမ်းပိုက်ရမည့် အမွေအဖြစ် ထွက်ပေါ်လာသော ပြည်ဖြစ်၏။

၂၅ ယာဖက်အတွက်၊ တိနမြစ်တစ်ဖက်၊ ရေစီးကြောင်းမြောက်ဘက်သို့ တတိယအပိုင်းကို ထွက်စေပြီး၊ မြောက်ဘက်တွင် ဂေါဂ၏ဒေသတစ်ခုလုံးနှင့် အရှေ့ဘက်ရှိ ပြည်တစ်ခုလုံးအထိ ကျယ်ပြန့်သည်။

၂၆ ၎င်းသည် မြောက်ဘက်သို့ မြောက်ဘက်သို့ ကျယ်ပြန့်ပြီး မြောက်ဘက်သို့ ကေလ်တောင်တန်းများနှင့် မောက်ပင်လယ်သို့ ကျယ်ပြန့်ကာ ဂါဒီရ်မြို့၏ အရှေ့ဘက်သို့ ပင်လယ်ရေဒေသအထိ ကျယ်ပြန့်သည်။

၂၇ ၎င်းသည် ဖာရာမြို့၏ အနောက်ဘက်သို့ ချဉ်းကပ်သည်အထိ ကျယ်ပြန့်ပြီး အာဖယ်ရက်မြို့သို့ ပြန်သွားပြီး အရှေ့ဘက်တွင် မေအတ်ပင်လယ်၏ ရေများအထိ ကျယ်ပြန့်သည်။

၂၈ ၎င်းသည် တီနာမြစ်ဒေသအထိ အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ကျယ်ပြန့်ပြီး ရာဖာတောင်ဆီသို့ ၎င်း၏ရေနယ်နိမိတ်သို့ ရောက်ရှိကာ မြောက်ဘက်သို့ ကွေ့သွားသည်။

၂၉ ဤပြည်ကား ယာဖက်နှင့် သူ၏သားများအတွက် သူကိုယ်တိုင်နှင့် သူ၏သားများအတွက်၊ သူတို့၏မျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရပိုင်ဆိုင်ရမည့် အမွေမြေဖြစ်သည်။ ကျွန်းကြီးငါးကျွန်းနှင့် မြောက်ဘက်ရှိ ပြည်ကြီးတစ်ပြည်လည်း ရှိသည်။

၃၀ သို့သော် အေးသည်၊ ဟာမပြည်သည် ပူသည်၊ ရှေမပြည်သည် ပူလည်းမပူ၊ အအေးလည်းမရောနှော၊ အအေးနှင့် အပူ ရောနှောနေသည်။

အခန်း ၉

၁ ဟာမသည် မိမိသားတို့တွင် ဝေငှ၍၊ ပထမအဘို့သည် အရှေ့ဘက်၌ ကုရှပြည်၊ အနောက်ဘက်၌ မိဇရိမ်ပြည်၊ အနောက်ဘက်၌ ဖုတပြည်၊ အနောက်ဘက်၌ ခါနာန်ပြည်၊ ပင်လယ်၌ ရှောက်သွားလေ၏။

၂ ရှေမသည်လည်း မိမိသားတို့တွင် ဝေငှ၍၊ ပထမအပိုင်းကို တိုက်ဂရစ်မြစ်၏ အရှေ့ဘက်သို့ ချဉ်းကပ်သည်တိုင်အောင်၊ အိန္ဒိယပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် ၎င်း၏ကမ်းရိုးတန်းရှိ ဧဒုံပင်လယ်တစ်လျှောက်လုံး၊ ဒေဒန်ရေများ၊ မေဗရိတောင်များနှင့် ဧလာတောင်များအားလုံး၊ ဆူဇန်ပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် ဖာနက်မြစ်နှင့် တီနာမြစ်တစ်လျှောက်လုံးရှိ အရာအားလုံး ထွက်လာ၏။

၃ အာရှုရိအတွက် ဒုတိယအပိုင်း၊ အာရှုရိပြည်၊ နိနေဝေပြည်၊ ရှိနာပြည်တစ်ပြည်လုံးနှင့် အိန္ဒိယနယ်စပ်အထိ ထွက်လာပြီး မြစ်ကို ဖြတ်၍ တက်သွားသည်။

၄ အာဖာဇဒ်အဖို့ တတိယအပိုင်းကို ယူဖရေးတီးမြစ်အရှေ့ဘက် ဧဒုံပင်လယ်နှင့် ထိစပ်သော ခါလဒဲပြည်၏ ပြည်တရှောက်လုံး၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မျက်နှာမူသော ပင်လယ်ဝနှင့် နီးစပ်သော သဲကန္တာရရေတ

ရှောက်လုံး၊ ယူဖရေးတီးမြစ်အစွန်းအထိ လေဗနုန်ပြည်တရှောက်လုံး၊ သာနိရပြည်နှင့် အာမနပြည်တို့ အသီးသီး ခွဲဝေပေးကြ၏။

၅ အာရံပြည်အတွက် စတုတ္ထအပိုင်းအခြားမှာ တိုက်ဂရစ်မြစ်နှင့် ယူဖရေးတီးမြစ်ကြား၊ ခါလဒဲပြည်၏မြောက်ဘက်၊ အာရှုရိတောင်တန်းနှင့် အာရာရပြည်၏နယ်နိမိတ်အထိ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားပြည်တစ်ခုလုံးဖြစ်သည်။

၆ ပဉ္စမအပိုင်းဖြစ်သော အာရှုရိတောင်များနှင့် ဆက်စပ်နေသော အရာအားလုံးသည် လုဒ်အတွက် ထွက်လာပြီး မဟာပင်လယ်သို့ ရောက်သည်နှင့် သူ၏ညီ အာရှုရိ၏ အရှေ့ဘက်သို့ ရောက်သည်။

၇ ယာဖက်သည်လည်း သူ၏သားများအတွက် အမွေမြေကို ခွဲဝေပေး၏။

၈ ပထမအပိုင်းသည် မြောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ ဂေါမာမြို့သို့ ထွက်သွား၍၊ မြောက်ဘက်၌ မေအတ်ပင်လယ်သို့ ရောက်သည်အထိ မြောက်ဘက်၏ အတွင်းပိုင်းအပိုင်းအားလုံးကို မာဂေါဂမြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၉ မာဒဲသည် သူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ အနောက်ဘက်မှ ကျွန်းများနှင့် ကျွန်းများ၏ကမ်းရိုးတန်းများအထိ သူ့ပိုင်နက်အဖြစ် ထွက်လာခဲ့သည်။

၁၀ ယာဝန်အတွက် ကျွန်းတိုင်းနှင့် လုဒ်နယ်နိမိတ်နှင့် နီးစပ်သော ကျွန်းများ စတုတ္ထအပိုင်း ထွက်ပေါ်လာသည်။

၁၁ တုဗလအတွက် လျှာအလယ်တွင် ပဉ္စမအပိုင်းသည် ထွက်ပေါ်လာပြီး ၎င်းသည် လုဒအပိုင်း၏ နယ်နိမိတ်သို့၊ ဒုတိယလျှာမှ တတိယလျှာအထိ၊ ဒုတိယလျှာ၏ နယ်နိမိတ်သို့ ချဉ်းကပ်သည်။

၁၂ မေရှက်အဖို့ ဆဋ္ဌမအပိုင်း၊ တတိယဘာသာစကားမှ ကျော်လွန်၍ ဂါဒရအရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်သည်အထိ ဒေသတစ်ခုလုံး ထွက်ပေါ်လာ၏။

၁၃ တိရတ်မြို့အတွက် သတ္တမအပိုင်းတည်းဟူသော ပင်လယ်အလယ်၌ရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းသည် ဟာမအပိုင်းတိုင်အောင် ရှိ၏။ [ကာမာတုရိကျွန်းများသည် အာဖာဇဒ်၏သားမြေးတို့အား အမွေအဖြစ် မဲချ၍ ခွဲဝေပေးကြ၏။]

၁၄ ထိုကဲ့သို့အားဖြင့် နောဧ၏သားများသည် သူတို့၏အဘ နောဧရှေ့တွင် သူတို့၏သားများအတွက် ဝေစုခွဲဝေပေး၍၊ သူ၏မဲအားဖြင့် (သူ့ထံသို့) မရောက်သော ဝေစုကို သိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားသူတိုင်းအပေါ် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ကျိန်ဆိုစေလျက်၊ သူတို့အားလုံးကို ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏အပြစ်များ၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်အပေါင်းတို့အတွက်၊ ထားနှင့်မီးဖြင့် သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော တရားစီရင်ခြင်းနေ့ရက်တိုင်အောင်၊ မိမိတို့နှင့် သူတို့၏သားမြေးအစဉ်အဆက်အတွက်၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါစေ၊ ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ထားနှင့်မီးဖြင့် စီရင်တော်မူမည်။ ထိုနေ့၌ သူတို့သည် မြေကြီးကို လွန်ကျူးခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်နှင့် အပြစ်တို့နှင့် ပြည့်စေကြ၏။

အခန်း ၁၀

၁ ဤယုဘိလနှစ်၏ တတိယအပတ်တွင်၊ မစင်ကြယ်သောနတ်ဆိုးတို့သည် နောဧ၏သားတို့၏ သားများကို လမ်းလွဲစေ၍ လမ်းလွဲစေပြီး ဖျက်ဆီးရန် စတင်ကြ၏။

၂ နောဧ၏သားတို့သည် သူတို့၏အဘထံသို့လာ၍၊ မိမိသားတို့၏ သားများကို လမ်းလွဲစေသော၊ မျက်စိကန်းစေသော၊ သတ်ဖြတ်သော နတ်ဆိုးများအကြောင်းကို နောဧအား ပြောပြကြ၏။

၃ သူသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းလျက်၊ "သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဝိညာဉ်များကို အစိုးရသော ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အား ကရုဏာပြတော်မူသော၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရေမှ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏သားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ပျက်စီးခြင်း၏သားတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို မဖျက်ဆီးစေတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ကြီးမားတော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်အပေါ်၌လည်း ကရုဏာတော်သည် ကြီးမားတော်မူပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏သားတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော် သက်ရောက်ပါစေသော။ မကောင်းသောဝိညာဉ်တို့သည် သူတို့ကို မအုပ်စိုးပါစေနှင့်။ မြေကြီးပေါ်မှ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးပါစေနှင့်။"

၄ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏သားတို့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တိုးပွားများပြား၍ မြေကြီးကို ပြည့်စေနိုင်တော်မူ၏။

၅ ကိုယ်တော်၏ စောင့်ကြည့်သူများ၊ ဤဝိညာဉ်များ၏ ဖခင်များသည် ကျွန်ုပ်၏ လက်ထက်တွင် မည်သို့ပြုမူခဲ့ကြသည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အသက်ရှင်သော ဤဝိညာဉ်များအတွက်မူ၊ ၎င်းတို့ကို ချုပ်နှောင်ပြီး ပြစ်ဒဏ်စီရင်ရာနေရာတွင် ခိုင်မြဲစွာ ချုပ်နှောင်ထားပါ။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၏ သားများအပေါ် ဖျက်ဆီးခြင်းကို မဖြစ်စေပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသူတို့သည် မကောင်းသော အကျင့်များဖြစ်ပြီး ဖျက်ဆီးရန် ဖန်ဆင်းခံရသူများ ဖြစ်ကြသည်။

၆ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို သူတို့ မအုပ်စိုးပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာ သူတို့ကို အုပ်စိုးနိုင်တော်မူ၏။ ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သားများအပေါ် သူတို့ အာဏာမရှိပါစေနှင့်။

၇ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ချည်နှောင်ရန် ငါတို့အား မှာကြားတော်မူ၏။

၈ နတ်ဆိုးတို့၏ အကြီးအကဲ မာစတီမာသည် လာ၍ "ဖန်ဆင်းရှင်အရှင်၊ သူတို့ထဲမှ အချို့ကို ငါ့ရှေ့တွင် ထားရှိပါစေ၊ သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ကြပါစေ၊ ငါပြောသမျှကို ပြုကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ထဲမှ အချို့ကို ငါ့ထံ မထားခဲ့လျှင် လူသားတို့အပေါ်၌ ငါ၏အလိုတော်၏ တန်ခိုးကို ငါ မဆောင်ရွက်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤသူတို့သည် ငါ၏တရားစီရင်ခြင်းရှေ့၌ အကျင့်ယိုယွင်းခြင်းနှင့် လမ်းလွဲစေခြင်းငှာ ဖြစ်ကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ လူသားတို့၏ မကောင်းမှုသည် ကြီးမားလှ၏" ဟု လျှောက်လေ၏။

၉ ကိုယ်တော်က "ဆယ်ပုံတစ်ပုံကို သူ့ရှေ့မှာထားခဲ့ပြီး ကိုးပုံတစ်ပုံကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ရာနေရာသို့ ဆင်းစေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ မလျှောက်လှမ်းမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ မကြိုးစားမည်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တော်သိ

တော်မူသောကြောင့်၊ နောဧအား သူတို့၏ ဆေးဝါးအားလုံးကို သွန်သင်ပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ တစ်ဦးကို ကိုယ်တော် မိန့်မှာတော်မူ၏။

၁၁ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုကြ၏။ မကောင်းသော မကောင်းမှုအပေါင်းတို့ကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ရာနေရာတွင် ချုပ်နှောင်၍ မြေကြီးပေါ်တွင် စာတန်၏ လက်အောက်ခံဖြစ်စေခြင်းငှာ ဆယ်ပုံတစ်ပုံကို ချန်ထားရစ်ခဲ့၏။

၁၂ ငါတို့သည် နောဧအား သူတို့၏ရောဂါများအတွက် ဆေးဝါးအားလုံး၊ သူတို့၏လှည့်ဖြားမှုများအပြင်၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ ဆေးဖက်ဝင်အပင်များဖြင့် သူတို့ကို မည်သို့ကုသနိုင်မည်ကို ရှင်းပြတော်မူ၏။

၁၃။ နောဧသည် ငါတို့ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း အရာခပ်သိမ်းကို စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် ရေးမှတ်ထား၏။ ထိုသို့ဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါးဝိညာဉ်များသည် နောဧ၏သားများကို (ဒုက္ခပေးခြင်း) မှ တားဆီးခံခဲ့ရသည်။

၁၄ သူသည် သားအပေါင်းတို့ထက် သားဦးရှေမကို အလွန်ချစ်သောကြောင့် မိမိရေးခဲ့သမျှကို ပေးလေ၏။

၁၅ နောဧသည် ဘိုးဘေးများနှင့်အတူ အိပ်ပျော်၍ အာရရတ်ပြည်၊ လုဗာတောင်၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၆ သူ့ဘဝတွင် ကိုးရာ့ငါးဆယ်နှစ်၊ ဆယ့်ကိုးနှစ်ပြည့်မြောက်ခြင်းနှင့် နှစ်ပတ်နှင့် ငါးနှစ်ပြည့်မြောက်ခဲ့သည်။ [နံနက် ၁၆၅၉]

၁၇ မြေကြီးပေါ်တွင် သူ၏ဘဝ၌ ဧနောက်သည် စုံလင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် မှလွဲ၍ လူသားတို့ထက် သာလွန်ခဲ့သည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဧနောက်၏ရာထူးကို လောက၏ မျိုးဆက်များအတွက် သက်သေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသောကြောင့်၊ သူသည် တရားစီရင်ခြင်းနေ့အထိ မျိုးဆက်တစ်ခုမှ နောက်တစ်ခုသို့ လုပ်ရပ်အားလုံးကို ပြန်ပြောပြနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁၈ သုံးဆယ်သုံးနှစ်မြောက် ယုဘိလနှစ်၊ ဒုတိယအပတ်၊ ပထမနှစ်တွင် ဖာလက်သည် သိနာ၏သမီး လောမနာအမည်ရှိသော မယားနှင့်စုံဘက်၍၊ ထိုမိန်းမသည် ဤအပတ်၏ စတုတ္ထနှစ်တွင် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ရာဂေါအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူသားတို့သည် ရှိနာပြည်၌ မြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို တည်ဆောက်သော မကောင်းသောအကြံအစည်ကြောင့် မကောင်းမှုပြုကြပြီဟု ဆိုလေ၏။

၁၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အာရရတ်ပြည်မှ အရှေ့အရပ်ရှိနာမြို့သို့ ထွက်သွားကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမင်းလက်ထက်၌ သူတို့သည် မြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ တက်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ၏။

၂၀ သူတို့သည် တည်ဆောက်စပြု၍၊ စတုတ္ထအပတ်တွင် မီးဖြင့် အုတ်ကိုလုပ်ကြ၏။ အုတ်တို့သည် ကျောက်အဖြစ် အသုံးပြုကြ၏။ ရွှံ့စေးဖြင့် ဘိလပ်မြေသည် ပင်လယ်ထဲကငှင်း၊ ရှိနာပြည်၌ရှိသော စမ်းရေတွင်းများမှငှင်း ထွက်သော ကတ္တရာဖြစ်၏။

၂၁ သူတို့သည် ၎င်းကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ၄၃ နှစ် (၁၆၄၅–၁၆၈၈ AM) တွင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ အကျယ်မှာ အုတ် ၂၀၃ ချပ်ဖြစ်ပြီး အမြင့်မှာ (အုတ်တစ်ချပ်၏) သုံးပုံတစ်ပုံဖြစ်သည်။ အမြင့်မှာ ၅၄၃၃ တောင်နှင့် ထန်းပင် ၂ ပင်ရှိပြီး (နံရံတစ်ခု၏ အတိုင်းအတာမှာ) တောင်ခြေ ၁၃ ခု (နှင့် အခြားတောင်ခြေ ၃၀) ရှိသည်။

၂၂ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့၊ သူတို့သည် လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းဖြစ်ကြ၏၊ ဤအရာကို သူတို့စတင်ပြုကြ၏၊ ယခုတွင် အဘယ်အရာမျှ သူတို့ထံမှ တားဆီးခံရမည်မဟုတ်။ သွားလော့၊ ငါတို့ဆင်းသွားကြကုန်အံ့၊ သူတို့၏ဘာသာစကားကို ရှုပ်ထွေးစေကြကုန်အံ့၊ သူတို့သည် အချင်းချင်း၏စကားကို နားမလည်စေရန်၊ မြို့များနှင့် လူမျိုးများသို့ ပြန့်ကျဲသွားစေရန်၊ တရားစီရင်ရာနေ့အထိ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းသည် သူတို့နှင့်အတူ မတည်ရှိတော့ပါ။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ လူသားတို့ တည်ဆောက်ခဲ့သော မြို့နှင့် မျှော်စင်ကို ကြည့်ရှုရန် ငါတို့သည် သူနှင့်အတူ ဆင်းသက်ကြ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်သည် သူတို့၏ ဘာသာစကားကို ရှုပ်ထွေးစေတော်မူသဖြင့် သူတို့သည် အချင်းချင်း၏ စကားကို နားမလည်ကြတော့ဘဲ မြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို တည်ဆောက်ခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်ကြ၏။

၂၅ ထို့ကြောင့် ရှိနာပြည်တစ်ခုလုံးကို ဗာဗုလုန်ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏၊ အကြောင်းမှာ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေရာတွင် လူသားတို့၏ ဘာသာစကားအားလုံးကို ရှုပ်ထွေးစေတော်မူပြီး ထိုနေရာမှ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဘာသာစကားနှင့် မိမိတို့၏ လူမျိုးအလိုက် မိမိတို့၏ မြို့များသို့ ပျံ့နှံ့သွားကြ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရားသည် ရဲတိုက်အပေါ်သို့ ပြင်းစွာသောလေကို စေလွှတ်၍ မြေပေါ်မှာ လှဲချတော်မူသဖြင့်၊ ထိုရဲတိုက်သည် ရှိနာပြည်၊ အာရှုရိပြည်နှင့် ဗာဗုလုန်ပြည်စပ်ကြား၌ ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုရဲတိုက်ကို “ဖြိုဖျက်လော့” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

၂၇ ပထမနှစ် [၁၆၈၈ AM] စတုတ္ထအပတ်တွင် သုံးဆယ်လေးနှစ်မြောက် ယုဘိလအစတွင် သူတို့သည် ရှိနာပြည်မှ ကွဲလွင့်သွားကြ၏။

၂၈ ဟာမနှင့် သူ၏သားတို့သည် တောင်ဘက်ပြည်၌ သူ၏ဝေစုအဖြစ် ရရှိခဲ့သော သူသိမ်းပိုက်မည့်ပြည်သို့ သွားကြ၏။

၂၉ ခါနာန်သည် လေဗနုန်ပြည်ကို အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင် အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်လျှင်၊ အနောက်ဘက် (ပင်လယ်နှင့်စပ်သော) မိမိအမွေခံရာမြေသို့ မသွားဘဲ ယော်ဒန်မြစ်နယ်နိမိတ်မှ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်၊ လေဗနုန်ပြည်၌ နေလေ၏။

၃၀ သူ၏အဘ ဟာမ၊ ကုရှနှင့် မိဇရိမ်ညီအစ်ကိုများက၊ သင်သည် သင်၏ပြည်မဟုတ်သောပြည်၌ အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်၊ ငါတို့ထံသို့ စာရေးတံဖြင့် မရောက်ရှိခဲ့ပါ၊ ထိုသို့မပြုပါနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ထိုပြည်၌ ကျဆုံး၍ ပုန်ကန်မှုကြောင့် ကျိန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပုန်ကန်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြပြီး ပုန်ကန်ခြင်းအားဖြင့် သင်၏သားသမီးတို့သည် ကျဆုံး၍ သင်သည် ထာဝရအမြစ်ပြတ်သွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။

၃၁ ရှေမနှင့် သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့အမွေအားဖြင့် ခံရသောကြောင့်၊ ရှေမ၏အိမ်၌ မနေကြနှင့်။

၃၂ သန့်ရှင်းသောတရားသူကြီးရှေ့တော်၌ငှင်း၊ ငါတို့အဘနောဧရှေ့တော်၌ငှင်း ငါတို့ကိုယ်ကို ကျိန်ဆိုခဲ့သော ကျိန်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်သည် ကျိန်ခြင်းကိုခံရ၏။ နောဧ၏သားအပေါင်းတို့ထက် ကျိန်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၃၃ သို့သော်လည်း သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ဟာမတ်မြို့မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်အဝင်ဝတိုင်အောင် သားနှင့်တကွ လေဗနုန်ပြည်၌ ယနေ့တိုင်အောင်နေလေ၏။

၃၄ ထို့ကြောင့် ထိုပြည်ကို ခါနာန်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

၃၅ ယာဖက်နှင့် သားတို့သည် ပင်လယ်သို့ သွား၍ မိမိတို့ဝေစုရှိသော ပြည်၌ နေကြ၏။ မာဒဲသည် ပင်လယ်ပြည်ကို မြင်သော်လည်း မနှစ်သက်သဖြင့်၊ ဟာမ၊ အာရှုရနှင့် မယား၏ညီ အာဖဇဒ်တို့ထံမှ ဝေစုကို တောင်း၍ မေဒိပြည်၌ မယား၏ညီအနီး၌ ယနေ့တိုင်အောင် နေ၏။
၃၆ သူနေထိုင်ရာနှင့် သားများ၏နေထိုင်ရာကို သူတို့၏ဖခင် မဒဒီ၏ အမည်ကို အစွဲပြု၍ မေဒိဟု မှည့်ခေါ်လေ၏။

အခန်း ၁၁

၁ ယုဘိလ သုံးဆယ့်ငါးခုမြောက်၊ ပထမနှစ် [၁၆၈၁ AM] တွင်၊ ရာဂေါ်သည် ကေသဒ်၏သား 'Ûr ၏သမီး 'Ôrâ အမည်ရှိသော မယားနှင့်စုံဘက်၍ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်၏။ ဤယုဘိလတွင် ဤအပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် ထိုသားကို Sêrôh အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [၁၆၈၇ AM]
၂ နောဧ၏သားတို့သည်လည်း အချင်းချင်း စစ်တိုက်ခြင်း၊ သုံ့ပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ မြေကြီးပေါ်တွင် လူတို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းခြင်း၊ သွေးကိုစားခြင်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့များ၊ မြို့ရိုးများနှင့် မျှော်စင်များကို တည်ဆောက်ခြင်း၊ လူတစ်ဦးချင်းစီသည် လူမျိုးထက် မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်များ၏ အစပြုခြင်းကို တည်ထောင်ခြင်း၊ လူနှင့်လူမျိုး၊ လူမျိုးနှင့်လူမျိုး၊ မြို့နှင့်မြို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းတို့ကို သွားကြပြီး၊ လူအပေါင်းတို့သည် မကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၊ လက်နက်များ ရယူခြင်း၊ မိမိတို့၏သားများကို စစ်ပညာပေးခြင်း၊ မြို့များကို သိမ်းပိုက်ခြင်း၊ ကျွန်ယောက်ျားနှင့် ကျွန်မိန်းမများကို ရောင်းချခြင်းတို့ကို စတင်ကြ၏။
၃ ကေဇဒ်၏သား ယွာသည် ခါလဒဲလူတို့၏ အာရာမြို့ကို တည်၍ မိမိအမည်နှင့် မိမိအဘ၏အမည်ကို အစွဲပြု၍ မှည့်ခေါ်လေ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ သွန်းသောရုပ်တုများကို ပြုလုပ်၍၊ မိမိတို့အဘို့ ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ထွင်းထားသောရုပ်တုများနှင့် မစင်ကြယ်သော ရုပ်တုများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ မကောင်းသောဝိညာဉ်များသည် လွန်ကျူးခြင်းနှင့် မစင်ကြယ်ခြင်းကို ကျူးလွန်စေခြင်းငှာ ကူညီ၍ သွေးဆောင်ကြ၏။
၄ မာစတီမာမင်းသားသည် ဤအရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပြီး၊ သူ့လက်အောက်တွင် ချထားခံရသော အခြားဝိညာဉ်များကို စေလွှတ်ခဲ့ပြီး၊ မကောင်းမှုအမျိုးမျိုး၊ အပြစ်အမျိုးမျိုး၊ လွန်ကျူးမှုအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ရန်၊ မြေကြီးပေါ်တွင် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးစေရန်၊ ဖျက်ဆီးရန်နှင့် သွေးထွက်သံယိုစေရန် ဖြစ်သည်။
၅ ထို့ကြောင့် အမျိုးမျိုးသော အပြစ်၊ လွန်ကျူးခြင်းတို့ကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် လှည့်သွားသောကြောင့်၊ ထိုသားကို စေရောက်ဟု ခေါ်လေ၏။
၆ သူသည် ကြီးပြင်းလာပြီး ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့တွင် ဇနီး၏အမိ၏အဘ အနီးတွင် နေထိုင်ကာ ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ကာ ယုဘိလသုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်၊ ပဥ္စမအပတ်၊ ပထမနှစ် [၁၇၄၄ AM] တွင် ဇနီးတစ်ဦးနှင့် စုံဖက်ခဲ့သည်။ သူမအမည်မှာ အဘ၏အစ်ကို၏သမီး ကဗာ၏သမီး မယ်လ်ကာဖြစ်သည်။
၇ ထိုရက်သတ္တပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် ထိုမိန်းမသည် သားနာခေါ်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူသည် ကြီးပြင်း၍ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့၌ နေလေ၏။
သူ၏အဘသည် ကောင်းကင်နိမိတ်များအတိုင်း ဗေဒင်ဟောတတ်ရန် ခါလဒဲလူတို့၏ သုတေသနကို သူ့အား သင်ပေးလေ၏။
၈ ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ယုဘိလနှစ်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်၊ [၁၈၀၀ AM] တွင် သူသည် ခါလဒဲလူမျိုးတို့၏ နက်စတက်၏သမီး 'Ijaska' အမည်ရှိ ဇနီးတစ်ဦးနှင့် စုံဖက်ခဲ့သည်။
၉ ထိုရက်သတ္တပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် သားတေရကို ဘွားမြင်လေ၏။ [1806 AM]
၁၀ မာစတီမာမင်းသားသည် မြေ၌ကြဲထားသော မျိုးစေ့များကို ကိုက်စားရန် ကျီးကန်းများနှင့် ငှက်များကို စေလွှတ်ပြီး မြေကိုဖျက်ဆီး၍ လူသားတို့၏ လုပ်အားကို လုယူသည်။ မျိုးစေ့များကို မထွန်ယက်မီ ကျီးကန်းများသည် မြေမျက်နှာပြင်မှ ခူးဆွတ်ကြသည်။
၁၁ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ကျီးကန်းနှင့် ငှက်တို့သည် သူတို့ကို ဆင်းရဲစေ၍ မျိုးစေ့များကို ကိုက်စားသောကြောင့်၊ သူ့ကို တေရအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၁၂ ငှက်များကြောင့် နှစ်များသည် အသီးအနှံများ သီးပွင့်စပြုလာပြီး သစ်ပင်များမှ အသီးအနှံအားလုံးကို စားသုံးကြသည်။ သူတို့၏ နေ့ရက်များတွင် မြေကြီးပေါ်ရှိ အသီးအနှံအနည်းငယ်ကို ကယ်တင်ရန်မှာ ကြီးမားသော ကြိုးစားအားထုတ်မှုဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။
၁၃ ဤသုံးဆယ့်ကိုးခုမြောက် ယုဘိလနှစ်တွင်၊ ပထမနှစ်၏ ဒုတိယအပတ်တွင် [၁၈၇၀ AM] တေရသည် မယားတစ်ယောက်နှင့် စုံဘက်လေ၏။ ထိုမယားသည် အာဗြံ၏သမီး၊ သူ့အဘ၏ညီမ၏သမီးဖြစ်သော အက်ဒနာဖြစ်သည်။ ဤအပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် [၁၈၇၆ AM] သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကို သူ့အမိ၏အဘအမည်ဖြင့် အာဗြံဟု မှည့်လေ၏။
၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သမီးတော်သည် သားယောက်ျားကို ပဋိသန္ဓေမယူမီ သူသေဆုံးသွားနှင့်ပြီ။
၁၅ ထိုသူငယ်သည် မြေကြီးပေါ်ရှိ လူအပေါင်းတို့သည် ထွင်းထုထားသော ရုပ်တုများနှင့် မစင်ကြယ်မှုများနောက်သို့ လိုက်၍ လမ်းလွဲသွားကြောင်း မှားယွင်းမှုများကို နားလည်စပြုလာပြီး သူ့ဖခင်က စာရေးခြင်းကို သင်ပေးခဲ့ပြီး သူသည် နှစ်ပတ်သားအရွယ်တွင် [1890 AM] ရုပ်တုများကို သူနှင့်အတူ မကိုးကွယ်နိုင်ရန် သူ့ဖခင်နှင့် သူ့ကိုယ်သူ ခွဲထားခဲ့သည်။
၁၆ သူသည် လူသားတို့၏ အမှားများမှ သူ့ကို ကယ်တင်နိုင်ရန်နှင့် သူ၏ဝေစုသည် မစင်ကြယ်မှုနှင့် ယုတ်မာမှုတို့နောက်တွင် မှားယွင်းခြင်းထဲသို့ မကျရောက်စေရန် အရာခပ်သိမ်း၏ ဖန်ဆင်းရှင်ထံသို့ ဆုတောင်းစပြု၏။
၁၇ ထိုပြည်၌ မျိုးစေ့ကြဲချိန်ရောက်သောအခါ၊ သူတို့အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ မျိုးစေ့ကို ကျီးကန်းတို့၏ရန်မှ ကာကွယ်ရန် အတူတကွ ထွက်သွားကြ၏။ အာဗြံသည်လည်း သွားသောသူများနှင့်အတူ ထွက်သွား၏။ ထိုသူငယ်သည် အသက်ဆယ်လေးနှစ်ရှိ၏။
၁၈ ကျီးကန်းအုပ်ကြီးတစ်အုပ်သည် မျိုးစေ့ကို မျိုချရန် လာသောအခါ၊ သူတို့သည် မြေပေါ်သို့ မကျမီ အာဗြံသည် သူတို့နှင့် ဆုံတွေ့ရန် ပြေးသွားလေ၏။ မျိုးစေ့ကို မျိုချရန် မြေပေါ်သို့ မကျမီ သူတို့ကို အော်ဟစ်ပြီး “မဆင်းလာကြနှင့်။ သင်တို့လာရာ အရပ်သို့ မပြန်ကြနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် ပြန်သွားကြ၏။

၁၉ ထိုနေ့၌ ကျီးကန်းမိုးတိမ်များကို ခုနစ်ဆယ်ကြိမ် ပြန်သွားစေတော်မူ၏။ အာဗြံရှိရာ မြေတစ်ပြင်လုံး၌ ကျီးကန်းအပေါင်းတို့တွင် တစ်ကောင်မျှ မနေထိုင်ကြ။
၂၀ သူ့အော်ဟစ်သည်ကို တပြည်လုံး၌ သူနှင့်အတူရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ကျီးအအပေါင်းတို့သည် ပြန်လာ၍ ခါလဒဲပြည်တပြည်လုံး၌ သူ၏နာမသည် ကြီးမြတ်လေ၏။
၂၁ ယခုနှစ်တွင် မျိုးစေ့ကြဲလိုသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍၊ မျိုးစေ့ကြဲချိန်မကုန်မချင်း သူနှင့်အတူလိုက်သွားလေ၏။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့မြေကို ကြဲကြ၏။ ထိုနှစ်တွင် သူတို့သည် စပါးကို အိမ်သို့ယူဆောင်၍ ဝစွာစားကြ၏။
၂၂ ပဉ္စမအပတ်၏ ပထမနှစ် [၁၈၉၀ AM] တွင် အာဗြံသည် နွားများအတွက် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ ပြုလုပ်သူများ၊ သစ်သားပန်းပုဆရာများကို သင်ကြားပေးပြီး မျိုးစေ့ထည့်ရန် ထွန်ဘောင်ကို မျက်နှာမူ၍ မြေပေါ်တွင် အိုးတစ်လုံးလုပ်လေ၏။ မျိုးစေ့များသည် ထွန်အပိုင်းအစပေါ်တွင် ကျလာပြီး မြေကြီးထဲတွင် ဝှက်ထားခံရသဖြင့် ကျီးကန်းများကို မကြောက်တော့ပေ။
၂၃ ထိုနည်းအတိုင်း သူတို့သည် ထွန်ယက်ဘောင်အားလုံးပေါ်တွင် မြေပေါ်တွင် အိုးများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ အာဗြံမှာထားသမျှအတိုင်း မြေတစ်ပြင်လုံးကို ကြဲ၍ ထွန်ယက်ကြ၏။ ငှက်များကိုလည်း မကြောက်ကြ။

အခန်း ၁၂

၁ ထိုနောက် ခုနစ်နှစ်မြောက်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်တွင် [၁၉၀၄ AM] အာဗြံသည် မိမိအဘတေရအား "အဘ" ဟု ခေါ်၏။
၂ ထိုအခါ သူက "ငါ့သား၊ ငါရှိ၏" ဟု ပြောလေ၏။
"သင်ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုများမှ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အဘယ်အကူအညီနှင့် အကျိုးကျေးဇူးများ ရှိသနည်း။"
သင်သည် ထိုရှေ့တော်၌ ဦးချရမည်နည်း။
၃ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၌ ဝိညာဉ်မရှိ။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိုက်မဲသောအယောင်ဆောင်၍ စိတ်နှလုံးကို လှည့်ဖြားသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။
သူတို့ကို မကိုးကွယ်ပါနှင့်–
၄ ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြလော့။
မြေကြီးပေါ်ကို မိုးရေနဲ့ နှင်းစက်တွေ ကျစေတာ ဘယ်သူလဲ
မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
အသက်ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။
၅ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဝိညာဉ်မဲ့သောအရာများကို ကိုးကွယ်ကြသနည်း။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာတို့သည် (လူတို့၏) လက်ဖြင့်လုပ်သောအရာဖြစ်ကြ၏။
သင်တို့၏ပခုံးပေါ်တွင် ၎င်းတို့ကို ထမ်းပိုးကြ၏။
၎င်းပြင် အသင်တို့သည် သူတို့ထံမှ အကူအညီတစ်စုံတစ်ရာ ရှိကြသည် မဟုတ်ပေ။
ဒါပေမယ့် သူတို့ကို ဖန်တီးသူတွေအတွက် ရှက်စရာကြီးတစ်ခုပါပဲ။
သူတို့ကို ကိုးကွယ်သောသူတို့အဘို့ စိတ်နှလုံးကို လှည့်ဖြားခြင်းဖြစ်၏။
သူတို့ကို မကိုးကွယ်ပါနဲ့။
၆ သူ့အဘကလည်း၊ ငါလည်းသိ၏၊ ငါ့သား၊ သို့သော် သူတို့ရှေ့တွင် အမှုထမ်းရန် ငါ့ကိုခန့်ထားသော လူမျိုးနှင့် ငါဘာလုပ်ရမည်နည်း။
၇ ငါသည် သူတို့အား အမှန်အတိုင်းပြောလျှင်၊ သူတို့၏ဝိညာဉ်သည် သူတို့ကို ကိုးကွယ်ရန်နှင့် ရိုသေလေးစားရန် သူတို့၌ စွဲကပ်နေသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။
၈ ငါ့သား၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့၊ သူတို့သည် သင့်ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုစကားများကို သူသည် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား ပြော၍ သူတို့သည် သူ့ကို အမျက်ထွက်ကြသဖြင့် သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။
၉ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ်မြောက်၊ ဒုတိယအပတ်၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် [၁၉၂၅ နံနက်] အာဗြံသည် မယားတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ပြု၍၊ ထိုမယားသည် သူ့အဘ၏သမီး စာရဲအမည်ရှိ၍ သူသည် သူ၏မယားဖြစ်လာ၏။
၁၀ သူ့ညီ ခါရန်သည် တတိယအပတ်၏ တတိယနှစ် [နံနက် ၁၉၂၈] တွင် မယားနှင့်စုံဘက်၍၊ ထိုအပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက် [နံနက် ၁၉၃၂] တွင် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကို လောတအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၁၁ သူ၏ညီ နာခေါ်သည် မယားနှင့် စုံဘက်၏။
၁၂ အာဗြံ၏အသက်ခြောက်ဆယ်နှစ်၊ ဆိုလိုသည်မှာ သူ၏လေးနှစ်မြောက် စတုတ္ထအပတ် [၁၉၃၆ AM] တွင်၊ အာဗြံသည် ညအချိန်တွင်ထ၍ ရုပ်တုအိမ်တော်ကို မီးရှို့လေ၏။ အိမ်၌ရှိသမျှကိုလည်း မီးရှို့လေ၏။ ထိုအိမ်ကို အဘယ်သူမျှ မသိရ။
၁၃ သူတို့သည် ညအချိန်တွင် ထ၍ မီးအလယ်မှ သူတို့၏ ဘုရားများကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးစားကြ၏။
၁၄ ခါရန်သည် သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှာ အလျင်အမြန်သွားသော်လည်း၊ မီးသည် သူ့အပေါ်မှာ လောင်သဖြင့်၊ သူသည် မီး၌ ကျွမ်းလောင်၍ သူ၏အဘတေရရှေ့မှာ ခါလဒဲလူတို့နေသော ဥရမြို့၌ သေလေ၏။ ခါလဒဲလူတို့နေသော ဥရမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
၁၅ တေရသည် သားများနှင့်အတူ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှ ထွက်၍ လေဗနုန်ပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်သို့ သွားသဖြင့်၊ ခါရန်ပြည်၌ နေလေ၏။ အာဗြံသည် အဘတေရနှင့်အတူ ခါရန်မြို့၌ နှစ်ပတ်နေ၏။
၁၆ ပဉ္စမနှစ်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်တွင် [၁၉၅၁ AM] အာဗြံသည် မိုးရွာသွန်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယခုနှစ်၏ သဘောသဘာဝ မည်သို့ဖြစ်မည်ကို သိလို၍ သတ္တမလ၏ လဆန်းနေ့တွင် ညတစ်ညလုံး ထိုင်၍ ကြယ်များကို ကြည့်ရှုလေ၏။ သူသည် ထိုင်၍ ကြည့်ရှုနေစဉ် တစ်ယောက်တည်း ရှိနေခဲ့သည်။
၁၇ ထိုအခါ စကားတစ်ခွန်းသည် သူ့နှလုံးသားထဲသို့ ဝင်လာပြီး သူက "ကြယ်များ၏ လက္ခဏာအားလုံး၊ လနှင့် နေ၏ လက္ခဏာအားလုံးသည် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ငါရှာဖွေရမည်နည်း။" ဟု ပြောလေ၏။
၁၈ အလိုတော်ရှိလျှင် နံနက်နှင့်ညနေ မိုးရွာစေတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင်လည်း တားဆီးတော်မူ၏။
အရာခပ်သိမ်းသည် ကိုယ်တော်၏လက်တော်၌ရှိ၏။
၁၉ ထိုညတွင် သူသည် ဆုတောင်းပြီးလျှင်၊

‘အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်
တစ်ပါးတည်းသာလျှင် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ အုပ်စိုးမှုကို ကျွန်ုပ် ရွေးချယ်ခဲ့ပါသ
ည်။
ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသမျှတို့ကိုငင်း၊
၂၀ လူတို့၏စိတ်နှလုံးအကြံအစည်များကို အုပ်စိုးသော နတ်ဆိုးတို့၏
လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ထံမှ အကျွန်ုပ်ကို လမ်းလွဲစေ
တော်မမူပါစေနှင့်။
အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲ တည်ထောင်
တော်မူပါ။
ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ လမ်းလွဲမသွားစေရန်။
၂၁ သူကလည်း၊ ငါ့မျက်နှာကိုရှာသော ခါလဒဲလူတို့ရှိရာ ဥရမြို့သို့ ပြန်
သွားရပါမည်လော။ ဤအရပ်၌ နေရမည်လော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
သည် ပြည့်စုံစေရန်နှင့် အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံး၏လှည့်စားခြင်းအတိုင်း
မလိုက်လျှောက်စေရန် ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကို ပြည့်စုံ
စေတော်မူပါဟု မေးလျှောက်၏။ အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
၂၂ သူသည် ဟောပြောခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို အပြီးသတ်
သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငါ့အားဖြင့် သူ့ထံ
သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကား ‘သင်၏ပြည်၊ သင်၏ဆွေမျိုးသားချင်း
များနှင့် သင်၏အဘ၏အိမ်မှ ငါပြမည့်ပြည်သို့ သွားလော့။ ငါသည်
သင့်ကို ကြီးမားများပြားသော လူမျိုးဖြစ်စေမည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၃ ငါသည် သင့်အား ကောင်းချီးပေးမည်။
ငါသည် သင်၏နာမကို ကြီးမြတ်စေမည်။
သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကောင်းချီးခံစားရလိမ့်မည်။
ကိုယ်တော်အားဖြင့်လည်း မြေကြီးပေါ်ရှိ မိသားစုအပေါင်းတို့သည်
ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။
သင့်ကို ကောင်းချီးပေးသော သူတို့ကို ငါကောင်းချီးပေးမည်။
သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့ကိုလည်း ကျိန်ဆဲလော့။
၂၄ ငါသည် သင်နှင့် သင်၏သား၊ သင်၏သား၏သားနှင့် သင်၏အ
မျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့အတွက် ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ မကြောက်နှင့်။
ယခုမှစ၍ မြေကြီးပေါ်ရှိ မျိုးဆက်အားလုံးအတွက် ငါသည် သင်၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။
၂၅ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သူသည် ထင်ရှားသော ဘာ
သာစကားဖြင့် ကြား၍ ပြောဆိုနိုင်မည်အကြောင်း သူ၏နှုတ်နှင့် နား
တို့ကို ဖွင့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ (ဗာဗုလုန်မြို့ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းနေ့မှစ၍ လူသားအပေါင်းတို့၏ နှုတ်မှ ထိုစကား ရပ်တ
န့်သွားခဲ့ပြီ)။
၂၆ ငါသည် သူ့ပါးစပ်၊ သူ့နားရွက်များနှင့် သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ဖွင့်၍၊
ဖန်ဆင်းခြင်း၏ ဘာသာစကားဖြင့် ဟေဗြဲဘာသာစကားဖြင့် သူနှင့် စ
ကားပြောစပြု၏။
၂၇ သူသည် ဘိုးဘေးတို့၏ ကျမ်းစာများကို ယူ၍၊ ဟေဗြဲဘာသာဖြင့်
ရေးထားသော ကျမ်းစာများကို ကူးယူ၍ ဖတ်ရှုလေ၏။ ထိုအချိန်မှစ
၍ သူ ဖတ်ရှုလေ့လာရန် စတင်ခဲ့သည်။ သူ နားမလည်နိုင်သော အ
ရာများကို ငါ ရှင်းပြခဲ့ပြီး မိုးရွာသော ခြောက်လတာအတွင်း လေ့လာ
ခဲ့သည်။
၂၈ ဆဋ္ဌမအပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင်၊ သူသည် သူ၏ဖခင်အား
ခါရန်မြို့မှ ထွက်ခွာ၍ ခါနာန်ပြည်သို့ သွား၍ ကြည့်ရှုပြီး သူ့ထံသို့ ပြန်
လာမည်ဟု ပြောလေ၏။
၂၉ သူ၏အဘ တေရကလည်း၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။
ထာဝရဘုရားသခင်သည် သင်၏လမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူပါစေ။
ထာဝရဘုရားသည် သင့်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော၊ မကောင်းမှုအ
ပေါင်းတို့မှ သင့်အား ကာကွယ်တော်မူပါစေသော။
သင့်အား မြင်တွေ့သူတို့ရှေ့တွင် ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်နှင့် မျ
က်နှာသာပေးသနားတော်မူပါ။
လူသားများထဲမှ မည်သူမျှ သင့်အား ထိခိုက်နစ်နာစေရန် အခွင့်အာ
ဏာ မရှိစေနှင့်။
ငြိမ်းချမ်းစွာသွားပါ။
၃၀ သင်သည် နေချင်စဖွယ်ကောင်းသော ပြည်ကိုမြင်လျှင်၊ ငါ့ကို သ
င့်ထံသို့ ခေါ်သွားလော့။ သင်၏ညီ ခါရန်၏သား လောတကို သင်၏
သားအဖြစ် ခေါ်သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိ
တော်မူပါစေသော။
၃၁ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာ၍ မရောက်မချင်း သင်၏ညီ နာ
ခေါ်သည် ငါနှင့်အတူ ထွက်သွားလော့။ ငါတို့သည်လည်း သင်နှင့်အ
တူ လိုက်သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်း ၁၃

၁ အာဗြံသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ မယားစာရဲနှင့် ညီခါရန်
၏သား လောတကို ခါနာန်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ အာရှုရိပြည်
သို့ ရောက်လျှင်၊ ရှေခင်မြို့သို့ ရောက်၍ မြင့်သော သပိတ်ပင်အနီး၌
နေလေ၏။
၂ သူကြည့်လျှင်၊ ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှသည် မြင့်သောသပိတ်ပင်တိုင်
အောင် ပြည်သည် အလွန်သာယာသည်ကို မြင်၏။
၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤပြည်ကို သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်
အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မိမိအားထင်ရှားတော်မူသော
ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။
၅ ထိုအရပ်မှ အနောက်ဘက်၌ ဗေသလမြို့နှင့် အရှေ့ဘက်၌ အာဣ
မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ထိုအရပ်၌ တဲထိုးလေ၏။
၆ ထိုပြည်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်း၍ ကောင်းမွန်သောပြည်ဖြစ်၏၊ စပျ
စ်နွယ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သလဲသီးပင်၊ ጥሬ ပင်၊ ጥሬ ပင်၊ ဆီ
ပင်၊ အာရဇ်ပင်၊ ထင်းရှူးပင်၊ စွန်ပလွံပင်မှစ၍ တောသစ်ပင်အမျိုးမျိုး
ပေါက်ရောက်၍ တောင်များ၌ ရေရှိသည်ကို မြင်၏။
၇ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှ သူ့အား ပို့ဆောင်တော်မူ၍ ဤပြည်သို့ ပို့
ဆောင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။
၈ ပထမနှစ်၊ ခုနစ်ပတ်မြောက်၊ ပထမလဆန်းနေ့ ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ နံန
က်] တွင် သူသည် ဤတောင်ပေါ်တွင် ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုကို တည်
ဆောက်ပြီး ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုသည်– ‘ထာဝရ
ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏’
ဟု။
၉ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိ၍ တစ်သက်လုံး သူ့ကို မစွန့်ပစ်
မည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။

၁၀ ထိုအရပ်မှ ပြောင်းရွှေ့၍ တောင်ဘက်သို့ သွားသဖြင့် ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ ထိုကာလ၌ ဟေဗြုန်မြို့ကို တည်ဆောက်၍ နှစ်နှစ်နေပြီးမှ တောင်ဘက်ပြည်၊ ဗာလုပ်မြို့သို့ ထွက်သွား၍ ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းရှိ၏။
၁၁ အာဗြံသည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနှစ်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ မယားသည် သူ့ထံမှ ကွာရှင်းခံရခြင်းမပြုမီ ငါးနှစ်အလိုတွင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေထိုင်လေ၏။
၁၂ ထိုအချိန်က အီဂျစ်ပြည်ရှိ တာနိုင်းမြို့ကို ဟေဗြုန်မြို့မှ ခုနစ်နှစ်အကြာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။
၁၃ ဖာရောဘုရင်သည် အာဗြံ၏မယားစာရဲကို သိမ်းယူသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံ၏မယားစာရဲကြောင့်၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို ကြီးစွာသောဘေးဒဏ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူ၏။
၁၄ အာဗြံသည်လည်း သိုး၊ နွား၊ မြည်း၊ မြင်း၊ ကုလားအုတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကို ပိုင်ထိုက်သောကြောင့် အလွန်ဘုန်းကြီး၏။ ရွှေနှင့်ငွေကိုလည်း အလွန်ရတတ်၏။ လောတသည်လည်း အစ်ကို၏သားဖြစ်၏။
၁၅ ဖာရောဘုရင်သည် အာဗြံ၏မယားစာရဲကို ပြန်ပေး၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ စေလွှတ်လေ၏။ သူသည် အစအဦး၌ တဲဆောက်ရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်တည်ရာအရပ်သို့၎င်း၊ အရှေ့ဘက်၌ အာဣမြို့ အနောက်ဘက်၌ ဗေသလမြို့တို့၌၎င်း ခရီးသွား၍ ချမ်းသာစွာ ပြန်စေတော်မူသော သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။
၁၆ ပထမအပတ်၏ တတိယနှစ်၊ လေးဆယ့်တစ် ယုဘိလတွင် သူသည် ဤနေရာသို့ ပြန်လာ၍ ထိုနေရာတွင် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ပြီး ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုကာ 'အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် အစဉ်အမြဲ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏' ဟု လျှောက်လေ၏။
၁၇ ဤရက်သတ္တပတ်၏ စတုတ္ထနှစ်တွင် [၁၉၆၄ နံနက်] လောတသည် သူ့ထံမှ ထွက်ခွာသွား၍ သောဒုံမြို့၌ နေလေ၏။ သောဒုံမြို့သားတို့သည် အလွန်အပြစ်များကြ၏။
၁၈ သူ့အစ်ကိုရဲ့သားက သူ့ဆီကနေ ခွဲခွာသွားတဲ့အတွက် သူ့ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူ့မှာ သားသမီးမရှိဘူး။
၁၉ လောတသည် အာဗြံထံမှ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက်၊ ဤရက်သတ္တပတ်၏ စတုတ္ထနှစ်တွင် ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား "သင်နေထိုင်ရာမှ မြောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ အရှေ့ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ သင်မြင်သော မြေတစ်ပြင်လုံးကို သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ပင်လယ်သဲကဲ့သို့ များပြားစေမည်။ လူသည် မြေမှုန့်ကို ရေတွက်နိုင်သော်လည်း သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မရေတွက်ရ။
၂၁ ထလော့။ မြေကို အလျားအားဖြင့်၎င်း၊ အနံအားဖြင့်၎င်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုလော့။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဗြံသည် ဟေဗြုန်မြို့သို့ သွား၍ ထိုမြို့၌ နေလေ၏။
၂၂ ထိုနှစ်တွင် ဧလံမင်းကြီး ခေဒေါလောမာ၊ ရှိနာမင်းကြီး အမ်ရဖေလ၊ စလေသာမင်းကြီး အာရုတ်၊ လူမျိုးတို့၏ မင်းကြီး တေရဂါလတို့သည် လာ၍ ဂေါမောရမင်းကြီးကို သတ်ကြ၏။ သောဒုံမင်းကြီးသည် ထွက်ပြေး၍၊ ဆားငန်ပင်လယ်နား၊ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်ဝှမ်း၌ လူအများတို့သည် ဒဏ်ရာရ၍ သေကြ၏။
၂၃ သူတို့သည် သောဒုံမြို့၊ အာဒံမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့ကို၎င်း၊ အာဗြံညီ၏သား လောတမြို့နှင့် သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်း ဖမ်းဆီး၍ ဒန်မြို့သို့ သွားကြ၏။
၂၄ လွတ်မြောက်သူတစ်ဦးသည် အာဗြံထံသို့လာ၍ မိမိညီ၏သားကို ဖမ်းဆီးသွားကြောင်းနှင့် (အာဗြံသည် မိမိ၏အိမ်သားအစေခံများကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေးကြောင်း) ပြောပြလေ၏။
၂၅ . . . အာဗြံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အတွက် အဦးသီးသောအသီး၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပေးရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုအရာကို ထာဝရပညတ်အဖြစ် စီရင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရှေ့တော်၌ ဝတ်ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ထိုအရာကို အစဉ်အမြဲ အမွေခံရစေမည်။
၂၆ ဤပြဋ္ဌတ်တရားတွင် ရက်ကာလကန့်သတ်ချက်မရှိပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မျိုးစေ့၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ နွား၊ သိုးတို့၏ ဥစ္စာရှိသမျှတို့၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပေးရမည်ဟူ၍ မျိုးဆက်အဆက်ဆက် ပြဋ္ဌာန်းထားတော်မူ၏။
၂၇ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရာကို မိမိ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ရှေ့တော်၌ ဝမ်းမြောက်စွာ စားသောက်စေခြင်းငှာ ပေးတော်မူ၏။
၂၈ သောဒုံမင်းကြီးသည် လာ၍ ဦးချလျက်၊ အို အကျွန်ုပ်တို့၏ သခင် အာဗြံ ကိုယ်တော် ကယ်နှုတ်တော်မူသော ဝိညာဉ်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပေးတော်မူပါ။ လက်ရဥစ္စာကိုလည်း ကိုယ်တော်ဥစ္စာဖြစ်စေတော်မူပါဟု လျှောက်၏။
၂၉ အာဗြံကလည်း၊ ချည်မျှင်မှသည် ဖိနပ်ကြိုးအထိ ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာကိုမျှ အကျွန်ုပ်မယူပါ။ လုလင်တို့သည် အာဗြံကို ချမ်းသာစေပြီဟု ကိုယ်တော်ပြောတော်မမူမည်အကြောင်း၊ လုလင်တို့သည် စားသောဥစ္စာနှင့် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်သွားသောသူတို့အဘို့ အာနေရ၊ ဧရှကောလ၊ မံရေတို့သည် မိမိတို့အဘို့ကို ယူရကြလိမ့်မည်ဟု အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်အား အကျွန်ုပ်လက်တို့ကို မြှောက်ပါ၏။

အခန်း ၁၄

၁ ထိုနောက်မှ ဤရက်သတ္တပတ်၏ စတုတ္ထနှစ်၊ တတိယလ၊ လဆန်းနေ့၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဗြံထံသို့ ရောက်လာ၍၊ အာဗြံ မကြောက်နှင့်။ ငါသည် သင်၏အကွယ်အကာဖြစ်၏။ သင်၏အကျိုးသည် အလွန်ကြီးလိမ့်မည်။
၂ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲ သွားရသောကြောင့် အဘယ်ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မ၏သား မာဆက်၏သားသည် ဒမာသက် လျောဇာဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား မျိုးစေ့ကို မပေးပါဟု လျှောက်လေ၏။
၃ ထိုသူက "ဤသူသည် သင်၏အမွေခံမဖြစ်၊ သင်၏ဝမ်းထဲက ဆင်းသက်လာသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည် သင်၏အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို အပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ကို မျှော်ကြည့်၍ ကြယ်များကို ရေတွက်နိုင်လျှင် ရေတွက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ သူသည် ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်၍ ကြယ်များကို မြင်၏။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သောကြောင့်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို သူ့အဘို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအဖြစ် မှတ်တော်မူ၏။

၇ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါသည် ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့မှ သင့်ကို နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ခါနာန်လူတို့၏ပြည်ကို သင့်အား အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။ ငါသည် သင်နှင့် သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ သူကလည်း "သခင်၊ သခင်၊ ဤအရာကို ကျွန်ုပ် အမွေခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်း" ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၉ ကိုယ်တော်က၊ သုံးနှစ်သားနွားမတစ်ကောင်၊ သုံးနှစ်သားဆိတ်တစ်ကောင်၊ သုံးနှစ်သားသိုးတစ်ကောင်၊ ချိုးတစ်ကောင်၊ ခိုတစ်ကောင်ကို ငါ့အားယူလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သူသည် ထိုလလယ်တွင် ဤသူအပေါင်းတို့ကို ယူ၍ ဟေဗြုန်မြို့အနီးရှိ မံရေသပိတ်၌ နေလေ၏။

၁၁ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ ထိုတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ သူတို့၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ လောင်း၍ ၎င်းတို့ကို အလယ်၌ခွဲ၍ အချင်းချင်းအပြိုင်ထားလေ၏။ ငှက်များကို မခွဲ။

၁၂ ငှက်တို့သည် ငှက်တို့အပေါ်သို့ ဆင်းလာသောအခါ၊ အာဗြံသည် ငှက်တို့ကို နှင်ထုတ်၍ ငှက်တို့အား ငှက်တို့ကို မထိစေဘဲ နေ၏။

၁၃ နေဝင်သောအခါ အာဗြံ၌ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ မှောင်မိုက်ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သူတပါးပိုင်မဟုတ်သောပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လိမ့်မည်ကို သိမှတ်လော့။ ထိုပြည်သည် သူတို့ကို ကျွန်အဖြစ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ အနှစ်လေးရာပတ်လုံး နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြလိမ့်မည်ဟု ကြားရ၏။

၁၄ သူတို့ကို ကျွန်ခံစေမည့် လူမျိုးကိုလည်း ငါတရားစီရင်မည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ထိုအရပ်မှ ထွက်လာကြလိမ့်မည်။

၁၅ သင်သည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွား၍ အသက်ကြီးရင့်လျက် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၆ သို့သော် မျိုးဆက်လေးဆက်မြောက်တွင် သူတို့သည် ဤနေရာသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရိအမျိုးသားတို့၏ အပြစ်များသည် မစုံလင်သေးသောကြောင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလာ၍ နေဝင်လေ၏။ မီးလျှံထွက်သောအခါ၊ မီးဖို၌ မီးခိုးထွက်၍ အသားများအလယ်၌ မီးလျှံသည် ဖြတ်သွား၏။

၁၈ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးတိုင်အောင်၊ ဤပြည်ကို သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကေနိလူ၊ ကေနဇိလူ၊ ကာဒမောနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ရေဖိမ်လူ၊ ဖာကောရိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနာန်လူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ယေဗုသိလူ။

၁၉ ထိုနေ့ကုန်လွန်သောအခါ အာဗြံသည် ငှက်များ၊ ငှက်များနှင့် ၎င်းတို့၏ သစ်သီးပူဇော်သက္ကာများ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာများကို ပူဇော်၍ မီးသည် လောင်ကျွမ်းလေ၏။

၂၀ ထိုလတွင် နောနှင့် ငါတို့ပဋိညာဉ်ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ထိုနေ့တွင် ငါတို့သည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုကြ၏။ အာဗြံသည် သူ့အတွက် ပွဲတော်နှင့် ပညတ်တရားကို အစဉ်အမြဲ ပြန်လည်အသက်သွင်း၏။

၂၁ အာဗြံသည်လည်း ဝမ်းမြောက်၍ ဤအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မိမိမယားစာရဲအား ကြားပြောလေ၏။ မိမိတွင် အမျိုးအနွယ်ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သော်လည်း၊ သူမသည် မဘွားမြင်။

၂၂ စာရဲသည် မိမိခင်ပွန်း အာဗြံအား အကြံပေး၍၊ အကျွန်ုပ်၏ အဲဂုတ္တုကျွန်မ ဟာဂရထံသို့ ဝင်လော့။ သူ့အားဖြင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်ဆောက်နိုင်ကောင်း တည်ဆောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၂၃ အာဗြံသည်လည်း မယားစာရဲ၏ စကားကို နားထောင်၍ "ပြုပါ" ဟုဆို၏။ စာရဲသည်လည်း မိမိကျွန်မ အဲဂုတ္တုပြည်သူ ဟာဂရကိုယူ၍ မိမိခင်ပွန်း အာဗြံအား မယားဖြစ်စေခြင်းငှာ အပ်လေ၏။

၂၄ အာဗြံသည် ထိုမိန်းမထံသို့ ဝင်၍ ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ဤရက်သတ္တပတ်၏ ပဉ္စမနှစ် [၁၉၆၅ AM] တွင် ထိုသားကို ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ဤနှစ်သည် အာဗြံ၏ အသက်ရှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်လည်း ဖြစ်သတည်း။

အခန်း ၁၅

၁ ဤယုဘိလ၏ စတုတ္ထအပတ် ပဉ္စမနှစ်၊ တတိယလ၊ [၁၉၇၉ AM] တွင်၊ အာဗြံသည် ကောက်ပဲသီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်း၏ အဦးသီးသောပွဲတော်ကို ကျင်းပခဲ့သည်။

၂ ထာဝရဘုရားအား အဦးသီးသော အသီးအနှံများထဲမှ အဦးသီးသော ယဇ်အသစ်များကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် မီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ် နွားမတစ်ကောင်၊ ဆိတ်တစ်ကောင်၊ သိုးတစ်ကောင်ကို ပူဇော်လေ၏။ သစ်သီးပူဇော်သက္ကာများနှင့် သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာများကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် လောဗန်နှင့်အတူ ပူဇော်လေ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဝန်ခံ၍ စုံလင်ခြင်းရှိလော့။

၄ ငါနှင့် သင့်အကြား၌ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါပြုမည်။ ငါသည် သင့်ကို အလွန်များပြားစေမည်။

၅ အာဗြံသည် ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်သည် သူနှင့် စကားပြောတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ကြည့်ရှုလော့၊ ငါ၏ စီရင်ချက်သည် သင်နှင့်အတူရှိ၏။
သင်သည် လူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်လိမ့်မည်။
၇ သင်၏အမည်ကို အာဗြံဟု နောက်တစ်ဖန် မခေါ်ရ။
သို့သော် ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ သင်၏အမည်သည် အာဗြဟံဖြစ်လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏ အဘအဖြစ် ဖန်ဆင်းပြီ။
၈ ငါသည် သင့်ကို အလွန်ကြီးမြတ်စေမည်။
ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့ဖြစ်စေမည်။
ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း သင့်ထံမှ ဆင်းသက်လာကြလိမ့်မည်။
၉ ငါသည် သင့်အတွက် ဘုရားသခင်၊ သင့်နောက်တွင် သင်၏အမျိုးအနွယ်အတွက် ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်အဆက်ဆက်တို့၌ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။

၁၀ သင်ဧည့်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောပြည်၊ ခါနာန်ပြည်ကို သင်နှင့် သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။ သင်သည် ထိုပြည်ကို အစဉ်အမြဲပိုင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်လော့။ သင်တို့တွင် ယောက်ျားတိုင်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံကြလော့။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပြုကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ငါနှင့်သင်တို့စပ်ကြား၌ ထာဝရပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ သင်တို့အမျိုးအနွယ်တို့၌ မွေးဖွားသောသူ၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်မဟုတ်သော တစ်ပါးအမျိုးသားထံမှ ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သူငယ်ကို အရေဖျားလှီးရမည်။

၁၃ သင်၏အိမ်၌ မွေးဖွားသောသူသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရမည်။ ငွေနှင့်ဝယ်သောသူသည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရမည်။ ငါ၏ပဋိညာဉ်သည် ထာဝရပညတ်တရားအဖြစ် သင်တို့၏အသား၌ တည်လိမ့်မည်။

၁၄ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောယောက်ျားသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံလျှင်၊ ထိုယောက်ျားသည် ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ချိုးဖောက်သောကြောင့် သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်၏မယားစာရဲကို စာရဲဟူသောအမည်ဖြင့် နောက်တစ်ဖန် မခေါ်ရ၊ စာရာဟူသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ရမည်ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ငါသည် သူ့ကိုကောင်းချီးပေးမည်။ သူ့အားဖြင့် သင့်အား သားကိုပေးမည်။ ငါသည် သူ့ကိုကောင်းချီးပေးမည်။ သူသည် လူမျိုးတစ်မျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ထံမှလည်း လူမျိုးတို့၏ဘုရင်များ ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ပြပ်ဝပ်လျက် ဝမ်းမြောက်လျက်၊ အသက်တရာရှိသောသူသည် သားကို ဘွားလိမ့်မည်လော။ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော စာရာသည် သားကို ဘွားလိမ့်မည်လောဟု စိတ်နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့လေ၏။

၁၈ အာဗြဟံကလည်း၊ ဣရှမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ပါစေသောဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်လေ၏။

၁၉ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ စာရာသည်လည်း သင့်အား သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုသားကို ဣဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ ငါသည် သူနှင့်၎င်း၊ သူ့နောက်၌ သူ၏အမျိုးအနွယ်အတွက်၎င်း၊ ထာဝရပဋိညာဉ်ကို သူနှင့်၎င်း၊ တည်ထောင်မည်။

၂၀ ဣရှမေလနှင့်ပတ်သက်လျှင်လည်း ငါနားထောင်၏။ ငါသည် သူ့ကိုကောင်းချီးပေး၍ ကြီးမြတ်စေမည်။ အလွန်များပြားစေမည်။ သူသည် မင်းဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ငါသည် သူ့ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။

၂၁ သို့ရာတွင်၊ ဤနေ့ရက်ကာလ၌၊ နောင်နှစ်၌ စာရာသည် သင့်အား ဘွားလတ့ံသော သားဣဇာက်၌ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။

၂၂ မိန့်တော်မူခြင်းပြီး၍ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၃ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု၍၊ သားဣရှမေလမှစ၍ မိမိအိမ်၌ ဘွားမြင်သောသူ၊ မိမိငွေနှင့် ဝယ်သောသူအပေါင်းတို့၊ မိမိအိမ်၌ရှိသော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို ယူ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးလေ၏။

၂၄ ထိုနေ့၌ပင် အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံလေ၏။ သူ၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့် အိမ်၌ မွေးဖွားသောသူအပေါင်းတို့နှင့် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ သားသမီးများထံမှ ငွေနှင့်ဝယ်သောသူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံကြ၏။

၂၅ ဤပညတ်တရားသည် ထာဝရလူမျိုးအဆက်ဆက်အတွက်ဖြစ်ပြီး၊ နေ့ရက်များကို အရေဖျားလှီးခြင်းမပြုရ၊ ရှစ်ရက်တွင် တစ်ရက်ကိုမျှ ပျက်ကွက်ခြင်းမရှိရ။ ၎င်းသည် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ပြဋ္ဌာန်း၍ ရေးထားသော ထာဝရပညတ်တရားဖြစ်သည်။

၂၆ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားမလှီးဘဲ မွေးဖွားသောသူတိုင်းသည် အာဗြဟံနှင့် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏ သားသမီးများနှင့် မသက်ဆိုင်၊ ပျက်စီးခြင်း၏ သားသမီးများနှင့် မသက်ဆိုင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သားသမီးဖြစ်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်၊ မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီး၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း ခံရမည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို ချိုးဖောက်သောကြောင့်၊ မြေကြီးမှ နှုတ်ပယ်ခြင်း ခံရမည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့နှင့် သန့်ရှင်းခြင်း၏ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းခြင်းနေ့မှစ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ရှေ့တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်များနှင့် သန့်ရှင်းခြင်း၏ ကောင်းကင်တမန်များရှေ့တွင် ဣသရေလအမျိုးကို သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့် သူတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များနှင့်အတူ ရှိနေကြလိမ့်မည်။

၂၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မှာထားလော့။ သူတို့သည် ထာဝရထုံးတမ်းစဉ်လာအဖြစ် ဤပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာကို စောင့်ရှောက်စေလော့။ ထိုပြည်မှ အမြစ်မတွယ်ရ။

၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပညတ်တရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင် ပဋိညာဉ်တရားကို အစဉ်အမြဲစောင့်ထိန်းရမည်အကြောင်း ပညတ်ထားသတည်း။

၃၀ ဣရှမေလနှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏ညီအစ်ကိုများနှင့် ဧသောတို့အတွက် ထာဝရဘုရားသည် သူ့ထံ ချဉ်းကပ်စေတော်မမူခဲ့ပါ။ သူတို့သည် အာဗြဟံ၏သားများဖြစ်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို သိသောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ဣသရေလလူမျိုးကို သူ၏လူမျိုးအဖြစ် ရွေးချယ်တော်မူခဲ့သည်။

၃၁ ကိုယ်တော်သည် ၎င်းကို သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍၊ လူသားအပေါင်းတို့ထံမှ စုဝေးစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ များစွာသော လူမျိုးတို့နှင့် များစွာသော လူမျိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ပိုင်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့အပေါ်မှာ ဝိညာဉ်များကို ကိုယ်တော်ထံမှ လမ်းလွဲစေခြင်းငှာ အခွင့်အာဏာ၌ ထားတော်မူ၏။

၃၂ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးအပေါ်၌ ကောင်းကင်တမန် သို့မဟုတ် ဝိညာဉ်ကိုမျှ မခန့်အပ်ခဲ့ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် သူတို့၏အုပ်စိုးရှင်ဖြစ်ပြီး၊ သူတို့ကို စောင့်မတော်မူပြီး ကိုယ်တော်၏ကောင်းကင်တမန်များနှင့် ဝိညာဉ်တော်များ၏လက်ဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်အားလုံး၏လက်ဖြင့် တောင်းဆိုတော်မူမည်။ သို့မှသာ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်သည် သူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၃ ယခုတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤပညတ်တရားကို မလိုက်နာကြ၊ ဤပညတ်တရားအားလုံးအတိုင်း မိမိတို့၏သားများကို အရေဖျားလှီးခြင်းမပြုကြဟု သင့်အား ငါကြေညာ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏အရေဖျားလှီးခြင်း၏ အသား၌ သူတို့သည် မိမိတို့၏သားများ၏ ဤအရေဖျားလှီးခြင်းကို ချန်လှပ်ထားကြလိမ့်မည်။ ဗေလျာယ၏သားအပေါင်းတို့သည် မွေးဖွားစဉ်ကပင် မိမိတို့၏သားများကို အရေဖျားလှီးခြင်းမပြုဘဲ ထားခဲ့ကြလိမ့်မည်။

၃၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်ကိုစွန့်ပစ်၍ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စွန့်ပယ်၍၊ ဤပညတ်တရား၏ ပညတ်တရားကို မလိုက်နာသောကြောင့်၊ နှိုးဆော်၍ ကျိန်ဆဲကြသောကြောင့်၊ မိမိတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို တစ်ပါးအမျိုးသားများကဲ့သို့ ဆက်ဆံသောကြောင့်၊ ထိုပြည်မှ ဖယ်ရှား၍ အမြစ်ပြတ်စေခြင်းငှာ ပြုကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကြီးစွာသောအမျက်တော် သက်ရောက်လိမ့်မည်။ ဤထာဝရအမှား၏အပြစ်အားလုံးအတွက်၊ သူတို့၌ ခွင့်လွှတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ခွင့်လွှတ်ခြင်း ရှိတော့မည်မဟုတ်။

အခန်း ၁၆

၁ စတုတ္ထလဆန်းနေ့တွင်၊ မံရေသပိတ်၌ အာဗြဟံအား ငါတို့သည် ထင်ရှား၍၊ သူနှင့် စကားပြောလျက်၊ သူ၏ဇနီးစာရာသည် သားယောက်ျားကို ပေးမည်ဟု ငါတို့အား ကြေငြာကြ၏။

၂ စာရာသည် ရယ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံနှင့် ဤစကားများကို ပြောဆိုပြီးသည်ကိုရင်း၊ သူ့ကို ဆုံးမသည်ကိုရင်းကြားသောအခါ၊ သူမသည် ကြောက်၍ ထိုစကားများကြောင့် ရယ်မိသည်ဟု ငြင်းလေ၏။

၃ သူ၏အမည်ကို ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများတွင် ရေးထားသကဲ့သို့ (ဆိုလိုသည်မှာ) ဣဇာက်၏အမည်ကို ငါတို့သည် သူ့အားပြောပြ၏။

၄ ငါတို့သည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်တွင် သူ့ထံသို့ ပြန်လာသောအခါ သူမသည် သားယောက်ျားကို ပဋိသန္ဓေယူလိမ့်မည်။

၅ ထိုလ၌ ထာဝရဘုရားသည် သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့မှစ၍ ယော်ဒန်မြစ်တရှောက်လုံးကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မီးနှင့်ကန့်ဖြင့် မီးရှို့၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ သူတို့၏အကျင့်အလုံးစုံတို့ကို ငါဘော်ပြပြီ။ သူတို့သည် မကောင်းမှုပြု၍ အလွန်အပြစ်များသောသူ၊ ကိုယ်ကာယ၌ မတရားသောမေထုန်ကို ပြု၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ မစင်ကြယ်သောအမှုကို ပြုကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုနည်းတူ၊ ဘုရားသခင်သည် သောဒုံမြို့၏ တရားစီရင်ခြင်းကဲ့သို့ပင်၊ သောဒုံမြို့သားတို့၏ မစင်ကြယ်မှုအတိုင်း သူတို့ပြုခဲ့သော နေရာများကို တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၇ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို အောက်မေ့၍ လောတကို ဖျက်ဆီးခြင်းအလယ်မှ စေလွှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် လောတကို ကယ်တင်တော်မူ၏။

၈ အာဒံလက်ထက်မှစ၍ သူ့လက်ထက်တိုင်အောင် မြေကြီးပေါ်မှာ မရှိခဲ့ဖူးသော အပြစ်ကို သူနှင့် သူ့သမီးတို့သည် ကျူးလွန်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အာဒံသည် မိမိသမီးတို့နှင့် အိပ်လေ၏။

၉ ရှုလော့၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် သူတို့ကို ဖယ်ရှား၍ အမြစ်မှ နှုတ်ပစ်ရန်၊ သောဒုံမြို့၏ တရားစီရင်ခြင်းကဲ့သို့ သူတို့အပေါ် တရားစီရင်ခြင်းငှာရင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနေ့၌ မြေကြီးပေါ်တွင် လူ၏အမျိုးအနွယ်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေရန်ငှင်း အမိန့်တော်နှင့် ရေးထွင်းထားလေ၏။

၁၀ ထိုလ၌ အာဗြဟံသည် ဟေဗြုန်မြို့မှ ပြောင်းရွှေ့၍ ကာဒေရှမြို့နှင့် ရှုရမြို့စပ်ကြားရှိ ဂေရာတောင်ပေါ်၌ နေလေ၏။

၁၁ ပဥ္စမလလယ်တွင် ထိုနေရာမှ ပြောင်းရွှေ့၍ ကျိန်ဆိုခြင်း၏ ရေတွင်း၌ နေလေ၏။

၁၂ ဆဌမလ၏အလယ်၌ ထာဝရဘုရားသည် စာရာကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူ၍၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူလေ၏။

၁၃ သူမသည် တတိယလတွင် သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူသော လလယ်တွင်၊ အဦးသီးသော အသီးအနှံပွဲ၌ ဣဇာက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။

၁၄ အာဗြဟံသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သားအရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးလေ၏။ ထာဝရပဋိညာဉ်တရားအတိုင်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရသောသူကား အဦးဆုံးဖြစ်၏။

၁၅ စတုတ္ထအပတ်၊ ဆဌမနှစ်တွင်၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံထံသို့၊ ကျိန်ဆိုရာရေတွင်းသို့ ရောက်၍ သူ့အား ထင်ရှားကြ၏။ (စာရာသည် သူ့ထံသို့ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု ငါတို့ပြောပြီးသည်နှင့် သူသည် သားယောက်ျားကို ပဋိသန္ဓေယူလိမ့်မည်ဟု ငါတို့ပြောပြီးသည်နှင့်)

၁၆ သတ္တမလတွင် ငါတို့သည်ပြန်လာ၍ စာရာသည် ငါတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြ၏။] ငါတို့သည် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ သားခြောက်ယောက်ကို မဘွားမြင်မီတိုင်အောင် မသေရဟု၊ သူနှင့်ပတ်သက်သော စီရင်ထုံးရှိသမျှကို ငါတို့ကြားပြော၏။ ဣဇာက်၌ သူ၏အမည်နှင့် အမျိုးအနွယ်ကို မှည့်ခေါ်ရမည်။

၁၇ သူ၏သားများ၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် တစ်ပါးအမျိုးသားများဖြစ်၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ရေတွက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဣဇာက်၏သားများမှ သန့်ရှင်းသောအမျိုးအနွယ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ရေတွက်ခြင်းကို မခံရ။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ ဝေစုဖြစ်လာ၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမွေထဲသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုလူမျိုးသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ လူမျိုးအပေါင်းတို့ထက် (ကိုယ်တော်၏) အမွေတော်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

၁၉ ငါတို့သည် သွား၍ စာရာအား ငါတို့ကြားပြောသမျှကို ကြားပြောကြသဖြင့်၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၂၀ သူ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော၊ သူတည်းခိုရာပြည်၌ သူ့ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်မူသော ထာဝရဘုရားအဖို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထိုအရပ်၌ တည်ဆောက်လေ၏။ ထိုလ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကျိန်ဆိုရာရေတွင်း၌ သူတည်ဆောက်ခဲ့သော ယဇ်ပလ္လင်အနီး၌လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းပွဲတော်ကို ကျင်းပလေ၏။

၂၁ သူသည် ဤပွဲတော်တွင် မိမိအတွက်နှင့် မိမိအစေခံများအတွက် တဲများကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး မြေကြီးပေါ်တွင် တဲတော်ပွဲတော်ကို ပထမဆုံးကျင်းပသူဖြစ်သည်။

၂၂ ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပလ္လင်သို့ နေ့စဉ်ယူဆောင်လာ၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အဖြစ် နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ထီးတစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ပြု၍ မိမိအဘို့နှင့် မိမိအမျိုးအနွယ်အဘို့ အပြစ်ဖြေနိုင်၏။

၂၃ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်အဖြစ် သိုးထီးခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်သငယ်ခုနစ်ကောင်၊ သိုးခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ထီးခုနစ်ကောင်၊ သစ်သီးပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယူ၍ ဆီဥရှိသမျှကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်သောရနံ့ရှိစေ၍ ရွေးချယ်တော်မူသော ယဇ်ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၂၄ နံနက်နှင့်ညနေခင်းတွင် သူသည် မွှေးကြိုင်သောပစ္စည်းများဖြစ်သည့် လောဗန်၊ ဂါဗန်၊ စတက်တဲလ်၊ နာဒု၊ မုရန်၊ နံ့သာမျိုး၊ ကာစတွမ်တို့ကို မီးရှို့၍ ဤခုနစ်မျိုးလုံးကို ကြိတ်ချေ၍ အညီအမျှရောနှောကာ သန့်စင်စွာ ပူဇော်လေ၏။

၂၅ သူနှင့် သူ့အိမ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ဖြင့် ဤပွဲကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကျင်းပလေ၏။ သူနှင့်အတူ တိုင်းတစ်ပါးသားမရှိ၊ အရေဖျားမလှီးသောသူလည်း မရှိ။

၂၆ သူ၏မျိုးဆက်တွင် သူ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဖန်ဆင်းရှင်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ကောင်းမြတ်သော အလိုတော်အတိုင်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သူ့ထံမှ ထာဝရမျိုးဆက်များအတွက် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအပင်နှင့် သူ့ထံမှ သန့်ရှင်းသောမျိုးစေ့ ပေါက်လာမည်ကို သိ၍ သိမြင်တော်မူ၏။ ထိုမျိုးစေ့သည် အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

၂၇ သူသည် ကောင်းချီးပေးပြီး ဝမ်းမြောက်ကာ ဤပွဲတော်၏အမည်ကို ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ပြီး၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် လက်ခံနိုင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

၂၈ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများ၏ သက်သေခံချက်အတိုင်း သူသည် ဤပွဲတော်ကို ၎င်း၏အချိန်၌ ကျင်းပသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် သူ့ကို ထာဝရနှင့် သူ့နောက်မှ ဆင်းသက်လာသော အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို မြေကြီးပေါ်ရှိ မျိုးဆက်အားလုံးတွင် ကောင်းချီးပေးကြ၏။

၂၉ ထို့ကြောင့် ဣသရေလလူမျိုးနှင့် သက်ဆိုင်သော ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ဣသရေလလူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော သတ္တမလတွင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်စွာ သတ္တမလတွင် တဲတော်ပွဲကို ခံကြရမည်။ ထိုပွဲတော်သည် သူတို့၏ အမျိုးအနွယ်အဆက်ဆက်အတွက် နှစ်စဉ် ထာဝရပညတ်တော်ဖြစ်သည်။

၃၀ ဤအတွက် ရက်အကန့်အသတ်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ၎င်းကိုကျင်းပပြီး တဲများတွင်နေထိုင်ကာ ခေါင်းပေါ်တွင် ပန်းခွေများချကာ ချောင်းမှ အရွက်ရှိသော အကိုင်းအခက်များနှင့် ဝီလိုးပင်များကို ယူရမည်ဟူ၍ ဣသရေလအတွက် ထာဝရပြဋ္ဌာန်းထား၏။

၃၁ အာဗြဟံသည် စွန်ပလွံပင်၏ အကိုင်းအခက်များနှင့် ကောင်းမွန်သော အပင်၏ အသီးများကိုယူ၍၊ နေ့တိုင်း နံနက်တိုင်း ခုနစ်ကြိမ် ယဇ်ပလ္လင်ကို လှည့်ပတ်လျက်၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့၌ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သူ၏ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

အခန်း ၁၇

၁ ပဉ္စမအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် ဣဇာက်သည် ဤယုဘိလတွင် နို့ဖြတ်ခံရပြီး [၁၉၈၂ AM] အာဗြဟံသည် သားဣဇာက် နို့ဖြတ်သည့် တတိယလတွင် ပွဲတော်ကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

၂ အဲဂုတ္တုလူ ဟာဂရ၏သား ဣရှမေလသည် မိမိအဘ အာဗြဟံရှေ့၌ ရှိ၏။ အာဗြဟံသည် မိမိသားတို့ကို မြင်ရ၍ သားမရှိဘဲ မသေသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။

၃ လောတသည် သူ့ထံမှ ခွဲခွာသွားသောနေ့၌ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အောက်မေ့လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို အမွေခံစရာဘို့ မြေကြီးပေါ်မှာ မျိုးစေ့ကို ပေးတော်မူသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်လေ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို နှုတ်ဖြင့် ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

၄ ဣရှမေလသည် တီးခတ်ကခုန်သည်ကိုငင်း၊ အာဗြဟံသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဝမ်းမြောက်သည်ကိုငင်း စာရာသည်မြင်လျှင်၊ ဣရှမေလကို မနာလိုသဖြင့်၊ ဤကျွန်မနှင့် သူ၏သားကို နှင်ထုတ်လော့။ ဤကျွန်မ၏သားသည် ငါ့သားဣဇာက်နှင့်အတူ အမွေခံမည်မဟုတ်ဟု အာဗြဟံအား ဆိုလေ၏။

၅ အာဗြဟံသည် မိမိကျွန်မနှင့် မိမိသားကြောင့် ထိုအမှုကို အလွန်ဝမ်းနည်းလေ၏။ ထိုကြောင့်၊ အာဗြဟံသည် ထိုသူတို့ကို နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။

၆ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ထိုသူငယ်နှင့် ကျွန်မကြောင့်၊ ဤအမှုသည် သင်၏မျက်စိ၌ ခက်ထန်ခြင်းမရှိနှင့်။ စာရာပြောလေသမျှတို့၌ သူ၏စကားကို နားထောင်၍ ပြုလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်၌ သင်၏အမည်နှင့် အမျိုးအနွယ်သည် ပေါ်လွင်လိမ့်မည်။

၇ ဤကျွန်မ၏သားမူကား၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ငါမိန့်တော်မူ၏။

၈ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မုန့်နှင့်ရေဘူးကိုယူ၍ ဟာဂရနှင့်သူငယ်၏ပခုံးပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သူမအားလွှတ်လိုက်လေ၏။

၉ သူမသည် ထွက်၍ ဗေရရှေဘ တော၌ လှည့်လည်လေ၏။ ဘူး၌ရှိသော ရေကုန်လေ၏။ သူငယ်သည် ရေငတ်သဖြင့် ဆက်မသွားနိုင်အောင် လဲလေ၏။

၁၀ ထိုအခါ မိခင်သည် သူ့ကိုယူ၍ သံလွင်ပင်အောက်၌ ပစ်ထားလေ၏။ ထိုအခါ လေးပစ်ချက်အကွာတွင် သူ့ရှေ့မှာ ထိုင်စေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားသေသည်ကို ငါမမြင်ပါစေနှင့်ဟု ဆိုလျက် ထိုင်၍ငိုကြွေးလေ၏။

၁၁ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်၊ သန့်ရှင်းသူတစ်ပါးက၊ ဟာဂရ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း။ ထလော့။ သူငယ်ကိုယူ၍ သင့်လက်၌ ကိုင်လော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏အသံကို ကြား၍ သူငယ်ကို မြင်တော်မူပြီဟု ဆို၏။

၁၂ ထိုမိန်းမသည် မျက်စိကိုဖွင့်၍ ရေတွင်းတစ်တွင်းကို မြင်လျှင်၊ သွား၍ မိမိဘူးကို ရေဖြည့်ပြီးလျှင်၊ မိမိသားကို သောက်စေ၏။ ထို့နောက် ထ၍ ပါရန်တောသို့ သွားလေ၏။

၁၃ ထိုသူငယ်သည် ကြီးပြင်းလာပြီး လေးသမားဖြစ်လာသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သူ့မိခင်သည် အီဂျစ်အမျိုးသမီးများထဲမှ ဇနီးတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။

၁၄ ထိုမိန်းမသည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို နေဗာယုတ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ခေါ်သောအခါ၊ ငါ့အနီး၌ ရှိတော်မူ၏။
၁၅ ထိုနောက် ခုနစ်ပတ်မြောက်၊ ပထမနှစ်၊ ဤယုဘိလ၏ ပထမလ၊ ဤလ၏ ဆယ့်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ အာဗြဟံအကြောင်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး၊ သူသည် ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသမျှ၌ သစ္စာရှိကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ချစ်ကြောင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတိုင်း၌ သစ္စာရှိကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။
၁၆ ထိုအခါ မစ္စတမာမင်းသားသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ "အာဗြဟံသည် သားဣဇာက်ကို ချစ်၏။ အခြားသောအရာထက် သားဣဇာက်ကို ချစ်၏၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ် ပူဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူလော့။ သူသည် ဤအမိန့်တော်ကို လိုက်နာမည်၊ မလိုက်နာမည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူလိမ့်မည်။ သူ့ကို စုံစမ်းတော်မူသမျှ၌ သူသည် သစ္စာရှိသည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူလိမ့်မည်။"
၁၇ အာဗြဟံသည် သူ၏ပြည်၌ရှင်း၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၌ရှင်း သူ့ကို စမ်းသပ်တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင်တို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားဖြင့်ရှင်း၊ သူ့မယားကို ကွာရှင်းသောအခါ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့်ရှင်း၊ သူ့ကို ထပ်မံစမ်းသပ်တော်မူပြီ။ ဣရှမေလနှင့် သူ၏ကျွန်မ ဟာဂရကို စေလွှတ်သောအခါ၊ အာဗြဟံသည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းတို့၌ သစ္စာရှိကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သိတော်မူ၏။
၁၈ ကိုယ်တော်သည် သူ့အား စမ်းသပ်တော်မူသမျှတို့၌ သစ္စာရှိကြောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီး စိတ်ဝိညာဉ်သည် စိတ်မရှည်ဘဲ လုပ်ဆောင်ရန် နှောင့်နှေးခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သစ္စာရှိပြီး ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောသူဖြစ်၏။

အခန်း ၁၈

၁ ဘုရားသခင်က "အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံ" ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံက "ငါရှိ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂ သင်ချစ်သောသား ဣဇာက်ကိုယူ၍ မြင့်သောပြည်သို့သွားလော့။ ငါပြလတ့ံသော တောင်ပေါ်မှာ သူ့ကိုပူဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃ နံနက်စောစောထ၍ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသားဣဇာက်နှင့် ငယ်သားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ မီးရှို့ရာယဇ်အတွက် ထင်းကိုခွဲပြီးမှ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထိုအရပ်သို့သွား၍ အဝေးကမြင်လေ၏။
၄ ရေတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ လုလင်တို့အား သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ မြည်းနှင့်အတူ နေကြလော့။ ငါနှင့်အတူ သူငယ်သည် ထိုအရပ်သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ ကိုးကွယ်ပြီးမှ သင်တို့ထံသို့ ပြန်လာဦးမည်ဟု ဆိုလျှင်၊
၅ မီးရှို့ရာယဇ်အတွက် ထင်းကိုယူ၍ သားဣဇာက်အပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ မီးနှင့်ဓားကို လက်၌ကိုင်လျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုအရပ်သို့ အတူသွားကြ၏။
၆ ဣဇာက်ကလည်း၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏သားဟု ဆိုလျှင်၊ အဘက၊ မီး၊ ဓား၊ ထင်းကိုကြည့်ပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးသငယ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ အဘ၊
၇ သူကလည်း၊ ငါ့သား၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးတစ်ကောင်ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိအဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏တောင်တော်တည်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။
၈ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ ထင်းကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သားဣဇာက်ကိုချည်နှောင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ထင်းပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သားဣဇာက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ လက်ကိုဆန့်၍၊ ထားကိုကိုင်လေ၏။
၉ ငါသည် သူ့ရှေ့၌ရှင်း၊ မာစတမာမင်းသားရှေ့၌ရှင်း ရပ်နေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသူငယ်ကို မထိမခိုက်နှင့်၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မပြုနှင့်ဟု သူ့အား မှာထားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြောင်း ငါပြခဲ့ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သူ့ကို ခေါ်၍ 'အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံ' ဟု ဆိုသော် သူသည် ကြောက်ရွံ့၍ 'ကြည့်ရှုလော့၊ ငါရှိ၏' ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ငါကလည်း၊ ထိုသူငယ်ကို မထိမခိုက်နှင့်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြောင်း ငါပြပြီ။ သင်၏သားဦး၊ သင်၏သားဦးကို ငါ့ထံမှ မငြင်းမပယ်ဟု ဆို၏။
၁၂ ထိုအခါ မာစတမာမင်းသားသည် ရှက်ကြောက်လေ၏။ အာဗြဟံသည် မျှော်ကြည့်၍ ကြည့်လျှင်၊ သိုးထီးတစ်ကောင်သည် ချုံနှင့် ငြိနေသည်ကို မြင်လေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း သွား၍ သိုးထီးကိုယူ၍ မိမိသားကိုယ်စား မီးရှို့ယဇ်ပူဇော်လေ၏။
၁၃ အာဗြဟံက ထိုအရပ်ကို 'ထာဝရဘုရားမြင်တော်မူပြီ' ဟု သမုတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
၁၄ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အား ထာဝရဘုရား၏နာမတော်၌ စကားပြောစေခြင်းငှာ ထင်ရှားစေတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ အာဗြဟံကို သူ၏အမည်ဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် ခေါ်တော်မူ၏။
၁၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဤအမှုကိုပြု၍ သင်၏သား၊ သင်၏ချစ်သားကို ငါ့ထံမှ မငြင်းမပယ်သောကြောင့်၊ ငါသည် သင့်အား ကောင်းကြီးပေး၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းချီးပေးမည်။ ကောင်းကင်ကြယ်များကဲ့သို့ရှင်း၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်၌ရှိသော သဲလုံးကဲ့သို့ရှင်း များပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏မြို့များကို အမွေခံရလိမ့်မည်။
၁၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မြေကြီးပေါ်ရှိ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ သင့်အား ငါပြောသမျှအရာ၌ သင်သည် ငါ့အပေါ် သစ္စာရှိကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့အား ငါပြသပြီ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ အာဗြဟံသည် ငယ်သားတို့ထံသို့ သွား၍ သူတို့သည် ထ၍ ဗေရရှေဘမြို့သို့ သွားကြ၏၊ အာဗြဟံ [၂၀၁၀ AM] သည် ကျိန်ဆိုခြင်းရေတွင်းနားမှာ နေလေ၏။
၁၈ သူသည် ဤပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဝမ်းမြောက်စွာ ကျင်းပပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားပြန်ခဲ့သော ခုနစ်ရက်အလျောက် ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေ၏။
၁၉ ထို့ကြောင့် ဣသရေလနှင့် ၎င်း၏အမျိုးအနွယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် သူတို့သည် ဤပွဲတော်ကို ပွဲ

တော်၏ဝမ်းမြောက်မှုဖြင့် ခုနစ်ရက်ကြာ ကျင်းပရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရေးသားထားလေ၏။

အခန်း ၁၉

၁ ယုဘိလနှစ်လေးဆယ်နှစ်၊ ပထမရက်သတ္တပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် အာဗြဟံသည် ပြန်သွား၍၊ ကိရယသာဘအမည်ရှိသော ဟေဗြုန်မြို့ရှေ့မှာ နှစ်သီတင်းနေလေ၏။
၂ ဤယုဘိလနှစ်၏ တတိယအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် စာရာ၏ဘဝကာလများ ကုန်ဆုံး၍ သူမသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်လေ၏။
၃ အာဗြဟံသည် သူမအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး သင်္ဂြိုဟ်ရန် သွားလေ၏။ သူ၏ စိတ်ဓာတ်သည် သည်းခံခြင်း ရှိ၊ မရှိနှင့် သူ၏ နှုတ်မှလာသော စကားများတွင် အမျက်မထွက်ခြင်း ရှိ၊ မရှိကို ငါတို့သည် သူ့ကို စမ်းသပ်ခဲ့သည်။ သူသည် ဤကိစ္စတွင် သည်းခံခြင်း ရှိသော်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ခဲ့ပေ။
၄ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ဟေသအမျိုးသားတို့နှင့် စိတ်နှလုံး၏ သည်းခံခြင်းအားဖြင့် စကားပြောဆို၍၊ သူတို့သည် မိမိအသေခံခြင်းကို သင်္ဂြိုဟ်စရာနေရာ ပေးစေခြင်းငှါ ရည်ရွယ်ချက်ရှိ၏။
၅ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာသာပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဟေသအမျိုးသားတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ တောင်းပန်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မံရေမြို့ရှေ့ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော နှစ်ထပ်ဂူမြေကို ငွေလေးရာနှင့် ပေးကြ၏။
၆ သူတို့က “ငါတို့သည် အဘိုးအခမယူဘဲ ပေးပါမည်ဟု တောင်းပန်ကြသော်လည်း၊ သူသည် ထိုနေရာ၏ အဘိုးငွေကို အပြည့်အဝပေးသောကြောင့်၊ သူတို့လက်မှ အဘိုးအခကို အချည်းနှီးမယူဘဲ၊ သူတို့ရှေ့မှာ နှစ်ကြိမ်ဦးညွတ်ပြီးမှ၊ အလောင်းကို နှစ်ထပ်ဂူ၌ မြှုပ်နှံလေ၏။”
၇ စာရာသည် အသက်နှစ်ပေါင်း တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ယုဘိလနှစ်နှစ်၊ သီတင်းလေးပတ်နှင့် တစ်နှစ်တည်းဖြစ်၏။ ဤနှစ်များသည် စာရာ၏ အသက်နှစ်များဖြစ်သည်။
၈ ဤကား အာဗြဟံအား ဆယ်ကြိမ်မြောက် စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး သူသည် သစ္စာရှိပြီး စိတ်ရှည်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်။
၉ ဘုရားသခင်က သူ့အားငှါ၊ သူ့နောက်မှ သူ၏အမျိုးအနွယ်အားငှါ ထိုပြည်ကိုပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်ဟူသော ကောလာဟလနှင့် ပတ်သက်၍ သူတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ၊ သူ၏သေလွန်သူများကို မြှုပ်နှံရန် နေရာတစ်ခုပေးပါဟု တောင်းပန်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သစ္စာရှိကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများတွင် ဘုရားသခင်၏မိတ်ဆွေအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခံရသောကြောင့်တည်း။
၁၀ စတုတ္ထနှစ်တွင်၊ သားဣဇာက်အတွက် မယားကိုယူ၍၊ ထိုမယားသည် ရေဗက္ကာ [၂၀၂၀ AM] [အာဗြဟံ၏ညီ နာခေါ်၏သား၊ ဗေသွေလ၏သမီး]၊ လာဗန်၏ညီမ၊ ဗေသွေလ၏သမီး] ဖြစ်၏။ ဗေသွေလသည် အာဗြဟံ၏ညီ နာခေါ်၏မယား မေလက၏သားဖြစ်၏။
၁၁ အာဗြဟံသည်လည်း တတိယမယားကိုယူ၏။ ထိုမယားသည် စာရာထက် အရင်သေသွားသောကြောင့်၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့၏ သမီးများထဲမှ ကေတုရအမည်ရှိ၏။ ထိုမယားသည် ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှဘတ်၊ ရှုအာ အမည်ရှိသော သားခြောက်ယောက်တို့ကို နှစ်ပတ်အတွင်း ဘွားမြင်လေ၏။
၁၂ ဒုတိယနှစ်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်တွင် ရေဗက္ကာသည် ဣဇာက်အား ယာကုပ်နှင့် ဧသော၊ သားနှစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။
၁၃ [၂၀၄၆ AM] ယာကုပ်သည် ချောမောဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၏။ ဧသောသည် ရဲရင့်သောသူ၊ တောသားဖြစ်၍ အမွေးများသောသူဖြစ်၏။ ယာကုပ်သည် တဲများတွင် နေ၏။
၁၄ ငယ်ရွယ်သောသူတို့သည် ကြီးပြင်းလာ၍ ယာကုပ်သည် စာရေးခြင်းကို သင်ယူလေ၏။ ဧသောမူကား တောသားနှင့် မုဆိုးဖြစ်သောကြောင့် မသင်ယူခဲ့ပါ။ စစ်မှုကိုလည်း သင်ယူခဲ့ပြီး သူ၏လုပ်ရပ်အားလုံးသည် ပြင်းထန်ခဲ့သည်။
၁၅ အာဗြဟံသည် ယာကုပ်ကို ချစ်၏။ ဣဇာက်သည် ဧသောကို ချစ်၏။
၁၆ အာဗြဟံသည် ဧသော၏အကျင့်ကိုမြင်၍၊ ယာကုပ်၌ သူ၏အမည်နှင့် အမျိုးအနွယ်ကို ခေါ်ဝေါ်လိမ့်မည်ကို သိ၏။ ရေဗက္ကာကို ခေါ်၍ ယာကုပ်အတွက် မှာကြားလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရေဗက္ကာသည် ဧသောထက် ယာကုပ်ကို ချစ်သည်ကို သိ၏။
၁၇ သူကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့သားယာကုပ်ကို ကြည့်ရှုလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ငါ့ကိုယ်စား ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူသားတို့အလယ်၌ ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်စေခြင်းငှာရင်း၊ ရှေမ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်စေခြင်းငှာရင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၈ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ လူမျိုးအပေါင်းတို့ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို မိမိအပိုင်ဖြစ်စေခြင်းငှာ လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ ရွေးချယ်တော်မူမည်ကို ငါသိ၏။
၁၉ ရှုလော့၊ ငါ့သား ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ထက် ဧသောကို ပိုချစ်၏၊ သို့သော် သင်သည် ယာကုပ်ကို အမှန်တကယ် ချစ်သည်ကို ငါမြင်၏။
၂၀ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ကျေးဇူးတော်ကို ထပ်လောင်း၍ သနားကြင်နာတော်မူပါ။ မေတ္တာနှင့် စေ့စေ့ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ယခုမှစ၍ မြေကြီးပေါ်ရှိ မျိုးဆက်အဆက်ဆက်တိုင်အောင် သူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့အဖို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၁ သင်၏လက်တို့သည် အားကြီးပါစေ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် သင်၏သားယာကုပ်၌ ဝမ်းမြောက်ပါစေ၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ငါ့သားအပေါင်းတို့ထက် သူ့ကို အလွန်ချစ်၏။ သူသည် အစဉ်အမြဲ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးကို ပြည့်စေလိမ့်မည်။
၂၂ လူတစ်ယောက်သည် မြေကြီးပေါ်ရှိ သဲများကို ရေတွက်နိုင်လျှင်၊ သူ၏ မျိုးစေ့ကိုလည်း ရေတွက်လိမ့်မည်။
၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့် ငါ၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူခဲ့သော ကောင်းချီးအပေါင်းသည် ယာကုပ်နှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အတွက် အစဉ်ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၄ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ ငါ၏နာမသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်၊ ငါ၏ဘိုးဘေးများဖြစ်သော ရှေမ၊ နောအာဘ၊ ဧနောက်၊ မဟာလေလ၊ ဧနုတ်၊ ရှေသ၊ အာဒံတို့၏နာမသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်။
၂၅ ဤသူတို့သည် ကောင်းကင်၏ အုတ်မြစ်ကို ချရန်၊ မြေကြီးကို ခိုင်ခံ့စေရန်၊ မိုးကောင်းကင်၌ရှိသော အလင်းအိမ်အပေါင်းတို့ကို အသစ်ပြုပြင်ရန် အမှုတော်ထမ်းကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုအခါ ယာကုပ်ကို အမိရေဗက္ကာရှေ့၌ ခေါ်၍ နမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးလျက်၊

၂၇ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သော ငါ၏ချစ်သားယာကုပ်၊ ဘုရားသခင်သည် မိုးကောင်းကင်အထက်မှ သင့်အား ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ အာဒံ၊ ဧနောက်၊ နောဧ၊ ရှေမတို့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူသမျှသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို သင့်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ ငါ့ကို မိန့်တော်မူသမျှသော အရာတို့နှင့် ငါ့ကို ပေးမည်ဟု ကတိတော်ရှိသမျှတို့ကို မြေကြီးအထက် ကောင်းကင်၌ အစဉ်အမြဲ စွဲကပ်စေတော်မူပါစေသော။

၂၈ မာစတီမာ၏ ဝိညာဉ်များသည် ယခုမှစ၍ အစဉ်ထာဝရ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံမှ သင့်အား လှည့်ဖြားရန် သင့်အား သို့မဟုတ် သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မအုပ်စိုးရ။

၂၉ ထာဝရဘုရားသခင်သည် သင်နှင့် သင်၏သားဦးအတွက်ရင်း၊ လူတို့အတွက်ရင်း၊ အစဉ်အမြဲ အဘဖြစ်တော်မူပါစေ။

၃၀ ငါ့သား၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အာဗြဟံထံမှ ထွက်သွားကြ၏။

၃၁ ရေဗက္ကာသည် ဧသောထက် ယာကုပ်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ ချစ်၏။ ဣဇာက်သည် ဧသောကို ယာကုပ်ထက် အလွန်ချစ်၏။

အခန်း ၂၀

၁ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ့်နှစ်နှစ်တွင်၊ သတ္တမအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် အာဗြဟံသည် ဣရှမေလ [၂၀၅၂ (၂၀၄၅?) AM] နှင့် သူ၏သားတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်၊ ဣဇာက်နှင့် သူ၏သား နှစ်ယောက်၊ ကေတုရ၏သား ခြောက်ယောက်နှင့် သူတို့၏သားများတို့ကို ခေါ်လေ၏။

၂ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာရမည်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုရမည်၊ အချင်းချင်း ချစ်ရမည်၊ လူအပေါင်းတို့တွင် ဤနည်းအတိုင်း ပြုမူရမည်၊ မြေကြီးပေါ်တွင် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ လိုက်လျှောက်ရမည်ကို သူ မိန့်မှာတော်မူ၏။

၃ သူတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားအတိုင်း သူတို့သည် သားယောကျ်ားတို့အား အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အား မှာထားတော်မူသော လမ်းရှိသမျှ၏ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မသွေဖည်ဘဲ၊ ငါတို့သည် မတရားသောမေထုန်၊ မစင်ကြယ်မှုအမျိုးမျိုးမှ ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့အထဲမှ မတရားသောမေထုန်၊ မစင်ကြယ်မှုအမျိုးမျိုးကို စွန့်ပစ်ရမည်အကြောင်းတည်း။

၄ သင်တို့တွင် မိန်းမ သို့မဟုတ် အပျိုစင်တစ်ဦးဦးသည် မတရားသောမေထုန်ကို ကျူးလွန်လျှင်၊ သူ့ကို မီးရှို့ကြလော့။ သူတို့၏မျက်စိနှင့် သူတို့၏စိတ်နှလုံးအတိုင်း သူမနှင့် မတရားသောမေထုန်ကို မကျူးလွန်ကြနှင့်။ ခါနာန်အမျိုးသမီးများနှင့် မယားမယူကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ခါနာန်အမျိုးအနွယ်သည် ထိုပြည်မှ နှုတ်ပယ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၅ သူသည် လူထွားကြီးများ၏ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် သောဒုံမြို့သားများ၏ တရားစီရင်ခြင်းအကြောင်း၊ သူတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့် တရားစီရင်ခံခဲ့ရပုံနှင့် သူတို့၏ မတရားသောမေထုန်၊ မစင်ကြယ်မှုနှင့် မတရားသောမေထုန်အားဖြင့် အပြန်အလှန် ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းတို့ကြောင့် သေဆုံးပုံတို့ကို သူတို့အား ပြောပြ၏။

၆ သင်တို့သည် ငါတို့၏နာမကို ကျိန်ဆဲခြင်းဖြစ်စေ၍ သင်တို့တစ်သက်လုံး ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြစ်စေ၍ သင်တို့၏သားအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ ကျိန်ခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့အကြွင်းအကျန်အပေါင်းတို့သည် ဂေါမောရမြို့သားကဲ့သို့ ကျိန်ခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောမေထုန်အမှုအမျိုးမျိုး၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးနှင့် အပြစ်၏ညစ်ညမ်းမှုအမျိုးမျိုးမှ ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၇ ငါ့သားတို့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြလော့။ ပညတ်တော်အပေါင်းတို့ကို စွဲကိုင်ကြလော့။ သူတို့၏ ရုပ်တုဆင်းတုများနှင့် မစင်ကြယ်မှုများနောက်သို့ မလိုက်ကြနှင့်။

၈ သင်တို့သည် မိမိတို့အဖို့ သွန်းသောဘုရား၊ ထုလုပ်သောဘုရားတို့ကို မလုပ်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားတို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြ၏။ ထိုဘုရားတို့၌ ဝိညာဉ်မရှိ။ ထိုဘုရားတို့သည် လူလက်ဖြင့်လုပ်သောအရာဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားတို့ကို ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့သည် အဘယ်အရာကိုမျှ မကိုးစားကြ။

၉ သူတို့ကို မဝတ်ပြုကြနှင့်၊ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ အမြင့်မြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကြလော့။ အစဉ်မပြတ် ကိုးကွယ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာတော်ကို အမြဲမျှော်လင့်ကြလော့။ ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုကြလော့။ သို့မှသာ ကိုယ်တော်သည် သင်တို့ကို နှစ်သက်၍ ကိုယ်တော်၏ ကရုဏာတော်ကို ပေးသနားတော်မူမည်။ နံနက်နှင့် ညနေခင်းတွင် မိုးရွာစေ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့ပြုသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူမည်။ သင်၏မုန့်နှင့် ရေကို ကောင်းချီးပေးတော်မူမည်။ သင်၏ဝမ်းထဲက သားသမီး၊ သင်၏မြေအသီးအနှံ၊ သင်၏နွားနွား၊ သင်၏သိုးစုတို့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူမည်။

၁၀ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း သင့်ကို တောင့်တကြလိမ့်မည်။ ငါ့နာမ၌ သင်၏သားတို့ကို ကောင်းချီးပေးကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သူတို့သည်လည်း ငါကဲ့သို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၁ ဣရှမေလနှင့် သူ၏သားများ၊ ကေတုရ၏သားတို့အား လက်ဆောင်များကို ပေး၍၊ သားဣဇာက်ထံမှ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို သားဣဇာက်အား ပေးလေ၏။

၁၂ ဣရှမေလနှင့် သူ၏သားများ၊ ကေတုရ၏သားများ၊ သူတို့၏သားများတို့သည် ပါရန်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့ဝင်ပေါက်တိုင်အောင် အရှေ့ဘက်တောကန္တာရ၌ စုဝေး၍ နေကြ၏။

၁၃ ဤသူတို့သည် အချင်းချင်း ရောနှောကြ၍၊ သူတို့၏အမည်ကို အာရပ်လူမျိုး၊ ဣရှမေလလူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

အခန်း ၂၁

၁ ဤယုဘိလနှစ် ခုနစ်ပတ်မြောက်၊ ခြောက်နှစ်မြောက်တွင် အာဗြဟံသည် ဣဇာက်ကို သားဟုခေါ်၍ [၂၀၅၇ (၂၀၅၀?) AM] မှာထားတော်မူသည်မှာ၊ ‘ငါအိုပြီ။ ငါသေရမည့်နေ့ကို မသိ။ ငါ့နေ့ရက်များနှင့်လည်း ပြည့်စုံပြီ။

၂ ရှုလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက် တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို လိုက်လျှောက်ရန်နှင့် ကိုယ်တော်၏လမ်းစဉ်တော်အားလုံး၌ ဖြောင့်မတ်စွာ လျှောက်လှမ်းရန် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

၃ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ရုပ်တုဆင်းတုများကို မုန်းတီးပါ၏။ ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုသောသူတို့ကိုလည်း ရွံရှာပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးနှင့် ဝိညာဉ်ကို ပေးဆက်ပါပြီ။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ လူမျက်နှာကို လက်ခံခြင်း၊ လက်ဆောင်ကို လက်ခံခြင်း မရှိ။ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်များကို ချိုးဖောက်၍ ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူအပေါင်းတို့အား တရားစီရင်တော်မူ၏။

၅ ငါ့သား၊ သင်သည် ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များနှင့် တရားစီရင်တော်မူချက်များကို စောင့်ရှောက်လော့။ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော အမှုတို့ကို၎င်း၊ ထုလုပ်သော ရုပ်တုတို့ကို၎င်း၊ သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကို၎င်း မလိုက်မလျှောက်နှင့်။

၆ တိရစ္ဆာန်များ၊ နွားများ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံတတ်သော ငှက်များ၏ အသွေးကို မစားရ။

၇ နှစ်သက်ဖွယ်သော မိဿဟာယယဇ်အဖြစ် ယဇ်ကောင်ကို သတ်လျှင်၊ ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သွန်းရမည်။ ပူဇော်သက္ကာအဆီရှိသမျှကို မုန့်ညက်ကောင်းနှင့်၎င်း၊ ဆီနှင့်ရောသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မွှေးကြိုင်သောရနံ့ဖြစ်သတည်း။

၈ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကောင်ဆီ၊ ဝမ်းဗိုက်၌ရှိသောဆီ၊ ဝမ်းဗိုက်၌ရှိသောဆီ၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခု၌ရှိသောဆီ၊ ခါး၌ရှိသောအဆီ၊ အသည်း၌ရှိသောအဆီ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ ဖယ်ရှားရမည်။

၉ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော အမွှေးအကြိုင်အလို့ငှာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာမုန့်တည်းဟူသော ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ပူဇော်လော့။

၁၀ ထိုနေ့နှင့် ဒုတိယနေ့တွင် ၎င်း၏အသားကို စားလော့။ မစားမချင်း ဒုတိယနေ့တွင် နေမဝင်စေနှင့်။ တတိယနေ့အတွက် ဘာမှမကျန်စေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ၎င်းသည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိ [မထောက်ခံသောကြောင့်] နောက်ထပ်မစားစေနှင့်။ ၎င်း၏အသားကို စားသောသူတိုင်းသည် မိမိတို့အပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ဘိုးဘေးများ၏ကျမ်းဂန်များတွင်၎င်း၊ ဧနောက်၏စကားများတွင်၎င်း၊ နောဧ၏စကားများတွင်၎င်း ရေးထားသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။

၁၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်၏ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့၌ ဆားကိုဖြူးရမည်။ ပဋိညာဉ်တရား၏ဆားကို မလျော့စေနှင့်။

၁၂ ယဇ်ပလ္လင်အတွက် သစ်သားနှင့်ပတ်သက်လျှင် ဤသစ်သားများအပြင် အခြားသစ်သားများကို ယဇ်ပလ္လင်အတွက် မဆောင်ယူလာမိစေရန် သတိပြုပါ။ ၎င်းတို့မှာ ထင်းရှူးပင်၊ ပင်စိမ်းပင်၊ ဗာဒံပင်၊ ထင်းရှူးပင်၊ ထင်းရှူးပင်၊ အာရဇ်ပင်၊ ဆာဗင်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သံလွင်ပင်၊ မုရန်ပင်၊ လောရယ်လ်ပင်၊ အက်စ်ပါလသတ်စ်ပင်တို့ ဖြစ်သည်။

၁၃ ထိုသစ်သားမျိုးမှ ယဇ်ပလ္လင်အောက်ရှိ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် ခင်းကျင်းထားရမည်။ ၎င်းတို့၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို စမ်းသပ်ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုသစ်သားပေါ်တွင် ကွဲအက်နေသောသစ်သား သို့မဟုတ် မှောင်သောသစ်သားကို မတင်ရ။ မာကျောပြီး သန့်ရှင်းသော၊ အပြစ်အနာအဆာကင်းသော၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော အပင်အသစ်ကို မတင်ရ။ အနံ့ပျောက်သောကြောင့် အဟောင်းကို မတင်ရ။

၁၄ ဤသစ်သားမှတပါး အခြားသောသစ်သားကိုမျှ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မတင်ရ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရနံ့သည် ပျံ့နှံ့၍ ၎င်း၏ရနံ့သည် ကောင်းကင်သို့ မတက်။

၁၅ ငါ့သား၊ သင်၏အကျင့်ရှိသမျှတို့၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိစေရန် ဤပညတ်တော်ကို လိုက်နာ၍ လုပ်ဆောင်လော့။

၁၆ သင်၏ကိုယ်၌ အစဉ်သန့်ရှင်းနေလော့။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ ပူဇော်ခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်ခြင်းမပြုမီ ရေဖြင့် ကိုယ်ကိုဆေးကြောလော့။ ယဇ်ပလ္လင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းမပြုမီ သင်၏လက်နှင့်ခြေကို ဆေးကြောလော့။ ယဇ်ပူဇော်ပြီးသောအခါ သင်၏လက်နှင့်ခြေကို တစ်ဖန်ဆေးကြောလော့။

၁၇ သင့်အပေါ်၌၎င်း၊ သင့်အဝတ်ပေါ်၌၎င်း အသွေးမပေါ်စေနှင့်။ ငါ့သား၊ သွေးကို သတိပြုလော့။ အလွန်သတိပြုလော့။ မြေမှုန့်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လော့။

၁၈ အသွေးကို မစားကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ၎င်းသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသွေးကို မစားကြနှင့်။

၁၉ လူ၏အသွေးအတွက် လက်ဆောင်များကို မယူကြနှင့်၊ ထိုသို့မယူကြနှင့်၊ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးကို အပြစ်ဖြစ်စေသည်မှာ သွန်းလောင်းသောအသွေးဖြစ်ပြီး၊ မြေကြီးကို သွန်းလောင်းသူ၏အသွေးအားဖြင့်သာ လူ၏အသွေးမှ သန့်စင်၍မရ။

၂၀ လူ၏အသွေးအတွက် လက်ဆောင် သို့မဟုတ် လက်ဆောင်ကို မယူနှင့်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်သည် လက်ခံခြင်းခံရမည်အကြောင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းမြတ်သောသူတို့၏ အကာအကွယ်ဖြစ်၍၊ မကောင်းမှုအပေါင်းတို့မှ သင့်ကို ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း၊ သေခြင်းအမျိုးမျိုးမှ သင့်ကို ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်းတည်း။

၂၁ ငါ့သား၊ လူသားတို့၏ အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် အပြစ်နှင့် မကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့၏ အကျင့်အပေါင်းတို့သည် မစင်ကြယ်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းခြင်းနှင့် ညစ်ညူးခြင်းဖြစ်၍၊ သူတို့တွင် ဖြောင့်မတ်ခြင်း မရှိကြောင်း ငါမြင်၏။

၂၂ သင်သည် သူတို့၏လမ်းသို့ မလိုက်၊ သူတို့၏လမ်းသို့ မလိုက်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သေဒဏ်ပေးသော အပြစ်ကို ကျူးလွန်မိမည်ကို သတိပြုလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် မျက်နှာတော်ကို လွှဲ၍ သင်၏ လွန်ကျူးခြင်းလက်သို့ ပြန်အပ်တော်မူမည်။ သင့်ကို မြေကြီးမှ၎င်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်အောက်မှ၎င်း နှုတ်ပ

ယ်တော်မူမည်။ သင်၏နာမနှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးမှ ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်။

၂၃ သူတို့၏ အကျင့်အလုံးစုံနှင့် မစင်ကြယ်မှုအလုံးစုံတို့ကို စွန့်ပစ်၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်လော့။ အလိုတော်ကို လိုက်၍ အရာခပ်သိမ်း၌ ဖြောင့်မတ်ကြလော့။

၂၄ သင်၏အကျင့်တို့၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌၎င်း၊ မြေကြီး၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ သင့်အထဲက ဖြောင့်မတ်ခြင်းအပင်ကို ပေါက်စေတော်မူမည်။ ငါ့နာမနှင့် သင်၏နာမသည် ကောင်းကင်အောက်၌ အစဉ်မမေ့ရ။

၂၅ ငါ့သား၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသွားလော့။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ခွန်အားပေးတော်မူပါစေသော။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အကြွင်းအကျန်တို့ကို ထာဝရဖြောင့်မတ်သောကောင်းချီးမင်္ဂလာအပေါင်းတို့ဖြင့် ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်စေခြင်းငှာ။

၂၆ ထိုသူသည် ဝမ်းမြောက်စွာ ထွက်သွားလေ၏။

အခန်း ၂၂

၁ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ့်လေးနှစ်မြောက်၊ ဒုတိယနှစ်၊ အာဗြဟံသေဆုံးသောနှစ်၊ ဣဇာက်နှင့် ဣရှမေလတို့သည် ကျိန်ဆိုရာတွင်းမှ ခုနစ်ရက်ပွဲ၊ ဆိုလိုသည်မှာ စပါးအဦးသီးသောပွဲ၊ သူတို့၏အဘ အာဗြဟံထံသို့ လာကြ၏။ အာဗြဟံသည် သားနှစ်ယောက်ရောက်လာသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်လေ၏။

၂ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်သည် ဗေရရှေဘမြို့၌ ဥစ္စာများစွာရှိ၍၊ ဣဇာက်သည် မိမိဥစ္စာများကို ကြည့်ရှု၍ အဘထံသို့ ပြန်သွားလေ့ရှိ၏။

၃ ထိုကာလ၌ ဣရှမေလသည် မိမိအဘထံသို့လာ၍ နှစ်ယောက်စလုံးစုဝေးကြ၏။ ဣဇာက်သည် ဟေဗြုန်မြို့တွင် မိမိအဘလုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။

၄ ထိုအခါ သူသည် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ပူဇော်၍ အစ်ကိုဣရှမေလရှေ့မှာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းပွဲကို ခံလေ၏။ ရေဗက္ကာသည်လည်း ဂျုံစပါးအသစ်ဖြင့် မုန့်အသစ်များကို လုပ်၍ သားယာကုပ်အားပေးလေ၏။ ထိုမုန့်များကို အာဗြဟံသည် သေခြင်းမပြုမီ မြေ၌ အဦးသီးသော အသီးအနှံကို စား၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို ကောင်းချီးပေးမည်အကြောင်း၊ အာဗြဟံသည် ထိုပြည်၏ အဦးသီးသော အသီးအနှံကို စား၍ အဘအာဗြဟံထံသို့ ယူသွားလေ၏။

၅ ဣဇာက်သည်လည်း ယာကုပ်လက်ဖြင့် အာဗြဟံစားသောက်စေရန် အကောင်းဆုံးကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ပေးလိုက်၏။

၆ သူသည် စားသောက်၍၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော၊ မြေကြီး၏ အဆီအနှစ်ရှိသမျှကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော၊ လူသားတို့အား ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့သည် စားသောက်၍ သူတို့၏ ဖန်ဆင်းရှင်ကို ကောင်းချီးပေးမည်အကြောင်း၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။

၇ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ယနေ့ကို အကျွန်ုပ်အား မြင်စေတော်မူသောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်တရာ့ဆယ့်သုံးနှစ်ရှိ၍ အသက်ကြီး၍ နေ့ရက်အစဉ်ပြည့်စုံပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်အပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါ၏။

၈ ယနေ့တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏သားသမီးတို့ကို ပေးသနားတော်မူသမျှ၌ ရန်သူ၏ထားသည် အကျွန်ုပ်ကို မအောင်နိုင်ပါ။

၉ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်အပေါ်၌၎င်း၊ သူ၏သားမြေးတို့၏အမျိုးအနွယ်အပေါ်၌၎င်း ရှိပါစေသော။ သို့မှသာ သူတို့သည် ယခုမှစ၍ မြေကြီးပေါ်ရှိလူမျိုးအပေါင်းတို့အထဲမှ ကိုယ်တော်အတွက် ရွေးကောက်တော်မူသောလူမျိုးနှင့် မြေကြီးသားအစဉ်အဆက်၊ ကာလအစဉ်အဆက် အမွေခံရသောလူမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။'

၁၀ ထိုအခါ သူသည် ယာကုပ်ကို ခေါ်၍ "ငါ့သား ယာကုပ်၊ အရာခပ်သိမ်းတို့၏ ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်ဆောင်နိုင်ရန်နှင့် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို ကျင့်ဆောင်နိုင်ရန် ခွန်အားပေးတော်မူပါစေသော။ အလိုတော်အတိုင်း အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏ အမွေခံရာလူမျိုး ဖြစ်လာစေရန် သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ရွေးချယ်တော်မူပါစေသော" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ငါ့သားယာကုပ်၊ သင်သည် ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကိုနမ်းပါဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ်၍ သူ့ကိုနမ်းလျက်၊ ငါ့သား ယာကုပ်နှင့် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏သားအပေါင်းတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြပါစေသော။ ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းမျိုးစေ့ကို ပေးတော်မူပါစေသော။ သင်၏သားအချို့ကို မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးအလယ်၌ သန့်ရှင်းစေတော်မူပါစေသော။ လူမျိုးတို့သည် သင့်ကိုဝတ်ပြု၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်၏အမျိုးအနွယ်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ကြစေသော။

၁၂ လူများရှေ့တွင် ခိုင်မာစွာရပ်တည်လော့။ ရှေသ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့အပေါ် အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏အကျင့်ဓလေ့များနှင့် သင်၏သားများ၏အကျင့်ဓလေ့များသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၍ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုကောင်းချီးပေးတော်မူသမျှ၊ နောဧနှင့် အာဒံကို ကောင်းချီးပေးတော်မူသမျှသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာအပေါင်းကို သင့်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သူတို့သည် သင်၏အမျိုးအနွယ်၏ သန့်ရှင်းသောဦးခေါင်းပေါ်တွင် မျိုးဆက်အဆက်ဆက် အစဉ်အမြဲ တည်ရှိနေပါစေ။

၁၄ မတရားသောအမှု၊ မစင်ကြယ်မှုအပေါင်းတို့မှ သင့်အား ကင်းစင်စေတော်မူပါစေသော။ မသိနားမလည်ဘဲ ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါစေ။ ကိုယ်တော်သည် သင့်အား ခွန်အားပေး၍ ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေ။ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးကို အမွေခံတော်မူပါစေ။

၁၅ ကိုယ်တော်သည် သင်နှင့် ပဋိညာဉ်ကို ပြန်လည်သက်တမ်းတိုးပါစေ။ သင်သည် ကိုယ်တော်၏ အမွေအဖြစ် လူမျိုးတော်တစ်ပါး ဖြစ်လာစေရန်လည်းကောင်း၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ နေ့ရက်တိုင်းတွင် သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အတွက် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူစေရန်လည်းကောင်း။

၁၆ ငါ့သားယာကုပ်၊ ငါ့စကားကို အောက်မေ့လော့။ သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့။ လူမျိုးတို့နှင့် ခွဲနေလော့။ သူတို့နှင့်အတူ မစားနှင့်။ သူတို့၏အကျင့်အတိုင်း မကျင့်နှင့်။ သူတို့နှင့် မပေါင်းဘော်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏အကျင့်တို့သည် မစင်ကြယ်။ သူတို့၏အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် ညစ်ညူးခြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်၏။
၁၇ သူတို့သည် သေလွန်သူများအား ယဇ်ပူဇော်ကြပြီး၊ မကောင်းသောဝိညာဉ်များကို ကိုးကွယ်ကြ၏၊ သင်္ချိုင်းဂူများကို စားသုံးကြ၏၊ သူတို့၏အမှုအပေါင်းတို့သည် အချည်းနှီး၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။
၁၈ သူတို့၌ နားလည်နိုင်သော စိတ်နှလုံးမရှိ၊ သူတို့ပြုသောအမှုတို့ကို မျက်စိတို့သည် မမြင်နိုင်ကြ။ သစ်သားကို 'ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏' ဟုငင်း၊ ကျောက်ကို 'ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏သခင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်တော်မူ၏' ဟုငင်း ပြောဆိုရာတွင် မှားယွင်းသောစိတ်နှလုံးမရှိကြ။
၁၉ငါ့သားယာကုပ်၊ သင်မူကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကူညီမစတော်မူပါစေသော။ ကောင်းကင်ဘုံ၏ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့၏ မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် သူတို့၏ မှားယွင်းခြင်းအပေါင်းတို့မှ သင့်အား ပယ်ရှားတော်မူပါစေသော။
၂၀ ငါ့သားယာကုပ်၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့၏ အမျိုးအနွယ်နှင့် မယားမယူမည်ကို သတိပြုလော့။ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် မြေကြီးမှ နှုတ်ပယ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ဟာမ၏ ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ခါနာန်သည် မှားယွင်း၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ သူ၏အကြွင်းအကျန်အပေါင်းတို့သည်လည်း မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ တရားစီရင်ရာနေ့၌ သူ့ထံမှ ပေါက်ဖွားလာသူ တစ်စုံတစ်ဦးမျှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။
၂၂ ရုပ်တုကိုးကွယ်သူနှင့် မတရားသောသူအပေါင်းတို့နှင့်ငင်း၊
(က) အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ပြည်၌ သူတို့အတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိလိမ့်မည်။
(ခ) မြေကြီးပေါ်မှာ သူတို့ကို အောက်မေ့စရာအကြောင်း ရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။
(ဂ) အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်ရကြလတ္တံ့။
(ဃ) သူတို့သည် ပြစ်ဒဏ်စီရင်ရာအရပ်သို့ သွားကြလိမ့်မည်။
သောဒုံမြို့သားတို့ကို မြေကြီးမှ ခေါ်ဆောင်သွားသကဲ့သို့၊ ရုပ်တုကိုးကွယ်သူအပေါင်းတို့သည်လည်း ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။
၂၃ ငါ့သားယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို အာဗြဟံ၏သား၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ စောင့်မတော်မူပါစေသော။ မှားယွင်းသောလမ်းအပေါင်းတို့မှလည်း ကယ်လွှတ်တော်မူပါစေသော။
၂၄ ဤအိမ်ကို ငါ့နာမကို မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတည်စေခြင်းငှာ ငါတည်ဆောက်၏။ (သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား အစဉ်အမြဲပေးမည်။) အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်ဟူ၍ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား အစဉ်အမြဲပေးမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့အိမ်ကိုတည်ဆောက်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါ့နာမကို အစဉ်အမြဲတည်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် သင်၏နာမသည် မြေကြီးပေါ်ရှိ မျိုးဆက်အဆက်ဆက် တည်တံ့လိမ့်မည်။
၂၅ ထိုအခါ သူ့ကို မှာကြားခြင်းနှင့် ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ရပ်တန့်လေ၏။
၂၆ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ခုသောခုတင်ပေါ်တွင် အတူအိပ်ကြ၏။ ယာကုပ်သည် မိမိအဘ၏ရင်ခွင်၌ အိပ်ပျော်၏။ ယာကုပ်သည် အာဗြဟံအား ခုနစ်ကြိမ်နမ်းလေ၏။ သူ၏မေတ္တာနှင့် စိတ်နှလုံးသည် သူ့အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။
၂၇ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကောင်းချီးပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၊ အလုံးစုံတို့၏ဘုရားသခင်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်၊ ဤပြည်ကို ထာဝရအမွေခံစေခြင်းငှာ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှ ငါ့ကိုခေါ်ဆောင်တော်မူသောအရှင်၊ ဤသန့်ရှင်းသောအမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်ထောင်စေခြင်းငှာ၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု မြွက်ဆို၏။
၂၈ ယာကုပ်အား ကောင်းချီးပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ငါ့မေတ္တာဖြင့် ငါဝမ်းမြောက်သော ငါ့သား၊ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်နှင့် ကရုဏာတော်သည် သူနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါ်၌ အစဉ်သက်ရောက်ပါစေသော။
၂၉ ယခုမှစ၍ ထာဝရကာလတိုင်အောင် သူ့ကို မစွန့်ပစ်ပါနှင့်၊ ဗ္ဂၢ ၈ ႐ တ် မသတ်မှတ်ပါနှင့်၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ကောင်းချီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အမွေတော်အတွက် လူမျိုးတစ်မျိုးအဖြစ် သူ့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူမည်။
၃၀ ယခုမှစ၍ ထာဝရကာလပတ်လုံး ကိုယ်တော်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာအပေါင်းဖြင့် သူ့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူပါ၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ မျိုးဆက်အားလုံးအတွက် ကိုယ်တော်၏ ကောင်းမြတ်သော အလိုတော်အတိုင်း သူနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်နှင့်အတူ ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ်နှင့် ကျေးဇူးတော်ကို ပြန်လည်သက်တမ်းတိုးပါစေ။

အခန်း ၂၃

၁ ယာကုပ်၏ လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းကို သူ၏မျက်စိပေါ်တွင် တင်၍၊ ဘုရားတို့၏ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။ မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်၍ ခြေတို့ကိုဆန့်သဖြင့်၊ ထာဝရအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၍ မိမိဘိုးဘေးများစုဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။
၂ ဤအရာများရှိနေသော်လည်း ယာကုပ်သည် မိမိရင်ခွင်၌ လဲလျောင်းနေ၍၊ မိမိအဘ၏အဘ အာဗြဟံ သေကြောင်းကို မသိ။
၃ ယာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလာသောအခါ၊ အာဗြဟံသည် ရေခဲကဲ့သို့ အေးစက်နေပြီး 'အဘ၊ အဘ' ဟုခေါ်သော်လည်း၊ စကားမပြောသောသူမရှိ၊ မိမိသေပြီကို သိ၏။
၄ထိုအခါ မိမိရင်ခွင်မှထ၍ ပြေး၍ မိမိအမိရေဗက္ကာကို ကြားပြောလေ၏။ ရေဗက္ကာသည် ညအချိန်၌ ဣဇာက်ထံသို့သွား၍ ကြားပြောလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း လက်၌ မီးခွက်ကိုင်လျက် စုဝေးကြ၏။ သူတို့သည် ဝင်၍ အာဗြဟံသေနေသည်ကို တွေ့ကြ၏။

၅ အိဇက်သည် အဘ၏မျက်နှာပေါ်မှာ ပျပ်ဝပ်၍ ငိုကြွေးလျက် နမ်းလေ၏။

၆ အာဗြဟံအိမ်၌ အသံများကြားရ၍ သားကုရှမေလသည် ထ၍ အဘအာဗြဟံထံသို့ သွား၍၊ အဘအာဗြဟံနှင့် အာဗြဟံ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့ကြောင့် ငိုကြွေးကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။

၇ သားဣဇာက်နှင့် ဣရှမေလတို့သည် မယားစာရာအနီးရှိ နှစ်ထပ်ဂူ၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူ၏အိမ်သားယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် ဣဇာက်၊ ဣရှမေလမှစ၍ သူတို့၏သားများ၊ ကေတုရ၏သားများအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံး အာဗြဟံအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။

၈ သူသည် ယုဘိလသုံးနှစ်နှင့် သီတင်းလေးနှစ်၊ ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍ အိုမင်းရင့်ရော်၍ နေ့ရက်များစွာ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူ့အသက်ကာလကို ကုန်ဆုံးစေ၏။

၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အသက်ကာလသည် ဆယ့်ကိုးနှစ်မြောက်ကာလ ဖြစ်၏။ ရေလွှမ်းမိုးဘေးပြီးနောက် သူတို့သည် ဆယ့်ကိုးနှစ်မြောက်နှစ်ထက် လျော့နည်းလာပြီး ဆယ့်ကိုးနှစ်မြောက်နှစ်များတွင် လျော့နည်းလာကာ အာဗြဟံမှလွဲ၍ များစွာသော ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနှင့် မိမိတို့၏ အကျင့်ဆိုးများကြောင့် အလျင်အမြန် အိုမင်းရင့်ရော်ကာ မိမိတို့၏ နေ့ရက်များကို ပြည့်ဝလာကြ၏။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုလေသမျှတို့၌ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ နှစ်သက်ဖွယ်သောသူဖြစ်၏။ မကောင်းမှုကြောင့် အိုမင်း၍ နေ့ရက်ကာလနှင့် ပြည့်စုံသောအခါ၊ သူ့ဘဝ၌ ယုဘိလလေးနှစ် မပြည့်သေး။

၁၁ ဤအချိန်မှစ၍ ကြီးစွာသော တရားစီရင်ခြင်းနေ့အထိ ပေါ်ပေါက်လာမည့် မျိုးဆက်အားလုံးသည် ဂျူဗလီနှစ်နှစ် မပြည့်မီတွင် အလျင်အမြန် အိုမင်းသွားကြလိမ့်မည်၊ သူတို့၏ အသိပညာသည် သူတို့၏ အိုမင်းမှုကြောင့် သူတို့ကို စွန့်ပစ်လိမ့်မည်၊ သူတို့၏ အသိပညာအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုနေ့ရက်များတွင် လူတစ်ဦးသည် ယုဘိလနှစ်နှင့် ခြောက်လကြာ အသက်ရှင်ခဲ့လျှင် ထိုသူနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ပြောကြလိမ့်မည်– 'သူသည် ရှည်လျားစွာ အသက်ရှင်ခဲ့ပြီး သူ၏နေ့ရက်များ၏ အများစုမှာ ဝေဒနာ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲများသာဖြစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုမရှိပါ။

၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးဒုက္ခသည် ဘေးဒုက္ခတစ်ခုပြီးတစ်ခု၊ ဒဏ်ရာတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ မကောင်းသောသတင်းတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ ရောဂါတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ ဤကဲ့သို့သော မကောင်းသောတရားစီရင်ခြင်းအားလုံး၊ ရောဂါနှင့် ပြိုလဲခြင်း၊ ဆီးနှင်းနှင့် နှင်းခဲနှင့် ရေခဲ၊ ဖျားနာခြင်း၊ အအေးမိခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ သေခြင်း၊ ဓား၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ ဘေးဒုက္ခနှင့် ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့သည် လိုက်လာကြ၏။

၁၄ ဤသူအပေါင်းတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပြစ်မှားသော ဆိုးယုတ်သော လူမျိုးအပေါ်သို့ ကျရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏အကျင့်တို့သည် မစင်ကြယ်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၊ ညစ်ညူးခြင်းနှင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော အမှုတို့ ဖြစ်၏။

၁၅ ထိုအခါ သူတို့က "ဘိုးဘေးတို့၏ နေ့ရက်များသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်အထိ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ကောင်းမွန်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ကြည့်ရှုလော့၊ လူသည် များစွာအသက်ရှင်ခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နေ့ရက်များသည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်၊ ခွန်အားကြီးလျှင် အနှစ်ခြောက်ဆယ်၊ မကောင်းမှုများသည် မကောင်းမှုများသာ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဤဆိုးယုတ်သော လူမျိုး၏ နေ့ရက်များတွင် ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိကြောင်း" ပြောကြလိမ့်မည်။

၁၆ ထိုလူမျိုးဆက်၌ သားတို့သည် သူတို့၏အဘများနှင့် သူတို့၏အကြီးအကဲများအား အပြစ်နှင့် မတရားမှု၊ သူတို့နှုတ်မှထွက်သောစကားများနှင့် သူတို့ကျူးလွန်သော ကြီးလေးသောဒုစရိုက်များကို ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကြားတွင် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် လက်ယာဘက် သို့မဟုတ် လက်ဝဲဘက်သို့ မသွေဖည်ဘဲ ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များနှင့် ပညတ်တရားအားလုံးကို လိုက်နာကျင့်ကြံကြလိမ့်မည်။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် မကောင်းမှုကို ပြုကြပြီ။ နှုတ်တိုင်းသည် မတရားသောစကားကို ပြောဆိုကြ၏။ သူတို့၏အကျင့်ရှိသမျှသည် မစင်ကြယ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ သူတို့၏အကျင့်ရှိသမျှသည် ညစ်ညူးခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်၏။

၁၈ ကြည့်ရှုလော့၊ မြေကြီးသည် သူတို့၏ အကျင့်အားလုံးကြောင့် ဖျက်ဆီးခံရလိမ့်မည်၊ စပျစ်နွယ်ပင်၏ မျိုးစေ့နှင့် ဆီလည်း ရှိလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ အကျင့်များသည် လုံးဝ သစ္စာမဲ့ပြီး သားရဲများ၊ နွားများ၊ ငှက်များနှင့် ပင်လယ်ငါးများအားလုံးသည် လူသားများကြောင့် အတူတူ ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။

၁၉ သူတို့သည် တရားနှင့် ပဋိညာဉ်တရားကြောင့် အချင်းချင်း ရန်တွေ့ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၊ ပဋိညာဉ်တရား၊ ပွဲလမ်းသဘင်၊ လများ၊ ဥပုသ်နေ့များ၊ ယုဘိလနေ့များနှင့် တရားစီရင်ခြင်းအလုံးစုံတို့ကို မေ့လျော့ကြပြီ။

၂၀ သူတို့သည် လမ်းမှန်သို့ ပြန်လှည့်စေရန် လေးများနှင့် ဓားများနှင့် စစ်ပွဲများဖြင့် ရပ်ကြလိမ့်မည်၊ သို့သော် မြေကြီးပေါ်တွင် အချင်းချင်း များစွာသော အသွေးအစွန်းများ မသွန်းလောင်းမချင်း ပြန်မလာကြလိမ့်မည်။

၂၁ လွတ်သောသူတို့သည် မိမိတို့၏ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရှား၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ မပြန်ရကြ။ ထိုသူတို့သည် လှည့်စားခြင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မြှောက်စား၍၊ အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ယူကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်၊ သို့သော် သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် မညီ။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မိမိတို့၏ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ မိမိတို့၏ညစ်ညူးခြင်းဖြင့် ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။

၂၂ ထာဝရဘုရားထံမှ ဤလူမျိုးဆက်၏ အကျင့်တို့သည် ကြီးစွာသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ဓားနှင့် တရားစီရင်ခြင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်နှောင်ခြင်း၊ လုယက်ခြင်းနှင့် ဝါးမျိုခြင်းသို့ အပ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၃ ထိုသူတို့သည် လူသားအပေါင်းတို့ထက် မကောင်းမှုကိုပြုရန် ပို၍ဆိုးညစ်ပြီး တန်ခိုးကြီးသောကြောင့် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ အပြစ်သားများကို ကိုယ်တော်နှိုးဆော်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သနားကြင်နာမှု သို့မဟုတ် ကရုဏာမရှိ၊ အသက်ကြီးသူ၊ ငယ်ရွယ်သူ၊ မည်သူ့ကိုမျှ မလေးစားကြ။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို အဓမ္မပြု၍ ယာကုပ်အမျိုးကို ပြစ်မှားကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ များစွာသော

အသွေးကို သွန်းလောင်းကြလိမ့်မည်။ စုရုံးသောသူ၊ မြှုပ်နှံသောသူလည်း ရှိလိမ့်မည်။
၂၄ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ သူတို့သည် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်၍ ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အပြစ်သားတို့၏လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော် အဘယ်သူမျှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။
၂၅ သားသမီးတို့၏ ဦးခေါင်းသည် ဖြူဖွေးပြီး ဆံပင်ဖြူလိမ့်မည်။ သုံးပတ်သားအရွယ်ရှိသော ကလေးသည် အသက်တစ်ရာရှိသောသူကဲ့သို့ အိုမင်းလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အရပ်အမောင်းသည် ဒုက္ခနှင့် ဖိနှိပ်မှုဖြင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။
၂၆ ထိုကာလ၌ သားသမီးတို့သည် ပညတ်တရားများကို လေ့လာစပြု၍ ပညတ်တော်များကို ရှာဖွေကာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။
၂၇ ထိုလူသားတို့၌ နေ့ရက်များသည် များပြားလာ၍ တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ သူတို့၏ နေ့ရက်များသည် အနှစ်တစ်ထောင် နီးကပ်လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်များ၏ အရေအတွက်သည်လည်း (ယခင်က) ထက်ပိုများလာလိမ့်မည်။
၂၈ အိုမင်းသောသူ မရှိ၊ မိမိနေ့ရက်တို့နှင့် မပြေမတင်းသောသူ မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကလေးသူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၂၉ သူတို့၏ နေ့ရက်အားလုံးသည် ပြည့်စုံ၍ ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် ဝမ်းမြောက်စွာ နေထိုင်ကြလိမ့်မည်၊ စာတန် သို့မဟုတ် မကောင်းသော ဖျက်ဆီးသူ မရှိတော့ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ နေ့ရက်အားလုံးသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကုစားခြင်းနေ့ရက်များ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၃၀ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို ကုစားတော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထ၍ ကြီးစွာသော ငြိမ်သက်ခြင်းကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ရန်သူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်၍ ကျေးဇူးတင်ကြလိမ့်မည်။ အစဉ်အမြဲ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ရန်သူတို့အပေါ်၌ သူတို့၏ တရားစီရင်ခြင်းများနှင့် ကျိန်ခြင်းအလုံးစုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။
၃၁ သူတို့၏ အရိုးများသည် မြေကြီးပေါ်တွင် ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်၊ သူတို့၏ ဝိညာဉ်များသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းများစွာ ရှိလိမ့်မည်၊ တရားစီရင်ခြင်းကို စီရင်တော်မူသောသူသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရာပေါင်းများစွာ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော သူတို့ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်ကို ချစ်သောသူအပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော်ကို ပြတော်မူသည်ကို သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။
၃၂ မောရှေ၊ ဤစကားများကို ရေးမှတ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဤစကားများကို ဤသို့ရေးထားပြီး၊ မျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရသက်သေအဖြစ် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူ၏။

အခန်း ၂၄

၁ အာဗြဟံ သေပြီးနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် သားဣဇာက်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဟေဗြုန်မြို့မှထ၍ ဤယုဘိလနှစ်၏ တတိယအပတ်၏ ပထမနှစ် [၂၀၇၃ AM] တွင် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံရေတွင်း၌ နေလေ၏။
၂ အာဗြဟံလက်ထက်၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ပထမအစာခေါင်းပါးခြင်းမှတစ်ပါး၊ စတုတ္ထအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေး [၂၀၈၀ AM] ကျရောက်လေ၏။
၃ ယာကုပ်သည် ပဲဟင်းချိုကို ချက်လေ၏။ ဧသောသည် ဆာလောင်၍ လယ်ပြင်မှ ပြန်လာသောအခါ၊ အစ်ကိုယာကုပ်အား၊ ဤနီသောဟင်းချိုကို ငါ့အားပေးပါဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ သင်၏ [မူလအနွယ်၊ ဤ] သားဦးအရာကို ငါ့အား ရောင်းပါ။ မုန့်နှင့် ဤပဲဟင်းချိုအချို့ကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု ဆို၏။
၄ ဧသောကလည်း၊ ငါသေတော့မည်။ ဤသားဦးအရာသည် ငါ့အတွက် အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း။
၅ ယာကုပ်အား "သင့်အား ငါပေးမည်" ဟုဆိုလျှင် ယာကုပ်က "ယနေ့ပင် ငါ့အား ကျိန်ဆိုပါ" ဟု ဆိုလေ၏။
၆ ယာကုပ်သည် အစ်ကိုဧသောအား မုန့်နှင့်ဟင်းချိုကိုပေး၍ သူသည် ဝစွာစားလေ၏။ ဧသောသည် သူ၏သားဦးအရာကို မထီမဲ့မြင်ပြု၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယာကုပ်သည် သူ၏သားဦးအရာကိုပေးသော အနီရောင်ဟင်းချိုကို ထောက်၍ ဧဒုံဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
၇ ယာကုပ်သည် အသက်ကြီးသူဖြစ်လာပြီး ဧသောသည် သူ၏ဂုဏ်အသရေမှ နှိမ့်ချခံခဲ့ရသည်။
၈ ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးရောက်သဖြင့်၊ ဣဇာက်သည် ထိုရက်သတ္တပတ်၏ ဒုတိယနှစ်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ ဖိလိတ္တိရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဂေရာမြို့ အဘိမလက်ထံသို့ သွားလေ၏။
၉ ထာဝရဘုရားသည် သူ့အား ထင်ရှား၍ "အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မဆင်းနှင့်။ ငါပြောလတံ့သောပြည်၌ နေထိုင်လော့။ ဤပြည်၌ တည်းခိုလော့။ ငါသည် သင့်နှင့်အတူရှိ၍ ကောင်းချီးပေးမည်။" ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ငါပေးမည်။ သင်၏အဘ အာဗြဟံအား ငါကျိန်ဆိုခဲ့သော ကျိန်ဆိုချက်ကို ငါတည်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်များကဲ့သို့ များပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ငါပေးမည်။
၁၁ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မြေကြီးပေါ်ရှိ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏အဘသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ငါ၏ပညတ်တရား၊ ငါ၏ပညတ်တရား၊ ငါ၏တရားဥပဒေ၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်တို့ကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်ပင်၊ ယခု ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ဤပြည်၌ နေလော့။
၁၂ သူသည် ဂေရာမြို့တွင် သုံးပတ်ကြာ နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၃ အဘိမလက်သည် သူ့အကြောင်းနှင့် သူ၌ရှိသမျှတို့ကို မှာထားလေ၏။ [၂၀၈၀-၂၁၀၁ AM] သူ့ကိုဖြစ်စေ၊ သူ၏ဥစ္စာကိုဖြစ်စေ ထိမိသူတိုင်းသည် ဧကန်အမှန်သေရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ ဣဇာက်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့တွင် အားကြီး၍၊ နွား၊ သိုး၊ ကုလားအုတ်၊ မြည်း အစရှိသော ဥစ္စာပစ္စည်းများစွာကို ရတတ်၏။ အိမ်ထောင်စုများလည်း များပြား၏။
၁၅ သူသည် ဖိလိတ္တိပြည်၌ မျိုးစေ့ကြဲ၍ အဆတစ်ရာ အသီးအနှံရလေ၏။ ဣဇာက်သည် အလွန်ကြီးမြတ်၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သူ့ကို ငြူစူကြ၏။
၁၆ အာဗြဟံ၏ကျွန်များသည် အာဗြဟံအသက်ရှင်စဉ်က တူးဖော်ခဲ့သော ရေတွင်းအားလုံးကို အာဗြဟံသေဆုံးပြီးနောက် ဖိလိတ္တိလူတို့က ပိတ်ပစ်ပြီး မြေဖြင့် ဖို့ခဲ့ကြသည်။

၁၇ အဘိမလက်ကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့ထက် များစွာတန်ခိုးကြီးသောကြောင့်၊ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟု ဣဇာက်အား ဆိုလျှင်၊ ခုနစ်ပတ်မြောက် ပထမနှစ်တွင် ဣဇာက်သည် ထိုမြို့မှ ထွက်သွား၍ ဂေရာချိုင့်ဝှမ်း၌ တည်းခိုလေ၏။

၁၈ အာဗြဟံ၏ကျွန်များ၊ သူ၏အဘ အာဗြဟံသေဆုံးပြီးနောက် ဖိလိတ္တိလူတို့က ပိတ်ထားသော ရေတွင်းများကို ပြန်တူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းများကို အာဗြဟံ၏အဘ မှည့်ခေါ်သည့်အတိုင်း မှည့်ခေါ်ကြ၏။

၁၉ ဣဇာက်၏ကျွန်တို့သည် ချိုင့်ဝှမ်း၌ ရေတွင်းတစ်တွင်းတူး၍ အသက်ရေကိုတွေ့ကြ၏။ ဂေရာမြို့သား သိုးထိန်းတို့သည် ဣဇာက်၏ သိုးထိန်းတို့နှင့် ရန်တွေ့၍ "ဤရေသည် ငါတို့ဥစ္စာဖြစ်၏" ဟုပြောဆိုကြ၏။ ဣဇာက်သည် ငါတို့နှင့် မတရားသဖြင့်ပြုသောကြောင့် ထိုရေတွင်းကို "ဖောက်ပြန်ခြင်း" ဟု အမည်ပေး၏။

၂၀ သူတို့သည် ဒုတိယရေတွင်းကိုတူး၍ ထိုရေတွင်းအတွက်လည်း ရန်တွေ့ကြသဖြင့်၊ ထိုရေတွင်းကို "ရန်ငြိုး" ဟုခေါ်လေ၏။ ထိုနေရာမှ ထ၍ အခြားသောရေတွင်းကိုတူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို "အခန်း" ဟု ခေါ်လေ၏။ ဣဇာက်ကလည်း၊ ယခု ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အတွက် နေရာလွတ်ပေးတော်မူပြီ၊ ငါတို့သည် ဤပြည်၌ တိုးပွားကြပြီဟု ဆို၏။

၂၁ သူသည် ထိုနေရာမှ လေးဆယ့်လေးနှစ်မြောက် ယုဘိလနှစ် [2108 AM] ပထမအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် ကျိန်ဆိုချက်ရေတွင်းသို့ တက်သွားခဲ့သည်။

၂၂ ထိုညဉ့်တွင်၊ ပဌမလ၊ လဆန်းနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် သူ့အား ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည် သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ မကြောက်နှင့်၊ ငါသည် သင့်နှင့်အတူရှိ၏။ ငါသည် သင့်ကို ကောင်းချီးပေးမည်၊ ငါ၏ကျွန် အာဗြဟံအတွက်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မြေသဲကဲ့သို့ များပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုအရပ်၌ သူ့အဘအာဗြဟံသည် ရှေးဦးစွာတည်ခဲ့သော ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု၍ သူ့အဘအာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်လေ၏။

၂၄ သူတို့သည် ရေတွင်းတစ်တွင်းကို တူးကြ၍ အသက်ရေကို တွေ့ကြ၏။

၂၅ ဣဇာက်၏ကျွန်တို့သည် ရေတွင်းတစ်တွင်းကိုတူး၍ ရေကိုမတွေ့သောအခါ၊ သူတို့သည် သွား၍ ရေမတွေ့ကြောင်း ကြားပြောကြ၏။ ဣဇာက်ကလည်း၊ ယနေ့ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့အား ကျိန်ဆိုပြီ၊ ဤအမှုကို ငါတို့အား ဘော်ပြပြီဟု ဆို၏။

၂၆ သူသည် ထိုအရပ်ကို ကျိန်ဆိုခြင်းရေတွင်းဟု အမည်ပေးလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ သူသည် အဘိမလက်နှင့် သူ၏မိတ်ဆွေ အဟုဇတ်၊ သူ၏ဗိုလ်မှူးကြီး ဖိကောလတို့အား ကျိန်ဆိုသောကြောင့်တည်း။

၂၇ ဣဇာက်သည် သူတို့နှင့် သင့်မြတ်အောင် ပြုလုပ်ရန် ကျိန်ဆိုခဲ့မိသည်ကို ထိုနေ့၌ သိလေ၏။

၂၈ ထိုနေ့၌ ဣဇာက်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကျိန်ဆဲလျက်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့အလယ်၌ အမျက်တော်နေ့တိုင်အောင် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို အပြစ်သား တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ လက်၌၎င်း၊ ကိတ္တိမ်လူတို့၏ လက်၌၎င်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ အမျက်တော်ခံရာ ဖြစ်စေတော်မူပါစေသော။

၂၉ အကြင်သူသည် ရန်သူနှင့် ကိတ္တိမ်လူတို့၏ ထားဘေးမှ လွတ်လျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောလူမျိုးသည် ကောင်းကင်အောက်၌ တရားစီရင်ခြင်း၌ အမြစ်ပြတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သူတို့၏ အမျိုးအနွယ်အဆက်ဆက်၌ ငါ့သားမြေးတို့၏ ရန်သူများနှင့် ရန်ဘက်များ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ သူတို့၌ အကြွင်းအကျန်မရှိရ။ အမျက်တော်တရားစီရင်ရာနေ့၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူလည်း မရှိ။ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ နှုတ်ပစ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ဤကတ္တောရိမ်လူမျိုးတို့၏ နာမ သို့မဟုတ် မျိုးစေ့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ နောက်တဖန် မကျန်ကြွင်းရ။

၃၁ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကောင်းကင်သို့တက်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သူ့ကိုယ်သူ ခိုင်မာစေသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ ဆွဲထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊ လူမျိုးတို့တွင် ပုန်းအောင်းနေသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ အမြစ်ပြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူသည် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်၌ သူ၏ ပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်၊ ထိုအရပ်၌လည်း သူသည် ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိရ။

၃၂ သူသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရလျှင်၊ သူ့အသက်ကို ရှာသောသူတို့၏ လက်ဖြင့် လမ်း၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ သူ၏အမည်နှင့် အမျိုးအနွယ် မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရကျိန်ခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၃၃ တရားဆုံးဖြတ်ရာနေ့၌ သူ့ကို မြေကြီးမှ အမြစ်ပြတ်စေခြင်းငှာ၊ သူ့ကို ပြုစေခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် သူ့အကြောင်း ရေး၍ ထွင်းထားလျက်ရှိ၏။

အခန်း ၂၅

၁ ဤယုဘိလနှစ်တွင်၊ ရေဗက္ကာသည် မိမိသားကို ယာကုပ်ဟု ခေါ်၍၊ ငါ့သား၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို သင်၏အစ်ကို ဧသောကဲ့သို့ ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့နှင့် မပေါင်းဘော်နှင့်၊ သူတို့သည် ညစ်ညူးသောအကျင့်ရှိသမျှဖြင့် ငါ့စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏အကျင့်ရှိသမျှသည် မတရားသောမေထုန်နှင့် တဏှာဖြစ်၏။ သူတို့၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏အကျင့်တို့သည် မကောင်းသောအကျင့်ဖြစ်၏။

၂ ငါ့သား၊ ငါ မင်းကို အလွန်ချစ်တယ်၊ ငါ့နှလုံးသားနဲ့ ငါ့ရဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုက နေ့ရဲ့ နာရီတိုင်းနဲ့ ညရဲ့ ကင်းတိုင်း မင်းကို ကောင်းချီးပေးတယ်။

၃ ယခုမူကား၊ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ သင့်အမိ၏အလိုကို လိုက်လော့။ ဤပြည်၏သမီးများမှ သင့်အား မယားမယူနှင့်၊ ငါ့အဘ၏အိမ်နှင့် ငါ့အဘ၏ဆွေမျိုးသားချင်းများမှသာ မယားယူလော့။ သင်သည် ငါ့အဘ၏အိမ်မှ မယားယူရမည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကောင်းချီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောလူမျိုးနှင့် သန့်ရှင်းသောအမျိုးအနွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိခင်ရေဗက္ကာအား "မိခင်၊ ကျွန်မသည် အသက်ကိုးပတ်ရှိပါပြီ၊ အဘယ်မိန်းမကိုမျှ မသိ၊ မထိ၊ မည်သူနှင့်မျှ

မစေ့စပ်၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားရန်လည်း မစဉ်းစားပါ။”

၅ အကြောင်းမူကား၊ မိခင်၊ ငါတို့၏အဘ အာဗြဟံ၏ စကားများကို ကျွန်ုပ်မှတ်မိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့နှင့် မစုံဘက်ဘဲ၊ ငါ့အဘ၏အမျိုးအနွယ်နှင့် ငါ့အမျိုးအနွယ်ထဲက စုံဘက်ခြင်းကို ငါ့အဘို့ စုံဘက်ခြင်းကို ယူလော့။

၆ မင်းရဲ့ညီ လာဗန်မှာ သမီးတွေရခဲ့တယ်လို့ ငါကြားသိခဲ့ရတယ်၊ သူတို့ထဲက မိန်းမတစ်ယောက်ယူဖို့ ငါစိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတယ်။

၇ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင်၊ ငါသည် ငါ့ဘဝ၏ နေ့ရက်ကာလပတ်လုံး အပြစ်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ငါ့ကျင့်ကြံမှုအားလုံးတွင် ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းမပြုရန် ငါ့ဝိညာဉ်၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စောင့်ရှောက်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ တဏှာနှင့် မတရားသောမေထုန်နှင့် ပတ်သက်၍၊ ငါ့အဘ အာဗြဟံသည် ငါ့အား ပညတ်တော်များစွာ ပေးခဲ့သည်။

၈ သူငါ့ကို မှာထားသမျှကို မှာထားသော်လည်း၊ ဤနှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ငါ့ညီသည် ငါနှင့်ရန်ဖြစ်ပြီး၊ ငါ့ညီ၊ ငါ့မယားနှစ်ယောက်တွင် ညီမတစ်ယောက်ကို ယူလော့ဟု ငါ့ကို မကြာခဏပြောသော်လည်း၊ သူလုပ်သကဲ့သို့ ငါမလုပ်။

၉ မိခင်၊ ကျွန်မသည် တစ်သက်လုံး ခါနာန်အမျိုးသမီးများနှင့် မယားမယူပါ။ ကျွန်မ၏အစ်ကိုကဲ့သို့ မကောင်းမှုကို မကျင့်ပါ။

၁၀ မကြောက်ပါနဲ့ အမေ။ ကျွန်မဟာ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို လိုက်လျှောက်ပြီး ဖြောင့်မတ်စွာ လျှောက်လှမ်းပါမယ်။ ကျွန်မရဲ့လမ်းစဉ်တွေကို ထာဝရ မပျက်စီးစေဘူးဆိုတာ စိတ်ချပါ။

၁၁ ထို့နောက် သူမသည် မျက်နှာကို ကောင်းကင်သို့ မော့၍ လက်ချောင်းများကို ဆန့်ထုတ်ကာ ပါးစပ်ကိုဖွင့်ကာ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်အား ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းလေ၏။

၁၂ သူမက “ယာကုပ်အား သန့်ရှင်းသောသားနှင့် သန့်ရှင်းသောအမျိုးအနွယ်အဖြစ် ပေးသနားတော်မူသော ထာဝရဘုရားဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောနာမတော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အဆက်၊ မျိုးဆက်အဆက်ဆက် တည်တံ့နေလိမ့်မည်” ဟု ဆိုလေ၏။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ သူ့ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကောင်းချီးပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်၌ ထည့်တော်မူပါ။

၁၄ ထိုအချိန်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ဝိညာဉ်သည် သူမ၏ပါးစပ်ထဲသို့ သက်ဆင်းလာသောအခါ၊ သူမသည် ယာကုပ်၏ခေါင်းပေါ်တွင် လက်နှစ်ဖက်ကိုတင်၍ ဤသို့ဆိုလေ၏။

၁၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏အရှင်၊ ထာဝရဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ လူမျိုးဆက်အားလုံးထက် သင့်အား ကောင်းချီးပေးပါစေ။ ငါ့သား၊ သင့်အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းကို ပေးတော်မူပါစေသော။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပါစေ။

၁၆ သင်၏အသက်တာတွင် သင်၏သားမြေးများကို များပြားစေတော်မူပါစေသော။ သူတို့သည်လည်း တစ်နှစ်တာ၏လအရေအတွက်အတိုင်း ပေါက်ဖွားလာပါစေ။ သူတို့၏သားမြေးများသည် ကောင်းကင်ကြယ်များထက် များပြား၍ ပင်လယ်သဲလုံးထက်ပင် များပြားပါစေ။

၁၇ အာဗြဟံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အား အစဉ်ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤကောင်းမွန်သောပြည်ကို သူတို့အားပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကို အစဉ်အမြဲပိုင်ရကြပါစေသော။

၁၈ ငါ့သား၊ ငါ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာရှိသော သားသမီးများကို ငါမြင်တွေ့နိုင်ပါစေ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားလုံးသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် သန့်ရှင်းသော မျိုးစေ့ဖြစ်ပါစေ။

၁၉ သင်သည် အမိအသက်ရှင်စဉ်ကာလ၌ စိတ်ကို လန်းဆန်းစေသကဲ့သို့၊ သင့်ကို ဘွားမြင်သော သူ၏ဝမ်းသည် သင့်ကို ကောင်းချီးပေး၏။ ငါ့မေတ္တာနှင့် ငါ့ရင်သားတို့သည် သင့်ကို ကောင်းချီးပေး၏။ ငါ့နှုတ်နှင့် ငါ့လျှာသည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမွမ်း၏။

၂၀ မြေကြီးပေါ်တွင် တိုးပွား၍ ပျံ့နှံ့ပါစေ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ အစဉ်အမြဲ စုံလင်ပါစေ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ဝမ်းမြောက်ပါစေ၊ ငြိမ်းချမ်းရာနေ့ကြီးတွင် ငြိမ်းချမ်းမှုရှိပါစေ။

၂၁ ကိုယ်တော်၏နာမနှင့် ကိုယ်တော်၏အမျိုးအနွယ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်တံ့ပါစေသော။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူပါစေသော။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ဘုရားသခင်သည် သူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူပါစေသော။ သူတို့အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်ဆောက်တော်မူပါစေ။

၂၂ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ မဟုတ်မမှန်ဘဲ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရပါစေသော။

၂၃ သူမသည် သူ့ကိုနမ်း၍ “သင်၏မိခင်၏စိတ်နှင့် သူ၏မေတ္တာသည် သင့်ကိုချစ်သကဲ့သို့ ဤလောက၏အရှင်သည် သင့်ကိုချစ်ပါစေသော” ဟုပြောပြီး ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

အခန်း ၂၆

၁ ထိုရက်သတ္တပတ် ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင်၊ ဣဇာက်သည် သားအကြီးဧသောကိုခေါ်၍ ငါအသက်ကြီးပြီ၊ ငါ့သား၊ ငါ့မျက်စိသည် မှုန်ဝါးလျက်ရှိ၏။ ငါသေရမည့်နေ့ကို ငါမသိ။

၂ ယခုမှာ သင်၏အမဲလိုက်လက်နက်၊ သင်၏မြားတောင့်နှင့် လေးကိုယူ၍ တောသို့သွားလော့။ ငါ့သား၊ ငါ့အမဲသားကို အမဲလိုက်ဖမ်းလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်နှစ်သက်သော အမဲသားကို ငါ့အဘို့ချက်၍ ငါစားစရာအဘို့၊ ငါမသေမီ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကို ကောင်းချီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါစားစရာအဘို့ ယူခဲ့လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ ရေဗက္ကာသည် ဣဇာက်နှင့် ဧသော စကားပြောနေသည်ကို ကြားလေ၏။

၄ ဧသောသည် အမဲလိုက်ရန်၊ ငါးဖမ်းရန်နှင့် ဖခင်ထံ အိမ်ပြန်ယူဆောင်လာရန် စောစောထ၍ တောသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၅ ရေဗက္ကာသည် သားယာကုပ်ကိုခေါ်၍ သင်၏အဘ ဣဇာက်က၊ သင်၏အစ်ကိုဧသောအား၊ ငါ့အဘို့ရှာ၍ အမဲသားကိုချက်၍ ငါ့ထံသို့ ယူလာလော့ဟု ပြောဆိုသည်ကို ငါကြားရ၏။

၆ ငါမသေမီ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင့်ကို ငါစား၍ ကောင်းချီးပေးမည်။ ယခုမူကား၊ ငါ့သား၊ ငါမှာထားသောစကားကို နားထောင်လော့။ သင်၏သိုးစုထံသို့သွား၍ ကောင်းသောဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့လော့။ သင်၏အဘနှစ်သက်သော အမဲသားကို ငါချက်ပေးမည်။ သင်၏အဘသည် မသေမီ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင့်ကိုစား၍ ကောင်းချီးပေးလိမ့်မည်။ သင်သည် ကောင်းချီးခံစားရလိမ့်မည်။

၇ ယာကုပ်သည် မိမိအမိရေဗက္ကာအား “အမေ၊ အဖေစားချင်တဲ့၊ အဖေကျေနပ်စေမယ့် အစားအစာတွေကို ကျွန်မ မငြင်းပါဘူး။ အမေ၊ သူက ကျွန်မရဲ့အသံကို မှတ်မိပြီး ကျွန်မကို တို့ချင်လိမ့်မယ်လို့ပဲ ကျွန်မစိုးရိမ်တယ်။”

၈ ငါသည် ချောမွတ်သောသူဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါ့ညီဧသောသည် အမွေးများကြောင်းငှင်း သင်သိ၏။ ငါသည် သူ့ရှေ့မှာ မကောင်းမှုပြုသောသူကဲ့သို့ ပေါ်လာ၍ သူမမှာထားသောအမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့ကို အမျက်ထွက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ကောင်းချီးကို မပေးဘဲ ကျိန်ခြင်းကိုသာ ခံရလိမ့်မည်။

၉ သူ၏မိခင် ရေဗက္ကာကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်၏ကျိန်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ငါ့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ။ ငါ့စကားကိုသာ နားထောင်လော့ဟု ဆိုလေ၏။

၁၀ ယာကုပ်သည်လည်း အမိရေဗက္ကာ၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ကောင်းသော ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို သွား၍ အမိထံသို့ ယူခဲ့သဖြင့်၊ အမိသည် မိမိနှစ်သက်သော အမဲသားကို ချက်လေ၏။

၁၁ ရေဗက္ကာသည် အိမ်၌ မိမိနှင့်အတူရှိသော သားကြီးဧသောထံမှ ရှာသွန်းသော မိုးရေကို ယူ၍ သားငယ်ယာကုပ်အား အဝတ်နှင့် ဝတ်စေ၏။ သူငယ်တို့၏ သားရေကို သူ၏လက်၌ငှင်း၊ လည်ပင်း၌ငှင်း ခင်းလေ၏။

၁၂ မိမိပြင်ဆင်သော အသားနှင့် မုန့်ကို သားယာကုပ်လက်၌ အပ်ပေး၏။

၁၃ ယာကုပ်သည် အဘထံသို့ ဝင်၍ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏သားဖြစ်ပါ၏။ အဘမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီ၊ ထ၍ထိုင်၍ အကျွန်ုပ်ဖမ်းမိသောငါးကို စားတော်မူပါ။ အဘ၏ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်အား ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ဖမ်းမိသောငါးကို စားတော်မူပါဟု ပြောဆိုလေ၏။

၁၄ အိဇက်က သားဖြစ်သူကို “ငါ့သား၊ ဘယ်လိုလုပ် ဒီလောက်မြန်မြန်တွေ့တာလဲ” လို့မေးတယ်။

၁၅ ယာကုပ်က “အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ရှာတွေ့စေတော်မူသောကြောင့်တည်း” ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၆ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့သား ဧသောမှန်သည် မမှန်သည်ကို ငါစမ်းမိအောင်၊ ငါချဉ်းကပ်၍ သင့်ကို စမ်းသပ်လော့ဟုဆိုလျှင်၊

၁၇ ယာကုပ်သည် အဘဣဇာက်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အဘဣဇာက်သည် သူ့ကို စမ်းသပ်လျက်၊ အသံသည် ယာကုပ်၏အသံ၊ လက်တို့သည် ဧသော၏လက်ဖြစ်၏ဟု ဆို၏။

၁၈ သူ၏ သိမြင်နိုင်စွမ်းကို ဖယ်ရှားရန် ကောင်းကင်ဘုံမှ စီရင်ချက်ဖြစ်သောကြောင့် ဣဇာက်သည် သူ့ကို မမှတ်မိခဲ့ပေ။ သူ၏လက်များသည် သူ့အစ်ကို ဧသော၏လက်ကဲ့သို့ အမွေးများပါသောကြောင့် ကောင်းချီးပေးလေ၏။

၁၉ ဧသောကလည်း၊ သင်သည် ငါ့သားဧသော ဟုတ်သလောဟု မေးလျှင်၊ ငါသည် သင်၏သားဖြစ်၏ဟု ပြန်ပြော၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကို ကောင်းချီးပေးမည်အကြောင်း၊ သင်ဖမ်းမိသော အကောင်ကို ငါစားစေခြင်းငှာ ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့လော့ဟု ဆို၏။

၂၀ ထိုသူသည် အဘထံသို့ ခေါ်ခဲ့၍၊ သူသည် စားလေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်း ယူခဲ့၍ သူလည်း သောက်လေ၏။

၂၁ သူ့အဘ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကိုနမ်းလော့။

၂၂ ထိုအခါ အဘသည် ချဉ်းကပ်၍ သူ့ကိုနမ်းလေ၏။ သူ့အဝတ်၏အနံ့ကို ခံ၍ ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ငါ့သား၏အနံ့သည် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော လယ်ပြင်၏အနံ့နှင့်တူ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်နှင်းနှင့် မြေကြီးနှင်းကိုငှင်း၊ များစွာသော စပါးနှင့် ဆီတို့ကိုငှင်း ပေးတော်မူပါစေသော။ လူမျိုးတို့သည် သင့်အား အမှုထမ်း၍၊ လူမျိုးတို့သည် ကိုယ်တော်အား ဦးညွှတ်ကြပါစေသော။

၂၄ သင်၏ညီအစ်ကိုတို့အပေါ်၌ အရှင်သခင်ဖြစ်လော့။ သင်၏အမိ၏သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ကြပါစေ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကောင်းချီးပေးတော်မူ၍ ငါ့အဘ အာဗြဟံကို ကောင်းချီးပေးတော်မူသမျှသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာတို့သည် သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား အစဉ်အမြဲပေးသနားတော်မူပါစေ။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံရပါစေသော။ သင့်ကိုကောင်းချီးပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။

၂၅ ဣဇာက်သည် သားယာကုပ်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ ယာကုပ်သည် အဘဣဇာက်ထံမှ ထွက်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပုန်းနေ၏။ အစ်ကိုဧသောသည် အမဲလိုက်ရာမှ ရောက်လာ၏။

၂၆ သူသည်လည်း အရသာရှိသော အမဲသားကို ချက်၍ အဘထံသို့ ယူလာပြီးလျှင် အဘအား၊ အကျွန်ုပ်၏အဘသည် ထ၍ အကျွန်ုပ်၏အမဲသားကို စားပါလော့ဟု ဆို၏။

၂၇ သူ၏အဘ ဣဇာက်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါသည် သင်၏သားဦး ဧသောဖြစ်၏။ အရှင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု ပြန်ပြော၏။

၂၈ ဣဇာက်သည် အလွန်အံ့သြ၍၊ အဘယ်သူသည် အမဲလိုက်၍ ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့သနည်း။ သင်မရောက်မီ ငါသည် အကုန်အစင်စားပြီးဖြစ်၍ သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးပြီ၊ သူမှစ၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၂၉ ဧသောသည် မိမိအဘဣဇာက်၏ စကားကိုကြားလျှင်၊ အလွန်ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၃၀ ထိုသူက “သင်၏ညီသည် လှည့်စား၍ သင်၏ကောင်းချီးကို ယူသွားပါပြီ” ဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုသူက “သူ့နာမည်ကို ယာကုပ်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သည်ကို ယခု ငါသိပြီ၊ သူသည် ငါ့ကို နှစ်ကြိမ် လုယူခဲ့ပြီ။ ငါ၏သားဦးအရာကို ယူသွားခဲ့ပြီ၊ ယခုလည်း ငါ့ကောင်းချီးကို ယူသွားပါပြီ” ဟု ပြန်ပြော၏။

၃၁ အဘကလည်း၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်အတွက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို မချန်ထားပေးပါနှင့်ဟု မေးလျှင်၊ ဣဇာက်က၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် သူ့ကို သင်၏အရှင်ဖြစ်စေပြီ၊ သူ၏ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို ကျွန်အ

ဖြစ် ပေးပြီ၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီများစွာဖြင့် သူ့ကို ခွန်အားပေးပြီ၊ ယခု ငါ့သား၊ သင့်အတွက် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။

၃၂ ဧသောကလည်း၊ အို အဘ၊ ကောင်းချီးတစ်ခုသာ ရှိပါသေးသလော။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းချီးပေးပါလော့၊ အဘ။

၃၃ ဧသောသည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ ဣဇာက်ကလည်း၊ သင်၏နေရာသည် မြေကြီး၏နှင်းနှင့် ဝေးလိမ့်မည်။ အထက်ကောင်းကင်၏နှင်းနှင့်လည်း ဝေးလိမ့်မည်။

၃၄ သင်သည် သင်၏ထားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သင်၏ညီကို ကျွန်ခံလိမ့်မည်။ သင်သည် ကြီးမြတ်၍ သင်၏လည်ပင်းမှ သူ၏ထမ်းဘိုးကို ချိုးဖျက်သောအခါ၊ သင်သည် သေစေသောအပြစ်ကို ကျူးလွန်လိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ကောင်းကင်အောက်မှ နှုတ်ပစ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။

၃၅ ဧသောသည် ယာကုပ်အား အဘပေးသော ကောင်းချီးကြောင့် ခြိမ်းခြောက်လေ၏။ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါ့ညီယာကုပ်ကို ငါသတ်အံ့သောငှာ ငါ့အဘအတွက် ညည်းတွားရသော နေ့ရက်ကာလ ရောက်ပါစေဟု အောက်မေ့၏။

အခန်း ၂၇

၁ သားကြီးဧသော၏စကားကို ရေဗက္ကာအား အိပ်မက်၌ ကြားပြောလေ၏။ ရေဗက္ကာသည် သားငယ်ယာကုပ်ကို ခေါ်လေ၏။

၂ "မင်းရဲ့အစ်ကို ဧသောက မင်းကိုသတ်ဖို့ မင်းကို လက်စားချေလိမ့်မယ်" လို့ သူ့ကိုပြောတယ်။

၃ ယခုမူကား၊ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ငါ့ညီလာဗန်ထံသို့ ထ၍ ခါရန်မြို့သို့ ထွက်ပြေးလော့။ သင့်အစ်ကို၏ အမျက်ပြေ၍၊ သူသည် သင့်ထံမှ အမျက်ပြေ၍၊ သင်ပြုသမျှကို မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် သူနှင့်အတူ ရက်အနည်းငယ် နေပါလော့။ ထိုအခါ ငါစေလွှတ်၍ ထိုမြို့မှ သင့်ကို ခေါ်ခဲ့မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄ ယာကုပ်က "ငါမကြောက်ဘူး။ ငါ့ကိုသတ်ချင်ရင် ငါသတ်မယ်" လို့ပြောတယ်။

၅ သို့သော် သူမက "ကျွန်မ၏သားနှစ်ယောက်စလုံးကို တစ်ရက်တည်းတွင် ကျွန်မဆုံးရှုံးရမည်မဟုတ်ပါ" ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်။

၆ ယာကုပ်သည် မိမိအမိရေဗက္ကာအား၊ ငါ့အဘသည် အသက်ကြီး၍ မျက်စိမှုန်သောကြောင့် မမြင်သည်ကို မိခင်သိပါသည်။ ငါသူ့ကိုထားခဲ့ရင် သူ့အမြင်မှာ မကောင်းမှုဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ငါသူ့ကိုထားခဲ့ပြီး မင်းဆီကနေ ထွက်သွားလိမ့်မယ်။ ငါ့အဘက အမျက်ထွက်ပြီး ငါ့ကိုကျိန်ဆဲလိမ့်မယ်။ ငါမသွားဘူး။ သူငါ့ကိုစေလွှတ်တဲ့အခါ ငါသွားမှာပဲလို့ ပြောခဲ့တယ်။

၇ ရေဗက္ကာကလည်း၊ ငါဝင်၍ သူနှင့် စကားပြောမည်။ သူသည် သင့်အား ပြန်လွှတ်လိမ့်မည်ဟု ယာကုပ်အား ဆို၏။

၈ ရေဗက္ကာသည် ဣဇာက်ထံသို့ ဝင်၍ "ဧသောသည် ဟေသအမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကြောင့် ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို မုန်းတီး၏။ ယာကုပ်သည် ဤကဲ့သို့သော ပြည်သား သမီးတို့နှင့် စုံဘက်လျှင်၊ ခါနာန်အမျိုး သမီးတို့သည် မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့် ငါသည် အဘယ်သို့ အသက်ရှင်ရမည်နည်း။"

၉ ထိုအခါ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍ ကောင်းချီးပေးလျက်၊ ဆုံးမ၍ "ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင် မယားမယူနှင့်။

၁၀ ထ၍ မေသောပေါတာမိပြည်၊ သင့်အမိ၏အဘ ဗေသွေလ၏အိမ်သို့ သွားလော့။ ထိုပြည်မှ သင့်အမိ၏မောင် လာဗန်၏သမီးတို့တွင် မယားကိုယူလော့။

၁၁ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ကောင်းချီးပေး၍ များပြားစေတော်မူပါစေသော။ သင်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ ဖြစ်လာစေရန်၊ ငါ့အဘ အာဗြဟံ၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သင်တည်းခိုခဲ့သောပြည်နှင့် ဘုရားသခင် အာဗြဟံအား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်တစ်ခုလုံးကို သင်အမွေခံရစေရန်။ ငါ့သား၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုစေလွှတ်၍ ယာကုပ်၏မိခင် ရေဗက္ကာ၏ညီ၊ ရှုရိလူ ဗေသွေလ၏သား လာဗန်ထံသို့ မေသောပေါတာမိပြည်သို့ သွားလေ၏။

၁၃ ယာကုပ်သည် မေသောပေါတာမိပြည်သို့ သွားအံ့သောငှါ ထပြီးနောက်၊ ရေဗက္ကာသည် သားအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေး၍ ငိုကြွေးလေ၏။

၁၄ ဣဇာက်က ရေဗက္ကာအား "ငါ့ညီမ၊ ငါ့သားယာကုပ်အတွက် မငိုကြွေးနှင့်။ သူသည် ငြိမ်းချမ်းစွာသွားလိမ့်မည်။ သူသည် ငြိမ်းချမ်းစွာပြန်လာလိမ့်မည်။"

၁၅ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို မကောင်းမှုအပေါင်းတို့မှ စောင့်မတော်မူ၍ သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ နေ့ရက်ကာလပတ်လုံး သူ့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါတို့ထံသို့ ငြိမ်းချမ်းစွာပြန်လာ၍ ငါတို့သည် သူ့ကို ငြိမ်းချမ်းစွာမြင်ရသည်အထိ၊ သူသွားလေရာရာ၌ သူ၏လမ်းစဉ်များသည် အရာခပ်သိမ်း၌ အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ငါသိ၏။

၁၇ ငါ့ညီမ၊ သူ့အတွက် မကြောက်နှင့်။ သူသည် ဖြောင့်မတ်သောလမ်းစဉ်ပေါ်တွင် ရှိပြီး စုံလင်သောသူဖြစ်၏။ သူသည် သစ္စာရှိပြီး ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်။ မငိုကြွေးနှင့်။

၁၈ ဣဇာက်သည် သားယာကုပ်အတွက် ရေဗက္ကာကို နှစ်သိမ့်ပေး၍ ကောင်းချီးပေးလေ၏။

၁၉ ယာကုပ်သည် လေးဆယ့်လေးနှစ်မြောက် ယုဘိလ၊ ဒုတိယအပတ်၊ ပထမနှစ်တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းရေတွင်းမှ ခါရန်မြို့သို့သွား၍၊ ယခုအပတ်၏ ပထမလ၊ လဆန်းနေ့ [နံနက် ၂၁:၁၅] တွင် ဗေသလအမည်ရှိသော တောင်ပေါ်မှာ လုဇမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ညအချိန်၌ ထိုနေရာသို့ ရောက်၍ ထိုညဥ့်တွင် လမ်းမှ အနောက်ဘက်သို့ လှည့်သွားလေ၏။ နေဝင်သောကြောင့် ထိုအရပ်၌ အိပ်လေ၏။

၂၀ ထိုအရပ်ရှိ ကျောက်တစ်တုံးကို ယူ၍ သစ်ပင်အောက်၌ ခေါင်းရင်း၌ ထားလေ၏။ သူသည် တစ်ယောက်တည်း ခရီးသွား၍ အိပ်ပျော်လေ၏။

၂၁ ထိုညဥ့်၌ အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြန်လျှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှေကားထောင်လျက် အဖျားသည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် မှီ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လှေကားပေါ်သို့ တက်လျက် ဆင်းလျက် ထာဝရဘုရားသည် လှေကားပေါ်မှာ ရပ်နေတော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယာကုပ်အား "ငါသည် သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်အိပ်သော

မြေကို သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။” ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေမှုန့်ကဲ့သို့ များပြားလိမ့်မည်။ သင်သည် အနောက်၊ အရှေ့၊ မြောက်၊ တောင်၊ သင်၌၎င်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၎င်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ မိသားစုတို့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။
၁၅ ကြည့်ရှုလော့၊ ငါသည် သင့်နှင့်အတူရှိ၍ သင်သွားလေရာရာ၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်မည်။ ငါသည် သင့်အား ဤပြည်သို့ ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်လာမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသမျှကို မပြီးမချင်း သင့်ကို ငါမစွန့်ပစ်။
၁၆ ယာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလာလျှင်၊ ဤအရပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ဖြစ်၏၊ ငါမသိဟု ဆို၏။ သူကြောက်လန့်၍ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်မှတပါး အခြားမဟုတ်၊ ဤအရပ်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဤအရပ်သည် ကောင်းကင်တံခါးလည်း ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊
၁၈ ယာကုပ်သည် နံနက်စောစောထ၍၊ ခေါင်းအုံးထားသော ကျောက်ကိုယူ၍ မှတ်တိုင်အဖြစ် စိုက်ထူပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ထိပ်၌ ဆီကို လောင်းလေ၏။ ထိုအရပ်ကို ဗေသလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ သို့သော် အစအဦး၌ ထိုအရပ်၏အမည်ကား လုဇတည်း။
၂၀ ယာကုပ်သည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိတော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် စားစရာမုန့်နှင့် ဝတ်စရာအဝတ်ကို ပေးသနားတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်သွားရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ သက်သေအဖြစ် မှတ်တိုင်အဖြစ် အကျွန်ုပ်စိုက်ထူထားသော ဤကျောက်သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်အား ကိုယ်တော်ပေးသနားတော်မူသမျှတို့တွင် ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ကိုယ်တော်အား ပူဇော်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။

အခန်း ၂၉

၁ သူသည် ခရီးသွား၍ အရှေ့ပြည်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရေဗက္က၏ မောင် လာဗန်ထံသို့ ရောက်လေ၏။ ရေဗက္ကသည် သူနှင့်အတူ နေ၍၊ သမီးရာခေလအဖို့ တစ်ပတ် အစေခံလေ၏။
၂ တတိယအပတ်၏ ပထမနေ့တွင်၊ သူသည် သူ့အား “ငါသည် ခုနစ်နှစ်ကြာ အစေခံခဲ့သော ငါ့မယားကို ငါ့အားပေးလော့” ဟု ဆိုလျှင်၊ လာဗန်က ယာကုပ်အား “သင်၏မယားကို ငါပေးမည်ဟု” ဟုဆို၏။
၃ လာဗန်သည် ပွဲလုပ်၍ မိမိသမီးကြီး လေအာကိုယူ၍ ယာကုပ်အား မယားအဖြစ် ပေးစားလေ၏။ မိမိကျွန်မ ဇိလပကိုလည်း ကျွန်အဖြစ် ပေးစားလေ၏။ ယာကုပ်သည် ထိုမိန်းမကို ရာခေလဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ မသိ။
၄ ယာကုပ်သည် ထိုမိန်းမထံသို့ ဝင်၍ လေအာကိုမြင်လျှင်၊ ယာကုပ်သည် လာဗန်ကို အမျက်ထွက်၍၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့ပြုသနည်း။ ငါသည် လေအာအတွက် မဟုတ်ဘဲ ရာခေလအတွက် အစေခံခဲ့သလော။ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို လှည့်ဖြားသနည်း။
၅ သင်၏သမီးကိုယူ၍ ငါသွားမည်။ သင်သည် ငါ့ကို မကောင်းသောအမှုပြုလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယာကုပ်သည် လေအာထက် ရာခေလကို သာ၍ချစ်၏။ လေအာ၏မျက်လုံးများသည် အားနည်းသော်လည်း၊ သူမ၏ပုံသဏ္ဍာန်သည် အလွန်ချောမောလှပ၏။ ရာခေလ၌ လှပသောမျက်လုံးများနှင့် လှပချောမောသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရှိသည်။
၆ လာဗန်ကလည်း၊ ငါတို့ပြည်၌ အသက်ကြီးသူထက် အငယ်ကို ပေးကမ်းခြင်းသည် ဤကဲ့သို့ မပြုရ။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် မသင့်။ အဘယ်သူမျှ မိမိသမီးငယ်ကို အသက်ကြီးသူထက် အငယ်ကို မပေးစားရဟု ကောင်းကင်ကျောက်ပြားတို့၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့၍ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ အသက်ကြီးသူသည် အရင်ပေး၍ နောက်မှ အငယ်ကို ပေးရမည်။ ထိုသို့ပြုသောသူသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ သူ့အပေါ်၌ အပြစ်ကို တင်ကြ၏။ ဤအမှုကို ပြုသော သူ၌ ဖြောင့်မတ်သောသူ မရှိ။ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မကောင်းသောအမှု ဖြစ်၏။
၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအမှုကို မပြုကြနှင့်ဟု မှာထားလော့။ အကြီးကိုမပေးမီ အငယ်ကို မယူစေနှင့်၊ အလွန်ဆိုးယုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။
၈ လာဗန်ကလည်း၊ ဤပွဲခုနစ်ရက်ကို လွန်ပါစေ၊ ရာခေလကို ငါပေးမည်။ သင်သည် အရင်အပတ်ကကဲ့သို့ ငါ့သိုးများကို ထိန်းကျောင်းရမည်။ နောက်တဖန် ခုနစ်နှစ် အစေခံရမည်အကြောင်း၊ ရာခေလကို ငါပေးမည်ဟု ယာကုပ်အား ပြောဆို၏။
၉ လေအာပွဲခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ၊ လာဗန်သည် ရာခေလကို ယာကုပ်အား အပ်လေ၏။ ထိုသို့ ယာကုပ်သည် ခုနစ်နှစ်အစေခံစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဇိလပ၏ညီမ ရာခေလဗိလဟာအား အစေခံစေ၏။
၁၀ လေအာကို အချည်းနှီးပေးစားခြင်းခံရသောကြောင့်၊ သူသည် ရာခေလအဖို့ နောက်ထပ်ခုနစ်နှစ် အစေခံလေ၏။
၁၁ ထာဝရဘုရားသည် လေအာ၏ဝမ်းကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ယာကုပ်အား သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။ တတိယအပတ်၊ ပဉ္စမနှစ်၊ နဝမလ၊ ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ရုဗင်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2122 AM]
၁၂ လေအာသည် မုန်းတီးခံရ၍ ရာခေလကို ချစ်သည်ကို ထာဝရဘုရားမြင်တော်မူလျှင်၊ ရာခေလ၏ဝမ်းသည် ပိတ်လျက်ရှိ၏။
၁၃ ယာကုပ်သည် လေအာထံသို့ တစ်ဖန်ဝင်ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့် ယာကုပ်အား ဒုတိယသားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကို ဒသမလ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ရက်နေ့၊ ဤအပတ်၏ တတိယနှစ်တွင် ရှိမုန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2124 AM]
၁၄ ယာကုပ်သည် လေအာထံသို့ တစ်ဖန်ဝင်ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေယူ၍ တတိယမြောက်သားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုရက်သတ္တပတ်၏ ခြောက်နှစ်မြောက်၊ ပဉ္စမလဆန်းတွင် ထိုသားကို လေဝိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2127 AM]
၁၅ ယာကုပ်သည် ထိုမိန်းမထံသို့ တစ်ဖန်ဝင်ပြန်၍၊ သူမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ စတုတ္ထသားကို ဘွားမြင်လေ၏။ စတုတ္ထအပတ်၊ ပဉ္စမနှစ်၊ တတိယလ၊ ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ယုဒအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2129 AM]
၁၆ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကြောင့် ရာခေလသည် လေအာကို ငြူစူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမသည် မမွေးဖွားသောကြောင့် ယာကုပ်အား “ငါ့အား သားဘွားစေလော့” ဟုဆိုလျှင် ယာကုပ်က “သင်၏

ဝမ်း၌ရသော သားသမီးများကို ငါမပေးဘဲ ထားခဲ့သလော။ ငါသည် သင့်ကို စွန့်ပစ်ခဲ့သလော” ဟု မေးလေ၏။
၁၇ လေအာသည် ယာကုပ်အား ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ သားလေးယောက်ကို ဘွားမြင်သည်ကို ရာခေလသည် သိမြင်လျှင်၊ ငါ့ကျွန်မ ဗိလဟာထံသို့ ဝင်လော့။ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ငါ့အား သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ (ထိုအခါ လေအာသည် မိမိကျွန်မ ဗိလဟာကို မယားအရာ၌ အပ်လေ၏။)
၁၈ သူသည် ထိုမိန်းမထံသို့ ဝင်၍ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ တတိယအပတ်၊ ခြောက်နှစ်မြောက်၊ ဆဋ္ဌမလ ကိုးရက်နေ့တွင် သူ့ကို ဒန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2127 AM]
၁၉ ယာကုပ်သည် ဗိလဟာထံသို့ ဒုတိယအကြိမ် ဝင်ပြန်၍၊ သူမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ယာကုပ်အား သားတစ်ဦးကို ဘွားမြင်လေ၏။ ရာခေလသည် စတုတ္ထအပတ်၊ ဒုတိယနှစ်၊ သတ္တမလ၊ ပဉ္စမနေ့တွင် ထိုသားကို နဿလိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2130 AM]
၂၀ လေအာသည် မိမိမြို့၌ မဘွားမြင်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရာခေလကိုငြူစူသဖြင့်၊ မိမိကျွန်မ ဇိလပကိုလည်း ယာကုပ်၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှာ ပေးစားလေ၏။ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ စတုတ္ထအပတ်၊ တတိယနှစ်၊ ရှစ်လမြောက်၊ ဆယ့်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ လေအာသည် ထိုသားကို ဂဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2131 AM]
၂၁ သူသည် ထိုမိန်းမထံသို့ တစ်ဖန်ဝင်ပြန်၍ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဒုတိယသားကို ဘွားမြင်လေ၏။ လေအာသည် စတုတ္ထအပတ်၊ ပဉ္စမနှစ်၊ ဆယ်တစ်လမြောက်နေ့တွင် ထိုသားကို အာရှာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2133 AM]
၂၂ ယာကုပ်သည် လေအာထံသို့ ဝင်၍ ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ စတုတ္ထနှစ်၊ ပဉ္စမလ၊ လေးရက်နေ့တွင်၊ ထိုသားကို ဣသခါအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [၂၁:၃၂] ထိုသားကို နို့ထိန်းလက်သို့ အပ်လေ၏။
၂၃ ယာကုပ်သည် ထိုမိန်းမထံသို့ တစ်ဖန်ဝင်ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားနှင့် သမီးယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ စတုတ္ထအပတ်၊ ခြောက်နှစ်မြောက်၊ ခုနစ်လမြောက်နေ့တွင် သားကို ဇာဗုလုန်အမည်ဖြင့်၎င်း၊ သမီးကို ဒိနအမည်ဖြင့်၎င်း မှည့်လေ၏။ [2134 AM]
၂၄ ထာဝရဘုရားသည် ရာခေလကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍ သူ၏ဝမ်းကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ ဤစတုတ္ထအပတ်၊ ဆဋ္ဌမနှစ်၊ စတုတ္ထလဆန်းတွင် ထိုသားကို ယောသပ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2134 AM]
၂၅ ယောသပ်ဘွားမြင်သောကာလ၌ ယာကုပ်က၊ ငါ့မယားနှင့်သားတို့ကို ပေးလော့။ ငါ့အဘဣဇာက်ထံသို့ သွား၍ အိမ်ဆောက်ပါရစေ။ သင်၏သမီးနှစ်ယောက်အတွက် သင့်အစေခံသော နှစ်များစေ့ပြီ။ ငါအဘ၏အိမ်သို့ ပြန်သွားမည်ဟု လာဗန်အားဆိုလျှင်၊
၂၆ လာဗန်ကလည်း၊ သင်၏လုပ်ခကို ငါနှင့်အတူနေလော့။ ငါ့သိုးစုများကို ငါ့အတို့ ကျွေးမွေးလော့။ သင်၏လုပ်ခကို ယူလော့ဟု ယာကုပ်အား ဆိုလျှင်၊
၂၇ သူတို့သည်လည်း၊ မွေးဖွားလာသော သိုးသငယ်နှင့် ဆိတ်သငယ်တို့၏ အမဲ၊ အစက်အပြောက်၊ အဖြူရောင်တို့ကို သူ၏လုပ်ခအဖြစ် ပေးရမည်ဟူ၍ အချင်းချင်း သဘောတူကြ၏။
၂၈ သိုးအပေါင်းတို့သည် အစက်အပြောက်၊ အစက်အပြောက်၊ အမည်းရောင်အမျိုးမျိုးရှိသော သိုးသငယ်တို့ကို ဘွားမြင်ကြ၏။ ထိုသိုးသငယ်တို့သည်လည်း မိမိတို့နှင့်တူသော သိုးသငယ်တို့ကို ပြန်ဘွားမြင်ကြ၏။ အစက်အပြောက်ရှိသော သိုးသငယ်အပေါင်းတို့သည် ယာကုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်၍ မရှိသော သိုးသငယ်တို့သည် လာဗန်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။
၂၉ ယာကုပ်၏ဥစ္စာသည် အလွန်များပြား၍၊ နွား၊ သိုး၊ မြည်း၊ ကုလားအုတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကို ပိုင်လေ၏။
၃၀ လာဗန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ယာကုပ်ကို ငြူစူကြ၏။ လာဗန်သည် သိုးတို့ကို သူ့ထံမှ ပြန်ယူသွား၍ မကောင်းသော အကြံအစည်ဖြင့် သူ့ကို စောင့်ကြည့်လေ၏။

အခန်း ၂၉

၁ ရာခေလသည် ယောသပ်ကို ဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ လာဗန်သည် သိုးမွေးညှပ်ခြင်းငှာ သွားလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသိုးတို့သည် ယောသပ်ထံမှ သုံးရက်ခရီးဝေးသောကြောင့်။
၂ ယာကုပ်သည် လာဗန်သည် သိုးမွေးညှပ်ခြင်းကို သွားမည်ကို မြင်လျှင်၊ လေအာနှင့် ရာခေလကို ခေါ်၍ ခါနာန်ပြည်သို့ သူနှင့်အတူ လိုက်လာရန် ကြင်နာစွာ ပြောလေ၏။
၃ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အိပ်မက်၌ မြင်သမျှသော အရာတို့ကို၎င်း၊ မိမိအဘအိမ်သို့ ပြန်ရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို၎င်း သူတို့အား ပြောပြလေ၏။ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သွားလေရာရာ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါမည်ဟုဆိုကြ၏။
၄ ယာကုပ်သည် မိမိအဘဣဇာက်၏ဘုရားသခင်၊ မိမိအဘအာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။ သူသည်ထ၍ မယားများနှင့်သားသမီးများကိုစီး၍၊ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကိုယူ၍ မြစ်ကိုဖြတ်ကူးပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။ ယာကုပ်သည် မိမိအကြံကို လာဗန်အား မဝှက်ဘဲ မပြောပြဘဲနေ၏။
၅ စတုတ္ထအပတ်၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင်၊ ပဌမလ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ရက်နေ့၌ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ပြည်သို့ မျက်နှာပြု၏။ [2135 AM] လာဗန်သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်၍ တတိယလ၊ ဆယ်သုံးရက်နေ့၌ ဂိလဒ်တောင်၌ ယာကုပ်ကို မှီလေ၏။
၆ ညအချိန်တွင် အိပ်မက်၌ ထင်ရှားတော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အား ထိခိုက်စေခြင်းငှာ အခွင့်မပေးတော်မူ၏။ လာဗန်ကလည်း၊ ယာကုပ်အား စကားပြောလေ၏။
၇ ထိုနေ့ဆယ်ငါးရက်တွင် ယာကုပ်သည် လာဗန်အတွက်၎င်း၊ သူနှင့်အတူလာသောသူအပေါင်းတို့အတွက်၎င်း ပွဲလုပ်လေ၏။ ယာကုပ်သည် ထိုနေ့၌ လာဗန်အား၎င်း၊ လာဗန်အား၎င်း ကျိန်ဆိုလေ၏။ ဂိလဒ်တောင်ကို မကောင်းသောအကြံအစည်ဖြင့် တစ်ဖက်သို့ မကူးရဟု ယာကုပ်အား၎င်း ကျိန်ဆိုလေ၏။
၈ ထိုအရပ်၌ သက်သေအဖြစ် အမှိုက်ပုံတစ်ခုကို စိုက်ထူလေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာကို ဤအမှိုက်ပုံကို အစွဲပြု၍ “သက်သေအမှိုက်ပုံ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
၉ သို့သော် ယခင်က ဂိလဒ်ပြည်ကို ရေဖိမ်လူမျိုးတို့၏ပြည်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိကြသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုပြည်သည် ရေဖိမ်လူမျိုးတို့၏ပြည်ဖြစ်ပြီး ထိုပြည်တွင် ရေဖိမ်လူမျိုးများ မွေးဖွားလာကြပြီး အရပ်ဆ

ယ်တောင်၊ ကိုးတောင်၊ ရှစ်တောင်မှ ခုနစ်တောင်အထိရှိသော ဧရာမ လူထွားကြီးများ မွေးဖွားခဲ့ကြသည်။
၁၀ သူတို့နေရာသည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၏ပြည်မှ ဟေရမုန်တောင် တိုင်အောင် ရှိ၏။ သူတို့၏နိုင်ငံသည် ကာနိမ်မြို့ အာရှတရုတ်မြို့ ဧဒြေမြို့ မိရှုရမြို့နှင့် ဗောနမြို့တို့ ဖြစ်၏။
၁၁ သူတို့၏ အကျင့်ဆိုးများကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အလွန်ဆိုးညစ်ကြ၏။ အာမောရိလူတို့သည် သူတို့နေရာတွင် နေကြ၏။ ဆိုးညစ်၍ အပြစ်များကြ၏။ ယနေ့တိုင်အောင် မိမိတို့၏ အပြစ်အလုံးစုံကို ပြည့်စုံစွာ ကျင့်သော လူမျိုးမရှိ။ မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်မရှည်ကြ။
၁၂ ယာကုပ်သည် လာဗန်ကို စေလွှတ်၍ သူသည် အရှေ့ပြည်၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသို့ ထွက်သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ပြည်သို့ ပြန်လေ၏။
၁၃ ကိုးလမြောက်၊ ဆယ့်တစ်ရက်နေ့တွင် သူသည် ယဗ္ဗုတ်ချောင်းကို ကူးလေ၏။ ထိုနေ့၌ သူ့အစ်ကို ဧသောသည် လာ၍ သူနှင့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ပြီးလျှင်၊ သူ့ထံမှ စိရပြည်သို့ ထွက်သွားလေ၏။ ယာကုပ်မူကား၊ တဲ၌နေလေ၏။
၁၄ ဤယုဘိလ၏ ပဉ္စမအပတ်၏ ပထမနှစ် [၂၁၃၆ AM] တွင် သူသည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ဖြတ်ကူး၍ ယော်ဒန်မြစ်တစ်ဖက်၌ နေထိုင်ပြီး အမိုက်ပုံပင်လယ်မှ ဗက်ရှန်မြို့၊ ဒေါသန်မြို့နှင့် အကရဗ္ဗိမ်တောအထိ သူ၏သိုးများကို ထိန်းကျောင်းခဲ့သည်။
၁၅ မိမိဥစ္စာရှိသမျှ၊ အဝတ်အထည်၊ အစားအစာ၊ အသား၊ သောက်စရာ၊ နို့၊ ထောပတ်၊ ဒိန်ခဲ၊ ချိုင့်ဝှမ်းမှ စွန်ပလွံသီးအချို့ကို အဘဣဇာက်ထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။
၁၆ လတိုင်း၊ လယ်ထွန်ချိန်နှင့် စပါးရိတ်ချိန်ကြား၊ ဆောင်းဦးနှင့် မိုးရွာချိန်ကြား၊ ဆောင်းဦးနှင့် နွေဦးကြားတွင် သူ၏မိခင် ရေဗက္ကထံသို့လည်း တစ်နှစ်လျှင် လေးကြိမ် အာဗြဟံ၏ မျှော်စင်အထိ ပို့ဆောင်ပေး၏။
၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်သည် ကျိန်ဆိုချက်ရေတွင်းမှပြန်လာ၍၊ မိမိအဘအာဗြဟံ၏ ရဲတိုက်သို့တက်သွားသဖြင့်၊ သားဧသောထံမှ ခွဲ၍ ထိုအရပ်၌နေလေ၏။
၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ်သည် မေသောပေါတာမိပြည်သို့ သွားသောကာလ၌ ဧသောသည် ဣရှမေလ၏သမီး မဟာလတ်နှင့် စုံဘက်၍၊ မိမိအဘ၏သိုးစုနှင့် မယားများ၏သိုးစုအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ စိရတောင်ပေါ်သို့ တက်သွား၍ နေလေ၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းရေတွင်း၌ အဘဣဇာက်ကို တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့၏။
၁၉ ဣဇာက်သည် ကျိန်ဆိုချက်ရေတွင်းမှ ထွက်လာ၍ ဟေဗြုန်တောင်ပေါ်မှာရှိသော အာဗြဟံ၏ အဘအာဗြဟံ၏ ရဲတိုက်၌ နေလေ၏။
၂၀ ယာကုပ်သည် မိမိမှာထားသမျှကို မိဘထံသို့ အခါအားလျော်စွာ ပေးပို့လေ၏။ သူတို့လိုအပ်သမျှကိုလည်း ယာကုပ်အား စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ ကောင်းချီးပေးကြ၏။

အခန်း ၃၀

၁ ဆဋ္ဌမအပတ်၏ ပထမနှစ် [နံနက် ၂၁၄၃] တွင် သူသည် စတုတ္ထလတွင် ရှေခင်မြို့အရှေ့ဘက်ရှိ ရှာလင်မြို့သို့ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားခဲ့သည်။
၂ ထိုပြည်ကို အစိုးရသော ဟိဝိအမျိုး၊ ဟာမော်၏သား ရှေခင်အိမ်သို့ ယာကုပ်သမီး ဒိနကို ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ယာကုပ်သည် သူနှင့်အိပ်၍ ညစ်ညူးစေ၏။ သူမသည် အသက်ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော မိန်းမငယ်ဖြစ်၏။
၃ ထိုမိန်းမကို သူ့အား မယားဖြစ်စေခြင်းငှာ အဘနှင့် အစ်ကိုတို့ကို တောင်းပန်လေ၏။ ယာကုပ်နှင့် သားတို့သည် ရှေခင်မြို့သားတို့ကြောင့် အမျက်ထွက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိမိတို့နှမ ဒိနကို ညစ်ညူးစေ၍၊ မကောင်းသော အကြံအစည်နှင့် ပြောဆို၍၊ လှည့်ဖြားကြ၏။
၄ ထိုအခါ ရှိမောင်နှင့် လေဝိတို့သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ရှေခင်မြို့သို့ ရောက်လာ၍၊ ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တရားစီရင်၍၊ မြို့၌တွေ့သမျှသော လူအပေါင်းတို့ကို သတ်ကြ၏။ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေကြ။ မိမိတို့ညီမဒိနကို အသရေဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲလျက် သတ်ကြ၏။
၅ ဣသရေလ သမီး တစ်ဦး ကို ညစ်ညူး စေခြင်း ကို ယခုမှစ၍ နောက်တစ်ဖန် မပြုလုပ် ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ အရှက်ရစေသောကြောင့်၊ ရှေခမိ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ဓားဖြင့် ဖျက်ဆီးရန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ တရားစီရင်ခြင်းကို သူတို့အပေါ်၌ သတ်မှတ်ထား တော်မူ၏။
၆ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ယာကုပ်၏သားတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ထားဖြင့် ဖျက်ဆီး၍ တရားစီရင်ခြင်းငှာရင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဣသရေလအပျိုကညာသည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ နောက်တဖန်မရောက်စေခြင်းငှာရင်း စီရင်တော်မူ၏။
၇ ဣသရေလအမျိုး၌ မည်သူမဆို မိမိသမီး သို့မဟုတ် မိမိနှမကို တစ်ပါးအမျိုးသား အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော မည်သူမဆိုအား ပေးစားလိုလျှင်၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အရှက်ခွဲခြင်းကို ပြုသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမကို မီးရှို့ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမသည် မိမိအဘ၏အိမ်၏ နာမကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမသည် ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၈ မြေကြီးသားအစဉ်အဆက် အဆက်ဆက် ဣသရေလအမျိုး၌ မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ မစင်ကြယ်သောအမှုကို မတွေ့ရပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း၏။ ထိုအမျိုးကို ညစ်ညူးစေသောသူတိုင်း အသေခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူ့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်။
၉ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားတို့၌ ဤသို့ စီရင်၍ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ထိုကျောက်ပြားတို့ကို ညစ်ညူးစေသောသူသည် အမှန်သေရမည်။ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်။
၁၀ ဤပြဋ္ဌတ်တရား၌ ရက်အကန့်အသတ်မရှိ၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်းမရှိ၊ အပြစ်ဖြေခြင်းမရှိ။ မိမိသမီးကို ညစ်ညူးစေသောသူကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အလယ်၌ ပယ်ရှင်းရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိအမျိုးအနွယ်ကို မောလုပ်ဘုရားအား ပေးလှူ၍၊ သမီးကို ညစ်ညူးစေသောအားဖြင့် မတရားသဖြင့် ပြုသောကြောင့်၊
၁၁ မောရှေ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မိမိတို့သမီးများကို တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ထံ မပေးစားရန်၊ မိမိတို့သားများအတွက် တစ်ပါးအ

မျိုးသားသမီးများကို မသိမ်းမယူရန် မှာကြားလော့။ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်း၏။

၁၂ ထို့ကြောင့် ရှေခင်မြို့သားတို့သည် ဒိနကိုပြုသောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုငင်း၊ ယာကုပ်၏သားတို့က၊ ငါတို့သမီးကို အရေဖျားမလှီးသောသူအား မပေးစားလိုဟု ပြောဆိုသောစကားကိုငင်း၊ ပညတ်တရားစကား၌ ရေးထားပါ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၃ ဣသရေလအမျိုး၌ငင်း၊ အသက်ရှင်သောသူတို့နှင့် တစ်ပါးအမျိုးသားသမီးတို့နှင့် စုံဘက်သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤအမှုသည် ညစ်ညူး၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။

၁၄ ဣသရေလအမျိုးသည် တစ်ပါးအမျိုးသားသမီးတို့၏ မယားကိုယူလျှင်၊ သို့မဟုတ် တစ်ပါးအမျိုးသားယောကျ်ားအား မိမိသမီးတစ်စုံတစ်ယောက်ကို ပေးစားလျှင်၊ ဤညစ်ညူးခြင်းမှ လွတ်မြောက်မည်မဟုတ်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ကပ်ဘေးတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ ကျိန်ခြင်းတစ်ခုအပေါ်တစ်ခု၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ကပ်ဘေးနှင့် ကျိန်ခြင်းအမျိုးမျိုးသည် သူ့အပေါ်သို့ ကျရောက်လိမ့်မည်။ သူသည် ဤအရာကိုပြုလျှင်၊ မစင်ကြယ်သောအမှုကိုပြုသောသူ၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ရှုတ်ချသောသူမှ မျက်စိလွှဲလျှင်၊ (ထိုအခါ) ဤသူ၏ မစင်ကြယ်သောအမှု၊ ညစ်ညူးသောအမှုအပေါင်းတို့အတွက် လူမျိုးတစ်မျိုးလုံးသည် အတူတကွ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၆ လူမျက်နှာကိုမျှ မထောက်ထား၊ သစ်သီး၊ ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဆီဥတို့ကို လက်ခံခြင်းငှာ မခံမယူ၊ မွှေးကြိုင်သောရနံ့ကိုလည်း မခံမယူရ။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသော ဣသရေလအမျိုး၊ ယောကျ်ားမိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ထိုနည်းတူ ခံရကြမည်။

၁၇ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင့်အား "ဤသက်သေခံချက်ကို ဣသရေလအား သက်သေခံလော့။ ရှေခမိလူတို့နှင့် သူတို့၏သားများ မည်သို့နေထိုင်ကြသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ယာကုပ်၏သားနှစ်ယောက်လက်သို့ အပ်နှံခံရ၍ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုအရာကို သူတို့အတွက် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရ၏။ ထိုအရာကို သူတို့အတွက် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအဖြစ် ရေးမှတ်ထားသည်ဟု ငါမှာထား၏။"

၁၈ လေဝိအမျိုးအနွယ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာအတွက် ရွေးချယ်ခံရပြီး လေဝိလူမျိုးများဖြစ်ရန်၊ ငါတို့ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အဆက်မပြတ် အမှုတော်ဆောင်နိုင်ရန်နှင့် လေဝိနှင့် သူ၏သားများသည် ထာဝရကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရနိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ဣသရေလကို ဆန့်ကျင်၍ ထကြွသောသူအပေါင်းတို့အပေါ် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် လက်စားချေခြင်းကို စီရင်ရန် စိတ်အားထက်သန်ခဲ့သည်။

၁၉ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးတော်ကို သက်သေခံချက်အဖြစ်၊ လူအပေါင်းတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို ရေးထိုးထားကြ၏။

၂၀ ထိုသူသည် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၊ တစ်နှစ်တာကာလအားလုံးတွင် ပြည့်စုံခဲ့သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ငါတို့သည် အောက်မေ့ကြ၏။ မျိုးဆက်တစ်ထောင်အထိ၊ သူတို့သည် ၎င်းကို မှတ်တမ်းတင်ကြလိမ့်မည်။ သူ့ထံသို့၎င်း၊ သူ့နောက်တွင် သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်များထံသို့၎င်း ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။ သူ့ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ဖြောင့်မတ်သူတစ်ဦးအဖြစ် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။

၂၁ ဤမှတ်တမ်းအားလုံးကို သင့်အတွက် ငါရေးထား၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အပြစ်မကျူးလွန်ကြ၊ ပညတ်တရားများကို မချိုးဖောက်ကြ၊ သူတို့အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ပဋိညာဉ်ကို မချိုးဖောက်ကြ (သို့သော်) ၎င်းတို့သည် ၎င်းကို ပြည့်စုံစေပြီး မိတ်ဆွေအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ကြလိမ့်မည်ဟု သင့်အား မှာကြားခဲ့သည်။

၂၂ သို့သော် သူတို့သည် ပြစ်မှားပြီး မသန့်ရှင်းသောအမှုကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုကျင့်ပါက၊ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများတွင် ရန်သူများအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခံရမည်ဖြစ်ပြီး၊ အသက်စာစောင်မှ ဖျက်ဆီးခံရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဖျက်ဆီးခံရမည့်သူများနှင့် မြေကြီးမှ အမြစ်ပြတ်ဖယ်ရှားခံရမည့်သူများ၏ စာစောင်တွင် မှတ်တမ်းတင်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

၂၃ ယာကုပ်၏သားတို့သည် ရှေခင်ကိုသတ်သောနေ့၌ သူတို့သည် အပြစ်သားတို့အပေါ်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် လက်စားချေခြင်းတို့ကို ပြုခဲ့ကြောင်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ သူတို့အတွက် မှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ကောင်းချီးမင်္ဂလာအတွက် ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၄ သူတို့သည် မိမိတို့နှမ ဒိနကို ရှေခင်အိမ်မှ ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင်၊ ရှေခင်မြို့၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာ၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သိုးစုအပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူ၍ မိမိတို့အဘ ယာကုပ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၅ ထိုပြည်၌နေထိုင်သော ခါနာန်လူနှင့် ဖေရဇိလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် မြို့ကို ဓားနှင့်လုပ်ကြံသောကြောင့် သူတို့ကို အပြစ်တင်လေ၏။

၂၆ ရှေခင်မြို့ပတ်လည်ရှိ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ၍၊ ယာကုပ်၏သားတို့ကို လိုက်ရှာခြင်းငှါ မထကြ။

အခန်း ၃၁

၁ ထိုလဆန်းနေ့၌ ယာကုပ်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အား ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေ၍ အဝတ်များကို လဲကြလော့။ ငါ့အစ်ကိုဧသောထံမှ ထွက်ပြေးသောနေ့၌ ငါသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါနှင့်အတူရှိ၍ ဤပြည်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်တို့တွင်ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားများကို ပယ်ရှားသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထ၍ ဗေသလမြို့သို့ သွားကြစို့ဟု ပြောဆို၏။

၂ သူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားများ၊ နား၌တပ်သော၊ လည်ပင်း၌တပ်သော အရာတို့ကို၎င်း၊ ရာခေလသည် လာဗန်၏အဘထံမှ ခိုးယူသော ရုပ်တုတို့ကို၎င်း၊ ယာကုပ်အား အကုန်အစင် ပေးလေ၏။ ထိုအခါ ရာခေလသည် မီးရှို့၍ အပိုင်းပိုင်းခွဲဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ရှေခင်ပြည်၌ရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ ဝှက်ထားလေ၏။

၃ သတ္တမလ၊ လဆန်းနေ့၌ ဗေသလမြို့သို့ ထွက်သွား၍ အိပ်ရာအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးမှ၊ ကျောက်တိုင်ကို စိုက်ထူပြီးမှ၊ မိမိအဘ ဣဇာက်နှင့် အမိ ရေဗက္ကာထံသို့ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသို့ လာစေခြင်းငှာ မှာလိုက်လေ၏။

၄ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါမသေမီ ငါ့သားယာကုပ်ကို လာပါစေ။ သူ့ကို ငါမြင်ပါစေဟု ဆိုလေ၏။

၅ ယာကုပ်သည် မိမိအဘဣဇာက်နှင့် အမိရေဗက္ကာထံသို့ မိမိအဘ အာဗြဟံ၏အိမ်သို့ သွား၍၊ သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော လေဝိနှင့် ယုဒ ကိုခေါ်၍ မိမိအဘဣဇာက်နှင့် အမိရေဗက္ကာထံသို့ ရောက်လေ၏။

၆ ရေဗက္ကာသည် ယာကုပ်ကိုနမ်း၍ ပွေ့ဖက်ခြင်းငှာ၊ မျှော်စင်မှ ထွက်လာ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သားယာကုပ် ရောက်လာပြီဟု ရေဗက္ကာသည် ကြားသောအခါ ဝိညာဉ်ပြန်ရှင်လာ၏။ ယာကုပ်ကလ ည်း၊ သူ့ကိုနမ်းလေ၏။

၇ ထိုမိန်းမသည် သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်၍ သူတို့ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ငါ့ သား၊ ဤသူတို့သည် သင်၏သားမှန်လောဟု မေးလျှင်၊ သူတို့ကိုဖ က်၍ နမ်းလျက်၊ ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ သင်တို့အားဖြင့် အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း၊

၈ ယာကုပ်သည် မိမိအဘဣဇာက်ထံသို့ ဝင်၍၊ မိမိသားနှစ်ယောက် နှင့်အတူ အိပ်ရာအခန်းသို့ ဝင်လေ၏။ အဘသည် မိမိလက်ကိုကိုင် ၍ ငုံ့လျက်နမ်းလေ၏။ ဣဇာက်သည် သားယာကုပ်၏လည်ပင်းကို ဖက်၍ ငိုလေ၏။

၉ ဣဇာက်၏မျက်စိမှ မှောင်မိုက်ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ယာကုပ်၏ သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော လေဝိနှင့် ယုဒကိုမြင်လျှင် "ငါ့သား၊ ဤသူ တို့သည် သင်၏သားများလော။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သင် နှင့်တူကြ၏" ဟုမေး၏။

၁၀ သူသည်လည်း သူတို့သည် အစစ်အမှန် သူ၏သားများဖြစ်ကြော င်းကို "သင်သည် အစစ်အမှန် ငါ၏သားများဖြစ်ကြောင်းကို မြင်လေ ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ သူတို့သည် ယေရမိထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြသောအခါ၊ ယေရမိသည် လှည့်၍ သူတို့ကို နမ်းလျက် နှစ်ယောက်လုံးကို ပွေ့ဖက်လေ၏။

၁၂ ပရောဖက်ပြုသောဝိညာဉ်သည် သူ၏နှုတ်ထဲသို့ သက်ဝင်၍၊ သူ သည် လေဝိကို သူ၏လက်ယာလက်နှင့် ယုဒကို သူ၏လက်ဝဲလက်ဖြ င့် ဆွဲယူ၏။

၁၃ ထို့နောက် လေဝိထံသို့ ဦးစွာလှည့်၍ သူ့ကို ကောင်းချီးပေးတော် မူလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကာလအစဉ်အဆက် တို့၏ အရှင်သည် သင့်အားငင်း၊ သင်၏သားသမီးတို့ကိုငင်း ကာလ အစဉ်အဆက် ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်ခြင်းနှင့် ကြီးကျယ်သောဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူပါ စေသော။ လူအမျိုးမျိုးထဲက သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ရှေ့ တော်၌ရှိသော ကောင်းကင်တမန်များကဲ့သို့ငင်း၊ သန့်ရှင်းသူများကဲ့ သို့ငင်း သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ဆောင်စေခြင်းငှာ ကိုယ်တော်ထံ သို့ ချဉ်းကပ်စေတော်မူပါစေ။ (ထိုသူတို့ကဲ့သို့ပင်) သင်၏သားများ ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဘုန်းအသရေ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ခြင်းနှင့် သန့်ရှ င်းခြင်းအတွက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ကို ကာလအစဉ်အဆက် ကြီးကျ ယ်မြင့်မြတ်စေတော်မူပါစေ။

၁၅ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၏ တရားသူကြီး များ၊ မင်းသားများ၊ အကြီးအကဲများ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို တရားသဖြင့် ဟောပြောကြလိ မ့်မည်။ တရားစီရင်တော်မူချက်အလုံးစုံတို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်ကြ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ယာကုပ်အား ငါ၏လမ်းခရီးတို့ကိုငင်း၊ ဣသ ရေလအား ငါ၏လမ်းခရီးတို့ကိုငင်း ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။ ချစ်တော်မူ သောသူ၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ကောင်းချီးပေးစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို သူတို့၏နှုတ်၌ ပေးကြလိမ့်မ ည်။

၁၆ သင်၏အမိသည် သင်၏အမည်ကို လေဝိဟု မှည့်စေ၍၊ တရား သဖြင့် မှည့်စေ၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ပေါင်းဘော်၍ ယာ ကုပ်၏သားအပေါင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏စား ပွဲသည် သင်၏အဖို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ထို စားပွဲကို စားရလိမ့်မည်။ သင်၏စားပွဲသည် မျိုးဆက်အဆက်ဆက် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်၏အစားအစာသည် ကာလအစဉ်အဆက် မ လျော့ရ။

၁၇ သင့်ကို မုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ပျပ်ဝပ်ကြပါ စေသော။ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် အမြစ်ပြတ်၍ ပျက်စီးကြပါ စေသော။ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေ သော။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။

၁၈ ယုဒပြည်ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုမုန်းသောသူအ ပေါင်းတို့ကို နင်းခြေနိုင်သော တန်ခိုးနှင့် တန်ခိုးတော်ကို ပေးသနား တော်မူပါစေသော။ သင်သည် ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်တို့အပေါ်မှာ မ င်းသားတစ်ပါးဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏အမည်နှင့် သင်၏သားတို့၏အမ ည်သည် အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့သွားလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည် သ င်၏ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် တုန် လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၉ ကိုယ်တော်၌ ယာကုပ်၏ အကူအမ ရှိလိမ့်မည်။ ဣသရေလ၏ ကယ်တင်ခြင်းကိုလည်း ကိုယ်တော်၌ ရှာတွေ့လိမ့်မည်။

၂၀ ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ ဘုန်းအသရေတော်ပလ္လင်တော် ပေါ်တွင် ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ချစ်တော်မူသောသူ၏ သားသမီး များ၏ အမျိုးအနွယ်အားလုံးအတွက် ကြီးစွာသော ငြိမ်းချမ်းခြင်း ရှိလိ မ့်မည်။ သင့်ကို ကောင်းချီးပေးသောသူသည် ကောင်းချီးခံစားရပါ စေ။ သင့်ကို မုန်းတီး၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၍ ကျိန်ဆဲသောသူအပေါင်း တို့သည် မြေကြီးမှ အမြစ်ပြတ်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် လှည့်၍ ယာကုပ်ကို နမ်း၍ ပွေ့ဖက်လျ က်၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိသား ယာကုပ် ၏သားတို့ကို အမှန်အတိုင်း မြင်လေ၏။

၂၂ မိမိခြေရင်းမှ ထွက်လာ၍ ဦးညွှတ်လျက် အဘဣဇာက်ရှေ့မှာ ဦး ညွှတ်၏။ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေး၍ ထိုည၌တွင် အဘဣဇာက်နှင့် အတူ အိပ်လေ၏။ သူတို့သည် ပျော်မွေ့စွာ စားသောက်ကြ၏။

၂၃ ယာကုပ်၏သားနှစ်ယောက်တို့ကို လက်ျာဘက်၌တယောက်၊ လ က်ဝဲဘက်၌တယောက် အိပ်ပျော်စေတော်မူ၏။ ထိုအမှုကို သူ၏ဖြော င့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၂၄ ယာကုပ်သည် ညဥ့်အခါ အဘအား ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာ သောကရုဏာတော်ကို ပြတော်မူကြောင်း၊ မိမိအကျင့်တို့၌ ကြီးပွား တိုးတက်စေတော်မူကြောင်း၊ မကောင်းမှုအပေါင်းတို့မှ ကွယ်ကာ တော်မူကြောင်းတို့ကို အရာခပ်သိမ်းကို ပြောပြလေ၏။

၂၅ ဣဇာက်သည်လည်း မိမိအဘအာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။ ကိုယ်တော်သည် မိမိကျွန်ဣဇာက်၏သားတို့ထံမှ ကရုဏာတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မရုပ်သိမ်းတော်မမူ။
၂၆ နံနက်အချိန်၌ ယာကုပ်သည် အဘဣဇာက်အား ထာဝရဘုရားအား မိမိကျိန်ဆိုထားသော သစ္စာစကားနှင့် မိမိမြင်ခဲ့ရသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုရင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မိမိကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ အရာခပ်သိမ်းသည် အသင့်ဖြစ်ပြီဖြစ်ကြောင်းရင်း၊ မြည်းပေါ်၌ တင်၍ လာကြောင်းကိုရင်း ကြားပြောလေ၏။
၂၇ ဣဇာက်က သားယာကုပ်အား "ငါသည် အသက်ကြီး၍ လမ်းခရီးကို မထမ်းနိုင်သောကြောင့် သင်နှင့်အတူ ငါမလိုက်နိုင်။ ငါ့သား၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ယနေ့ငါအသက်တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပြီ။ ငါခရီးသွား၍မရတော့။ သင်၏အမိကို မြည်းပေါ်တင်၍ သင်နှင့်အတူ သွားစေလော့" ဟု ဆို၏။
၂၈ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့အတွက် လာခဲ့ကြောင်း ငါသိ၏။ ယနေ့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်ပါစေ။ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့ကို အသက်ရှင်လျက် တွေ့မြင်ခဲ့ရသောကြောင့်ရင်း၊ ငါလည်း သင့်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသောကြောင့်ရင်း။
၂၉ သင်သည် သစ္စာဆိုထားသော သစ္စာစကားကို အောင်မြင်၍ ပြည့်စေလိမ့်မည်။ သင်၏ သစ္စာစကားကို မဖျက်ပါနှင့်။ သစ္စာဆိုခြင်းအတွက် သင်သည် အစစ်ဆေးခံရလိမ့်မည်။ ယခုပင် အလျင်အမြန်ပြုလော့။ အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ၊ သင်သစ္စာဆိုသော သူအား နှစ်သက်တော်မူပါစေသော။
၃၀ ရေဗက္ကာအား သင်၏သားယာကုပ်နှင့်အတူ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ရေဗက္ကာသည် သားယာကုပ်နှင့်အတူ ဒေဗောရနှင့်အတူ လိုက်သွား၍ သူတို့သည် ဗေသလမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။
၃၁ ယာကုပ်သည် မိမိနှင့် သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော လေဝိနှင့် ယုဒတို့ကို ကောင်းချီးပေးခဲ့သော အဘ၏ဆုတောင်းချက်ကို အောက်မေ့သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၍ မိမိဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်ကို ကောင်းချီးပေးလေ၏။
၃၂ သူကလည်း၊ ယခု ငါနှင့် ငါ့သားတို့သည် လူအပေါင်းတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထာဝရမျှော်လင့်ချက်ရှိသည်ကို ငါသိ၏ဟု ဆို၏။ ထိုနှစ်ယောက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ ပြဋ္ဌာန်းထား၏။ ဣဇာက်သည် သူတို့အား မည်ကဲ့သို့ ကောင်းချီးပေးခဲ့သည်ကို ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် သူတို့အတွက် ထာဝရသက်သေခံချက်အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ကြ၏။

အခန်း ၃၂

၁ ထိုညဥ့်တွင် ဗေသလမြို့၌ နေလေ၏။ လေဝိသည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်လျှင်၊ သူတို့သည် သူ့ကို အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား၍ သူနှင့် သူ၏သားတို့သည် အစဉ်အမြဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားကြသည်ဟု မြင်လေ၏။ ထိုအခါ သူသည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုး၍ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၏။
၂ ယာကုပ်သည် ထိုလဆယ်လေးရက်နေ့၊ နံနက်စောစောထ၍၊ မိမိနှင့်အတူပါသောသူအပေါင်းတို့၏ လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ရွှေ၊ တန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ပေးလှူလေ၏။
၃ ထိုကာလ၌ ရာခေလသည် သားဗင်္ယာမိန်ကို ပဋိသန္ဓေယူလေ၏။ ယာကုပ်သည် မိမိမှစ၍ သားများကို ရေတွက်၍ လေဝိသည် ထာဝရဘုရား၏ အမွေကို ခံရ၏။ သူ့အဘသည် သူ့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်ကို ဝတ်စေ၍ လက်တို့ကို ဖြည့်လေ၏။
၄ ထိုလ ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ နွားထီးဆယ်လေးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်ရှစ်ကောင်၊ သိုးသငယ်လေးဆယ်ကိုးကောင်၊ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်သငယ်နှစ်ဆယ်တစ်ကောင်တို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ် ယူဆောင်လာခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မွှေးကြိုင်သောရနံ့ရှိစေသတည်း။
၅ ဤပူဇော်သက္ကာသည် အသီးအနှံပူဇော်သက္ကာများနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာများနှင့်အတူ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ပေးမည်ဟု သူကတိပြုခဲ့သော သစ္စာစောင့်သိမှုကြောင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သည်။
၆ မီးလောင်သောအခါ၊ မီးပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း ယဇ်အဖြစ်၊ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးလေးကောင်၊ သိုးလေးကောင်၊ ဆိတ်ထီးလေးကောင်၊ တစ်နှစ်သားသိုးနှစ်ကောင်၊ ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့စဉ်ပြုလေ၏။
၇ သူနှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထိုအိမ်၌ ဝမ်းမြောက်စွာ စားသောက်လျက် သူ့အား ဒုက္ခခပ်သိမ်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေး၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းကြ၏။
၈ သန့်ရှင်းသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ပေး၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်၏။ မစင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန်များကို သားတော်လေဝိအား မပေးဘဲ၊ လူအပေါင်းတို့၏ ဝိညာဉ်ကို ပေးတော်မူ၏။
၉ လေဝိသည် ယာကုပ်၏ ညီအစ်ကိုဆယ်ယောက်ထက် သာ၍ ဗေသလမြို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို သိမ်းယူလေ၏။ သူသည် ထိုမြို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်သည် သစ္စာဂတိထား၍ ထာဝရဘုရားအား ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖိုပြန်ပေး၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထိုဆယ်ဖို့တစ်ဖို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် သန့်ရှင်းလေ၏။
၁၀ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင်၊ နာမတော်ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်၌၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို စားရန် ပညတ်တရားအဖြစ် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားလျက်ရှိပြီး၊ ဤပညတ်တရား၌ ထာဝရကာလ၏ အကန့်အသတ်မရှိ။
၁၁ ဤပညတ်တရားကို ရွေးချယ်ထားသော နေရာတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုတိယဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် နှစ်စဉ်ပြည့်စုံစေရန်နှင့် ယခုနှစ်မှ နောက်နှစ်အထိ မည်သည့်အရာမျှ မကျန်ရှိစေရန် ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။
၁၂ အကြောင်းမူကား၊ နှစ်စဉ် မျိုးစေ့ကို နှစ်စဉ်
စပျစ်ရည်ကို စပျစ်ရည်ရာသီအထိ၊ ဆီကိုတော့ ရာသီအလိုက်

၁၃ ကျန်ကြွင်းသမျှသည် ဟောင်းနွမ်းသွားလျှင် ညစ်ညူးရာဟု မှတ်ယူပါစေ။ မစင်ကြယ်သောကြောင့် မီးရှို့ပါစေ။
၁၄ ထိုသို့ သူတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အတူတကွ စားသုံးကြပါစေ၊ အိုမင်းသွားခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုကြပါစေနှင့်။
၁၅ နွားနှင့် သိုးတို့၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ရှိသမျှသည် ထာဝရဘုရားအဖို့ သန့်ရှင်းရကြလိမ့်မည်၊ ထိုဆယ်ဖို့တစ်ဖို့သည် ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်၊ သူတို့သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ရှေ့

တော်၌ စားရကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရေးထွင်းထားသတည်း။
၁၆ နောက်တစ်နေ့ည၊ ဤလ၏ နှစ်ဆယ့်နှစ်ရက်နေ့တွင် ယာကုပ်သည် ထိုနေရာကို တည်ဆောက်ရန်၊ ဝင်းကို တံတိုင်းဖြင့် ဝိုင်းရံရန်၊ ၎င်းကို သန့်ရှင်းစေပြီး သူကိုယ်တိုင်နှင့် သူ့နောက်မျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရသန့်ရှင်းစေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ညအချိန်တွင် သူ့အား ထင်ရှား၍ ကောင်းချီးပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍ မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ သင်၏အမည်ကို မှည့်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈ တဖန် ကိုယ်တော်က "ငါသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သင့်ကို များပြားစေ၍ အလွန်များပြားစေမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင့်ထံမှ ပေါ်ထွန်း၍ လူသားတို့ ခြေနင်းခဲ့သော အရပ်ရပ်၌ တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်။" ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ ကောင်းကင်အောက်၌ရှိသော မြေကြီးတပြင်လုံးကို သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။ သူတို့သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို မိမိတို့အလိုအတိုင်း တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အမွေခံ၍ အစဉ်အမြဲ အမွေခံရကြလိမ့်မည်။
၂၀ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည် ယာကုပ်ထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။ ယာကုပ်သည် ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွတော်မူသည်တိုင်အောင် ကြည့်ရှုလေ၏။
၂၁ ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် လက်၌ ကျောက်ပြားခုနစ်ချပ်ကိုင်လျက် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာသည်ကို မြင်လေ၏။ ထိုကျောက်ပြားတို့ကို ယာကုပ်အားပေး၍ ဖတ်လေ၏။ မိမိနှင့် သားမြေးတို့အပေါ်၌ ရေးထားသမျှသော အရာတို့ကိုလည်း သိ၏။
၂၂ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ရေးထားသမျှကို ပြပြီးလျှင်၊ ဤအရပ်ကို မဆောက်နှင့်။ ထာဝရသန့်ရှင်းရာဌာနကို မဆောက်နှင့်။ ဤအရပ်သည် ဤအရပ်မဟုတ်။ သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏အိမ်သို့ သွားလော့။ သင်၏အဘ သေသည်တိုင်အောင် သင်၏အဘ ဣဇာက်နှင့်အတူ နေထိုင်လော့။
၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငြိမ်းချမ်းစွာ သေဆုံးရလိမ့်မည်။ ဤပြည်၌ သင်၏ဘိုးဘေးများ၏ သင်္ချိုင်း၌ အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်တို့နှင့်အတူ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၂၄ မကြောက်နှင့်၊ သင်မြင်၍ဖတ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်မြင်၍ဖတ်သည့်အတိုင်း အရာခပ်သိမ်းကို ရေးမှတ်လော့။
၂၅ ယာကုပ်ကလည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖတ်ရှုမြင်သမျှတို့ကို အဘယ်သို့ မှတ်မိနိုင်ပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်အား အရာခပ်သိမ်းကို အောက်မေ့စေပါမည် ဟု လျှောက်လေ၏။
၂၆ ထိုအခါ သူသည် အိပ်ရာမှထ၍ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးထလေ၏။ မိမိဖတ်ရှုမြင်ခဲ့သမျှတို့ကို အောက်မေ့၏။ မိမိဖတ်ရှုမြင်ခဲ့သမျှသော စကားတို့ကိုလည်း ရေးထားလေ၏။
၂၇ ထိုနေ့၌လည်း အခြားသောနေ့ကို ကျင်းပပြန်၍၊ အရင်နေ့တို့၌ ပူဇော်သမျှအတိုင်း ထိုနေ့၌ ပူဇော်၏။ ထိုနေ့ကို "ထပ်၍" ဟု သမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့ကို ထပ်၍ ပူဇော်သောကြောင့်၊ အရင်နေ့တို့ကို "ပွဲ" ဟု ခေါ်လေ၏။
၂၈ ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ထင်ရှားစေ၍၊ ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ၎င်းကိုကျင်းပပြီး ပွဲတော်ခုနစ်ရက်တွင် ထပ်ထည့်ရန် ထင်ရှား၏။
၂၉ တစ်နှစ်တာ၏ ရက်အရေအတွက်အတိုင်း ပွဲတော်ရက်များကြားတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသောကြောင့် ၎င်း၏အမည်ကို "အပိုဒ" ဟု ခေါ်ဝေါ်၏။
၃၀ ထိုလနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့ ညဉ့်၌ ရေဗက္ကာ၏အထိန်း ဒေဗောရသေ၍ မြို့အောက် မြစ်နားရှိ သပိတ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ထိုအရပ်ကို ဒေဗောရမြစ်ဟု၎င်း၊ သပိတ်ပင်ကို ဒေဗောရအသနားခံရာ သပိတ်ပင်ဟု၎င်း သမုတ်လေ၏။
၃၁ ရေဗက္ကာသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၍ မိမိအဘဣဇာက်ထံသို့ ပြန်လေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိအဘအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အဘအဘို့ စားစရာကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှာ၊ သိုးထီး၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးတို့ကို မိမိလက်၌ ပေးလိုက်လေ၏။
၃၂ သူသည် ကဘရာတန်ပြည်သို့ ရောက်သည်အထိ မိခင်နောက်သို့ လိုက်သွား၍ ထိုနေရာတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၃၃ ရာခေလသည် ညအချိန်၌ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို "ငါ့ဝမ်းကွဲ၏သား" ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားကို ဘွားမြင်၍ ဒုက္ခခံရသောကြောင့် အဘသည် ဤယုဘိလနှစ်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်၊ ပဌမလ၊ ဆယ့်တစ်ရက်နေ့တွင် ဗယာမိန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ [2143 AM]
၃၄ ရာခေလသည် ထိုအရပ်၌ သေ၍ ဗက်လင်မြို့တည်းဟူသော ဧဖရတ်ပြည်၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း ရာခေလ၏သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ၊ သင်္ချိုင်းအပေါ်လမ်း၌ ကျောက်တိုင်ကို စိုက်လေ၏။

အခန်း ၃၃

၁ ယာကုပ်သည် သွား၍ မာဂဒလဒရယ်ပြည်တောင်ဘက်၌ နေလေ၏။ ဒသမလဆန်းနေ့၌ အဘဣဇာက်ထံသို့ မယားလေအာနှင့်အတူ သွားလေ၏။
၂ ရုဗင်သည် ရာခေလ၏ ကျွန်မ၊ မိမိအဘ၏မယားငယ် ဗိလဟာသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ရေ၌ ရေချိုးနေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ချစ်လေ၏။
၃ ညအချိန်၌ ပုန်းအောင်း၍ ဗိလဟာ၏အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ၊ သူမသည် မိမိအိမ်၌ ခုတင်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။
၄ ရုဗင်သည် သူမနှင့်အတူ အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ရုဗင်သည် မိမိစောင်အောက်ပိုင်းကို လှန်၍ သူ့ကို ဆွဲကိုင်ပြီးမှ အော်ဟစ်၍ ရုဗင်ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့လေ၏။ ရုဗင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရုဗင်တွေ့လေ၏။
၅ ထိုမိန်းမသည် သူ့ကြောင့် ရှက်၍ လက်ကို လွှတ်လိုက်သဖြင့် သူသည် ထွက်ပြေးလေ၏။
၆ ဤအရာကြောင့် သူမသည် အလွန်ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြဘဲနေ၏။
၇ ယာကုပ်သည် ထိုမိန်းမကိုရှာသောအခါ၊ ငါသည် သင့်အဘို့ မစင်ကြယ်။ သင်၌ ငါညစ်ညူးပြီ။ ရုဗင်သည် ငါ့ကိုညစ်ညူးစေ၍ ညဉ့်အခါ

ငါနှင့်အတူအိပ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အိပ်ပျော်လျက်နေ၏။ သူသည် ငါ့အဝတ်ကိုချွတ်၍ အိပ်ပြီးမှ ငါမသိဟု ဆို၏။

၈ ယာကုပ်သည် ရုဗင်ကို အလွန်အမျက်ထွက်၏။ ဗိလဟာနှင့် အိပ်မိသောကြောင့်၎င်း၊ မိမိအဘ၏အဝတ်ကို ချွတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊

၉ ရုဗင်သည် သူမကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့် ယာကုပ်သည် နောက်တဖန် သူမထံ မချဉ်းကပ်တော့ပေ။ မိမိအဘ၏အဝတ်ကို ချွတ်သောသူတိုင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် သူ၏အကျင့်သည် အလွန်ဆိုးယုတ်၏။

၁၀ ထို့ကြောင့် ယောက်ျားသည် မိမိအဘ၏မယားနှင့် မအိပ်ရ၊ မိမိအဘ၏အဝတ်ကို မချွတ်ရဟု ကောင်းကင်ကျောက်ပြားတို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် မစင်ကြယ်။ မိမိအဘ၏မယားနှင့် မအိပ်ရ၊ ထိုယောက်ျားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ မစင်ကြယ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမနှင့် အတူသေရမည်။

၁၁ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ပိုင်နက်အဖြစ် ရွေးချယ်တော်မူသော လူမျိုးတွင်၊ ရှေ့တော်၌ မစင်ကြယ်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိရ။

၁၂ တစ်ဖန် ဒုတိယအကြိမ် ရေးထားသည်မှာ၊ ‘မိမိအဘ၏မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံစေသတည်း၊ အကြောင်းမူကား၊ မိမိအဘ၏ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ထင်ရှားစေပြီ’ ဟု ရေးထား၏။ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ‘ထိုသို့ဖြစ်ပါစေ၊ ထိုအတိုင်းဖြစ်ပါစေ’ ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ မောရှေ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤစကားကို လိုက်နာစေခြင်းငှာ မှာထားလော့။ သေဒဏ်ပေးခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်၏။ မစင်ကြယ်။ ထိုသို့ပြုမိသောသူအတွက် အပြစ်ဖြေရန် အစဉ်အမြဲ အပြစ်ဖြေစရာမရှိ။ သို့သော် ထိုသူကို အသေသတ်၍ သတ်ဖြတ်ရမည်။ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်အထဲမှ နှုတ်ပယ်ရမည်။

၁၄ အစ္စရေးပြည်မှာ ဒီလိုလုပ်တဲ့သူဟာ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းပြီး မသန့်ရှင်းတဲ့အတွက် မြေကြီးပေါ်မှာ တစ်ရက်တောင် အသက်ရှင်ခွင့်မရှိဘူး။

၁၅ ရုဗင်သည် မိမိအဘ၏မယားငယ်နှင့် အိပ်ပြီးမှ၊ ထိုမိန်းမ၌လည်း လင်ရှိသော်လည်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းကို ခံရ၏၊ သူ၏အဘ ယာကုပ်သည် အသက်ရှင်သေး၏ဟု မဆိုကြပါစေနှင့်။

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုကာလတိုင်အောင်၊ လူအပေါင်းတို့အတွက် စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ပညတ်တရားတော်ကို ၎င်း၏ပြည့်စုံခြင်း၌ မဖော်ပြခဲ့ဘဲ၊ ကိုယ်တော်၏နေ့ရက်များ၌ (၎င်းကို) ရာသီများနှင့် နေ့ရက်များ၏ ပညတ်တရား၊ ထာဝရမျိုးဆက်များအတွက် ထာဝရပညတ်တရားအဖြစ် ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

၁၇ ဤပညတ်တရားအတွက် နေ့ရက်များ ကုန်ဆုံးခြင်းမရှိ၊ ၎င်းအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းလည်း မရှိပါ။ သို့သော် ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးကို လူမျိုးအလယ်တွင် အမြစ်ပြတ်ဖယ်ရှားရမည်။ ၎င်းတို့ ကျူးလွန်သောနေ့တွင် ၎င်းတို့ကို သတ်ရမည်။

၁၈ မောရှေ၊ ဣသရေလအမျိုးတို့သည် ကျင့်စောင့်၍ ဤစကားများအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှာ၊ သေဒဏ်ပေးသောအပြစ်ကို မပြုစေခြင်းငှာ ရေးမှတ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျက်နှာကို မထောက်၊ လက်ဆောင်ကို လည်း မယူ။

၁၉ သူတို့သည် ကြား၍ လိုက်နာ၍ သတိပြုမည်အကြောင်း၊ ထိုပဋိညာဉ်စကားများကို သူတို့အား ပြောလော့။ ထိုပဋိညာဉ်စကားများကို သူတို့သည် ကြား၍ လိုက်နာမည်အကြောင်း၊ ထိုပဋိညာဉ်စကားများကို သတိပြု၍ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ မရောက်မည်အကြောင်း၊ ထိုပြည်မှ နှုတ်ပယ်ခြင်းသို့ မရောက်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုပဋိညာဉ်ကို ကျူးလွန်သောသူအပေါင်းတို့သည် မစင်ကြယ်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ညစ်ညမ်းခြင်း ဖြစ်၏။

၂၀ မြေကြီးပေါ်မှာ သူတို့ကျူးလွန်တဲ့ မတရားသောမေထုန်ထက်ကြီးမြတ်တဲ့အပြစ် မရှိပါဘူး။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၊ အမွေခံလူမျိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမျိုးနှင့် တော်ဝင်လူမျိုး၊ (ကိုယ်တော်၏) ပိုင်နက်အတွက် လူမျိုးဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးအလယ်၌ ထိုကဲ့သို့သော မစင်ကြယ်မှု ပေါ်လာမည်မဟုတ်။

၂၁ ဤဆဌမအပတ်၏ တတိယနှစ်တွင် [နံနက် ၂၁:၄၅] ယာကုပ်နှင့် သားအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏အိမ်သို့ သွား၍ သူ၏အဘ ဣဇာက်နှင့် သူ၏မိခင် ရေဗက္ကာတို့နှင့်အတူ နေထိုင်ကြ၏။

၂၂ ယာကုပ်၏သားတို့အမည်ကား၊ သားဦးရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ လေအာ၏သားများ၊ ရာခေလ၏သားများ၊ ယောသပ်နှင့် ဗင်္ယာမိန်၊ ဗိလဟာ၏သားများ၊ ဒန်နှင့် နဿလိ၊ ဇိလပ၏သားများ၊ ဂဒ်နှင့် အာရှာ၊ ယာကုပ်၏တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်သော လေအာ၏သမီး ဒိနတည်း။

၂၃ သူတို့သည် လာ၍ ဣဇာက်နှင့် ရေဗက္ကာကို ဦးညွှတ်ကြ၏။ သူတို့ကိုမြင်လျှင် ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းချီးပေးကြ၏။ ဣဇာက်သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သားငယ်ယာကုပ်၏သားတို့ကို မြင်၍ ကောင်းချီးပေးလေ၏။

အခန်း ၃၄

၁ ဤလေးဆယ့်လေးနှစ်မြောက် ယုဘိလ၏ ဤအပတ်၏ ခြောက်နှစ်မြောက်တွင် [2148 AM] ယာကုပ်သည် သူ၏သားများကို သိုးထိန်းရန် စေလွှတ်ပြီး သူ၏ကျွန်များကို ရှေခင်၏ ကျက်စားရာသို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

၂ အာမောရိမင်းကြီးခုနစ်ပါးတို့သည် သူတို့ကိုသတ်အံ့သောငှာ၊ သစ်ပင်အောက်မှာ ပုန်းအောင်းလျက် တိရစ္ဆာန်များကို လုယူအံ့သောငှာ စုဝေးကြ၏။

၃ ယာကုပ်၊ လေဝိ၊ ယုဒနှင့် ယောသပ်တို့သည် အဘဣဇာက်နှင့်အတူ အိမ်မှာရှိကြ၏။ ဣဇာက်သည် ဝမ်းနည်းသောကြောင့် သူတို့သည် အဘထံမှ မခွာနိုင်ကြ၊ ဗင်္ယာမိန်သည် အငယ်ဆုံးသောသားဖြစ်၍ အဘနှင့်အတူ နေလေ၏။

၄ တာဖူးမင်းကြီး၊ အာရေသမင်းကြီး၊ စေရာဂန်မင်းကြီး၊ သေလောမင်းကြီး၊ ဂါရှမင်းကြီး၊ ဗက်သောရုန်မင်းကြီး၊ မာနီဆာကိရမင်းကြီးမှစ၍ ဤတောင်များ၌၎င်း၊ ခါနာန်ပြည်၌၎င်း တော၌၎င်း နေထိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် လာကြ၏။

၅ သူတို့သည် ယာကုပ်အား “အာမောရိရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၏သားများကို ဝိုင်းထား၍ သူတို့၏ သိုးနွားများကို လုယူကြပြီ” ဟု ကြားပြောကြ၏။

၆ ထိုအခါ မိမိအိမ်မှထ၍ သားသုံးယောက်မှစ၍ အဘ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၊ မိမိကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထားကိုင်ဆောင်သော လူချောက်ထောင်နှင့်တကွ သူတို့ကို တိုက်ထုတ်လေ၏။

၇ သူသည် ရှေခင်မြို့၏ ကျက်စားရာအရပ်၌ သူတို့ကို သတ်၍ ပြေးသောသူတို့ကို လိုက်လံသဖြင့်၊ ထားနှင့်သတ်၍ အာရေသ၊ တဖူး၊ ဆာရေဂန်၊ ဆီလော၊ အာမနီဆာကိရ၊ ဂါဂါတို့ကို သတ်၍ သူ၏ နွားများကို ပြန်ရ၏။

၈ သူသည် သူတို့ကို အောင်နိုင်၍၊ သူတို့သည် မြေမှထွက်သော အသီးငါးမျိုးကို သူ့အားပေးရမည်အကြောင်း အခွန်ပေး၍ ရောဗေလမြို့နှင့် တမနတာရမြို့တို့ကို တည်ဆောက်လေ၏။

၉ သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာ၍ သူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူနှင့်သူ၏သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားသောနေ့တိုင်အောင် သူ၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ဤရက်သတ္တပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက် [နံနက် ၂၁၄၉] တွင်၊ သူသည် ယောသပ်အား သူ့အိမ်မှ ရှေခင်ပြည်သို့ သူ့ညီအစ်ကိုများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအကြောင်း လေ့လာရန် စေလွှတ်ခဲ့ပြီး ဒေါသန်ပြည်၌ သူတို့ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။

၁၁ သူတို့သည် သူ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ပြီး သတ်ရန် လျှို့ဝှက်ကြံစည်ကြသော်လည်း စိတ်ပြောင်းလဲကာ ဣရှမေလကုန်သည်များထံ ရောင်းစားပြီး အီဂျစ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဖာရောဘုရင်၏ အမတ်၊ စားဖိုမှူးကြီး၊ လေူးမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖာထံ ရောင်းစားလိုက်ကြ၏။

၁၂ ယာကုပ်၏သားတို့သည် ဆိတ်သငယ်ကိုသတ်၍ ယောသပ်၏ အင်္ကျီကို သွေး၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ သတ္တမလ၊ ဆယ်ရက်နေ့တွင် သူတို့၏ အဘယာကုပ်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၃ ညဦးယံ၌ သူတို့ယူဆောင်လာသောကြောင့် သူသည် ထိုညတစ်ညလုံး ညည်းတွားငိုကြွေးလေ၏။ သူ၏သေဆုံးမှုအတွက် သူသည် ဖျားနာ၍ "ဆိုးသောသားရဲတစ်ကောင်သည် ယောသပ်ကို ကိုက်စားပြီ" ဟု ဆိုလေ၏။ သူ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့၌ သူနှင့်အတူ ညည်းတွားငိုကြွေးကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ထိုနေ့လုံး သူနှင့်အတူ ညည်းတွားငိုကြွေးကြ၏။

၁၄ သားနှင့်သမီးတို့သည် သူ့ကို နှစ်သိမ့်ရန် ထလာကြသော်လည်း သားအတွက် နှစ်သိမ့်မှုကို လက်မခံကြ။

၁၅ ထိုနေ့၌ ဗိလဟာသည် ယောသပ်သေဆုံးကြောင်း ကြားသိရ၍ သူမသည် သူ့အတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးရင်း သေဆုံးသွားပြီး သူမသည် ကာဖရာတက်ဖ်တွင် နေထိုင်ကာ ယောသပ်သေဆုံးပြီးနောက် သူ၏သမီး ဒီနသည်လည်း သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

၁၆ ဣသရေလအမျိုး၌ တစ်လတည်းတွင် ဤငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ကျရောက်လေ၏။ ရာခေလ၏ သင်္ချိုင်းဂူရှေ့တွင် ဗိလဟာကိုင်း၊ သမီးဒိနကိုလည်း ထိုအရပ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၇ ယောသပ်အတွက် တစ်နှစ်လုံး ဝမ်းနည်းပူဆွေးခဲ့ပေမယ့် "ငါ့သားအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးရင်း သင်္ချိုင်းကို ဆင်းပါရစေ" လို့ ပြောတယ်။

၁၈ ထို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သတ္တမလ၊ ဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ ယောသပ်အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းရသော သတင်းသည် ယာကုပ်၏အဘထံသို့ ရောက်လာသောနေ့၌၊ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ သတ္တမလ၊ ဆယ်ရက်နေ့တွင် မိမိတို့အပြစ်များအတွက် ဆိတ်သငယ်တစ်ကောင်ဖြင့် မိမိတို့အပြစ်ကို ဖြေရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သားယောသပ်အပေါ်၌ အဘ၏မေတ္တာကို ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊

၁၉ ဤနေ့ရက်ကို သူတို့၏အပြစ်များ၊ သူတို့၏ လွန်ကျူးမှုများနှင့် သူတို့၏ အမှားအားလုံးအတွက် ထိုနေ့တွင် ဝမ်းနည်းပူဆွေးစေရန်၊ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ် ထိုနေ့တွင် သူတို့ကိုယ်သူတို့ သန့်စင်စေရန် သတ်မှတ်ထားသည်။

၂၀ ယောသပ်သေဆုံးပြီးနောက် ယာကုပ်၏သားများသည် မယားယူကြ၏။ ရုဗင်၏မယားအမည်ကား အာဒ၊ ရှိမောင်၏မယားအမည်မှာ ခါနာန်အမျိုးသမီး အဒုလဗာ၊ လေဝိ၏မယားအမည်မှာ တေရ၏သားမြေး အာရံသမီး မေလကာ၊ ယုဒ၏မယားမှာ ခါနာန်အမျိုးသမီး ဘီတာရှုယ်၊ ဣသခါ၏မယားမှာ ဟေဇကာ၊ ဇာဗုလုန်၏မယားမှာ နိမန်၊ ဒန်၏မယားမှာ ဧကဂလာ၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှ နဿလိ၏မယားမှာ ရာရှူ၊ ဂဒ်၏မယားမှာ မာကာ၊ အာရှာ၏မယားမှာ ဣယောန၊ ယောသပ်၏မယားမှာ အီဂျစ်လူ အာသနတ်၊ ဗယ်ာမိန်၏မယားမှာ ဣဇာကာဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

၂၁ ရှိမောင်သည်လည်း နောင်တရ၍ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှ ဒုတိယဇနီးကို မိမိညီအစ်ကိုများအဖြစ် သိမ်းယူလေ၏။

အခန်း ၃၅

၁ လေးဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလ၏ ပထမအပတ်၏ ပထမနှစ်တွင် [2157 AM] ရေဗက္ကာသည် သူမ၏သား ယာကုပ်ကို ခေါ်၍ သူ့အဖေနှင့် သူ့အစ်ကိုအကြောင်း၊ သူ့တစ်သက်လုံး သူတို့ကို ရိုသေလေးစားရန် မှာကြားခဲ့သည်။

၂ ယာကုပ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤအရာသည် အကျွန်ုပ်အား ဂုဏ်အသရေနှင့် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၃ မိခင်၊ ကျွန်ုပ်မွေးဖွားချိန်မှစ၍ ယနေ့အထိ ကျွန်ုပ်၏လုပ်ရပ်များနှင့် ကျွန်ုပ်၏နှလုံးသားထဲတွင်ရှိသမျှကို ကျွန်ုပ်သည် အရာအားလုံးအပေါ်တွင် အမြဲကောင်းသောအရာကို တွေးတောကြောင်း မိခင်လည်း သိပါသည်။

၄ အကျွန်ုပ်၏ဖခင်နှင့် အကျွန်ုပ်၏အစ်ကိုကို ရိုသေလေးစားရမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်မိန့်မှာတော်မူသော ဤအမှုကို အကျွန်ုပ် အဘယ်သို့ မပြုလုပ်ဘဲနေရပါမည်နည်းဟု လျှောက်၏။

၅ အမေ၊ ကျွန်မမှာ ဘယ်လို ဆိုးညစ်မှုကို မြင်တွေ့ခဲ့ရလဲဆိုတာ ပြောပြပါ။ ကျွန်မ ရှောင်လွှဲပါ့မယ်။ ကျွန်မအပေါ် ကရုဏာတော် သက်ရောက်ပါစေ။

၆ ထိုအခါ မိန်းမက "ငါ့သား၊ ငါ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ မင်းမှာ မတရားတဲ့အကျင့်တွေကို ငါမမြင်ခဲ့ဘူး။ ဖြောင့်မတ်တဲ့အကျင့်တွေပဲ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ့သား၊ အမှန်အတိုင်း ငါပြောမယ်။ ဒီနှစ် ငါသေရတော့မယ်။ ဒီနှစ်တော့ ငါအသက်ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ငါသေဆုံးမယ့်နေ့ကို အိပ်မက်ထဲမှာ မြင်ခဲ့တယ်။ ငါဟာ အသက်တစ်ရာ့ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ထက် မပိုရဘူးလို့ မြင်ခဲ့တယ်။ ငါအသက်ရှင်ရမယ့် နေ့ရက်တွေအားလုံးကို ငါကုန်ဆုံးစေခဲ့ပြီ" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

၇ ယာကုပ်သည် မိမိအမိ၏စကားကို ကြားသောအခါ ရယ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိအမိသည် မိမိအား သေရမည်ဟု ပြောသောကြောင့်၊ ထိုအမိသည် မိမိခွန်အားကို ကိုင်ဆောင်လျက် သူ့ရှေ့မှာ ထိုင်နေ၏။ မိမိခွန်အားလည်း မလျော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိဝင်ထွက်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ မိမိသွားများသည် ခိုင်မာသောကြောင့် တစ်သက်လုံး ရောဂါဝေဒနာ မရှိ။

၈ ယာကုပ်ကလည်း၊ မိခင်၊ ကျွန်မ၏နေ့ရက်များသည် ကိုယ်တော်၏အသက်တာ၏နေ့ရက်များဆီသို့ နီးကပ်လာလျှင်၊ ကျွန်မ၏ခွန်အားသည် ကိုယ်တော်၏ခွန်အားကဲ့သို့ ကျွန်မ၌တည်နေလျှင် ကျွန်မသည် မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် သင်သည် သင်၏သေခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်မအား အချည်းနှီးပြက်ရယ်ပြုသောကြောင့် သင်သည် မသေရဟု ဆိုလေ၏။

၉ သူမသည် ဣဇာက်ထံသို့ ဝင်၍ "တစ်စုံတစ်ခုကို ငါတောင်းလျှောက်၏။ ဧသောသည် ယာကုပ်ကို မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း၊ သူ့ကို ရန်ငြိုးမထားမည်အကြောင်း၊ သူ့ကို မလိုက်မည်အကြောင်း ကျိန်ဆိုစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဧသော၏ အကြံအစည်တို့သည် ငယ်စဉ်ကပင် မှားယွင်းကြောင်းနှင့် သူ၌ ကောင်းသောအရာမရှိကြောင်း သင်သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သေပြီးနောက် သူ့ကို သတ်လိုသောသူ ဖြစ်၏။"

၁၀ သူ့အစ်ကိုယာကုပ် ခါရန်မြို့သို့သွားသောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သူပြုတော်မူသမျှကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့စွန့်ပစ်၍ မကောင်းမှုပြုလေ၏။ သင်၏သိုးစုများကို သူ့ထံသို့ယူ၍ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို သင့်ရှေ့မှ သိမ်းယူလေ၏။

၁၁ ငါတို့သည် သူ့အား တောင်းပန်၍ ငါတို့ဥစ္စာကို တောင်းလျှောက်သောအခါ၊ သူသည် ငါတို့ကို သနားသောသူကဲ့သို့ ပြုတော်မူ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်၏ စုံလင်ဖြောင့်မတ်သောသား ယာကုပ်ကို ကောင်းချီးပေးသောကြောင့် သူသည် ကိုယ်တော်ကို ခါးသီးစွာ ကျိန်ဆဲပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၌ ကောင်းမြတ်ခြင်းသာရှိ၏။ သူသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်လာကတည်းက ယနေ့တိုင်အောင် ငါတို့ထံမှ အဘယ်အရာကိုမျှ မလုယူခဲ့ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အချိန်တန်လျှင် ငါတို့အား အရာခပ်သိမ်းကို ယူဆောင်လာတော်မူ၏။ ငါတို့သည် သူ့လက်၌ ခံယူသောအခါ သူသည် ငါတို့ကို ကောင်းချီးပေးသောအခါ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ သူသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်လာကတည်းက ယနေ့တိုင်အောင် ငါတို့နှင့် မခွဲခွာဘဲ နေ၏။ သူသည် ငါတို့နှင့်အတူ အိမ်၌ အစဉ်နေ၍ ငါတို့ကို ရိုသေလေးစားလျက်နေ၏။

၁၃ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါတို့နှင့်အတူရှိသော ယာကုပ်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သူသည် ငါတို့ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရိုသေလေးစား၏။ ငါသည် ဧသောကို ယာကုပ်ထက် ယခင်က ချစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သားဦးဖြစ်သောကြောင့်၊ ယခုမူကား၊ ဧသောထက် ယာကုပ်ကို ငါပို၍ ချစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မကောင်းမှုများစွာကို ပြုပြီ။ သူ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။ သူ၏အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် မတရားသောအကျင့်နှင့် အကြမ်းဖက်ခြင်းဖြစ်၍၊ သူ့ပတ်လည်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။

၁၄ ယခုမူကား၊ သူ၏အကျင့်အလုံးစုံကြောင့် ငါ၏စိတ်နှလုံးသည် ပူပန်လျက်ရှိ၏။ သူ သို့မဟုတ် သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မြေကြီးမှ ဖျက်ဆီးခံရမည့်သူများနှင့် ကောင်းကင်အောက်မှ နှုတ်ပယ်ခံရမည့်သူများဖြစ်ကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပစ်၍ သူ၏မယားများနှင့် သူတို့၏ မစင်ကြယ်မှုနှင့် သူတို့၏ မှားယွင်းမှုတို့ကို လိုက်လေ၏။

၁၅ သူသည် မိမိညီယာကုပ်ကို မသတ်ဟု ကျိန်ဆိုစေရမည်၊ ကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ကောင်းမှုကို မပြု မကောင်းမှုကိုသာ ပြုမည်ဟု ကျိန်ဆိုစေရမည်။

၁၆ မိမိညီယာကုပ်ကို သတ်လိုလျှင် ယာကုပ်လက်သို့ အပ်လိမ့်မည်။ သူသည် ယာကုပ်လက်မှ မလွတ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ယာကုပ်လက်သို့ ဆင်းသက်လိမ့်မည်။

၁၇ ယာကုပ်အတွက် မကြောက်နှင့်။ ယာကုပ်၏ အုပ်ထိန်းသူသည် ဧသော၏ အုပ်ထိန်းထက် ကြီးမြတ်၍ တန်ခိုးကြီး၍ ဂုဏ်တင်ခံရပြီး ချီးမွမ်းခံရသည်။

၁၈ ရေဗက္ကာသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ဧသောကိုခေါ်လေ၏။ သူသည် ဧသောထံသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ရေဗက္ကာက၊ ငါ့သား၊ ငါတောင်းပန်စရာရှိ၏။ ထိုဆုတောင်းချက်ကို သင်ပြုပါမည်ဟု ကတိပေးလော့ဟု ဆိုလျှင်၊

၁၉ သူကလည်း "မင်းပြောသမျှကို ငါပြုမည်။ မင်းရဲ့ဆုတောင်းချက်ကို ငါမငြင်းဘူး" လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

၂၀ သူမက "ငါသေသောနေ့၌ ငါ့ကိုခေါ်၍ သင်၏အဘ၏အမိ စာရာအနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ပါစေ၊ သင်တို့နှင့် ယာကုပ်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလိမ့်မည်၊ အချင်းချင်းအပေါ် မကောင်းမှုကို မလိုလားကြ၊ အပြန်အလှန်ချစ်ကြလိမ့်မည်၊ သို့ပြုလျှင် ငါ့သားတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းစား၍ မြေကြီးအလယ်၌ ဂုဏ်အသရေရှိကြလိမ့်မည်။ ရန်သူမရှိ၍ သင်တို့အပေါ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိကြ။ သင်တို့သည် သင်တို့ကိုချစ်သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကရုဏာတော်ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၂၁ သူကလည်း၊ သင်ပြောသမျှကို ငါပြုမည်။ သင်သည် ငါ့အဘ၏အရိုးတို့သည် သင်၏အရိုးတို့အနားမှာ ရှိစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ သင်သည် ငါ့အဘ၏အရိုးတို့အနားမှာ သေသောအခါ၊ သူ၏အရိုးတို့အနားမှာ သင့်ကို ငါသင်္ဂြိုဟ်မည်။

၂၂ ငါ့ညီ ယာကုပ်ကိုလည်း ငါသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက် ချစ်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ သူတစ်ယောက်တည်းမှတစ်ပါး ညီအစ်ကိုမရှိ။ သူ့ကို ငါချစ်လျှင် ဤအရာသည် ငါ့အတွက်ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါ့ညီဖြစ်၏။ ငါတို့သည် သင်၏ဝမ်း၌ အတူစိုက်ပျိုးခြင်းခံရကြ၏။ ငါတို့သည် သင်၏ဝမ်းမှ အတူထွက်လာကြ၏။ ငါ့ညီကို ငါမချစ်လျှင်မည်သူ့ကို ငါချစ်ရမည်နည်း။

၂၃ ငါကိုယ်တိုင် ယာကုပ်အား ငါနှင့် ငါ့သားများအတွက် တိုက်တွန်းရန် တောင်းပန်ပါသည်၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါနှင့် ငါ့သားများအပေါ်တွင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါသိ၏။ ငါ့အဘသည် သူ့ကို ကောင်းချီးပေးသောနေ့၌ သူ့ကို မြင့်မြတ်စေ၍ ငါ့ကို နိမ့်စေတော်မူ၏။

၂၄ ငါသည် သူ့ကိုချစ်၍ ကောင်းမှုကိုသာ လိုလားမည်ဟု သင့်အား ကျိန်ဆိုပါ၏။

၂၅ သူသည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျိန်ဆိုလေ၏။ သူမသည် ဧသောရှေ့မှာ ယာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ သူမသည် ဧသောအား ပြောသည်အတိုင်း အမိန့်ပေးလေ၏။
၂၆ သူကလည်း “ငါသည် ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို ပြုပါမည်။ ငါထံမှရှင်၊ ငါ့သားများမှရှင်၊ ဧသောအပေါ်၌ရှင်၊ မကောင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ပွားမည်ကို ယုံကြည်ပါ။ မေတ္တာအားဖြင့်သာ ငါအဘယ်အရာမျှ ဦးစားပေးမည်မဟုတ်ပါ” ဟု ပြောလေ၏။
၂၇ ထိုညတွင် သူမနှင့် သားများသည် စားသောက်ကြပြီး သူမသည် ယုဘိလသုံးနှစ်နှင့် တစ်ပတ်နှင့် တစ်နှစ်အရွယ်တွင် ထိုညတွင် သေဆုံးသွားသည်။ သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဧသောနှင့် ယာကုပ်တို့သည် ဖခင်၏မိခင် စာရာအနီးရှိ နှစ်ထပ်ဂူတွင် သူမကို မြှုပ်နှံထားကြသည်။

အခန်း ၃၆

၁ ဤရက်သတ္တပတ်၏ ခြောက်နှစ်မြောက်တွင် [၂၁၆၂ AM] ဣဇာက်သည် သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဧသောနှင့် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊ သူတို့သည် လာကြ၏။ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါ့သားတို့၊ ငါသွားတော့မည်။ ငါ့ဘိုးဘေးတို့ရှိရာ ထာဝရအိမ်သို့ ငါသွားတော့မည်။
၂ အာဗြဟံသည် သင်္ဂြိုဟ်ရန် သင်္ချိုင်းတွင်းကို ဝယ်ယူခဲ့သော ဟိတ္တိအမျိုးသား ဇေရန်၏ လယ်ကွင်းရှိ နှစ်ထပ်ဂူ၌၊ အကျွန်ုပ်အဘ အာဗြဟံအနီးမှာ အကျွန်ုပ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အဘို့ တူးထားသော သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အကျွန်ုပ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
၃ ငါ့သားတို့၊ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကျင့်ကြံကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အား ပြုတော်မူမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူမည်။
၄ ငါ့သားတို့၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် မိမိကိုယ်ကိုချစ်သောသူကဲ့သို့ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ မိမိတို့ညီအစ်ကိုအတွက် အကျိုးရှိမည့်အရာကို ရှာဖွေကြလော့။ မြေကြီးပေါ်တွင် အတူတကွ လုပ်ဆောင်ကြလော့။ မိမိတို့၏ဝိညာဉ်ကဲ့သို့ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။
၅ ရုပ်တုဆင်းတုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သင်တို့ကို ငါမှာကြားပြီး သတိပေး၏၊ မုန်းတီးရန်နှင့် မချစ်ရန်၊ သူတို့အား ကိုးကွယ်သူတို့နှင့် သူတို့အား ဦးချသူတို့အတွက် လှည့်ဖြားမှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေသောကြောင့် ၎င်းတို့ကို ငြင်းပယ်ရန်၊ မချစ်ရန် ငါမှာကြားပြီး သတိပေး၏။
၆ ငါ့သားတို့၊ သင်တို့၏အဘ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုရှင်၊ ငါသည်လည်း ကိုယ်တော်အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ ကိုးကွယ်၍ အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်ကိုရှင်း အောက်မေ့ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် သင်တို့ကို များပြားစေ၍၊ သင်တို့၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်များကဲ့သို့ များပြားစေတော်မူမည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း သင်တို့ကို မျိုးဆက်အားလုံးအတွက် ထာဝရအမြစ်မတွယ်ဘဲ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအပင်အဖြစ် တည်ထောင်တော်မူမည်။
၇ ယခုမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို ကြီးစွာသော ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုစေမည် — အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးနှင့် အရာခပ်သိမ်းကို အတူတကွ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုန်းကြီး၍၊ ဂုဏ်အသရေရှိသော၊ ကြီးမြတ်၍၊ ခမ်းနားထည်ဝါသော၊ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော၊ တန်ခိုးကြီးသော နာမတော်အားဖြင့် ထိုကျိန်ဆိုခြင်းထက် ကြီးမြတ်သော ကျိန်ဆိုခြင်း မရှိ။ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။
၈ လူတိုင်းသည် မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ်ခင်ကြင်နာမှုနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြင့် ချစ်ကြလိမ့်မည်၊ သင်တို့၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မည်သူမျှ မိမိတို့ညီအစ်ကိုအပေါ် မကောင်းမှုကို မလိုလားကြလိမ့်မည်၊ သို့မှသာ သင်တို့သည် သင်တို့၏လုပ်ရပ်အားလုံးတွင် အောင်မြင်ပြီး ပျက်စီးခြင်းမခံရကြမည်။
၉ သင်တို့တွင် မည်သူမဆို မိမိညီအစ်ကိုကို မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်လျှင်၊ ယခုမှစ၍ မိမိညီအစ်ကိုကို မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သူတိုင်းသည် သူ့လက်သို့ ကျရောက်လိမ့်မည်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ပြည်မှ အမြစ်ပြတ်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ကောင်းကင်အောက်မှ ဖျက်ဆီးခံရလိမ့်မည်ကို သိမှတ်ကြလော့။
၁၀ သို့ရာတွင် ဆူပူအုံကြွမှု၊ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ဒေါသကြီးခြင်း၊ သောဒုံမြို့ကို မီးရှို့သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူစွာ သူ၏မြေ၊ သူ၏မြို့နှင့် သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို မီးရှို့လိမ့်မည်။ သူသည် လူသားတို့၏ ဆုံးမခြင်းစာစောင်မှ ပယ်ဖျက်ခံရလိမ့်မည်။ အသက်စာစောင်၌ မရေးမှတ်ဘဲ ဖျက်ဆီးခြင်းအတွက် ရေးမှတ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သူသည် ထာဝရကျိန်ဆဲခြင်းသို့ သွားရလိမ့်မည်။ သို့မှသာ သူတို့၏ ပြစ်ဒဏ်သည် မုန်းတီးခြင်း၊ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ကပ်ရောဂါနှင့် ရောဂါဝေဒနာတို့ဖြင့် ထာဝရ အသစ်တဖန် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။
၁၁ ငါ့သားတို့၊ မိမိညီအစ်ကိုကို ထိခိုက်စေလိုသောသူအပေါ်၌ ကျရောက်မည့် တရားစီရင်ခြင်းအတိုင်း ငါဆို၍ သက်သေခံ၏။
၁၂ ထိုနေ့၌ သူသည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို နှစ်ယောက်အား ခွဲဝေပေး၍၊ အများစုကို သားဦးဖြစ်သောသူအား၊ ရဲတိုက်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသမျှ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းရေတွင်း၌ အာဗြဟံပိုင်ဆိုင်သမျှကို ပေးလေ၏။
၁၃ ထိုနောက် သူက ‘ဤဝေစုကို သားဦးအား ငါပေးမည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ ဧသောကလည်း၊ ငါသည် ယာကုပ်အား ရောင်းပြီ၊ ငါ့သားဦးအရာကို ယာကုပ်အား ပေးပြီ၊ သူ့ကို ပေးပါစေ၊ ငါပြောစရာ စကားတစ်ခွန်းမျှ မရှိ၊ ထိုအရာသည် သူ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။
၁၅ ဣဇာက်ကလည်း၊ ယနေ့တွင် ငါ့သားတို့၊ သင်တို့အပေါ်၌ရှင်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အပေါ်၌ရှင်း ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသက်ရောက်ပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချမ်းသာပေးပြီ၊ သားဦးအရာ၌ရှင်၊ ထိုအရာကြောင့် မကောင်းမှုကို ပြုမည်ကို စိုးရိမ်၍ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် မပူပန်။
၁၆ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုကျင့်သောသူနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။
၁၇ သူသည် သူတို့ကို မှာကြားပြီး ကောင်းချီးပေးပြီးနောက် သူ့ရှေ့တွင် သူတို့သည် စားသောက်ကြသည်၊ အကြောင်းမှာ သူသည် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ အကြောင်းမှာ သူတို့အကြားတွင် စိတ်နှလုံးတစ်ခုတည်းရှိသောကြောင့် သူတို့သည် သူ့ထံမှ ထွက်သွား၍ ထိုနေ့တွင် အနားယူကာ အိပ်ပျော်ကြ၏။
၁၈ ဣဇာက်သည် ထိုနေ့၌ မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်စွာ အိပ်ပျော်လေ၏။ ထာဝရအိပ်ပျော်၍ အသက်တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ်နှစ်တွင်

အနိစ္စရောက်လေ၏။ သူသည် နှစ်ဆယ့်ငါးပတ်နှင့် ငါးနှစ်ပြည့်၍ သားဧသောနှင့် ယာကုပ်နှစ်ယောက်တို့သည် သူ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
၁၉ ဧသောသည် ဧဒုံပြည်၊ စိရတောင်သို့ သွား၍ ထိုအရပ်၌ နေလေ၏။
၂၀ ယာကုပ်သည် ဟေဗြုန်တောင်ပေါ်မှာ၊ မိမိအဘ အာဗြဟံ၏ ဧည့်သည်နေရာပြည်၏ ရဲတိုက်၌နေ၍၊ မိမိအမျိုးအနွယ်တို့၏ နေ့ရက်များကို ပိုင်းခြားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုးကွယ်၏။
၂၁ သူ၏ဇနီး လေအာသည် လေးဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလနှစ် ဒုတိယအပတ် စတုတ္ထနှစ် [နံနက် ၂၁၆၇] တွင် ကွယ်လွန်သွား၍ သူ့အဘ၏မိခင် စာရာ၏သင်္ချိုင်း၏ ဘယ်ဘက်ရှိ ရေဗက္ကာအနီးရှိ နှစ်ထပ်ဂူတွင် သူမကို မြှုပ်နှံလေ၏။
၂၂ သူမ၏သားများနှင့် သားအပေါင်းတို့သည် လာ၍ မယားလေအာအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက် နှစ်သိမ့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူမ၏ညီမရာခေလသေဆုံးပြီးနောက်၊ ရာခေလသည် သူမကို အလွန်ချစ်သောကြောင့်၊ လေအာသည် သူမအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက်နေ၏။
၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမသည် မိမိအကျင့်တို့၌ စုံလင်ဖြောင့်မတ်၍၊ ယာကုပ်ကို ရိုသေလေးစား၏။ ယာကုပ်နှင့်အတူ နေထိုင်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ယာကုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောစကားကို မကြားရ၊ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ နေတတ်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ်၍ ဂုဏ်သရေရှိသောသူဖြစ်၏။
၂၄ သူမဘဝတစ်လျှောက်လုံး လုပ်ခဲ့တဲ့အရာအားလုံးကို သူမ သတိရပြီး သူမကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့နဲ့ ချစ်တဲ့အတွက် သူမ အရမ်းဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရတယ်။

အခန်း ၃၇

၁ ယာကုပ်နှင့် ဧသောတို့၏အဘ ဣဇာက် သေသောနေ့၌၊ [၂၁၆၂ AM] ဧသော၏သားတို့သည် ဣဇာက်သည် သားအကြီး၏ဝေစုကို သားငယ်ယာကုပ်အား ပေးကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ အလွန်အမျက်ထွက်ကြ၏။
၂ သူတို့သည် မိမိတို့အဘနှင့် ရန်တွေ့ကြ၏။ သင်သည် အကြီးဖြစ်၍ ယာကုပ်သည် အငယ်ဖြစ်လျက်ပင် သင်၏အဘသည် ယာကုပ်အား အသက်ကြီးသူ၏ဝေစုကို အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း။
၃ သူက "ငါသည် ပဲစေ့အနည်းငယ်ဖြင့် ယာကုပ်အား ငါ့သားဦးအရာကို ရောင်းစားခဲ့သောကြောင့်၊ ငါ့အဘသည် ငါ့ကို အမဲလိုက်ရန်၊ ငါးဖမ်းရန်၊ စားစရာတစ်ခုခု ယူလာရန် စေလွှတ်သောအခါ၊ သူသည် ပရိယာယ်ဖြင့် လာ၍ ငါ့အဘအား စားစရာနှင့် သောက်စရာကို ယူလာပေးသဖြင့်၊ ငါ့အဘသည် သူ့ကို ကောင်းချီးပေး၍ ငါ့ကို လက်အောက်တွင် ထားတော်မူ၏။" ဟု ပြန်ပြော၏။
၄ ယခုမှာ ငါတို့အဘသည် ငါတို့အား ငါတို့သည် သူ့ညီအစ်ကိုကို မကောင်းသောအကြံကို အချင်းချင်းမကြံစည်၊ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုနှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ ချစ်ခင်စွာ ဆက်လက်နေထိုင်ပြီး ငါတို့၏အကျင့်များကို မပျက်စီးစေမည်အကြောင်း ငါနှင့်သူ့အား ကျိန်ဆိုစေပြီ။
၅ သူတို့က "ငါတို့၏ ခွန်အားသည် သူ့ခွန်အားထက် သာလွန်၍ ငါတို့သည် သူ့ထက် သာလွန်၍ တန်ခိုးကြီးသောကြောင့် သူနှင့် ရန်ဘက်ပြု၍ သတ်ပစ်မည်။ သူနှင့် သူ၏သားများကို ဖျက်ဆီးမည်။ သင်မလိုက်လျှင်လည်း သင့်အား ငါတို့ ဒုက္ခပေးမည်။" ဟု ပြန်ပြောကြ၏။
၆ ယခုမှာ ငါတို့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ အာရံပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်တို့ထံသို့ စေလွှတ်၍ စစ်တိုက်ရန် စိတ်အားထက်သန်သော သူတို့ကို ရွေးချယ်၍ သူ့ကို တိုက်ထုတ်ကြကုန်အံ့။ သူ၏ တန်ခိုးကြီးမားလာခြင်း မပြုမီ မြေကြီးပေါ်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇ သူတို့၏အဘက၊ သင်တို့သည် သူ့ရှေ့မှာ မရှုံးရအောင် သွား၍ စစ်မတိုက်ကြနှင့်ဟု ဆို၏။
၈ သူတို့က "ငယ်စဉ်ကတည်းက ယနေ့တိုင်အောင် သင်၏အကျင့်သည် ဤအရာပင်ဖြစ်၏။ သင်၏လည်ပင်းကို သူ၏ထမ်းပိုးအောက်၌ ထားရမည်" ဟု သူ့အား ပြောဆိုကြ၏။
၉ ငါတို့သည် ဤစကားများကို နားမထောင်ကြ၊ သူတို့သည် အာရံပြည်သို့၎င်း၊ အဒုရံပြည်သို့၎င်း စေလွှတ်၍ ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲ၊ စစ်သူရဲတစ်ထောင်ကို ငှားရမ်းကြ၏။
၁၀ မောဘပြည်နှင့် အမ္မုန်ပြည်ထဲက ရွေးကောက်ထားသော စစ်သူရဲတစ်ထောင်၊ ဖိလိတ္တိပြည်ထဲက ရွေးကောက်ထားသော စစ်သူရဲတစ်ထောင်၊ ဧဒုံပြည်နှင့် ဟောရိပြည်ထဲက ရွေးကောက်ထားသော စစ်သူရဲတစ်ထောင်၊ ကိတ္တိမ်ပြည်ထဲက ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် သူတို့ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။
၁၁ သူတို့က သူတို့ရဲ့ဖခင်ကို "သူတို့နဲ့အတူ သွားပြီး သူတို့ကို ခေါ်သွားပါ၊ မဟုတ်ရင် မင်းကို ငါတို့ သတ်ပစ်မယ်" လို့ ပြောကြတယ်။
၁၂ မိမိသားတို့သည် မိမိညီယာကုပ်ကို ဆန့်ကျင်၍ သူတို့ရှေ့မှ သွားစေသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ဒေါသအမျက်ထွက်လေ၏။
၁၃ ထိုနောက်မှ မိမိညီယာကုပ်အပေါ်၌ မိမိစိတ်နှလုံး၌ ဝှက်ထားသော မကောင်းမှုရှိသမျှကို အောက်မေ့၏။ တစ်သက်လုံး မိမိညီယာကုပ်အပေါ်၌ မကောင်းသောအကြံကို မကြံစည်ဟု မိမိအဘနှင့် အမိအား ကျိန်ဆိုခဲ့သော ကျိန်ဆိုချက်ကို မအောက်မေ့။
၁၄ ဤအရာအားလုံးရှိနေသော်လည်း၊ ယာကုပ်သည် သူတို့သည် စစ်တိုက်ရန် လာနေကြောင်း မသိဘဲ၊ ဇနီး လေအာအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေခဲ့သည်။ သူတို့သည် စစ်သည်လေးထောင်နှင့် ရွေးချယ်ထားသော စစ်သည်များနှင့်အတူ မျှော်စင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်အထိပင်။
၁၅ ဟေဗြုန်မြို့သားတို့က သူ့ထံသို့ လူစေလွှတ်၍ "သင်၏ညီသည် ဓားကိုင်ဆောင်သော စစ်သားလေးထောင်နှင့် သင့်ကိုတိုက်ရန် လာပါပြီ၊ သူတို့သည် ဒိုင်းလွှားများနှင့် လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်ကြ၏" ဟု မှာကြားကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်ကို ဧသောထက် သာ၍ချစ်ကြသည်ဟု သူတို့ပြောကြ၏။ ယာကုပ်သည် ဧသောထက် ပို၍ ရက်ရောပြီး ကရုဏာစိတ်ရှိသောကြောင့်ပင်။
၁၆ ဒါပေမဲ့ မျှော်စင်နား မရောက်မချင်း ယာကုပ် မယုံဘူး။
၁၇ သူသည် ရဲတိုက်တံခါးများကို ပိတ်၍ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ အစ်ကိုဧသောအား "ငါ့ဇနီးသေဆုံးသွားသောကြောင့် ငါ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှာ သင်လာ၍ နှစ်သိမ့်ခြင်းရှိ၏။ ဤကျိန်ဆိုချက်သည် သင်၏ဖခင်နှင့် သင်၏မိခင်မသေဆုံးမီ သင်ကျိန်ဆိုခဲ့သော ကျိန်ဆိုချက်ဖြစ်သလော။ သင်သည် ကျိန်ဆိုချက်ကို ချိုးဖောက်ပြီး သင်၏ဖခင်အား ကျိန်ဆိုသောအခါတွင် သင်သည် အပြစ်စီရင်ခံရ၏" ဟု ပြောဆို၏။

၁၈ ဧသောကလည်း၊ လူသားဖြစ်စေ၊ မြေကြီးသားဖြစ်စေ ကျိန်ဆိုသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းဆိုင်ရာ ကျိန်ဆိုချက် မရှိ။ နေ့တိုင်း အချင်းချင်း မကောင်းသော အကြံအစည်ကို ကြံစည်ကြ၏။ အချင်းချင်း ရန်သူကို သတ်အံ့သောငှါလည်း ကြံစည်ကြ၏။
၁၉ သင်သည် ငါနှင့် ငါ့သားသမီးတို့ကို အစဉ်အမြဲ မုန်းတီးလိမ့်မည်။ သင်နှင့် ညီအစ်ကိုဆက်ဆံရေးကိုလည်း မထိန်းသိမ်းနိုင်။
၂၀ ငါပြောသော ဤစကားများကို နားထောင်လော့။ တောဝက်သည် မိမိအရေကို ပြောင်းလဲ၍ မိမိအမွေးအမှင်များကို သိုးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့စေနိုင်လျှင်၊ သို့မဟုတ် မိမိခေါင်းပေါ်တွင် ဒရယ် သို့မဟုတ် သိုးချိုကဲ့သို့ ဦးချိုများ ထွက်စေနိုင်လျှင်၊ သင်သည် ငါ့အတွက် ညီအစ်ကိုမဟုတ်သောကြောင့် ရင်သားများသည် မိခင်နှင့် ကွဲကွာသွားလျှင် ငါသည် သင်နှင့် ညီအစ်ကိုအရင်း၏ ဆက်ဆံရေးကို စောင့်ရှောက်မည်။
၂၁ ဝံပုလွေများသည် သိုးသငယ်များကို ကိုက်စားခြင်း သို့မဟုတ် အကြမ်းဖက်ခြင်းမပြုရန် ၎င်းတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးယူလျှင်၊ သူတို့၏စိတ်နှလုံးသည် သူတို့အပေါ်တွင် ကောင်းကျိုးအတွက် ရှိပါက၊ ငါ့စိတ်နှလုံး၌ သင့်အပေါ် ငြိမ်းချမ်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။
၂၂ ခြင်္သေ့သည် နွားနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့၍ မိဿဟာယဖွဲ့လျှင်၊ ခြင်္သေ့သည် နွားနှင့် တညီတညွတ်တည်း ချည်နှောင်၍ လယ်ထွန်လျှင်၊ ငါသည် သင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့မည်။
၂၃ ကျီးကန်းသည် ကောက်ရိုးကဲ့သို့ ဖြူလာသောအခါ၊ ငါသည် သင့်ကိုချစ်၍ သင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့မည်ကို သိမှတ်လော့။ သင်သည် အမြစ်ပြတ်၍ ပယ်ရှင်းခံရလိမ့်မည်။ သင်၏သားတို့သည်လည်း အမြစ်ပြတ်၍ ပယ်ရှင်းခံရလိမ့်မည်။ သင်၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။
၂၄ ယာကုပ်သည် မိမိသည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဖြင့် သူ့ကိုသတ်ရန် ကြံစည်သည်ကိုငင်း၊ လုံ့ကိုထိုးဖောက်၍ သတ်သော တောဝက်ကဲ့သို့ မိမိသည် ခုန်ထွက်လာသည်ကိုငင်း၊ ယာကုပ်သည် မြင်လျှင်၊ ထိုလုံ့မှ မဆုတ်မဆုတ်၊
၂၅ ထို့နောက် သူသည် မိမိနှင့် မိမိအပေါင်းအပါအားလုံးကို တိုက်ခိုက်ရန် မိမိကျွန်များနှင့် ကျွန်များကို မှာကြားလေ၏။

အခန်း ၃၈

၁ ထိုနောက် ယုဒသည် အဘယာကုပ်အား၊ အဘ၊ လေးကိုတင်၍ မြားတို့ကိုပစ်လော့။ ရန်သူကို ပစ်ချလော့။ ရန်သူကို သတ်လော့။ တန်ခိုးရှိပါစေသော။ ငါတို့သည် သင်၏ညီကို မသတ်၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် သင်နှင့်တူ၏။ သူသည်လည်း သင်နှင့်တူ၏။ ဤဂုဏ်အသရေကို ငါတို့ပေးကြစို့ဟု ဆို၏။
၂ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် လေးကိုတင်၍ မြားကိုလွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ ညီဧသော၏ ညာဘက်ရင်အုံကို ထိမှန်၍ သတ်လေ၏။
၃တဖန် မြားကို ပစ်လွှတ်၍ ရှုရိလူ အဒေါရန်၏ ဘယ်ဘက်ရင်အုံကို ထိမှန်သဖြင့် သူ့ကို နောက်သို့ တွန်းပို့၍ သတ်လေ၏။
၄ ထိုအခါ ယာကုပ်၏သားတို့သည် မိမိတို့နှင့် မိမိတို့၏ကျွန်များသည် မျှော်စင်၏ လေးဘက်လေးတန်တွင် အုပ်စုများခွဲ၍ ထွက်သွားကြ၏။
၅ ယုဒသည် ရှေ့သို့ချီသွား၍၊ နဿလိနှင့် ဂဒ်တို့သည် မျှော်စင်တောင်ဘက်၌ သူနှင့်အတူ ကျွန်ငါးဆယ်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ သူတို့ရှေ့မှာတွေ့သမျှသော သူတို့ကို သတ်ကြ၏။ တယောက်မျှ မလွတ်။
၆ လေဝိ၊ ဒန်၊ အာရှာတို့သည် လူငါးဆယ်နှင့်တကွ မျှော်စင်အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်သွား၍ မောဘလူနှင့် အမ္မုန်လူစစ်သည်တို့ကို သတ်ကြ၏။
၇ ရုဗင်၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်တို့သည် လူငါးဆယ်နှင့်တကွ ရဲတိုက်မြောက်ဘက်သို့ ထွက်သွား၍ ဖိလိတ္တိလူစစ်သည်တို့ကို သတ်ကြ၏။
၈ ရှိမောင်၊ ဗယ်ာမိန်၊ ရုဗင်၏သား ဧနောက်တို့သည် မျှော်စင်၏အနောက်ဘက်သို့ လူငါးဆယ်နှင့်တကွ ထွက်သွား၍၊ သူတို့သည် ဧဒုံအမျိုးသားနှင့် ဟောရိအမျိုးသားတို့၏ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲလေးရာကို သတ်ပြီး ခြောက်ရာထွက်ပြေးကြ၏။ ဧသော၏သားလေးယောက်တို့သည် သူတို့နှင့်အတူ ထွက်ပြေး၍ သူတို့၏အဘကို အဒုရံတောင်ပေါ်မှာ လဲကျ၍ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလျက်ထားရစ်ကြ၏။
၉ ယာကုပ်၏သားတို့သည် စိရတောင်သို့ လိုက်သွားကြ၏။ ယာကုပ်သည် အဒုရံတောင်ပေါ်မှာ ညီအစ်မကို သင်္ဂြိုဟ်၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လေ၏။
၁၀ ယာကုပ်၏သားတို့သည် စိရတောင်ပေါ်မှာ ဧသော၏သားတို့ကို ဖိစီး၍၊ လည်ပင်းကိုညွတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ယာကုပ်၏သားတို့၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။
၁၁ သူတို့သည် သူတို့၏ဖခင်ထံသို့ သူတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးယူသင့်သလား သို့မဟုတ် သတ်သင့်သလားဟု မေးမြန်းရန် စေလွှတ်ခဲ့ကြသည်။
၁၂ ယာကုပ်သည် သားတို့အား စစ်ပြေငြိမ်းစေခြင်းငှာ မှာကြားလေ၏။ သူတို့သည်လည်း စစ်ပြေငြိမ်းစေ၍၊ ကျွန်ခံစေသဖြင့်၊ ယာကုပ်နှင့် သားတို့အား အခွန်အကောက်ကို အစဉ်ပေးဆောင်ကြ၏။
၁၃ ယာကုပ်သည် အီဂျစ်ပြည်သို့ ဆင်းသွားသည့်နေ့အထိ သူတို့သည် ယာကုပ်အား အခွန်ဆက်ခဲ့ကြသည်။
၁၄ ဧဒုံအမျိုးသားတို့သည် ယာကုပ်၏သား တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့အပေါ် ကျွန်ခံစေခဲ့သော ဝန်ထုပ်မှ ယနေ့တိုင်အောင် မလွတ်မြောက်ကြသေး။
၁၅ ဧဒုံပြည်၌ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်မရှိမီ၊ ဧဒုံပြည်၌ စိုးစံသော ရှင်ဘုရင်များမှာ ဤသူတို့ ဖြစ်၏။
၁၆ ဗောရသား ဗာလက်သည် ဧဒုံပြည်၌ မင်းပြု၍ မြို့တော်ကား ဒါနဘာမြို့တည်း။
၁၇ ဗာလက်မင်း ကွယ်လွန်၍ ဗောဇာမြို့သား ဇာရ၏သား ယောဗပ်သည် သူ့အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။
၁၈ ယောဗပ်မင်း ကွယ်လွန်၍ တေမန်ပြည်သား အာသံသည် သူ့အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။
၁၉ အာသံမင်း ကွယ်လွန်သောအခါ၊ မောဘပြည်၌ မိဒျန်လူတို့ကို သတ်ခဲ့သော ဗာရဒ်၏သား အာဒတ်သည် သူ့အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။ သူ၏မြို့အမည်ကား အာဝိတ်မြို့တည်း။
၂၀ အာဒတ်မင်း ကွယ်လွန်၍ အာမဆေးမှ စလ်မန်မင်းသည် သူ့အစား နန်းထိုင်၏။

၂၁ ဆယ်လ်မန် ကွယ်လွန်သောအခါ မြစ်ကမ်းနားရှိ ရာဘုတ်မြို့သား ရှောလုသည် သူ့နေရာတွင် နန်းထိုင်ခဲ့သည်။
၂၂ ရှောလုမင်းသေ၍ အာခဗော်သား ဗာလုနန်သည် သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။
၂၃ အာခဗော်၏သား ဗာလုနန်သည် နတ်ရွာစံ၍ အာဒတ်သည် နန်းထိုင်လေ၏။ သူ၏ဇနီးအမည်ကား မက်တာဗက်ဇပ်၏သမီး မာတရတ်၏သမီး မာတဘိတ်တည်း။
၂၄ ဤသူတို့သည် ဧဒုံပြည်၌ စိုးစံသော ရှင်ဘုရင်များ ဖြစ်၏။

အခန်း ၃၉

၁ ယာကုပ်သည် မိမိအဘတည်းခိုရာ ခါနာန်ပြည်၌ နေလေ၏။ ယာကုပ်၏ အမျိုးအနွယ်ဟူမူကား၊
၂ ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ အသက်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသတည်း။ ဖာရောဘုရင်၏ အမတ်စားဖိုမှူး ပေါတိဖာသည် သူ့ကိုဝယ်လေ၏။
၃ထိုသို့ ယောသပ်ကို မိမိအိမ်တအိမ်လုံးကို အုပ်စိုးစေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာသည် ယောသပ်ကြောင့် အဲဂုတ္တုလူ၏အိမ်အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူပြုလေရာရာ၌ ကြီးပွားတိုးတက်စေတော်မူ၏။
၄ အဲဂုတ္တုလူသည် ထာဝရဘုရားသည် သူ့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ သူပြုလေသမျှတို့၌ ထာဝရဘုရားသည် သူ့အား ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေးတော်မူသည်ကိုငှင်း မြင်လျှင်၊ ယောသပ်လက်၌ အရာခပ်သိမ်းကို အပ်လေ၏။
၅ ယောသပ်၏ မျက်နှာသည် တင့်တယ်၏။ သခင်၏မယားသည် မျှော်ကြည့်၍ ယောသပ်ကိုမြင်လျှင်၊ သူ့ကိုချစ်၍ မိမိနှင့်အတူ အိပ်ပါဟု တောင်းပန်လေ၏။
၆ သို့သော် သူသည် မိမိဝိညာဉ်ကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ဖခင် ယာကုပ်သည် အာဗြဟံ၏ စကားများထဲမှ ဖတ်ပြလေ့ရှိသော စကားများကို အောက်မေ့လေ၏။ ထိုစကားများမှာ ယောကျ်ားမရှိသော မိန်းမနှင့် မတရားသော မေထုန်ကို မကျူးလွန်ရဟူ၍ငှင်း၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သေဒဏ်စီရင်ခြင်းကို စီရင်တော်မူပြီးဖြစ်၍၊ ထိုအပြစ်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထာဝရစာစောင်တို့တွင် သူ့အပေါ်၌ မှတ်တမ်းတင်ထားလိမ့်မည်။
၇ ယောသပ်သည် ဤစကားများကို သတိရ၍ သူမနှင့် အိပ်ခြင်းငှာငြင်းဆန်လေ၏။
၈ သူမသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး သူ့ကို တောင်းပန်သော်လည်း သူကငြင်းဆန်ပြီး နားမထောင်ပေ။
၉ သို့သော် သူမသည် သူ့ကို ပွေ့ဖက်၍ အိမ်ထဲတွင် ချည်နှောင်ထားကာ သူမနှင့်အတူ အိပ်ခိုင်းပြီး အိမ်တံခါးများကို ပိတ်ကာ ချည်နှောင်ထားသော်လည်း သူသည် မိမိအဝတ်ကို သူမ၏လက်ထဲတွင် ထားခဲ့ကာ တံခါးကို ဖောက်၍ သူမရှေ့မှ ထွက်ပြေးလေ၏။
၁၀ ထိုမိန်းမသည် မိမိနှင့်အိပ်လိုခြင်းမရှိကြောင်း သိမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ချစ်တော်မူသော ဟေဗြဲကျွန်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အိပ်စေခြင်းငှာ အတင်းအကျပ်ပြုလိုပါသည်ဟုဆိုလျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သူသည် ထွက်ပြေး၍ မိမိအဝတ်ကို လက်၌ထားခဲ့ပြီး တံခါးကို ချိုးဖျက်ဝင်သွားပါသည်ဟုဆိုလျက်၊ သခင်ရှေ့တော်၌ သူ့ကို ချော့မော့လေ၏။
၁၁ အဲဂုတ္တုလူသည် ယောသပ်၏အဝတ်ကိုငှင်း၊ ကျိုးပဲ့နေသောတံခါးကိုငှင်းမြင်၍ မိမိမယား၏စကားကိုကြားလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ချုပ်ထားတော်မူသော အကျဉ်းသားတို့ကို ထောင်ထဲသို့သွင်းထား၏။
၁၂ သူသည် ထောင်ထဲတွင် ရှိနေစဉ်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်အား ထောင်မှူးရှေ့တွင် မျက်နှာသာရစေတော်မူပြီး သူ့ရှေ့တွင် ကရုဏာတရားကို ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ သူပြုလေသမျှတို့ကို အောင်စေတော်မူသည်ကိုငှင်း ယောသပ်မြင်၏။
၁၃ သူသည် အရာခပ်သိမ်းကို သူ့လက်သို့ အပ်နှင်းလေ၏။ ထောင်မှူးသည် သူ၌ရှိသမျှကို မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည် အရာခပ်သိမ်းကို ပြု၍ ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမှုကို ပြီးမြောက်စေတော်မူ၏။
၁၄ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းသည် မိန်းမစိုးနှစ်ယောက်၊ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်ကို အမျက်ထွက်၍၊ ယောသပ်ကို ထောင်ထဲမှာ၊ စားတော်ဝန်အိမ်၌ ချုပ်ထားလေ၏။
၁၅ ထောင်မှူးသည် ယောသပ်ကို သူတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်စေ၍ သူသည် သူတို့ရှေ့၌ အမှုထမ်းလေ၏။
၁၆ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည် ဖလားတော်ဝန်နှင့် မုန့်တော်ဝန် အိပ်မက်ကို မြင်မက်၍ ယောသပ်အား ပြောပြကြ၏။
၁၇ ယောသပ် အနက်ဖွင့်သည်အတိုင်း သူတို့အပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်လေ၏။ ဖာရောမင်းသည် ဖလားတော်ဝန်ချုပ်နှင့် စားတော်ဝန်ကို မိမိရာထူး၌ ပြန်ပေးတော်မူ၏။
၁၈ ဖလားတော်ဝန်သည် ယောသပ်ကို ထောင်ထဲမှာ မေ့လျော့၍ သူ့အပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာကို ပြောပြီးသော်လည်း၊ ယောသပ်သည် မည်သို့ပြောခဲ့သည်ကို ဖာရောဘုရင်အား မပြောပြဘဲ မေ့လျော့နေ၏။

အခန်း ၄၀

၁ ထိုကာလ၌ ဖာရောဘုရင်သည် တစ်ညဉ့်တည်းတွင် တစ်ပြည်လုံး၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို မြင်မက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော အိပ်မက်အနက်ကို ဘော်ပြသောသူတို့နှင့် မှော်ဆရာအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ အိပ်မက်နှစ်ခုကို ဘော်ပြတော်မူ၏။ သူတို့သည် မဘတ်နိုင်ကြ။
၂ ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်သည် ယောသပ်ကို အောက်မေ့၍ မင်းကြီးထံတော်၌ သူ့အကြောင်းကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည်လည်း ယောသပ်ကို ထောင်ထဲက ထုတ်၍ မြင်မက်လေ၏။ သူသည်လည်း ရှေ့တော်၌ အိပ်မက်နှစ်ခုကို မြင်လေ၏။
၃ ဖာရောမင်းရှေ့မှာ အိပ်မက်နှစ်ခုဟာ တစ်ခုတည်းဖြစ်တယ်လို့ပြောပြီး “ခုနစ်နှစ်ရောက်ရင် အီဂျစ်ပြည်တစ်ပြည်လုံးမှာ ပေါကြွယ်ဝလိမ့်မယ်။ အဲဒီခုနစ်နှစ်ပြီးရင် တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ မဖြစ်ဖူးတဲ့ အစာခေါင်းပါးမှုမျိုး” လို့ ဖာရောမင်းကို ပြောတယ်။
၄ ယခုမှာ ဖာရောဘုရင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ အကြီးအမှူးတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ သူတို့သည် ပေါကြွယ်ဝသောနှစ်များ၌ မြို့တိုင်း၌ ရိက္ခာကို စုဆောင်းကြပါစေ။ အစာခေါင်းပါးသောနှစ်ခုနစ်နှစ်

အတွက် အစာရှိလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်သည် အလွန်ပြင်းထန်သောကြောင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကြောင့် မြေပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ရ။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်အား ဖာရောဘုရင်၏ရှေ့တော်၌ မျက်နှာသာနှင့် ကရုဏာတော်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဖာရောဘုရင်သည် မိမိကျွန်တို့အား “ဤသူကဲ့သို့ ပညာရှိ၍ သတိပညာရှိသောသူကို ငါတို့မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။”

၆ ထိုမင်းသည် သူ့အား နိုင်ငံတော်တစ်ခုလုံးတွင် ဒုတိယမင်းအဖြစ် ခန့်အပ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးသော အခွင့်အာဏာကို ပေးတော်မူ၏။ ဖာရောဘုရင်၏ ဒုတိယရထားကို စီးစေတော်မူ၏။

၇ သူသည် သူ့အား ပိတ်ချောအဝတ်များ ဝတ်ဆင်စေပြီး လည်ပင်းတွင် ရွှေကြိုးတစ်ချောင်း စွပ်ပေးကာ (သံတော်ဆင့်) တစ်ဦးက သူ့ရှေ့တွင် “အယ်လ် အယ်လ် ဝါ အဘီရာ” ဟု ကြွေးကြော်ကာ လက်စွပ်တစ်ကွင်းကို စွပ်ပေးကာ အိမ်တစ်အိမ်လုံးကို အုပ်စိုးစေကာ ချီးမြှောက်ကာ “ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာသာ ငါသည် သင့်ထက် ကြီးမြတ်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံးကို အုပ်စိုးလေ၏။ ဖာရောမင်း၏မှူးမတ်များ၊ ကျွန်များ၊ ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော သူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုချစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ဆောင်၏။ မာနထောင်လွှားခြင်းမရှိ။ လူမျက်နှာကို မထောက်။ လက်ဆောင်ကိုလည်း မယူ။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၏။

၉ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်းချမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်နှင့်အတူရှိတော်မူ၍၊ သူ့အကြောင်းကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့အဘို့ မျက်နှာသာနှင့် ကရုဏာတော်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဖာရောဘုရင်၏နိုင်ငံတော်သည် စည်းစနစ်တကျရှိ၏။ စာတန်လည်းမရှိ၊ မကောင်းသောသူလည်းမရှိ။

၁၀ ရှင်ဘုရင်သည် ယောသပ်ကို သေဖန်တိဖန်အမည်ဖြင့် မှည့်ခေါ်၍ ဟေလီယိုပိုလစ်မြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ စားဖိုမှူး၏သမီး ပေါတိဖာ၏သမီးနှင့် စုံဘက်စေ၏။

၁၁ ယောသပ်သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့တော်၌ ရပ်ရသောနေ့၌ အသက်သုံးဆယ်ရှိလေ၏။

၁၂ ထိုနှစ်တွင် ဣဇာက်သေဆုံးလေ၏။ ယောသပ်သည် အိပ်မက်နှစ်ခုအနက်ကို ဘော်ပြသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး ဝပြော၍ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အလွန်များပြားစွာ သီးပွင့်၏။ တစ်တင်းလျှင် တစ်သောင်းရှစ်ရာ ထွက်၏။

၁၃ ယောသပ်သည် မြို့တိုင်းသို့ စပါးများပြည့်သွားသည်အထိ ရိက္ခာစုဆောင်းလေ၏။ ထိုမြို့၏ အရေအတွက်ကို မရေတွက်နိုင်၊ မတိုင်းတာနိုင်။

အခန်း ၄၁

၁ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ့်ငါးခုမြောက်တွင်၊ ဒုတိယအပတ် (နှင့်) ဒုတိယနှစ် [နံနက် ၂၁၆၅] တွင် ယုဒသည် မိမိသားဦး ဧရကို အာရမ်၏သမီးများမှ တာမာအမည်ရှိသော မယားနှင့် စုံဘက်၏။

၂ သို့သော်လည်း၊ သူ၏အမိသည် ခါနာန်အမျိုးသမီးအနွယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမကိုမုန်း၍ မအိပ်ဘဲနေ၏။ အမိ၏ဆွေမျိုးသားချင်းထဲက မယားကိုယူလိုသော်လည်း၊ သူ၏အဘ ယုဒသည် ခွင့်မပြု။

၃ ယုဒ၏သားဦး ဧရသည် ဆိုးညစ်သောသူဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကွပ်မျက်တော်မူ၏။

၄ ယုဒသည် မိမိအစ်ကိုဩနန်အား “သင်၏အစ်ကို၏မယားထံသို့ဝင်၍ သူ၌လင်ယောက်ျားကဲ့သို့ ပြုလော့။ သင်၏အစ်ကိုအမျိုးကို ပြုစုလော့” ဟုဆို၏။

၅ ဩနန်သည် ထိုအစေ့သည် မိမိဥစ္စာမဟုတ်၊ မိမိအစ်ကို၏ဥစ္စာဖြစ်မည်ကို သိလျှင်၊ မိမိအစ်ကိုမယားအိမ်သို့သွား၍ မျိုးစေ့ကို မြေပေါ်မှာ သွန်ပစ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူသည် အဓမ္မလူဖြစ်၍ ကွပ်မျက်တော်မူ၏။

၆ ယုဒသည် မိမိချွေးမတာမာအား “ငါ့သားရှေလကြီးလာသည်တိုင်အောင် သင့်အဘအိမ်၌ မုဆိုးမအဖြစ်နေလော့။ ထို့နောက် ငါသည် သင့်အား သူ့အား ပေးစားမည်” ဟုဆို၏။

၇ သူသည် ကြီးပြင်းလာသော်လည်း ယုဒ၏ဇနီး ဗက်ရှူ့ေလသည် သူမ၏သားရှေလကို အိမ်ထောင်ပြုခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ယုဒ၏ဇနီး ဗက်ရှူ့ေလသည် ဤသီတင်းပတ်၏ ပဥ္စမနှစ်တွင် [နံနက် ၂၁၆၈] ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၈ ခြောက်နှစ်မြောက်၌ ယုဒသည် သိုးမွေးညှပ်ခြင်းငှာ တိမနာမြို့သို့ သွားလေ၏။ [၂၁၆၉ AM] တာမာကလည်း၊ သင်၏ယောက္ခမသည် သိုးမွေးညှပ်ခြင်းငှာ တိမနာမြို့သို့ တက်လာပါသည်တကားဟု ပြောကြ၏။

၉ ထိုနောက်မှ မုဆိုးမအဝတ်များကိုချွတ်၍ မျက်နှာဖုံးကိုခြုံပြီး ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ တိမနတ်မြို့သို့သွားသောလမ်းနှင့် ကပ်လျက် တံခါးဝ၌ ထိုင်နေလေ၏။

၁၀ ယုဒသည် ခရီးသွားစဉ် ထိုမိန်းမကိုတွေ့၍ ပြည့်တန်ဆာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ သင့်ထံသို့ ငါဝင်ပါရစေဟု ဆိုသော် ထိုမိန်းမသည် ဝင်ပါဟု ဆိုသဖြင့် သူသည် အထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၁၁ သူမက “ကျွန်မရဲ့ လစာကို ပေးပါ” လို့ ပြောလိုက်တော့ သူက “ကျွန်မလက်ထဲမှာ လက်စွပ်၊ လည်ဆွဲ၊ လက်ထဲမှာ တောင်ဝှေးကလွဲလို့ ဘာမှ မရှိပါဘူး” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

၁၂ သူမက “ကျွန်မရဲ့ ငှားရမ်းခကို မပေးမချင်း သူတို့ကို ပေးပါ” လို့ပြောတော့ သူက “ဆိတ်သငယ်တစ်ကောင် ပေးလိုက်မယ်” လို့ ပြောတော့ သူမကို ပေးလိုက်တယ်။ သူမဆီ သွားပြီး သူမဆီ ဝင်သွားတော့ သူမလည်း သူ့ဆီမှာ ကိုယ်ဝန်ရသွားတယ်။

၁၃ ယုဒသည် မိမိသိုးများရှိရာသို့ သွား၍ သူမသည်လည်း မိမိအဘအိမ်သို့ ပြန်လေ၏။

၁၄ ယုဒသည် မိမိသိုးထိန်း၊ အဒုလံအမျိုးသားလက်တွင် ဆိတ်သငယ်ကို စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဆိတ်သငယ်ကို မတွေ့သောအခါ၊ ထိုအရပ်သားတို့ကို မေးမြန်းလျှင်၊ ဤအရပ်၌ရှိသော ပြည်တန်ဆာမသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ သူတို့က၊ ငါတို့နှင့်အတူ ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၅ ထိုသူသည် ပြန်လာ၍ ထိုမိန်းမကို ရှာမတွေ့ကြောင်း ပြောပြ၏။ “ထိုအရပ်သားတို့ကို ကျွန်ုပ်မေးကြည့်တော့ သူတို့က “ဤနေရာတွင် ပြည့်တန်ဆာမရှိပါ” ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောကြသည်။

၁၆ သူကလည်း၊ ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းမဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ သူမသည် သူတို့ကို သိမ်းထားပါစေဟု ဆို၏။ သုံးလစေ့သောအခါ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။ ထိုအခါ ယုဒအား “သင်၏ချွေးမ တာမာသည် မတရားသောမေထုန်အားဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ” ဟု ပြောကြ၏။

၁၇ ယုဒသည် မိမိအဘအိမ်သို့ သွား၍ မိမိအဘနှင့် ညီအစ်ကိုတို့အား “ထိုမိန်းမသည် ဣသရေလအမျိုး၌ မစင်ကြယ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့် သူ့ကိုထုတ်၍ မီးရှို့ကြစေ” ဟု ဆို၏။

၁၈ သူတို့သည် သူမကို မီးရှို့ခြင်းငှာ ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ၊ လက်စွပ်၊ ဆွဲကြိုးနှင့် တောင်ဝှေးတို့ကို ယောက္ခမထံသို့ ပေးလိုက်၍၊ ဤဥစ္စာကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းလော့။ ငါသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ဤသူအားဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရှိ၏ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၉ ယုဒသည် ဝန်ခံ၍ “တာမာသည် ငါ့ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏” ဟု ဆို၏။

၂၀ ထို့ကြောင့် သူမကို မမီးရှို့ပါစေနှင့်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူမကို ရှေလာထံ မပေးအပ်ခဲ့ဘဲ သူသည်လည်း သူမထံ ထပ်မံချဉ်းကပ်ခြင်း မပြုခဲ့ပါ။

၂၁ ထို့နောက် သူမသည် ဒုတိယအပတ်၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် ပေရက်ဇ် [၂၁၇၀ AM] နှင့် ဇာရဟူသော သားနှစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

၂၂ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ဖာရောမင်းအား မိန့်တော်မူသော အသီးအနှံများ သီးပွင့်သော ခုနစ်နှစ် ကုန်ဆုံးလေ၏။

၂၃ ယုဒသည် မိမိပြုသောအမှုသည် မကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိချွေးမနှင့် အိပ်မိ၍၊ သူ့မျက်စိ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု မှတ်တော်မူ၏။ မိမိသား၏အဝတ်ကို ချွတ်မိသောကြောင့်၊ မိမိပြစ်မှားမိ၍ လမ်းလွဲသွားကြောင်းကို ဝန်ခံ၏။ မိမိအပြစ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ညည်းတွား၍ တောင်းပန်လေ၏။

၂၄ သူသည် စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် တောင်းပန်၍ ညည်းတွားသော်လည်း ၎င်းကို ထပ်မံမကျူးလွန်သောကြောင့် ခွင့်လွှတ်ခံရကြောင်း အိပ်မက်၌ ငါတို့ သူ့ကို ပြောပြ၏။

၂၅ သူသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကြီးစွာသော ပြစ်မှားခြင်းကို ကျူးလွန်ခဲ့သောကြောင့်၊ သူ၏အပြစ်နှင့် သူ၏မသိနားမလည်မှုမှ လှည့်ပြန်သောကြောင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ပြုသူတိုင်း၊ မိမိ၏ယောက္ခမနှင့် ပေါင်းသင်းသူတိုင်း၊ ထိုအထဲတွင် မီးရှို့ခြင်းငှာ သူ့ကို မီးရှို့စေ၊ အကြောင်းမှာ သူတို့အပေါ်တွင် မစင်ကြယ်မှုနှင့် ညစ်ညမ်းမှု ရှိနေသောကြောင့်၊ မီးဖြင့် မီးရှို့စေ။

၂၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် မစင်ကြယ်မှု မရှိစေရန် မိန့်တော်မူလော့။ မိမိချွေးမ သို့မဟုတ် မိမိယောက္ခမနှင့် အိပ်သူတိုင်း မစင်ကြယ်မှုကို ပြုမိသောကြောင့် မီးဖြင့် မီးရှို့ရမည်။ ထိုအတူ အိပ်သောယောကျ်ားကိုငင်း၊ ထိုမိန်းမကိုငင်း မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်နှင့် ဒဏ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ လွှဲတော်မူမည်။

၂၇ ယုဒအား သူ၏သားနှစ်ယောက်သည် သူမနှင့် အိပ်မပျော်သေးဟု ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီး၊ ဤအကြောင်းကြောင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဒုတိယမျိုးဆက်အတွက် တည်ထောင်ခဲ့ပြီး အမြစ်ပြတ်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

၂၈ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မျက်စိတစ်ဖက်တည်းဖြင့် သွား၍ အပြစ်ဒဏ်ကို ရှာကြံလေ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အာဗြဟံသည် သားတို့အား မှာကြားခဲ့သော စီရင်ချက်အတိုင်း ယုဒသည် သူမကို မီးရှို့ရန် ရှာကြံခဲ့သည်။

အခန်း ၄၂

၁ လေးဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလ၏ တတိယအပတ် ပထမနှစ်တွင်၊ အစာခေါင်းပါးခြင်းသည် ပြည်၌ [၂၁၇၁ AM] ရောက်ရှိလာပြီး၊ မိုးရေသည် မြေကြီးပေါ်သို့ မကျဘဲ၊ အဘယ်အရာမျှ မရွာခဲ့ပါ။

၂ မြေကြီးသည် လွင်တီးခေါင်ဖြစ်လေ၏။ သို့သော် အီဂျစ်ပြည်၌ စားစရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည် ပေါကြွယ်ဝသော ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မြေမျိုးစေ့ကို စုဆောင်း၍ ထိန်းသိမ်းထားသောကြောင့်တည်း။

၃ ယောသပ်သည် သူတို့ကို အစာကျွေးခြင်းငှာ အဲဂုတ္တုလူတို့ထံသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ယောသပ်သည် ပထမနှစ်တွင် စပါးထားရာဂိုဒေါင်များကို ဖွင့်၍ ထိုပြည်သားတို့အား ရွှေနှင့်ရောင်းလေ၏။

၄ ခါနာန်ပြည်၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း အလွန်ပြင်းထန်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စားစရာရှိကြောင်းကို ယာကုပ်ကြားလျှင်၊ သားဆယ်ယောက်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၌ စားစရာဝယ်စေခြင်းငှာ စေလွှတ်လေ၏။ ဗင်္ယာမိန်ကိုလည်း မစေလွှတ်။ ထိုပြည်သို့သွားသော သူတို့နှင့်အတူ ယာကုပ်၏သားဆယ်ယောက်တို့သည် ရောက်လာကြ၏။

၅ ယောသပ်သည် သူတို့ကိုမှတ်မိသော်လည်း သူတို့သည် သူ့ကိုမမှတ်မိကြ။ ယောသပ်သည် သူတို့ကို စကားပြော၍ မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ သင်တို့သည် သူလျှိုများမဟုတ်လော။ ထိုပြည်၏အစွန်းကို စူးစမ်းခြင်းငှါ လာကြသည်မဟုတ်လောဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူတို့ကို ချုပ်ထားလေ၏။

၆ ထို့နောက် သူသည် သူတို့ကို တစ်ဖန် လွှတ်ပေးပြီး ရှိမုန်ကို တစ်ယောက်တည်း ချုပ်နှောင်ကာ ညီအစ်ကို ကိုးယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။

၇ သူသည် သူတို့၏အိတ်များကို စပါးဖြင့်ပြည့်စေပြီး ရွှေများကို အိတ်များထဲတွင် ထည့်သော်လည်း သူတို့မသိကြ။

၈ သူတို့၏ ညီငယ်ကို ခေါ်လာရန် အမိန့်ပေးသည်၊ အကြောင်းမှာ သူတို့၏ ဖခင် အသက်ရှင်လျက်ရှိကြောင်းနှင့် သူတို့၏ ညီငယ်ကို ပြောပြကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၉ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွား၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့၌ ဖြစ်ပျက်သမျှတို့ကိုငင်း၊ ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောအရှင်သည် သူတို့ကို ကြမ်းတမ်းစွာ မိန့်တော်မူ၍၊ ဗင်္ယာမိန်ကို ခေါ်ဆောင်ခြင်းမပြုမီ ရှိမောင်ကို ဖမ်းဆီးကြောင်းကိုငင်း၊ သူတို့၏ အဘအား ပြန်ကြားကြ၏။

၁၀ ယာကုပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သားသမီးတို့ကို ငါ့ဥစ္စာကဲ့သို့ လုယူကြပြီ။ ယောသပ်မရှိ၊ ရှိမောင်လည်းမရှိ၊ ဗင်္ယာမိန်ကိုလည်း ခေါ်သွားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ငါ့အပေါ်သို့ ရောက်လေပြီ။

၁၁ သူက “ငါ့သားသည် ဖျားနာမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် သင်တို့နှင့်အတူ မလိုက်လာပါနှင့်။ သူတို့၏မိခင်သည် သားနှစ်ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး တစ်ယောက်က သေဆုံးသွားပါပြီ၊ ဤသားကိုလည်း သ

င်တို့ ငါ့ထံမှ ယူသွားကြလော့။ သူသည် လမ်းခရီးတွင် ဖျားနာခဲ့လျှင် သင်တို့က ငါ့အသက်ကြီးခြင်းကို ဝမ်းနည်းခြင်းဖြင့် သေစေကြလိမ့်မည်” ဟု ပြောခဲ့သည်။

၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ငွေကို လူတိုင်း၏အိတ်ထဲသို့ ပြန်ပေးသည်ကို သူမြင်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူ့ကို မပို့ပံ့။

၁၃ အစာခေါင်းပါးခြင်းသည် ခါနာန်ပြည်၌ရှင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှတပါး အခြားသောပြည်၌ရှင်း တိုးပွား၍ အလွန်ပြင်းထန်လာ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည် မျိုးစေ့များကိုစုသိမ်း၍ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှစ်များအတွက် သိုလှောင်ထားသည်ကို မြင်သောအချိန်မှစ၍ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားအများတို့သည် မိမိတို့၏မျိုးစေ့များကို စားစရာအတွက် သိုလှောင်ထားကြ၏။

၁၄ အီဂျစ်ပြည်သားတို့သည် အစာခေါင်းပါးခြင်း၏ ပထမနှစ်တွင် ထိုအစာကို စားသုံးခဲ့ကြသည်။

၁၅ ဣသရေလသည် ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း အလွန်ပြင်းထန်သည်ကိုရှင်း၊ ကယ်တင်ခြင်း မရှိသည်ကိုရှင်း မြင်သောအခါ၊ သားတို့အား “ငါတို့သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာ ပြန်သွား၍ ငါတို့အဘို့ အစာကို ရှာကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ သူတို့က “ကျွန်တော်တို့ မသွားပါဘူး။ ညီအငယ်ဆုံး မပါရင် မသွားပါဘူး” လို့ ပြန်ပြောကြတယ်။

၁၇ ဣသရေလသည် သူ့ကို သူတို့နှင့်အတူ မစေလွှတ်ပါက အစာခေါင်းပါးမှုကြောင့် သူတို့အားလုံး ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု သိမြင်ကြ၏။

၁၈ ရုဗင်ကလည်း၊ သူ့ကို ငါ့လက်၌အပ်လော့။ ငါသူ့ကို သင့်ထံသို့ပြန်၍မဆောင်ခဲ့လျှင် သူ့အသက်ကိုမသတ်ဘဲ ငါ့သားနှစ်ယောက်ကို သတ်ပါဟု ဆိုလေ၏။

၁၉ ယုဒကလည်း၊ သင်နှင့်အတူ မလိုက်ရဟု ပြန်ပြော၏။ ယုဒသည် ချဉ်းကပ်၍ သူ့ကို ငါနှင့်အတူ စေလွှတ်ပါ။ ငါသူ့ကို သင့်ထံသို့ ပြန်မခေါ်လာလျှင် တစ်သက်လုံး သင့်ရှေ့၌ အပြစ်ကို ခံပါစေဟု တောင်းပန်၏။

၂၀ ဒုတိယနှစ်တွင် ဤလဆန်းတစ်ရက်နေ့၌ ယောသပ်ကို သူတို့နှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် သွားသောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့လက်၌ လက်ဆောင်များဖြစ်သော စတပ်စေ့၊ ဗာဒံစေ့၊ ထင်ရှာဘိန်စေ့နှင့် ပျားရည်စစ်စစ်ကို ဆောင်ကြ၏။

၂၁ သူတို့သည် သွား၍ ယောသပ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။ သူသည် မိမိညီ ဗယ်ာမိန်ကိုမြင်လျှင်၊ ဗယ်ာမိန်သည် သူ့ကိုသိ၏။ ဤသူသည် သင်တို့ညီအငယ်ဆုံးလောဟု မေးလျှင်၊ သူတို့က၊ ဟုတ်ပါ၏ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော ငါ့သားဟု ဆိုလေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူ့ကို မိမိအိမ်သို့ စေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ ရှိမောင်ကို ခေါ်၍ သူတို့အဘို့ ပွဲတော်ကို လုပ်လေ၏။ သူတို့သည်လည်း မိမိတို့လက်၌ ဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်ကို သူ့အား ဆက်သကြ၏။

၂၃ သူတို့သည် သူ့ရှေ့မှာ စားသောက်ကြသဖြင့်၊ သူသည် သူတို့အားလုံးကို ဝေစုပေးသော်လည်း ဗယ်ာမိန်၏ဝေစုသည် သူတို့ထက် ခုနစ်ဆပိုများ၏။

၂၄ သူတို့သည် စားသောက်ပြီးမှ ထ၍ မြည်းများနှင့်အတူ နေကြ၏။

၂၅ ယောသပ်သည် သူတို့အလယ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွေးများ လွှမ်းမိုးနေခြင်း ရှိ၊ မရှိကို သူတို့၏အတွေးများကို သိရှိနိုင်ရန် အကြံအစည်တစ်ခုကို ကြံစည်လေ၏။ မိမိအိမ်တော်ထိန်းအား “သူတို့အိတ်များအားလုံးကို ရိက္ခာနှင့်ပြည့်စေလော့။ သူတို့၏ငွေကို အိုးထဲသို့ ပြန်ထည့်လော့။ ငါသောက်သော ငါ့ခွက်၊ ငါသောက်သော ငွေခွက်ကို အငယ်ဆုံးသောသူ၏အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပြီး သူတို့ကို လွှတ်လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်း ၄၃

၁ ယောသပ်ပြောသည်အတိုင်း ယောသပ်ပြု၍ သူတို့အိတ်ရှိသမျှကို ရိက္ခာနှင့်ဖြည့်ပြီးလျှင်၊ ငွေကို အိတ်ထဲ၌ထည့်၍၊ ခွက်ကို ဗယ်ာမိန်၏အိတ်ထဲ၌ ထည့်ပါ။

၂ နံနက်စောစော သူတို့ထွက်သွားပြီး အဲဒီကနေ ထွက်သွားတဲ့အခါ ယောသပ်က အိမ်ကို အုပ်ထိန်းသူအား “သူတို့ကို လိုက်ဖမ်းပြီး ‘မင်းတို့က ငါ့ကို မကောင်းမှုနဲ့ ပြန်ဆပ်ပေးခဲ့တယ်။ ငါ့သခင်သောက်တဲ့ ငွေခွက်ကို ငါ့ဆီက ခိုးယူခဲ့တယ်’ လို့ ပြောတယ်။ သူတို့ရဲ့ အငယ်ဆုံးညီကို ငါ့ဆီပြန်ခေါ်လာပြီး ငါတရားစီရင်မယ့်နေရာကို မသွားခင် မြန်မြန်ခေါ်လာခဲ့” လို့ မှာလိုက်တယ်။

၃ သူသည် သူတို့နောက်သို့ ပြေး၍ ဤစကားများအတိုင်း သူတို့အား ဟောပြော၏။

၄ သူတို့က ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဤအမှုကိုပြု၍ ကိုယ်တော်သခင်၏အိမ်၌ အသုံးအဆောင်များကို ခိုးယူခြင်းအမှု မပြုပါစေနှင့်။
እ ን ደ መል እ ክ ት ን ዱ ምላ ሽ ን ...

၅ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသုံးအဆောင်တစ်ခုခုကို မည်သို့ခိုးယူရမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အိတ်များကို ရှာဖွေပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ မည်သူမဆို၏အိတ်ထဲတွင် ခွက်ကိုတွေ့သည့်နေရာတိုင်းတွင် ထိုသူကို သတ်ပစ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြည်းများနှင့်တကွ ကိုယ်တော်၏သခင်အား ဝတ်ပြုပါမည်။

၆ ထိုသူကလည်း၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ငါတွေ့သောသူကိုသာ ကျွန်အဖြစ် ငါခေါ်မည်။ သင်တို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၇ သူသည် သူတို့၏ အိုးများကို အကြီးဆုံးမှစ၍ အငယ်ဆုံးအထိ ရှာဖွေစဉ် ဗယ်ာမိန်၏အိတ်၌ ဥစ္စာကို တွေ့လေ၏။

၈ သူတို့သည် မိမိတို့အဝတ်များကို ဆွဲဆုတ်၍ မြည်းများကို ဝန်တင်ပြီးလျှင်၊ မြို့သို့ပြန်လာ၍ ယောသပ်အိမ်သို့ ရောက်လျှင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယောသပ်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ကြ၏။

၉ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် မကောင်းမှုကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့က၊ ငါတို့သည် အဘယ်အရာကို ပြောရမည်နည်း၊ အဘယ်သို့ ခုခံကာကွယ်ရမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ ငါတို့အရှင်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့၏ အပြစ်ကို တွေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ငါတို့အရှင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ မြည်းများလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ယောသပ်ကလည်း၊ ငါသည်လည်း ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၏။ သင်တို့မူကား သင်တို့အိမ်သို့ပြန်သွား၍ သင်တို့ညီကို ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ပြုကြပြီ။ ဤခွက်ကို ငါကဲ့သို့ လူသည် မိမိခွက်၌ နှစ်သက်သည်ကို

သင်တို့မသိကြသလော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ထံမှ ခိုးယူသွားကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ယုဒကလည်း၊ အို အကျွန်ုပ်သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏အမိသည် အကျွန်ုပ်တို့၏အဘအား ဘွားမြင်သော ညီနှစ်ယောက်၊ တယောက်ထွက်သွား၍ ပျောက်ရှာမတွေ့ရ။ သူ့အမိ၌ သူ တယောက်တည်းကျန်ရစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဘသည် သူ့ကိုချစ်ပါ၏။ သူ့အသက်သည်လည်း ဤသူငယ်၏အသက်နှင့် ချည်နှောင်လျက်ရှိပါ၏ဟု တောင်းပန်လေ၏။

၁၂ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အဘထံသို့သွား၍ သူငယ်မပါသောအခါ၊ သူသည်သေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ ကျွန်ုပ်တို့၏အဘကို သေစေခြင်းငှာ နှိမ့်ချကြလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၃ ယခုမှာ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သူငယ်အတွက် နေရစ်၍ သခင်ထံ၌ ကျွန်ခံပါရစေ။ သူငယ်ကို သူ့အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အဘလက်၌ သူ့အတွက် အာမခံဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ပြန်မခေါ်ခဲ့လျှင် ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏အဘရှေ့မှာ အပြစ်ကို အစဉ်ကြားနာပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၄ ယောသပ်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အချင်းချင်း ကောင်းမြတ်ခြင်း၌ တညီတညွတ်တည်း ရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ မိမိစိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်ဘဲ မိမိသည် ယောသပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

၁၅ ဟေဗြဲဘာသာစကားဖြင့် သူတို့နှင့် စကားပြောဆိုပြီးလျှင် သူတို့လည်ပင်းကို ဖက်၍ ငိုကြွေးလေ၏။

၁၆ သူတို့မူကား ယောသပ်ကို မသိကြသောကြောင့် ငိုကြွေးကြ၏။ ယောသပ်ကလည်း၊ ငါ့အတွက် မငိုကြွေးကြနှင့်။ အလျင်အမြန် ငါ့အဘကို ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ကြလော့။ ငါ့နှုတ်သည် စကားပြောသည်ကို၎င်း၊ ငါ့ညီဗယ်္ယာမိန်၏ မျက်စိသည် မြင်သည်ကို၎င်း သင်တို့ မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ရှုလော့၊ ဤနှစ်သည် အစာခေါင်းပါးခြင်း၏ ဒုတိယနှစ်ဖြစ်ပြီး၊ ရိတ်သိမ်းခြင်း သို့မဟုတ် သစ်ပင်များ၏ အသီးအနှံ သို့မဟုတ် လယ်ထွန်ခြင်းမရှိဘဲ ငါးနှစ် ရှိနေသေး၏။

၁၈ သင်တို့သည် အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကြောင့် မပျက်စီးစေရန်နှင့် သင်တို့၏ပစ္စည်းများအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်း မရှိစေရန်နှင့် လူများစွာ အသက်ရှင်နိုင်ရန် အရာများကို စီစဉ်ပေးရန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ရှေ့မှ စေလွှတ်တော်မူခဲ့သည်။

၁၉ ကျွန်တော် အသက်ရှင်သေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်အဖေကို ပြောပြပါ။ ထာဝရဘုရားက ကျွန်တော့်ကို ဖာရောဘုရင်ရဲ့ ဖခင်အဖြစ်၊ နန်းတော်နဲ့ အီဂျစ်ပြည်တစ်ခုလုံးကို အုပ်စိုးတဲ့ ဘုရင်အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိကြမှာပါ။

၂၀ ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသော အကျွန်ုပ်၏ဘုန်းအသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ဘုန်းအသရေအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်၏အဘအား ပြောပြပါလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ဖာရောဘုရင်၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်အတိုင်း သူတို့သည် ရထားများနှင့် လမ်းခရီးအတွက် ရိက္ခာများကို ပေး၍၊ ရောင်စုံအဝတ်တန်ဆာများနှင့် ငွေများကိုလည်း ပေး၏။

၂၂ သူတို့အဘထံသို့လည်း အဝတ်တန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာနှင့် စပါးတင်သော မြည်းဆယ်ကောင်ကို ပေးလိုက်၍ သူတို့ကို လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၃ သူတို့သည် အဘထံသို့ သွား၍ ယောသပ်သည် အသက်ရှင်သေးကြောင်း၊ မြေကြီးပေါ်ရှိ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား စပါးကို တိုင်းတာလျက်ရှိကြောင်း၊ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးကြောင်းနှင့်၊ ယောသပ်သည် အဘ၏ အုပ်စိုးရှင်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပြကြ၏။

၂၄ သူတို့၏အဘသည် မယုံ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ရူးသွပ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယောသပ်စေလွှတ်သော လှည်းများကိုမြင်သောအခါ သူ၏ဝိညာဉ်သည် နိုးထလာပြီး၊ ယောသပ်အသက်ရှင်လျှင် ငါ့အဘို့ လုံလောက်ပြီ။ ငါမသေမီ သူ့ကိုသွား၍ ကြည့်ရှုမည်ဟု ဆိုလေ၏။

အခန်း ၄၄

၁ ဣသရေလသည် တတိယလ၊ လဆန်းနေ့၌ မိမိအိမ်မှ ခါရန်မြို့မှ ခရီးသွား၍၊ ကျိန်ဆိုရာရေတွင်းသို့ သွားသဖြင့်၊ ထိုလ ခုနစ်ရက်နေ့တွင် မိမိအဘဣဇာက်၏ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်လေ၏။

၂ ယာကုပ်သည် ဗေသလမြို့၌ မြင်မက်သော အိပ်မက်ကို အောက်မေ့၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မသွားဝံ့။

၃ ယောသပ်ထံသို့ လာစေခြင်းငှာ မှာလိုက်မည်ဟု အကြံရှိ၍၊ မိမိသည် ဆင်းမသွားဘဲနေရမည်ကို ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်နိုင်လျှင် ထိုအရပ်၌ ခုနစ်ရက်နေ၏။

၄ ခါနာန်ပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ မျိုးစေ့အနည်းငယ်မျှမရှိ၊ သားရဲ၊ နွား၊ ငှက်အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ လူအပေါင်းတို့၌၎င်း အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးရောက်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အဦးသီးသောအသီးအနှံများကို ရိတ်သိမ်းခြင်းပွဲတော်ကို ဟောင်းသောစပါးဖြင့် ကျင်းပလေ၏။

၅ တစ်ဆယ့်ခြောက်ရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရားသည် သူ့အား ထင်ရှား၍ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယာကုပ်ကလည်း ငါရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းရမည်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ထိုပြည်၌ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။ ငါသည် သင်နှင့်အတူ ဆင်းသွား၍ သင့်ကို တစ်ဖန်ပြန်ခေါ်ခဲ့မည်။ ဤပြည်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရမည်။ ယောသပ်သည် သင်၏မျက်စိပေါ်မှာ လက်တင်ရလိမ့်မည်။

၆ မကြောက်နှင့်။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းသွားလော့။

၇ သူ၏သားများနှင့် သူ၏သားများ၏သားများသည် ထ၍ သူတို့၏ဖခင်နှင့် သူတို့၏ပစ္စည်းများကို လှည်းများပေါ်တွင် တင်ကြ၏။

၈ ဣသရေလသည် တတိယလ၊ ဆယ့်ခြောက်ရက်နေ့တွင် ကျိန်ဆိုချက်ရေတွင်းမှ ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားခဲ့သည်။

၉ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့အား ဂေါရှင်ပြည်သို့လာ၍ နေစေဟု မှာထားသဖြင့်၊ ဣသရေလသည် ယုဒကို မိမိသားယောသပ်ထံသို့ မိမိရှေ့၌ စေလွှတ်လေ၏။

၁၀ ဤပြည်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အသရေဆုံးပြည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အားလုံးအတွက်၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်များအတွက်၎င်း အနီးဆုံးဖြစ်လေ၏။

၁၁ သူတို့အဘယာကုပ်နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ထွက်သွားသော ယာကုပ်၏သားတို့၏ အမည်ကား၊ ဤသူတို့တည်း။
၁၂ ဣလသရေလ၏ သားဦး ရုဗင်၊ သူ၏သားတို့အမည်ကား ဧနောက်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ ငါးယောက်တည်း။
၁၃ ရှိမောင်နှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏သားတို့၏အမည်များမှာ ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ ဩဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ဇေဖသိအမျိုးသမီး၏သား ရှောလ၊ ခုနစ်ယောက်တည်း။
၁၄ လေဝိနှင့် သူ၏သားများဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိ၊ လေးယောက်တည်း။
၁၅ ယုဒနှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏သားတို့၏အမည်ကား ရှေလ၊ ဖာရက်၊ ဇေရ၊ လေးယောက်တည်း။
၁၆ ဣသခါနှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏သားတို့၏အမည်ကား တောလ၊ ဖုအာ၊ ယာရှုပ်၊ ရှိမုန်၊ ငါးယောက်တည်း။
၁၇ ဇာဗုလုန်နှင့် သူ၏သားများ၊ သူ၏သားတို့၏အမည်ကား သရက်၊ ဧလုန်၊ ယာလေလ၊ လေးယောက်တည်း။
၁၈ မေသောပေါတာမိပြည်၌ ယာကုပ်အား လေအာဘွားမြင်သော ယာကုပ်၏သားခြောက်ယောက်၊ ညီမတစ်ယောက်၊ ဒိနတစ်ယောက်၊ လေအာ၏သားများနှင့် ယာကုပ်နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လိုက်သွားသော သူတို့၏သားများကား၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးယောက်ရှိကြ၏။ သူတို့၏အဘယာကုပ်လည်း သုံးဆယ်ရှိ၏။
၁၉ ယာကုပ်မယား၊ လေအာ၏ ကျွန်မ၊ ဂဒ်နှင့် အာရှုရတို့ကို ဘွားမြင်သော ယာကုပ်မယား ဇိလပ၏သားတို့သည်။
၂၀ ဂဒ်နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လိုက်သွားသော သူတို့၏သားတို့၏ အမည်ကား၊ ဇိဖျုန်၊ ဟဂ္ဂိ၊ ရှုနိ၊ ဇေဗုန်၊ ဧရိ၊ အရေလိ၊ အရောဒိ ရှစ်ယောက်တည်း။
၂၁ အာရှာသားကား ဣမနာ၊ ဣရှဝါ၊ ဣရှဗီ၊ ဗေရိယ၊ စေရ၊ တယောက်တည်းသော နှမခြောက်ယောက်တည်း။
၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် ဆယ်လေးယောက်ဖြစ်၍၊ လေအာ၏လူအပေါင်းတို့သည် လေးဆယ်လေးယောက်ရှိကြ၏။
၂၃ ယာကုပ်၏မယား ရာခေလ၏သားကား ယောသပ်နှင့် ဗယ်ာမိန်တည်း။
၂၄ ယောသပ်၏အဘသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မရောက်မီ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ဘွားမြင်သောသားဟူမူကား၊ ဟေလီယိုပိုလိမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖာ၏သမီး အာသနတ်သည် ဘွားမြင်သောသားဟူမူကား၊ မနာရှေနှင့် ဧဖရိမ်တည်း။
၂၅ ဗယ်ာမိန်သားကား ဗေလ၊ ဗေခါ၊ အာရှဗေလ၊ ဂေရ၊ နေမန်၊ ဧဟိ၊ ရောရှ၊ မုပိမ်၊ ဟုပိမ်၊ အာဒ–တဆယ်တပါးတည်း။
၂၆ ရာခေလ၏ အသက်ဝိညာဉ်ပေါင်း ဆယ့်လေးယောက်တည်း။
၂၇ ယာကုပ်မယား ရာခေလ၏ ကျွန်မ ဗိလဟာတွင် ဘွားမြင်သော သားကား ဒန်နှင့် နဿလိတည်း။
၂၈ သူတို့နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လိုက်သွားသော သူတို့၏သားတို့၏ အမည်ကား၊ ဒန်၏သားကား ဟုရှိမ်၊ ရှမုန်၊ အသုဒိ၊ ဣယာကာ၊ ရှောလမုန်ခြောက်ယောက်တည်း။
၂၉ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောနှစ်တွင် ထိုသူတို့သည် သေကြ၍ ဒန်ဟုရှိမ်အမျိုးသား တစ်ယောက်တည်း ကျန်ကြွင်းလေ၏။
၃၀ နဿလိ ယဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇာ၊ ရှလ္လုံ၊ ဣဗတို့၏ သားအမည်ကား၊ ဤသူတို့တည်း။
၃၁ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှစ်များပြီးနောက် မွေးဖွားလာသော ဣဗသည် အီဂျစ်ပြည်တွင် သေဆုံးသွား၏။
၃၂ ရာခေလ၏ အသက်ဝိညာဉ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်ရှိ၏။
၃၃ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားသော ယာကုပ်၏ဝိညာဉ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ရှိ၏။ ဤသူတို့သည် သူ၏သားသမီးများနှင့် သူ၏သားသမီးများ၏ သားသမီးများဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ဖြစ်သော်လည်း ယောသပ်မတိုင်မီ ငါးယောက်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ သေဆုံးသွားပြီး သားသမီးမရှိကြပေ။
၃၄ ခါနာန်ပြည်၌ ယုဒ၏သားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဧရနှင့် ဩနန်တို့သည် သားသမီးမရှိသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သေလွန်သောသူတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူတို့သည် တစ်ပါးအမျိုးသား ခုနစ်ဆယ်တို့တွင် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

အခန်း ၄၅

၁ ဣသရေလသည် လေးဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလ၏ တတိယအပတ် ဒုတိယနှစ်၊ စတုတ္ထလဆန်း [နံနက် ၂၁၇၂] တွင် အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဂေါရှင်ပြည်သို့ ဝင်ကြ၏။
၂ ယောသပ်သည် မိမိအဘယာကုပ်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှာ ဂေါရှင်ပြည်သို့သွား၍ အဘ၏လည်ပင်းကိုဖက်၍ငိုကြွေးလေ၏။
၃ ဣသရေလကလည်း၊ ယခုငါသေပါစေသော။ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်သည် မိမိကျွန်ယာကုပ်အပေါ်၌ ကရုဏာနှင့် ကျေးဇူးတော်ကို မရုပ်သိမ်းဘဲနေတော်မူပါစေသော။
၄ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စဉ်တွင် ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကို မြင်ရခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အတွက် လုံလောက်ပါပြီ။ ဗေသလမြို့မှာ အကျွန်ုပ်မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဗျာဒိတ်တော်ဟာ မှန်ကန်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ကိုယ်တော်၏နာမတော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။
၅ ယောသပ်နှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတို့သည် သူတို့၏အဘရှေ့တွင် မုန့်ကိုစား၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း ယောသပ်သည် သူ၏ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူ စားသောက်သည်ကိုမြင်၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်လေ၏။ သူ့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူပြီး သားတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်အတွက် စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့သော အရာခပ်သိမ်း၏ဖန်ဆင်းရှင်ကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။
၆ ယောသပ်သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့တော်၌ အုပ်စိုးခဲ့သော ဂေါရှင်ပြည်၊ ရာမသက်ပြည်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသတစ်ခုလုံးတွင် အဘနှင့် ညီအစ်ကိုတို့အား နေထိုင်ခွင့်ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလေ၏။ ဣသရေလနှင့် သူ၏သားတို့သည် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေထိုင်ကြ၏။ ထိုပြည်၏ အကောင်းဆုံးအပိုင်းသည် ဣသရေလ၏ အသက်တစ်ရာ့သုံးဆယ်ရှိပြီ။
၇ ယောသပ်သည်လည်း အစာခေါင်းပါးခြင်း ခုနစ်နှစ်အတွက် လုံလောက်သလောက် သူ၏ဖခင်နှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုများနှင့် သူတို့၏ဥစ္စာများကိုလည်း ကျွေးမွေး၏။
၈ အစာခေါင်းပါးမှုကြောင့် အီဂျစ်ပြည်သည် ဒုက္ခရောက်ပြီး ယောသပ်သည် အစားအစာအတွက် အီဂျစ်ပြည်တစ်ခုလုံးကို ဖာရောဘုရင်ထံ သိမ်းယူခဲ့ပြီး လူများနှင့် ၎င်းတို့၏တိရစ္ဆာန်များနှင့် အရာအားလုံးကို ဖာရောဘုရင်အတွက် သိမ်းယူခဲ့သည်။

၉ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှစ်များ ကုန်ဆုံးသောအခါ၊ ယောသပ်သည် ရှစ်နှစ်မြောက်သောနှစ်တွင် ထိုပြည်သားတို့အား မျိုးစေ့နှင့် ရိက္ခာကို ပေးလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြစ်ရေသည် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးကို လွှမ်းမိုးသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ရှစ်နှစ်မြောက်သောနှစ်တွင် မြေကိုကြဲရန် မျိုးစေ့နှင့် ရိက္ခာကို ပေးလေ၏။
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း ခုနစ်နှစ်တွင် ရေမလျှံဘဲ မြစ်ကမ်းနားရှိ နေရာအနည်းငယ်ကိုသာ ရေသွင်းခဲ့သော်လည်း၊ ယခုရေလျှံ၍ အီဂျစ်လူတို့သည် မြေကို ကြဲသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် စပါးများစွာ ထွက်ရှိလေ၏။
၁၁ ဤနှစ်သည် လေးဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် ယုဘိလ၏ စတုတ္ထအပတ် [နံနက် ၂၁၇၈] ၏ ပထမနှစ်လည်း ဖြစ်သည်။
၁၂ ယောသပ်သည် စပါးကို ငါးပုံတစ်ပုံယူ၍ ရှင်ဘုရင်အား စားစရာနှင့် မျိုးစေ့အဖြစ် လေးပုံတစ်ပုံချန်ထားသဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်အတို့ ပညတ်တရားဖြစ်စေလေ၏။
၁၃ ဣသရေလသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆယ့်ခုနစ်နှစ်နေထိုင်ခဲ့ပြီး၊ သူနေထိုင်ခဲ့သော နေ့ရက်အားလုံးသည် သုံးနှစ်၊ တစ်ရာ့လေးဆယ်ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပြီး၊ လေးဆယ့်ငါးခုမြောက် ယုဘိလ၊ ပဉ္စမအပတ် စတုတ္ထနှစ် [၂၁၈၈ AM] တွင် သူကွယ်လွန်ခဲ့သည်။
၁၄ ဣသရေလသည် မိမိသားတို့ကို ကောင်းချီးပေး၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူတို့အပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာအားလုံးကို ပြောပြ၏။ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ သူတို့အပေါ်၌ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာကိုလည်း သူတို့အား အသိပေး၍ ကောင်းချီးပေး၍ ယောသပ်အား ထိုပြည်၌ ဝေစုနှစ်စုပေး၏။
၁၅ထိုသို့ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ခါနာန်ပြည်၌ရှိသော နှစ်ထပ်ဂူ၌၎င်း၊ ဟေဗြုန်ပြည်၌ရှိသော နှစ်ထပ်ဂူ၌၎င်း၊ အဘအာဗြဟံ၏ သင်္ချိုင်းတွင်း၌၎င်း၊ မိမိအတို့ တူးထားသော သင်္ချိုင်းတွင်း၌၎င်း သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။
၁၆ သူသည် သူ၏စာအုပ်များနှင့် သူ၏ဘိုးဘေးများ၏စာအုပ်များအားလုံးကို သူ၏သား လေဝိအား ပေးခဲ့ပြီး ၎င်းတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် သူ၏သားသမီးများအတွက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြီး အသစ်ပြန်လည်ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။

အခန်း ၄၆

၁ ယာကုပ်သေဆုံးပြီးနောက် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ များပြားလာ၍၊ သူတို့သည် လူမျိုးကြီးဖြစ်လာ၍၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးတညီတညွတ်တည်းရှိသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် ညီအစ်ကိုကိုချစ်၍၊ လူတိုင်းသည် မိမိတို့ညီအစ်ကိုကို ကူညီကြ၏။ သူတို့သည် အလွန်တိုးပွားများပြား၍ အလွန်များပြားကြ၏။ ယောသပ်၏အသက်ကာလပတ်လုံး၊ ဆယ်ပတ် [နံနက် ၂၂၄၂] နှစ်။
၂ ယောသပ်၏ဖခင် ယာကုပ်ပြီးနောက် ယောသပ်အသက်ရှင်ခဲ့သောကာလပတ်လုံး စာတန် သို့မဟုတ် မကောင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိခဲ့ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အီဂျစ်လူအပေါင်းတို့သည် ယောသပ်အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရိုသေလေးစားကြ၏။
၃ ယောသပ်သည် အသက်တစ်ရာ့တစ်ဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ ဆယ်ခုနစ်နှစ်နေ၍ ကျွန်ခံလျက် ဆယ်နှစ်ထောင်ကျ၏။ ထောင်ထဲမှာ သုံးနှစ်နေ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ရှင်ဘုရင်လက်၌ ရှစ်ဆယ်နှစ်နေလေ၏။
၄ သူနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုအားလုံးနှင့် ထိုမျိုးဆက်တစ်ခုလုံး သေဆုံးသွားကြ၏။
၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောအခါ သူ၏အရိုးများကို ယူဆောင်သွားရမည်အကြောင်း သူမသေမီ မှာထားတော်မူ၏။
၆ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ခါနာန်ပြည်၌ သူ့ကို နောက်တစ်ဖန် မဆောင်ခဲ့၍ သင်္ဂြိုဟ်မည်မဟုတ်ကြောင်း သူသိသောကြောင့် သူ၏အရိုးများအတွက် ကျိန်ဆိုစေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခါနာန်ဘုရင် မကာမာရွှန်သည် အာရှုရိပြည်၌ နေထိုင်စဉ် ချိုင့်ဝှမ်း၌ အဲဂုတ္တုဘုရင်နှင့် တိုက်ခိုက်၍ ထိုနေရာတွင် သတ်ပြီး အဲမုန်မြို့တံခါးအထိ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို လိုက်လံလေ၏။
၇ သို့သော် သူသည် ဝင်၍မရခဲ့ပါ။ အကြောင်းမှာ အခြားတစ်ပါးသော ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးသည် အီဂျစ်ပြည်၏ဘုရင်ဖြစ်လာပြီး သူ့ထက်အင်အားကြီးသောကြောင့် သူသည် ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။ အီဂျစ်ပြည်၏တံခါးများကို ပိတ်ထားသောကြောင့် မည်သူမျှ ထွက်မသွား၊ မည်သူမျှ ဝင်မလာခဲ့ကြပေ။
၈ ယောသပ်သည် ဒုတိယနှစ်၊ ဆဋ္ဌမအပတ်၊ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်တွင် အနိစ္စရောက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူ့နောက် ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည်လည်း သေဆုံးကြ၏။
၉ ယုဘိလနှစ် လေးဆယ့်ခုနစ်နှစ်မြောက်၊ ဒုတိယနှစ်၏ ဒုတိယအပတ်တွင် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ခါနာန်ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်တိုက်ထွက် [၂၂၆၃ AM]၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယောသပ်၏အရိုးများမှအပ ယာကုပ်၏သားမြေးများ၏ အရိုးအားလုံးကို ယူဆောင်လာ၍ တောင်ပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်ဂူထဲရှိ လယ်ကွင်း၌ မြှုပ်နှံထားကြ၏။
၁၀ သူတို့အများစုသည် အီဂျစ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြသော်လည်း အနည်းငယ်သာ ဟေဗြုန်တောင်တန်းများတွင် ကျန်ကြွင်းရစ်ခဲ့၍ သင်၏အဘ အာမရံသည် သူတို့နှင့်အတူ နေရစ်ခဲ့သည်။
၁၁ ခါနာန်ဘုရင်သည် အီဂျစ်ဘုရင်ကို အောင်ပွဲခံပြီး အီဂျစ်တံခါးများကို ပိတ်လိုက်သည်။
၁၂ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲရန် မကောင်းသောအကြံအစည်ကို ကြံစည်ပြီး အီဂျစ်လူတို့အား "ကြည့်ရှုလော့၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ထက် များပြားစွာ တိုးပွားများပြားလာပြီ။
၁၃ သူတို့များပြားလွန်းခြင်းမပြုမီ လာကြ၊ စစ်မဖြစ်မီ၊ ငါတို့ကိုမတိုက်ခိုက်မီ သူတို့ကို ကျွန်အဖြစ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြစို့။ မဟုတ်လျှင် သူတို့သည် ငါတို့ရန်သူများနှင့် ပူးပေါင်း၍ ငါတို့ပြည်မှ ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် မျက်နှာများသည် ခါနာန်ပြည်ကို မျက်နှာမူ၍ ရှိကြ၏။
၁၄ သူတို့ကို ကျွန်အဖြစ် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှာ အခွန်အကောက်မင်းတို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။ သူတို့သည် ဖာရောဘုရင်အတို့၊ ပိသုံမြို့နှင့် ရာမသက်မြို့တို့ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တုမြို့တို့၌ ပြိုလဲသော မြို့ရိုးရှိသမျှနှင့် ခံတပ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း တည်ဆောက်ကြ၏။
၁၅ သူတို့သည် သူတို့အား ကြမ်းတမ်းစွာ အမှုထမ်းစေ၍၊ မကောင်းမှုပြုလေ၊ တိုးပွားများပြားလေဖြစ်၏။
၁၆ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရွံရှာကြ၏။

အခန်း ၄၇

၁ ခုနစ်ပတ်မြောက်၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်၊ ယုဘိလလေးဆယ့်ခုနစ်နှစ်မြောက်တွင် သင်၏အဘသည် ခါနာန်ပြည်မှ ထွက်သွား၍ သင်သည် လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်မြောက်၊ လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်၊ ယုဘိလ လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်မြောက်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုကာလသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်၌ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကာလ ဖြစ်၏။
၂ အီဂျစ်ဘုရင် ဖာရောမင်းက သူတို့မွေးဖွားလာတဲ့ ယောကျ်ားလေးအားလုံးကို မြစ်ထဲပစ်ချဖို့ အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့တယ်။
၃ သင်မွေးဖွားသည့်နေ့အထိ ခုနစ်လကြာ ပစ်ထားကြ၏။
၄ သင်၏မိခင်သည် သင့်ကို သုံးလပတ်လုံး ဝှက်ထားလေ၏။ သူတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ပြောပြကြ၏။ သူသည် သင့်အတွက် သင်္ဘောကို လုပ်၍ ကတ္တရာနှင့် ကတ္တရာဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြီး မြစ်ကမ်းဘေးရှိ အလံများတွင် ထားလေ၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင့်ကို သင်္ဘောထဲတွင် ထားလေ၏။ သင်၏မိခင်သည် ညအချိန်တွင် လာ၍ သင့်ကို နို့တိုက်ကျွေး၏။ နေ့အချိန်တွင် သင်၏ညီမ မိရိအံသည် ငှက်များမှ သင့်ကို စောင့်ရှောက်လေ၏။
၅ ထိုကာလ၌ ဖာရောဘုရင်၏သမီး သာမုတ်သည် မြစ်၌ ရေချိုးခြင်းငှာ လာ၍၊ သင်၏အော်ဟစ်သံကို ကြားလျှင်၊ သင်၏အစေခံမတို့ကို ခေါ်ခဲ့ဟု မှာလိုက်သဖြင့် သူတို့သည် သင့်ကို သူ့ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ကြ၏။
၆ သူမသည် သင့်အား သင်္ဘောထဲမှ ထုတ်ယူခဲ့ပြီး ကရုဏာစိတ်ရှိခဲ့သည်။
၇ သင့်ညီမကလည်း၊ ဤသူငယ်ကို ဟေဗြဲအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို သင့်ထံသို့ ခေါ်၍ နို့တိုက်ရမည်လောဟု မေးလျှင်၊
၈ သူမက “သွားတော့” လို့ပြောပြီး သင့်အမေ ယောခေဗက်ကို ခေါ်လိုက်တယ်။ လုပ်ခလည်းပေးပြီး သင့်ကို နို့တိုက်ကျွေးခဲ့တယ်။
၉ ထိုနောက် သင်ကြီးပြင်းလာသောအခါ သူတို့သည် သင့်ကို ဖာရောဘုရင်၏သမီးထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ သင်သည် ဖာရောဘုရင်၏သား ဖြစ်လာပြီး သင်၏အဘ အာမရံသည် သင့်အား စာရေးနည်း သင်ပေးခဲ့သည်။ သင်သည် သုံးပတ်ကြာပြီးနောက် သူတို့သည် နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။
၁၀ သင်သည် နန်းတော်မှ ထွက်လာပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော သင်၏မိတ်ဆွေ [၂၃၇၂ AM] ကို အဲဂုတ္တုလူတစ်ယောက်က ရိုက်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ သူ့ကိုသတ်၍ သဲထဲတွင် ဝှက်ထားလေ၏။
၁၁ ဒုတိယနေ့၌လည်း ဣသရေလအမျိုးသားနှစ်ယောက်တို့သည် အချင်းချင်းရန်တွေ့ကြ၏။ ထိုနောက် မှားယွင်းသောသူအား၊ သင်သည် သင်၏ညီကို အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟု မေး၏။
၁၂ ထိုမင်းသည် အမျက်ထွက်၍၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ငါတို့အပေါ်မှာ မင်းသား၊ တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်း။ မနေ့က အဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုသတ်မည်ဟု ထင်မှတ်သလောဟု မေးသော်၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သည် ကြောက်၍ ထွက်ပြေးလေ၏။

အခန်း ၄၈

၁ လေးဆယ်ကိုးနှစ်မြောက် ယုဘိလ၏ တတိယအပတ်၊ ခြောက်နှစ်မြောက်တွင်၊ သင်သည် ထွက်သွား၍ မိဒျန်ပြည်၌ ငါးပတ်နှင့် တစ်နှစ်နေလေ၏။ ငါးဆယ်မြောက် ယုဘိလ၊ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယအပတ်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
၂ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသောအရာကိုင်း၊ အီဂျစ်ပြည်သို့ ပြန်သွားစဉ် လမ်းခရီးတွင် တည်းခိုရာနေရာ၌ ကိုယ်တော်နှင့်တွေ့ဆုံ၍ ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကိုင်း၊ သင်ကိုယ်တိုင် သိ၏။
၃ သင်သည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းနှင့် လက်စားချေခြင်းငှာ စေလွှတ်ခံရသည်ကို မြင်သောအခါ၊ သူသည် သင့်ကိုသတ်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို သင့်လက်မှ ကယ်လွှတ်ရန် အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်မဟုတ်လော။
၄ ငါသည် သင့်ကို သူ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ခဲ့ပြီး၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏နန်းတော်သားအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ သူ၏ကျွန်များနှင့် သူ၏လူများကိုင်း ပြုရန် စေလွှတ်ခဲ့သော နိမိတ်လက္ခဏာများ၊ အံ့ဖွယ်အမှုများကို ပြုခဲ့သည်။
၅ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအတွက် သူတို့ကို ကြီးစွာသော အငြိုးထားတော်မူ၍၊ သွေးဘေး၊ ဖားဘေး၊ သန်းဘေး၊ ယင်ကောင်ဘေး၊ အနာစိမ်းဘေး၊ တိရစ္ဆာန်ဘေး၊ မိုးသီးဘေးတို့ဖြင့်ငင်း၊ သူတို့အဘို့ ပေါက်သမျှသော အရာတို့ကိုင်း၊ မိုးသီးဘေးနှင့် မှောင်မိုက်ဘေးဖြင့်ငင်း၊ ကြွင်းကျန်သော အရာတို့ကို ကိုက်စားသော ကျိုင်းကောင်ဘေး၊ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးတို့ကိုင်း၊ သူတို့၏ ရုပ်တုဆင်းတုအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အငြိုးထား၍ မီးဖြင့် မီးရှို့တော်မူ၏။
၆ သင်သည် ဤအရာများကို မပြီးမီ ဘော်ပြရမည်အကြောင်း၊ အရာခပ်သိမ်းကို သင်၏လက်ဖြင့် စေလွှတ်တော်မူပြီ။ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့ရှေ့၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ ထိုမင်းနှင့် စကားပြောလေ၏။
၇ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း အရာခပ်သိမ်းဖြစ်ပျက်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်၌ ကြီးစွာသော ကြောက်မက်ဖွယ်သော တရားစီရင်ခြင်း ဆယ်ပါးတို့သည် သက်ရောက်ပါစေသော။ ဣသရေလအမျိုးအတွက် ကိုယ်တော်သည် လက်စားချေတော်မူမည်။
၈ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဖို့၊ အာဗြဟံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တော်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အတင်းအကျပ်ကျွန်အဖြစ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသကဲ့သို့၊ သူတို့ကို လက်စားချေမည်ဟု အာဗြဟံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အရာခပ်သိမ်းကို ပြုတော်မူ၏။
၉ မာစတီမာမင်းသားသည် သင့်ကို ဆန့်ကျင်၍ ဖာရောဘုရင်လက်သို့ အပ်ရန် ကြိုးစားသဖြင့် အီဂျစ်မှော်ဆရာများကို ကူညီလေ၏။
၁၀ သူတို့သည် ထရပ်၍ သင့်ရှေ့တွင် မကောင်းမှုများကို ပြုကျင့်ကြ၏။ ငါတို့သည် သူတို့အား ပြုခွင့်ပြုခဲ့သော်လည်း၊ ကုစားနည်းများကိုမူ သူတို့၏လက်ဖြင့် ပြုကျင့်ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။
၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပြင်းထန်သောအနာစိမ်းများဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် မခံမရပ်နိုင်ကြ၊ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုမျှ မပြနိုင်ကြ။
၁၂ ဤနိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဖွယ်အမှုများအားလုံးရှိသော်လည်း မက်စ်တမာမင်းသားသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆို

သော် သူသည် ရဲရင့်စွာ သတ္တိရှိရှိဖြင့် အီဂျစ်လူတို့အား ရထားများ၊
မြင်းများနှင့် အီဂျစ်လူမျိုးများ၏ ဗိုလ်ခြေအားလုံးဖြင့် သင့်နောက်သို့
လိုက်ရန် အော်ဟစ်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။
၁၃ ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့ကြားတွင် ရပ်နေ၍၊
သူ၏လက်မှရင်း၊ သူ၏လူမျိုးလက်မှရင်း ဣသရေလလူတို့ကို ကယ်
နှုတ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပင်လယ်အလယ်၌ ကုန်း
ကဲ့သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
၁၄ အစ္စရေးတွေကို လိုက်ဖမ်းဖို့ ခေါ်ဆောင်လာတဲ့ လူမျိုးအားလုံး
ကို ငါတို့ရဲ့ဘုရားသခင် ယေဟောဝါက ပင်လယ်အလယ်၊ အစ္စရေး
အမျိုးသားတွေရဲ့အောက်က နက်နဲရာထဲကို ပစ်ချခဲ့တယ်။ အီဂျစ်လူ
တွေက သူတို့ရဲ့ကလေးတွေကို မြစ်ထဲပစ်ချခဲ့သလိုပဲ လူ ၁,၀၀၀,၀၀
၀ ကို လက်စားချေခဲ့တယ်။ မင်းရဲ့လူမျိုးရဲ့ ကလေးတစ်ယောက် မြစ်
ထဲပစ်ချခဲ့လို့ ခွန်အားကြီးပြီး ခွန်အားကြီးတဲ့ အမျိုးသားတစ်ထောင်
သေကြေပျက်စီးခဲ့ရတယ်။
၁၅ ဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့၊ ဆယ့်ငါးရက်မြောက်နေ့၊ ဆယ့်ခြော
က်ရက်မြောက်နေ့၊ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့နှင့် ဆယ့်ရှစ်ရက်မြော
က်နေ့တို့တွင် **Mastêmá** မင်းသားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ကို မစွပ်စွဲနိုင်ရန် ချည်နှောင်ခံရပြီး ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။
၁၆ ဆယ့်ကိုးရက်နေ့တွင် သူတို့သည် အီဂျစ်လူတို့ကို ကူညီရန်နှင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လိုက်လံနိုင်ရန် သူတို့ကို ငါတို့လွှတ်လို
က်၏။
၁၇ သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို မာကျောစေ၍ ခေါင်းမာစေတော်မူ၏။ ထို
အကြံအစည်ကို ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူ
တို့ကို ဒဏ်ခတ်၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချခြင်းငှာ ကြံစည်တော်မူ၏။
၁၈ ဆယ့်လေးရက်နေ့တွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တု
လူတို့အား အိုးခွက်များ၊ အဝတ်တန်ဆာများ၊ ငွေအိုးများ၊ ရွှေအိုးများ၊
ကြေးအိုးများကို တောင်းသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ကျွန်အဖြစ်ခိုင်း
စေသောကြောင့် လုယက်ခြင်းငှာ တောင်းသောနေ့၌ သူသည် သူတို့
ကို မစွပ်စွဲမည်အကြောင်း၊ ဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ငါတို့သည် သူ့ကို
ချည်နှောင်ကြ၏။
၁၉ ငါတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ လက်ချ
ည်းခေါ်ဆောင်လာခြင်း မပြုခဲ့ပါ။

အခန်း ၄၉

၁ ပသခါပွဲအတွက် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော ပညတ်တော်
ကို အောက်မေ့လော့။ ပသခါပွဲအချိန်၌ ပဌမလ၊ ဆယ်လေးရက်နေ့
တွင် ကျင်းပရမည်။ ညဦးယံ မရောက်မီ သတ်ရမည်။ နေဝင်ချိန်မှစ
၍ ဆယ်ငါးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ စားရမည်။
၂ အကြောင်းမူကား၊ ဤညတွင် သင်တို့သည် အီဂျစ်ပြည်၌ ပသခါပွဲ
ကို စားနေကြစဉ်၊ ဖာရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍ ကြိတ်ဆုံ၌ သုံ့ပန်းအ
ဖြစ်ခံရသော ကျွန်မ၏သားဦးအထိ၊ နွားများအထိ၊ ဖာရောဘုရင်၏
သားဦးရှိသမျှကို သတ်ရန် မာစတီမာ၏တန်ခိုးရှိသမျှကို လွှတ်လိုက်
ပြီ။
၃ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော လက္ခဏာဟူမူကား၊ ပထမနှစ်သား
သိုးသငယ်၏အသွေးကို မြင်သော အိမ်တိုင်းထဲသို့ ဝင်ရမည်။ ထိုအိ
မ်ထဲသို့ မသတ်ဘဲ ဖြတ်သွားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အိမ်၌ရှိသော
သူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၄ ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးတော်တို့သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သမျှအတိုင်း ပြုကြ၏။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
ကို ဖြတ်သွားကြ၏။ နွား၊ လူ၊ ခွေး တစုံတယောက်ကိုမျှ မဖျက်ဆီးရ
န် ဘေးဥပဒ်သည် သူတို့အပေါ်သို့ မကျရောက်။
၅ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကပ်ဘေးသည် အလွန်ပြင်းထန်သဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်
၌ သေသောသူ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောသူ မရှိသော အိမ်မရှိ။
၆ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ပသခါသိုးသငယ်၏အသားကိုစား
၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက်လျက် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကောင်းချီးပေးခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းတို့
ကို ပြုလျက် အဲဂုတ္တုပြည်၏ထမ်းပိုးအောက်မှရင်း၊ မကောင်းသောကျွ
န်ဘဝမှရင်း ထွက်သွားရန် အသင့်ရှိကြ၏။
၇ သင်၏အသက်တာ၏နေ့ရက်အားလုံးကို အောက်မေ့လော့။ တစ်နှ
စ်လျှင်တစ်ကြိမ်၊ ၎င်း၏နေ့ရက်တိုင်းတွင် သင်၏အသက်တာ၏နေ့ရ
က်အားလုံးကို စောင့်ထိန်းလော့။ တစ်ရက်မှတစ်ရက်၊ ၎င်း၏တရားဥ
ပဒေအားလုံးနှင့်အညီ၊ ၎င်းကို တစ်ရက်မှတစ်ရက်၊ သို့မဟုတ် တစ်
လမှတစ်လ ရွှေ့ဆိုင်းမထားနှင့်။
၈ အကြောင်းမူကား၊ ၎င်းသည် ထာဝရပညတ်တရားဖြစ်ပြီး၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက် ကောင်းကင်ကျောက်ပြားများပေါ်
တွင် ရေးထွင်းထားသော ထာဝရပညတ်တရားဖြစ်၏။ သူတို့၏ မျိုး
ဆက်အားလုံးတစ်လျှောက်လုံး တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်၊ နှစ်စဉ် ၎င်း၏
နေ့ရက်တွင် ၎င်းကို စောင့်ရှောက်ရမည်။ ရက်အကန့်အသတ်မရှိ။
ဤအရာကို ထာဝရသတ်မှတ်ထားသောကြောင့် ရက်အကန့်အသတ်
မရှိ။
၉ မစင်ကြယ်သောအပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူသည်၊ ထိုနေ့၌ ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော ပူဇော်သက္ကာကို ယူဆောင်
လာ၍ ပွဲတော်နေ့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စားသောက်ခြင်းငှာ မ
လာလျှင်၊ ထိုသန့်ရှင်းသောသူသည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ သတ်
မှတ်ထားသော အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ ပူဇော်သက္ကာကို မပူဇော်
သောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရလိမ့်မည်။
၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပသခါပွဲကို လာ၍ သတ်မှတ်
ထားသောနေ့၊ ပထမလ၏ ဆယ့်လေးရက်နေ့၊ ညနေခင်းများကြား၊
နေ့သုံးပိုင်းမှ ညသုံးပိုင်းအထိ ကျင်းပကြစေ။ နေ့၏ နှစ်ပိုင်းကို အလ
င်းအတွက်၊ သုံးပိုင်းကို ညအတွက် ပေးထားသည်။
၁၁ ညနေခင်းများကြားတွင် ၎င်းကို စောင့်ရှောက်ရန် ထာဝရဘုရား
သင့်အား မှာထားတော်မူသောအရာကား ဤသို့တည်း။
၁၂ အလင်းရောင်ရှိသည့်အချိန်အတွင်းမှလွဲ၍ ညနေခင်းနှင့်နီးစပ်
သောအချိန်အတွင်း သတ်ခွင့်မရှိပါ။ ညဦးယံအချိန်၌ ည၌သုံးပိုင်းအ
ထိ စားကြပါစေ။ ည၌သုံးပိုင်းမှစ၍ အသားကျန်သမျှကို မီးရှို့ကြပါ
စေ။
၁၃ သူတို့သည် ရေနှင့်မချက်ရ၊ အစိမ်းမစားရ၊ မီးဖြင့်ကင်ရမည်။
ခေါင်းမှစ၍ အူတိုင်၊ ခြေဖျားတို့ကို မီးဖြင့်ကင်ရမည်။ အရိုးကို မချိုး
ရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် အရိုးတစ်ချောင်းမျှ မချိုးရ။
၁၄ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပ
သခါပွဲကို သတ်မှတ်ထားသောနေ့ရက်၌ ကျင်းပရန် မိန့်မှာတော်မူ
၏။ အရိုးတစ်ချောင်းကိုမျှ မချိုးရ။ ထိုနေ့သည် ပွဲတော်နေ့လည်းဖြစ်

၏။ ပညတ်ထားသောနေ့လည်းဖြစ်၏။ တစ်ရက်မှတစ်ရက်၊ တစ်လမှတစ်လ မသွားရ။ ထိုပွဲတော်နေ့၌ပင် ကျင်းပရမည်။

၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပသခါပွဲကို နှစ်စဉ်၊ သတ်မှတ်ထားသောနေ့ရက်၌ တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ် ကျင်းပရန် မှာကြားလော့။ ထိုပွဲသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော အောက်မေ့စရာအဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ထိုရာသီ၌ ပသခါပွဲကို ကျင်းပသောနှစ်တွင် သတ်ဖြတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ရိုက်နှက်ခြင်းဘေးဥပဒ်သည် သူတို့အပေါ်သို့ မကျရောက်ရ။

၁၆ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အပြင်ဘက်၌ မစားရကြ၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ရှေ့၌လည်း မစားရကြ၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သတ်မှတ်ထားသော အချိန်၌ ထိုပွဲကို ခံရကြမည်။

၁၇ ထိုနေ့ရက်၌ ရောက်လာသောသူတိုင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်၏ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ထိုအသားကို စားရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ထိုအသားကို စားရကြမည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ပြဋ္ဌာန်းထားသတည်း။

၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့သိမ်းယူရာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ထိုပြည်၌ မတည်မချင်း၊ မိမိတို့အမျိုးအနွယ်တစ်ခုခုတွင် ထိုပြည်အလယ်၌ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို တည်ထောင်သောအခါ၊ သူတို့သည် လာ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်အလယ်၌ ပသခါပွဲကို ခံကြလော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နှစ်စဉ်မပြတ် ထိုသိုးသငယ်ကို သတ်ကြစေ။

၁၉ သူတို့အမွေခံရာပြည်၌ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် အိမ်တော်ကို ဆောက်ပြီးမှ၊ ညဦးယံအချိန်၊ နေဝင်ချိန်၊ နေ့သုံးချက်တီးအချိန်၌ ထိုအရပ်သို့သွား၍ ပသခါပွဲကို သတ်ရကြမည်။

၂၀ ယဇ်ပလ္လင်တံခါးခုံ၌ ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို ဆက်ကပ်၍၊ ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မီးပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းစေသော အိမ်တော်ဝင်း၌ မီးနှင့်ကင်ထားသော ယဇ်ကောင်၏အသားကို စားရမည်။

၂၁ သူတို့သည် မိမိတို့မြို့များတွင် ပသခါပွဲကို မကျင်းပရ၊ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ရှေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ နာမတော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ်တော်ရှေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ အဘယ်နေရာတွင်မျှ မကျင်းပရ၊ ထာဝရဘုရားထံမှ လမ်းလွဲ၍ မသွားရ။

၂၂ မောရှေ၊ သင့်အား မှာထားတော်မူသည့်အတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပသခါပွဲ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို စောင့်ရှောက်ရန် မှာကြားလော့။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသခါပွဲ၏နေ့ရက်နှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော်ကို သူတို့အား ကြေညာလော့။ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရမည်၊ ထိုပွဲတော်ကို ကျင်းပရမည်၊ ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်၏ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပူဇော်သက္ကာကို နေ့စဉ်ယူဆောင်လာရမည်။

၂၃ သင်တို့သည် အီဂျစ်ပြည်မှ ထွက်လာစဉ်က ရှုရတောကန္တာရသို့ ဝင်ရောက်သည်အထိ ဤပွဲတော်ကို အလျင်စလို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် ဤပွဲတော်ကို ပြီးမြောက်အောင် ကျင်းပခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အခန်း ၅၀

၁ ဤပညတ်တရားနောက်မှ ဇေလိမ်တောင်နှင့် သိနာတောင်ကြားရှိ သိန်တော၌ ဥပုသ်နေ့များကို သင့်အား ငါပြ၏။

၂ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ပြည်ရဲ့ ဥပုသ်နေ့တွေကို ငါပြောပြတယ်၊ နှစ်တွေရဲ့ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ ယုဘိလနှစ်တွေကို ငါပြောပြတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ ဝင်စားရမယ့်ပြည်ကို မဝင်ခင်အထိ အဲဒီနှစ်ကို ငါမပြောသေးဘူး။

၃ ထိုပြည်သည် မိမိ၌နေထိုင်စဉ်ကာလပတ်လုံး မိမိဥပုသ်နေ့များကို စောင့်ထိန်းရလိမ့်မည်။ ယုဘိလနှစ်ကို သိကြလိမ့်မည်။

၄ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင့်အတွက် နှစ်များ၊ ရက်သတ္တပတ်များ၊ နှစ်များနှင့် ယုဘိလများကို သတ်မှတ်ပေး၏။ အာဒံလက်ထက်မှ ယနေ့တိုင်အောင် ယုဘိလ လေးဆယ့်ကိုးနှစ်ရှိပြီး၊ [နံနက် ၂၄:၁၀] တစ်ပတ်နှင့် နှစ်နှစ်ရှိသည်။ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များကို သင်ယူရန် [နံနက် ၂၄:၅၀] လေးဆယ့်လေးနှစ် (အဓိပ္ပာယ် 'ဝေးကွာသည်') ရှိသေး၏။ သူတို့သည် ခါနာန်ပြည်ထဲသို့ ကူးသွား၍ အနောက်ဘက်သို့ ယော်ဒန်မြစ်ကို ဖြတ်ကျော်သွားသည်အထိ။

၅ ဣသရေလအမျိုးသည် မတရားသောမေထုန်၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ အပြစ်၊ မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိသမျှမှ ကင်းစင်၍ မြေတစ်ပြင်လုံးတွင် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ နေထိုင်သည်အထိ၊ စာတန် သို့မဟုတ် မကောင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာမျှ ရှိတော့မည်မဟုတ်ဘဲ မြေသည် ထိုအချိန်မှစ၍ အစဉ်အမြဲ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၆ ဥပုသ်နေ့များနှင့် ပတ်သက်သော ပညတ်တော်ကို ကြည့်ရှုလော့—ငါသည် သင့်အတွက် ရေးမှတ်ထားပြီ—နှင့် ၎င်း၏ ဥပဒေများ၏ စီရင်ထုံးများအားလုံးကို။

၇ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သို့သော် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏သားများ၊ သင်၏ကျွန်ယောကျ်ား၊ သင်၏ကျွန်မိန်းမ၊ သင်၏တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့် သင်နှင့်အတူနေသော ဧည့်သည်အပေါင်းတို့သည် အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။

၈ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူသည် အသေခံရမည်။ ထိုနေ့ကို မရိုမသေပြုသောသူ၊ မယားနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသောသူ၊ ထိုနေ့၌ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုမည်ဟု ပြောဆိုသောသူ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်းငှာ ထိုနေ့၌ ခရီးသွားသောသူသည်၊ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မိမိအဘို့ မပြင်ဆင်ဘဲ ရေခပ်သောသူ၊ မိမိတဲမှဖြစ်စေ၊ မိမိအိမ်မှဖြစ်စေ ရေကို သယ်ယူရန် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ထမ်းသောသူသည် အသေခံရမည်။

၉ ဆဋ္ဌမနေ့၌ သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောအရာမှတပါး၊ ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။ စားသောက်ခြင်း၊ အနားယူခြင်း၊ ထိုနေ့၌ အလုပ်အကျွေးမပြုဘဲ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ သင်တို့အား ပွဲတော်နေ့နှင့် သန့်ရှင်းသောနေ့ကို ပေးတော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက် သန့်ရှင်းသော နိုင်ငံတော်၏နေ့ရက်သည် ဤနေ့ရက်သည် အစဉ်အမြဲ သူတို့၏နေ့ရက်များထဲတွင် ပါဝင်သည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့အား ဤပွဲတော်နေ့၌ စားသောက်၍ ဝစွာနေစေခြင်းငှာဖြင့်၊ လောဗန်ကိုမီးရှို့ခြင်း၊ နေ့ရက်များနှင့် ဥပုသ်နေ့များအတွက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်သက္ကာများနှင့် ယဇ်များကို ယူဆောင်လာခြင်းမှတပါး လူ

သားတို့၏ အလုပ်နှင့်သက်ဆိုင်သော အလုပ်အားလုံးမှ အနားယူစေခြင်းငှာရင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘုန်းတော်သည် ကြီးမြတ်လှ၏။

၁၁ ဤအမှုကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဥပုသ်နေ့၌သာ လုပ်ဆောင်ရမည်။ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူသော အောက်မေ့စရာအဖြစ် နေ့တိုင်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဣသရေလအမျိုးအတွက် အပြစ်ဖြေနိုင်စေရန်နှင့် သင့်အား မှာကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်း သူတို့ကို လက်ခံတော်မူစေရန်ဖြစ်သည်။

၁၂ ထိုအရပ်၌ အလုပ်လုပ်သောသူ၊ မိမိအိမ်၌ဖြစ်စေ၊ အခြားအရပ်၌ဖြစ်စေ၊ ခရီးသွားသောသူ၊ မိမိလယ်ယာ၌ဖြစ်စေ၊ မီးမွှေးသောသူ၊ သားရဲတစ်ခုခုကိုစီးသောသူ၊ ပင်လယ်ပေါ်တွင် သင်္ဘောဖြင့် ခရီးသွားသောသူ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ရိုက်သောသူ၊ သတ်သောသူ၊ သားရဲ၊ ငှက်ကိုသတ်သောသူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ငှက်၊ ငါးကိုဖမ်းသောသူ၊ ဥပုသ်နေ့၌ အစာရှောင်သောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ မည်သည်ကား၊

၁၃ ဥပုသ်နေ့၌ ဤအရာတစ်ခုခုကို ပြုသောသူသည် သေရမည်။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့နှင့် ပတ်သက်သော ပညတ်တော်များအတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဥပုသ်နေ့များကို စောင့်ထိန်းရကြမည်။ ဥတုရာသီဆိုင်ရာ ပညတ်တရားများကို ရေးမှတ်၍ နေ့ရက်များကို ပိုင်းခြားခြင်းအလျောက် ဥတုများကို ငါ့လက်၌ အပ်ပေးတော်မူသော ကျောက်ပြားတို့၌ ရေးထားသကဲ့သို့ ဥတုရာသီများကို စောင့်ရှောက်ရမည်။ နေ့ရက်များကို ပိုင်းခြားခြင်းအကြောင်း ဤတွင် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထား၏။